

। श्रीविजयनेमिसूरिग्रन्थमाला-रत्नम्-२७ ।

परमार्हत-महाकवि-श्री 'धनपाल' विदुषा विनिर्मिता

श्रीतिलकमंजरी.

तदुपरि

विबुधशिरोमणि श्रीशान्त्याचार्यनिर्मितं दीप्पनकम्,
श्रीपद्मसागर-विबुधरचिता व्याख्या,
श्रीविजयलावण्यसूरिनिर्मिता परागामिधा विवृतिश्च ।

प्रकाशकः-

श्रीजैनग्रन्थप्रकाशकसभायाः कार्यवाहकः श्रेष्ठी

ईश्वरदास मूलचन्द्रः ।

प्रथमावृत्तिः

प्रतयः ५२५

मूल्यं दादश आणकाः ।

०-१२-०

वीर सं. २४६७

विक्रम सं. १९९७

मुद्रकः- प्रियदर्शनमुद्रणालयाधिपतिः

'शाह पुनमचंद वालजी'-अमदावाद.

। ॐ अर्हं नमः ।

श्रीजिनेन्द्रशासनैकरसिक--धाराधीशासादितसरस्वतीबिहद-
कवीन्द्र-विप्राग्रणी-परमार्हत-श्रीधनपालेन धीमता रचिता

॥ तिलकमञ्जरी ॥

स वः पातु जिनः कृत्स्न-मीक्षते यः प्रतिक्षणम् ।

रूपैरनन्तैरेकैक-जन्तोर्व्याप्तं जगन्नयम् ॥ १ ॥ मविपुलावृत्तम् ॥

ॐ विबुधशिरोमणिश्रीशान्त्याचार्यविरचितं टिप्पणकम् ॐ

सम्यग् नत्वा महावीरं रागादिक्षयकारणम् । उत्पन्नान्तविज्ञानं देवपूज्यं गिरीश्वरम् ॥ १ ॥

तिलकमञ्जरीनाम्न्याः कथायाः पदपद्धतिम् । श्रेष्ठभङ्गादिवैषम्यं विवृणोमि यथामति ॥ २ ॥

ॐ श्रीमत्पद्मसागरविबुधरचिता टीका ॐ

श्रेयःसिद्धमतिर्वीर-स्तन्याद्वन्यार्चितक्रमः । यदंष्ट्रिपावितां पृथ्वी-मिव मूर्त्ताऽहिराड् दधौ ॥ १ ॥

तं प्रणम्य महावीरं, नम्राखण्डलमण्डलम् । धनपालकृताख्यान-व्याख्यानं तन्यते मनाक् ॥ २ ॥

श्रीमद्विजयसेनाख्य-सूरीणासुपदेशतः । स्तम्भतीर्थपुरे व्याख्यां, कुरुते पद्मसागरः ॥ ३ ॥

श्रीतपोगच्छाधिपति-सर्वतन्त्रस्वतन्त्र-शासनसम्राट्-जगद्गुरु-श्रीविजयनेमिसूरीश्वरपद्मालंकारेण

व्याकरणवाचस्पति-शास्त्रविशारद-कविरत्नेतिपदालंकृतेन श्रीविजयलावण्यसूरिणा

प्रणीता परागाभिधा विवृतिः ।

लोकालोकावलोकं विलसति विमला केवलाचिर्ययीया,

देवादेवाधिदेवैररचि च चरणा-चां च नित्यं ययीया ।

गावो नावो नवीना धनभवजलधेस्तारणेऽरं ययीया,

आप्ताः प्राप्ताः शिवं ते जिनवरप्रवरा नो नयन्तां शमालिम् ॥ १ ॥ स्तब्धरा ॥

लब्धानल्यार्थसार्थो मकरधिमधरीकृत्य यः सत्तयाऽऽस्ते,

उद्यत्कञ्जोलमालाऽपि जडपरिणतिगांहते यं च नित्यम् ।

सद्वंशो वारिरावौ सदमृतसरणिं संसृतौ संश्रितोऽस्तु,

पोतः श्रीनाभिसूतो विलसनवसतिर्धीवराणां नराणाम् ॥ २ ॥ स्तब्धरा ॥

ॐ परागविवृतिमङ्गलाचरणटिप्पणिका ॐ

आदिनाथपक्षे-

लब्धानल्यार्थसार्थः=गृहवासापेक्षया भूपालाग्रणीत्वाद् लब्धः प्राप्तोऽनल्यो विपुलोऽर्थसार्थो धनधान्याद्यर्थसंचयो येन स तथा, यद्वा गृहवासेऽपि ज्ञानत्रयकलितत्वाद् लब्धो ज्ञातोऽनल्यो विपुलोऽर्थसार्थो वाच्यनिकरो येन स तथा, यद्वा कैवल्यपेक्षया लब्धो ज्ञानदर्शनाभ्यां सम्यग् ज्ञातोऽनल्यः सकलोऽर्थसार्थः पदार्थसमुदायो येन स तथा । मकरधि=मदनम्, अधरीकृत्य=हीनं कृत्वा, पराजित्येत्यर्थः, सत्तया=उत्तमतया, आस्ते=विराजते । उद्यत्कञ्जोलमाला=उद्यन्ती

२

[टिप्पनक-टीका-विवृतिविभूषिता

ॐ विजयलावण्यसूरिविरचिता परागभिधा विवृतिः ॐ

भव्यग्रामानुशासी चरणजयकृतौ सिंहकल्पश्च शास्त्र-

विधादक्षः प्रदाता प्रतिदिनरजनि क्षेत्रभूद्राज्यमीतेः ।

यो नित्यं दान्तराजैर्विहरति च सदाचारलब्धस्वरूपः

श्रीशान्तिं तं क्षमाभूजिकर उभयतश्चक्रिणं नमामीमि ॥ ३ ॥ स्रग्धरा ॥

ॐ परागविवृतिमङ्गलाचरणटिप्पनिका ॐ

कल्लोलस्य हर्षस्य माला पङ्क्तिर्यस्यां सा तथा, जडपरिणतिः=युगलजनानाम् ऋजुजडत्वात् जडानां युगलजनानां परिण-
तिर्मनोभावना । यद्वा जडानां मूर्खानामास्तां विदुषाम् । गाहते=सेव्यतयाऽवगाहते, सद्रेशः=सन् उत्तमो वंशोऽन्वयो यस्य स
तथा । वारिराशौ=वाशब्दः समुच्चये, अरीणां परस्परं भक्ष्यत्वादिना प्रतिपक्षभावमापन्नानां जीवानां राशौ निचयरूपायाम्,
संसृतौ=संसारे, सदमृतसरणिः=सद् उत्तमं यद् अमृतं मोक्षं तस्य सरणिं मार्गम्, संश्रितः=आश्रितः । श्रीनामिसूतः=
आदिनाथः । धीवराणाम्=प्रवरमतिमताम्, नराणाम्=जनानाम्, विलसनवसतिः=विलासस्थानम्, अस्तु=भवतु ॥

पोतः प्रवहणं तत्पक्षे-

लब्धानल्पार्थसार्थः=लब्धः प्राप्त ऊढोऽनल्पो विपुलोऽर्थसार्थो धनधान्यादिसंचयो येन स तथा, मकरधिः=
जलधिम्, अधरीकृत्य=अधः कृत्वा, सत्तया=स्थित्या, आस्ते=विराजते । जडपरिणतिः=जलयोरैक्यात् जलपरिणामरूपा,
उद्यत्कल्लोलमाला=उद्यन्ती उद्यतां वा कल्लोलानां तरङ्गाणां माला पङ्क्तिः, गाहते=अवगाहते । सद्रेशः=सन्त उत्तमा विद्यमाना
वा वंशा वेणवो यत्र स तथा । वारिराशौ=जलशौ, संसृतौ=संचरणक्रियायाम्, सदमृतसरणिः=सतीमुत्तमाममृतस्य जलस्य
सरणिं मार्गम्, संश्रितः=आश्रितः, धीवराणाम्=मरितकानाम्, उपलक्षणत्वात् जलयात्रां चिकीर्षुणमित्यर्थः ।
विलसनवसतिः=विलासवसतिः, अस्तु=भवतु ॥ २ ॥

उभयतः=उभयस्मिन् द्विविधेऽपीत्यर्थः, क्षमाभूजिकरे=क्षमाभृतो मुनयो राजानश्च तेषां निकरे समूहे, मुनिसमु-
दाये राजसमुदाये च । चक्रिणं=चक्रवर्तिनम्, तीर्थकरं चक्रवर्तिनं चेति भावः ।

तत्र तीर्थकरपक्षे-

भव्यग्रामानुशासी=भव्यानां मुक्तिगमनार्हजीवानां यो ग्रामः समुदायस्तदनुशासी तस्य धर्मोपदेशदातेत्यर्थः ।

चरणजयकृतौ=चरणस्य चारित्रस्य जयः सर्वोत्कर्षभावः तत्कृतौ, सिंहकल्पः=तत्करणे सिंहसदृशः शूर इति यावत्,
चारित्रग्रहणे चारित्रपालने चारित्रदाने चातीव शूर इति भावः । शास्त्रविधादक्षः=शास्त्राणामागमानां विधायां दक्षो निपुणः ।
प्रतिदिनरजनि=सर्वदा, क्षेत्रभूद्राज्यमीतेः=क्षेत्रभूतां शरीरीणां या राज्ञिः पङ्क्तिस्तस्या अमीतेरभयस्य, प्रदाता=प्रकर्षेण
दायकः । दान्तराजैः=दान्ता इन्द्रियदमनकारिणो मुनिजनस्तेषां ये राजानः, प्रवरमुनिजना इत्यर्थः, तैस्तथा, विहरति=महीतले
विचरति; सदाचारलब्धस्वरूपः=सदाचारेण विमलचारित्रेण लब्धं प्राप्तं स्वरूपमात्मीयवास्तविकरूपं येन स तथा
नमामीमि=भृशं पुनःपुनर्वा नमामीत्यर्थः ।

चक्रवर्तिपक्षे-

भव्यग्रामानुशासी=भव्या रमणीया ये ग्रामा उपलक्षणत्वाद् नगरजनपदादयस्तदनुशासी प्रजापतित्वेन तदनुशि-
ष्टिन्, च रणजयकृतौ=चशब्दः समुच्चये, रणे संग्रामे जयकृतौ विजयक्रियायाम्, सिंहकल्पः=सिंहसदृशः, अत्यन्तशूर
इत्यर्थः । शास्त्रविधादक्षः=शास्त्रविद्या नीतिशास्त्रादिज्ञानं शस्त्रसम्बन्धि ज्ञानं वा तत्र दक्षश्चतुरः । क्षेत्रभूद्राज्यमीतेः=
क्षेत्रभूद् यद् राज्यं तस्य मीतेरभयस्य, प्रदाता=प्रकर्षेण छिन्दानः । दान्तराजैः=दन्तिनां करिणां समूहो दान्तं तस्य
राजभिः, प्रवरहस्तिभिरित्यर्थः । विहरति=क्रीडति । सदा चारलब्धस्वरूपः=सदा नित्यं चाराश्रयपुरुषास्तैर्लब्धमवगतं
स्वरूपं स्वकीयवृत्तान्तं येन स तथा ॥ ३ ॥

तिलकमञ्जरी]

३

ॐ विजयलावण्यसुरविरचिता परागामिधा विवृतिः ॐ

विस्कूर्जत्स्फीतवाचो नवसुरकुरुहः प्राणिनां वाञ्छितार्थ—

दानेमीनः सदावस्थितिकृत उदरे शान्तिसिन्धोर्विहाय ।

कान्तां भौगीं च राज्ञीं मदनमदजितस्तीर्थराजः प्रभास,

आधिव्याधिप्रहीणं शमधि विदधतामक्षरस्थानमिज्यम् ॥ ४ ॥ स्रग्धरा ॥

जडप्रधानोऽपरमङ्गगोऽपि, सपङ्कजातः सगरान्वयोऽपि ।

नीचः प्रकृत्या मृततां गतोऽपि, सप्ताम्बुराशिप्रकरः पृथिव्याम् ॥ ५ ॥ उपजातिः ॥

यच्छत्रसप्तफटशालिनागा—धिराजदम्भात् कृतसेवनातः ।

महाशयत्वं च जगाम नित्यं पायादपायाजिनपः स पार्श्वः ॥ ६ ॥ उपजातिः ॥ युग्मम् ॥

ॐ परागविवृतिमङ्गलाचरणटिप्पनिका ॐ

नेमीनः=नेमिश्वासी इनश्च नाथश्च नेमीनः, नेमिनाथ इत्यर्थः, तीर्थराजः=तीर्थराजशब्दस्य प्रथमाबहुवचनम्, तीर्थकरा इत्यर्थः ।

तत्र नेमिनाथपक्षे—

विस्कूर्जत्स्फीतवाचः=विस्कूर्जन्ती स्फीता वाचा यस्य स तथा, भाग्यमते व्यञ्जानान्तर्बोलीङ्गशब्दानामाबन्तत्वस्वीकाराद् वाचाशब्दः । प्राणिनां वाञ्छितार्थदाः=वाञ्छितार्थदायकः, नवसुरकुरुहः=नवोऽगोचरवस्तुदातृत्वादभिनवः, सुराणां देवानां कुरुहो वृक्षः, उपमाया गम्यमानत्वात् कल्पतरुसदृश इत्यर्थः । यद्वा अनवो जीर्णो हीनप्रभावतया तुच्छः सुरकुरुहः कल्पतरुर्येन स तथा । शान्तिसिन्धोः=शमसागरस्य, उदरे=मध्ये, सदावस्थितिकृतः=सदा नित्यं वो युष्मभ्यम्, एतद् अक्षरस्थानं विदधतामित्यप्रेतनेन योज्यम्, कृता स्थितिर्येन स तथा । कृतशब्दस्य परनिपातः । कान्तां=मनोशां नारीं वा, भौगीं=भोगराजपुत्रीं भोगसम्बन्धिनीं वा, राज्ञीं राजीमतीनाम्नीं पृथ्वीं वा । मदनमदजितः=जितो मदनमदो येन स तथा, जितशब्दस्य परनिपातः । तीर्थराजः=तीर्थस्य राजा तीर्थराजः, तीर्थकर इत्यर्थः । प्रभासः=प्रकृष्टो भासो यस्य स तथा । आधिव्याधिः प्रहीणं शमधि=शमनिधानम्, इज्यं=पूज्यम्, अक्षरस्थानं=मोक्षस्थानं, विदधतां=कुर्वताम्, 'दधि' इत्यस्यैकवचनम् ।

तीर्थकराणां पक्षेऽयं विशेषः—

बहुवचनसम्पादनार्थं वाचाशब्दस्थाने वाचशब्दः, कुरुहशब्दस्थाने कुरुहशब्दः, कृतशब्दस्थाने कर्तृविवन्तकृतशब्दः, जितशब्दस्थाने कर्तृविवन्तजितशब्दः, विदधताम् इति 'डुधाङ्क्' इत्यस्य बहुवचने रूपम्, तथा वाञ्छितार्थदानेऽमी तीर्थकराः, नोऽस्मभ्यमिति, सदाऽवस्थितिकृत इति च विश्लिष्यार्थयोजना विधेया, तथा कान्तां=मनोज्ञाम्, भौगीं=भोगसम्बन्धिनीम्, राज्ञीं=पृथ्वीम् ॥ ४ ॥

सप्ताम्बुराशिप्रकरः=सप्तानां समुद्राणां निकरः, समुद्राणां संख्यातीतत्वेऽपि लौकिकैः सप्तानामेव द्वीपसमुद्राणा-मङ्गीकाराद् कविजनरूढा सप्तप्रहङ्गम् । जडप्रधानः=मूर्खशिरोमणिः, पक्षे डलयोरैवयाद् जलप्रधानः । अपरमङ्गगोऽपि=अपरेण यो मङ्गो विनाशस्तद्गोऽपि, पक्षे अपरा अनुत्तरा ये भङ्गास्तरङ्गास्तद्गोऽपि । सपङ्कजातः=पङ्कस्य कर्मस्य जातेन समुद्रायेन सहितः, पक्षे पङ्कजातैः कमलैः सहितः । सगरान्वयोऽपि=गरं विषं तेन सहितोऽन्वयोऽस्य स तथा, पक्षे कविजनरूढा सगरजन्मा । प्रकृत्या=स्वभावेन, मृततां=मरणभावम्, पक्षे अमृततां=पीयूषसमुदायम् । पार्श्वेनाथप्रभोः शिरस उपरि नागेन्द्रेण सप्तफणामयं छत्रं धृतमिति वृत्तमाश्रित्योपप्रेक्षते—यच्छत्रेत्यादि । नेदं नागेन्द्रनिर्मितं सप्तफणामयं छत्रमपितु तद्व्याजेन सप्ताम्बुराशिप्रकरः सेवते । व्याजकृतसेवया किं फलं जातमित्याकाङ्क्षायामाह—महाशयत्वं=महान् आशयोऽभिप्रायो यस्य तस्य भावं तथा, पक्षे महांश्वासी आशयश्च जलस्थानं च महाशयस्तस्य भावं तथा । जगाम=प्राप्तः, अत एव महाशयसंज्ञा जातेति भावः । अपायान्—विप्रात् ॥ ५-६ ॥

॥ विजयलावण्यसूरिविरचिता परागभिधा विवृतिः ॥

यस्माद् बोधति चेदकं कुबलयं यस्तारकाल्याऽङ्कितः,
 सर्वाशासुखसम्पदुल्लसनकृद् नित्यं सुधामाश्रयन् ।
 यश्चन्द्रहरिणाङ्कितः शमनिधिः सद्बृत्तसौभाग्यभूः,
 वन्देऽज्ञानतमोऽपनोदनकृते वीरं तमीशं सदा ॥ ७ ॥ शार्दूलविक्रीडितम् ॥
 लसन्ती या नित्यं सरससुमनोमानसमिता,
 जडोल्लासी पक्षैः विलसितमरुद्भिः शुचितरैः ।
 कलध्वाना दीव्यद्गतिरुपनता मौक्तिकफलैः,
 सदा जैनी वाणी सुजयति सरालीव नितराम् ॥ ८ ॥ शिखरिणी ॥
 पूज्यः ध्रीयुतवृद्धिचन्द्र इह स प्रद्योतते पुण्यकू-
 चाकोरामदवृद्धिचन्द्र इव यश्चन्द्रश्च शान्त्याकरः ।
 सिद्धान्तोदधिवृद्धिचन्द्र उपमा-तीतः सतां हृत्सरः-
 सम्बिक्रैरववृद्धिचन्द्र उदिते पापातपे बारिदः ॥ ९ ॥ शार्दूलविक्रीडितम् ॥

॥ परागविवृतिमङ्गलाचरणटिप्पनिका ॥

वीरं=महावीरजिनम् । तमीशं=चन्द्रम् । तत्र श्रीमहावीरपक्षे-बोधति=बोधं प्राप्नोति, इदमेव इदम् । कुबलयं=भूबलयम् । तारकाल्या=तारकाणां संसारसागरात् तारकाणां मुनिजनानाम् आल्या पङ्क्त्या । सर्वाशासुखसम्पदुल्लसनकृत्=सर्वेषाम् आशा अभिलाषा सुखं प्रसिद्धं सम्पत् सम्पत्तिस्तेषामुल्लसनकृत् । सुधामाश्रयन्=सुधामा मोक्षरूपमुत्तमं स्थानं शोभनं तेजो वा आश्रयन् । चञ्चद्वरिणाङ्कितः=चञ्चन् यो हरिः सिंहस्तेनाङ्कितश्चिह्नितः, उत्तमसिंहलाञ्छन इत्यर्थः । शमनिधिः=शमस्य निधानम्, सद्बृत्तसौभाग्यभूः=सद् उत्तमं यद् वृत्तमाचारः सौभाग्यं च तस्य भूः स्थानम् । वन्दे=स्तौमि नमामि च । अज्ञानतमोऽपनोदनकृते=अज्ञानरूपं यत्तमस्तस्यापनोदनकृते दूरीकरणाय । तमीशं=तम् ईशमीश्वरम् । चन्द्रपक्षे—

बोधति=विकाशं प्राप्नोति, कुबलयं=चन्द्रविकाशिकमलम्, तारकाल्या=ताराणां पङ्क्त्या सर्वाशासु=सर्वासु दिक्षु । खसम्पदुल्लसनकृत्=खस्य गगनस्य या सम्पद् ज्योत्स्नारमणीयत्वादिरूपा सम्पत्तिस्तदुल्लसनकृत् । सुधाम्=अमृतम् आश्रयन्, चञ्चद्वरिणाङ्कितः=चञ्चन् यो हरिणो मृगस्तेनाङ्कितः । शमनिधिः=शीतलतानिधानम् । सद्बृत्तसौभाग्यभूः=सद् उत्तमं यद् वृत्तं गोलाकारस्तस्य यत् सौभाग्यं तस्य भूः स्थानम् । वन्दे=शमादियुगकलितत्वेन स्तौमि । अज्ञानतमोऽपनोदनकृते=न विद्यते ज्ञानं येन तादृशं यत् तमोऽन्धकारं तस्यापनोदनकृते दूरीकरणे, वीरं वीरताशालिनम् । तमीशं=रात्रीशं चन्द्रम् ॥७॥

सरालीव हंसीव जैनी जिनेश्वरस्य वाणी सुजयतीत्यन्वयः ।

तत्र वाणीपक्षे

सरससुमनोमानसमिता=सरसं प्रशमादिरसयुक्तं सुमनसां देवानां विदुषां वा यद् मानसं मनस्तद् इता प्राप्ता सती यद्वा तादृशमानसेन मिता प्रमाज्ञानविषयीकृता सती लसन्ती=विलासं कुर्वाणा । शुचितरैः=विशदैः, विलसितमरुद्भिः=विलसिता मरुतो देवा यैस्तादृशैः पक्षैः=नयवादैः, जडोल्लासी=जडानां मुखाणामपि उल्लासप्रदा । कलध्वाना=कलो मनोशो ध्वानो नादो यस्याः सा तथा । दीव्यद्गतिः=दीव्यन्ती गतिर्देवगत्यादिरूपा यद्वा गत्यर्थानां ज्ञानार्थत्वाद् गतिर्ज्ञानं यया सा तथा । मौक्तिकफलैः=मुक्तिसम्बन्धिफलैः, उपनता=सहिता ।

हंसीपक्षे-

सरससुमनोमानसम्=सरसं प्रशस्तजलयुक्तं सुमनसां देवानां यद् मानसं मानसाभिधसरोवरम्, तद् इता=प्राप्ता सती विलसन्ती=विलासं कुर्वाणा, शुचितरैः=विशदैः, विलसितमरुद्भिः=विलसितो मरुद् वायुर्यैस्तेस्तथा । पक्षैः=अर्थवशाद् वचनविपरिणामेन पक्षाभ्यां पतत्राभ्याम् ॥ जडोल्लासी=डलयोरैक्याद् जलोल्लासी । दीव्यद्गतिः=दीव्यन्ती गतिर्गमनं यस्याः सा तथा । मौक्तिकफलैः=मुक्ताफलैः ॥८॥

तिलकमञ्जरी]

५

॥ विजयलावण्यसूरिविरचिता परागाभिधा विवृतिः ॥

सौवर्णाद्विरिव क्षमाधरवरो मथ्यस्थभावं गतो,
भक्तिप्राजितवैबुधाचितपदः काष्ठान्तप्रापिस्थितिः ।
जैनेन्द्रागमजातचारुविभवः कल्याणरूपश्च यो,
भव्यानां स तनोतु मङ्गलतर्ति श्रीनेमिसूरीश्वरः ॥ १० ॥ शार्दूलविक्रीडितम् ॥
संसारार्णवपारप्रापणविधौ पोतायमानो वृणा-
मत्युद्वासितभिधुभावगरिमा विज्ञाततन्त्रावलिः ।
श्रीमद्धेमिगुरुः प्रभूतकरणः सोऽयं सदा सद्गुणं
दद्याच्चासृतसद्य नन्दनतरं लावण्यसन्मन्दिरम् ॥ ११ ॥ शार्दूलविक्रीडितम् ॥
कमालङ्काररम्या रुचिरतरपदन्याससौम्या प्रसन्ना
नानाश्लेषातिदक्षा स्वरमधुरतया कर्णयुष्मापहारी ।
विस्फूर्जन्तस्फीतभावा नवरसहृदया चारुवर्णाभिरामा
कान्तेवासौ नवीना भुवि जयतिरां भारती नेमिसूरेः ॥ १२ ॥ स्रग्धरा ॥

॥ परागाभिधिविवृतिमङ्गलाचरणटिप्पनिका ॥

सौवर्णाद्विरिव=मेरुविव, मेरुसदृश इत्यर्थः । श्रीनेमिसूरीश्वरपक्षे=क्षमाधरवरः=क्षमाधरेषु मुनिवरेषु वरः प्रधानः ।
मथ्यस्थभावं गतः=माथ्यस्थगुणान्वित इत्यर्थः । भक्तिप्राजितवैबुधाचितपदः=भक्तिप्राजितं यद् वैबुधं विबुधानां विदुषां
समूहस्तेनार्चिते पदे पादौ यस्य स तथा । काष्ठान्तप्रापिस्थितिः=काष्ठान्तप्रापिणी दिगन्तप्रापिणी स्थितिर्मर्यादा यस्य
स तथा । जैनेन्द्रागमजातचारुविभवः=जैनेन्द्रागमजातं जिनेन्द्रागमजातं सिद्धान्तसमुदाय एव चारुविभवो मनोहरघनं यस्य
स तथा, यद्वा जैनेन्द्रागमैर्जिनेन्द्राभाषितसिद्धान्तैर्जातश्चारीः बृहस्पतेः विभवो यस्य स तथा । कल्याणरूपः=कल्याणं शुभयुक्तं
रूपं यस्य स तथा ।

मेरुपक्षे-

क्षमाधरवरः=क्षमाधरेषु गिरिषु वरः प्रधानः, मथ्यस्थभावं=मथ्यस्थतां गतः, जगतो मध्ये स्थित इत्यर्थः ।
भक्तिप्राजितवैबुधाचितपदः=भक्त्या रचनाविशेषेण प्राजितं राजितं यद् वैबुधं विबुधानां देवानां मण्डलं तेनार्चितानि
बहुमानितानि पदानि स्थानानि यस्य स तथा । काष्ठान्तप्रापिस्थितिः=काष्ठान्तप्रापिणी दिगन्तप्रापिणी स्थितिरवस्थानं
यस्य स तथा । जैनेन्द्रागमजातचारुविभवः=जिनानामिन्द्राणां च य आगमो जन्मोत्सवादावागमनं तेन जातश्चारुविभवो
यस्य स तथा । कल्याणरूपः=कल्याणं सुवर्णं रूपं देहो यस्य स तथा ॥१०॥

सद्गुणस्मिन् गुणशब्दोपादानेन मुनिप्रवरस्य गुणविजयस्य, अमृतसद्य इत्यत्र अमृतशब्दोपादानेन श्रीमद्विजया-
मृतसूरेः, नन्दनतरस्मिन् नन्दनशब्दोपादानेन श्रीमद्विजयनन्दनसूरेः, लावण्यसन्मन्दिरस्मिन् लावण्यशब्दोपादानेन च
श्रीमद्विजयलावण्यसूरेः, इति सहस्रीक्षेत्रानामेकग्रामजन्मनां सांसारिकमित्राणां मुनीशानां नामान्यपि सूचितानि ॥११॥

नवीना कान्तेव नारीव नेमिसूरेभारती सुजयतीत्यन्वयः

तत्र भारतीपक्षे-

कमालङ्काररम्या=कवैः मनोहरैरलङ्कारैः शब्दभूषणैरनुप्रासादिभिः शब्दार्थभूषणैश्चोपमादिरी रम्या । रुचिरतरपदन्या-
ससौम्या=रुचिरतराणां पदानां विभक्त्यन्तानां न्यासेन सौम्या । प्रसन्ना=प्रसादाख्यकाव्यगुणयुक्ता । नानाश्लेषातिदक्षा=नाना
विविधा ये श्लेषा शब्दालङ्कारविशेषास्तैरतिदक्षाऽतिशिक्षिता । स्वरमधुरतया=स्वराणामकारादीनां यद्वा स्वरस्य उदात्तानुदा-
त्तस्वरितरूपस्य वर्णाच्चारणप्रयत्नविशेषस्य, मधुरतया=माधुर्येण, कर्णयुष्मापहारी=अणुन्ताद् डीप्रत्ययः । विस्फूर्जन्तस्फीत-
भावा=विस्फूर्जन्तः स्फीताः समृद्धा भावाः पदार्था यस्या सा तथा । यद्वा तादृशो भाव आशयो यस्याः सा तथा । नवरसहृदया=
नव नवसङ्ख्यका नवीना वा रसा हृदये मध्ये यस्या सा तथा । चारुवर्णाभिरामा=चारवो वर्णाः ककारादयस्तैरभिरामा ।

ॐ विजयलावण्यसूरिविरचिता परागामिधा विवृतिः ॐ

यः सर्वदारोचितचित्तवृत्तिस्तथाप्यदारोचितचित्तवृत्तिः ।

सिद्धेषु रागान्वितचित्तवृत्तिस्तथापि सिद्धान्तमुचित्तवृत्तिः ॥ १३ ॥ उपजातिः ॥

समाश्रितोऽधामतया सदापि श्रितः स्फुरद्भामतया तथापि ।

सदर्पणो दर्पणरिक्तकोऽपि स नेमिसूरीर्जयताजगत्साम् ॥ १४ ॥ युग्मम् ॥ उपेन्द्रवज्रा ॥

वर्णवर्णान्तवर्तिनौ निजनामावलम्बिनौ ।

नमौ गुणश्रियाथोज्य स्पर्शभावं नयन्ति ये ॥ १५ ॥ अनुष्टुप् ॥

तेषां श्रीनेमिसूरीणां गुरुणां पादसेवया ।

नयाति किमु दक्षत्वं मादशा जडशेखराः ॥ १६ ॥ अनुष्टुप् ॥ युग्मम् ॥

परागो न परागोऽप्य-प्यसुवर्णः सुवर्णकः ।

दुष्प्राप्यसदलंकार-धनपालार्थनायकः ॥ १७ ॥ अनुष्टुप् ॥

ॐ परागामिधविवृतिमङ्गलाचरणटिप्पनिका ॐ

कान्तापक्षेऽयं विशेषः—

अलंकारा हारादयः, पदे पादौ, प्रसन्ना=प्रसन्नतायुक्ता, श्लेषा आलिङ्गनानि, स्वरो ध्वनिः, भावा हृदयगता-वस्थावेदका मानसविकाराः, स्वेदकम्पादयो व्यभिचारिभावा वा, रसः शृङ्गारादिः । वर्णो गौरादिः विलेपनमङ्गारगो गीत-क्रमो वा ॥१२॥

सर्वदारोचितचित्तवृत्तिः=सर्वेषां दाराणां नारीजनानामुचिता चित्तवृत्तियस्य स तथा, पक्षे सर्वदा रोचिता चित्तवृत्तियस्य स तथा । अदारोचितचित्तवृत्तिः=न दारोचिता स्त्रीजनोचिता चित्तवृत्तियस्य स तथा । सिद्धेषु=सिद्धभगवत्सु । सिद्धान्तमुचित्तवृत्तिः=सिद्धानामन्ते मुचित्तवृत्तियस्य स तथा, पक्षे सिद्धान्तेषु आगमेषु चित्तवृत्तियस्य स तथा ॥१३॥

अधामतया=अनगारतया साधुतयेत्यर्थः । सदर्पणः=दर्पणेनामिमानेन आदर्शेन वा सहितः, पक्षे सतां सद्वस्तूनाम् अर्पणोऽर्पणहेतुः । दर्पणरिक्तकः=दर्पणेनामिमानेनादर्शेन वा रिक्तको रहितः ॥१४॥

‘नेमि’ इत्यत्र ‘न ए म् इ’ इति वर्णचतुष्टयं वर्तते तदाश्रित्य महिमागर्भिता कल्पना—

वर्णवर्णान्तवर्तिनौ=वर्णानां ब्राह्मणादीनां ये वर्णा विभागविशेषास्तदन्तवर्तिनौ, चाण्डालाद्यस्तृतीयकोटि गतौ, पक्षे वर्णानां कादीनां ये वर्णाः “पञ्चको वर्गः” [सिद्धहेम-१. १. १३] इत्युक्ताः पञ्चसंख्यापरिमाण्णा वर्णसमुदायाः, कवर्ग-चवर्गऽवर्गगतवर्गपवर्गरूपास्तदन्तवर्तिनौ, नकारं ‘तथदधन’ इत्येव रूपे तवर्गे मकारं ‘पफवभम’ इत्येव रूपे पवर्गेऽन्तवर्तिनमित्यर्थः, गुणश्रिया=गुणेन श्रिया च, पक्षे व्याकरणकारकृतगुणसंज्ञकेन एकारेण नकारं लक्ष्मीवाचकेन इकारेण मकारम्, यद्वा मध्यस्थस्योभयत्र सम्बन्धाद् गुणस्य गुणसंज्ञकस्य एकारस्य शोभया, आयोज्य स्पर्शभावं=स्पर्शयुतां पक्षे व्याकरणकार-कृतस्पर्शसंज्ञां ये नयन्ति, लोके हि वर्णवर्णान्तवर्तिनश्चण्डालादयो न गुणश्रीयुक्ता भवन्ति नवा स्मृतयतां प्राप्नुवन्ति, अत्र कथमिहम् जातमित्याद्यर्थे सति समाधानहेतुमाह-निजनामालम्बिनौ=निजम् आत्मीयं ‘नेमि’ इति यन्नाम तद्व-लम्बिनौ यतस्ततस्तादृक् स्वरूपं जातमिति भावः । ननु लक्ष्मीवाचक इकारो दृश्यते न तु इकार इति कामवाचकस्य इकारस्य कथं लक्ष्मीवाचकत्वमिति चेदुच्यते, ईश् ईश् एतत्समाहारः ‘इ’ इति पूर्वं निष्पाद्यम्, ततो द्वयोः स्थाने निष्पन्न आदेशोऽन्यतरव्यपदेशभागिति न्यायेन इकारस्यापि लक्ष्मीवाचकत्वम्, यद्वा गुणस्य श्रिया इति द्वितीयपक्ष आदरणीयः ॥१५-१६॥

परागः=परागामिधा विवृतिः, मकरन्दश्च, उपलक्षणत्वान्सकरन्दसहितकुसुमादिः । तत्र विवृतिपक्षे-न परागः=पराग-मिधविवृतिमिध इति विरोधस्तदुद्गारे चाकारविरुद्धेण अनपरागः=न अपगतो रागो यस्मात् स तथा, असुवर्णः=काञ्चनमिधोऽपि, सुवर्णकः=काञ्चनमय इति विरोधस्तत्परिहारे नवाः कुस्तार्थत्वात् कुस्तितं सुवर्णं काञ्चनं येन सोऽसुवर्णः,

तिलकमञ्जरी]

७

॥ विजयलावण्यसुरिविरचिता परागामिधा विवृतिः ॥

वैबुधगम आमोद-दायी सम्यक् प्रसाध्यते ।

लावण्येनसुरेण मया मूलमधुग्रहः ॥ १८ ॥ अनुष्टुप् ॥ युग्मम् ॥

सुवर्णादपि मनोज्ञ इत्यर्थः, एवं सुष्ठु वर्णो वर्णेन यत्र स तथा, दुष्प्राप्य०=दुष्प्राप्याः सदलंकारा शब्दशोभका अनु-
प्रसादयः शब्दार्थशोभका उपमादमो वा यत्र तादृशो यो धनपालस्य धनपालाभिधकवेः अर्थस्तिलकमञ्जरीगतोऽर्थस्तस्य
नायको ज्ञापकः, वैबुधगमः=वैबुधस्य पाण्डित्यस्यागमो येन स तथा, आमोददायी=आमोदो हर्षस्तदायी, प्रसाध्यते=
क्रियते, लावण्येन=लावण्यसूरिनाम्ना सुरेण=बुधेन, मया=अस्मच्छब्दवाच्येन, मूलमधुग्रहः=मूलं मूलग्रन्थो मधुग्रहं
स्वादुज्ञानं येन स तथा ।

मकरन्दपक्षे-

परागः=मकरन्दोऽपि, न परागः=न मकरन्द इति विरोधस्तत्परिहारे-अकारप्रलेषेण अनपरागः=न अपगतो रागो
यस्य स तथा, असुवर्णोऽपि-न विद्यन्ते शोभना वर्णाः शुक्लादयो यत्र तादृशोऽपि, सुवर्णकः=शोभना वर्णाः शुक्लादयो
यत्र स तथा इति विरोधः, तत्परिहारे असुवर्णः=कुत्सितं सुवर्णं काबजं येन स तथा । वर्णोत्कर्षेण सुवर्णादपि मनोज्ञ
इत्यर्थः । दुष्प्राप्य०=दुष्प्राप्याः सदलंकारा उत्तमहारादयो यत्र तादृशो यो धनपालार्थः कुबेरवैभवस्तस्य नायकः प्रापकः,
कल्पवृक्षस्य कल्पितदातृत्वाद्, वैबुधगमः=विबुधगमस्य देववृक्षस्य कल्पतरोरयमिति तथा, कल्पवृक्षसम्बन्धीत्यर्थः ।
आमोददायी=आमोदः परिमलस्तदायी, प्रसाध्यते=अलंक्रियते । लावण्येनसुरेण=लावण्यस्य सौन्दर्यस्य इनः स्वामी यः सुरस्तेन,
मया=मा लक्ष्मीस्तया हेतुभूतया । आमूलमधुग्रहः=मूलपर्यन्तमभिव्याप्य मधुग्रहा मधुना यत्र स तथा ॥१७-१८॥

॥ इति विवृतिमङ्गलाचरणटिप्पनिका ॥

॥ विबुधशिरोमणिश्रीशान्त्याचार्यविरचितं टिप्पनकम् ॥

इह जगति सर्वेऽपि शिष्टा अभीष्टे वस्तुनि प्रवर्तमाना अभीष्टदेवतानमस्कारपूर्वकं प्रवर्तन्ते इति मत्वा परमश्रावको
धनपालकविः 'स वः पातु' इत्यादिश्लोकपञ्चकेनेष्टमिमताधिकृतदेवतानां नमस्कारान् करोति । तत्राद्येन श्लोकद्वयेन जिनस्य
चतुर्विंशतितीर्थं कृत्वा श्रेष्ठदेवतानमस्कारोऽपरेण चाभिमतदेवताया नामेयस्यैकेन चाधिकृतदेवताया सरस्वत्या इति । तत्र
रागादिजेतृत्वादिसामान्यगुणेनेष्टदेवता गोत्रपारम्पर्यविज्जविनाशकत्वादिगुणं चाश्रित्याभिमतदेवता शास्त्रकरणे च प्रवर्तमानस्य
विशिष्टवागर्थप्रापकत्वेनाधिकृतत्वाद् अधिकृता देवता सरस्वती । तत्र तावद् आद्यं श्लोकद्वयं व्याख्यायते-स जिनो
रागादिजेता देवः, पातु रक्षतु, वो युष्मान्, य ईक्षते [पश्यति] सामान्यरूपतया च जानाति, दर्शनज्ञानार्थत्वा-
वीक्षते । किं तत् ? जगत्त्रयं भुवनत्रयमधोमध्योर्ध्वलक्षणम्, चतुर्दशरज्ज्वात्मकं लोकमित्यर्थः, एतच्चोपलक्षणम्,
तथाऽलोकमपि धर्मादिपदार्थशून्यमनन्तं पश्यति जानाति च । कीदृशं जगत्त्रयम् ? व्याप्तं युक्तम् । कैः रूपैः
शरीरैः ? कियद्भिः ? अनन्तैः, अनादिबेन न पुनः पर्यवसानैः [अपर्यवसानैः-अपर्यवसानत्वेन] मुक्तानां शरीर-
पर्यवसानां नान्तरत्वादसम्भवात् ? [मुक्तानां शरीरपर्यवसानेनानन्तरत्वासम्भवात्] । कस्य रूपैः ? एकैकजन्तोरेकस्यैकस्य
जीवस्य, अनादिर्बलं रूपणामनादौ संसारेऽनन्तशो जन्ममरणप्राप्तेः । पुनः कीदृशम् ? कृत्स्नं परिपूर्णं समग्रं नैक-
देशम् । कथमीक्षते ? प्रतिक्षणं निरन्तरं न पुनरन्तरमस्तीति ॥१॥

॥ श्रीपद्मसागरविबुधरचिता टीका ॥

तत्र तावदशेषप्रत्युहव्यूहोपशमनसमर्थव्यर्थवितथार्थसर्वधामाङ्गल्यसूचाचतुरैरतिगहनगम्भीरोदारशब्दैराद्यपयावतार-
मारचयति-स व इति । व्याख्या०-स जिनो वः पात्विति तावदन्वयः । जिनस्तु रागादिसकलाभ्यन्तरारातिजेतृत्वाद्भीतरागा-
परपर्यायोऽईर्न्नेवाऽवगन्तव्यस्तदितरेषां हरिहरादिदेवानां रागादिविलसितानेकलक्षणदर्शनेन रागादिजेतृत्वाभावात् । ननु
तच्छब्दस्य यच्छब्दसापेक्षत्वेन स को जिन इत्यत आह-ईक्षते य इति, योऽईर्न् जगत्त्रयमीक्षते पश्यतीति सङ्कटः ।
ईक्षत, इत्यत्र भूतस्य अभिव्यक्तो वाऽईर्त्तो ग्रन्थकर्तृसाक्षाद्बुद्धिस्थत्वेन वार्तमानिकर्तृदेश इति । मा भूदस्मदावेरिवाऽ-

ॐ श्रीपद्मसागरविबुधरचिता टीका ॐ

हृत्तोऽपि देशेन जगत्त्रयज्ञानमित्याह—कथम्भूतं जगत्त्रयं ? कृत्स्नं समस्तं तत्तद्भूतभाविविभक्तिचित्रपरिणामपञ्चमित्यर्थः । अथ जगत्त्रयस्वरूपसूचनायाऽऽह—कथम्भूतं जगत्त्रयं ? व्याप्तं, कैः ? रूपैः स्वरूपैः पर्यायैरित्यर्थः । ननु पर्यायापरपर्यायाणां रूपाणां द्रव्यनिष्ठत्वेन किं तद्रव्यं ? यस्य रूपैर्व्याप्तं जगत्त्रयं विवक्षितमित्याह—कस्य ? एकैकजन्तोः—एकस्यैकस्याऽऽत्मन इत्यर्थः । एकैकेति पदद्वयमात्माऽद्वैतवादनिरसनाय सार्थकमिति । भावार्थस्त्वयं, जगत्त्रयेऽपि तत्स्थानं नाऽस्ति यत्र किलैकस्यैकस्याऽऽत्मनो देवत्वमनुपपत्वनारकवतिर्यत्तत्त्वाद्यनन्तै रूपैरूपतिस्थितिच्युतयो न संभवेयुः । सर्वत्राऽपि ह्यनन्तैर्देववादिरूपैरुपपन्नः स्थितो मृतोऽपि वाऽऽत्मेति सिद्धमेकैकजन्तोरनन्तै रूपैर्व्याप्तं जगत्त्रयमिति । ननु यथैकैकस्याऽऽत्मनोऽनन्तरूपव्याप्तं जगत्त्रयं तथाऽपरद्रव्यपञ्चकस्याऽप्यनन्तरूपैर्व्याप्तमेवाऽस्ति, तत्कथं न द्रव्यपञ्चकानन्तरपर्यायव्याप्तत्वं जगत्त्रयस्य निर्दिष्टमिति चेत् ? सत्यं । आत्मपर्यायाणामुपलक्षणत्वेनाऽपरद्रव्यपञ्चकपर्यायैस्तथाविधैरेव व्याप्तमेव जगत्त्रयमिति विवक्षितं बोध्यं, तथा च कास्त्वेन जगत्त्रयज्ञानं जिनस्यैवेति तात्पर्यम् । ननु जिनस्यैतज्ज्ञानं साधनत्वेन कदाचिद् भविष्यति कदाचिन्नेत्याह—इत्याह—कथं ? प्रतिक्षणं क्षणं क्षणं प्रति प्रतिक्षणं प्रतिसमयमित्यर्थः । ज्ञानोत्पत्तिक्षणदेवाऽऽरभ्य क्षणं क्षणं प्रति तथाविधं जगत्त्रयमीक्षते यो जिन इति । एतेन जिनज्ञानस्य साधनान्तत्वं सूचितमिति प्रथमश्रुतार्थः ॥१॥

ॐ विजयलावण्यसूरिविरचिता परागाभिधा विवृतिः ॐ

इह हि विश्वविश्वविश्वसितविश्ववस्तुविस्तारविश्वसितसकलकालालोलनिरवशेषविशेषविश्वविचनविदुरेदूरदर्शिभिर्दुरितदूरीकरणाय प्रारिप्सितप्रबन्धसमाप्तिप्राप्तिप्रतिपत्तये च प्रतिपादितं मङ्गलमवगालिताखिलविम्रविधायिकं शास्त्रशि-
क्षिक्षिषुशिष्यक्षिक्षेक्षणार्थं प्रबन्धबन्धनबद्धं नाकिनरेनमस्यनरीरागेननमस्काराकारं करोति कुलीनकविकुलालंकारो धनपालमिधो धीरः ॥

स वः पातु इत्यादि । य एकैकजन्तोरनन्तै रूपैर्व्याप्तं कृत्स्नं जगत्त्रयं प्रतिक्षणमीक्षते स जिनो वः पातु इत्यन्वयः । यः=तत्पदप्रतिपाद्यतया वक्तृबुद्धिविषयतावच्छेदकत्वोपलक्षितधर्मविशिष्टोऽनिर्धारितनामा कश्चित् । एकैकजन्तोः=प्रत्येकं प्राणिनः । अनन्तैः=अनन्तसंख्यकैः, यद्यपि तथाविधस्त्वाभाव्यात् सामग्रीसद्भावेऽपि मोक्षानर्हणामभव्यानां भव्यानां च मोक्षार्हत्वेऽपि सामग्रीवैकल्याद् मोक्षगमनाभावेन तद्रूपेषु अनन्तत्वमपर्यवसानत्वं सम्भवति तथापि मुक्तात्मनां शरीरावसानेन तद्रूपेष्वनन्तत्वं न सम्भवतीति प्रस्तुतेऽनन्तत्वमनादितया विज्ञेयम् । यद्वा अनन्तसंख्या जिनागमोक्षिता पारिभाषिकी प्राप्ता । रूपैः=यद्यपि रूपशब्द आकारेऽवयवरचनाविशेषे वर्तते तथाऽप्याकारकारवतोरभेदात् शरीरैः, यद्वा रूपैर्नाटकप्रतिमिः, अनादौ संसारेऽनन्तशो जन्ममरणावाप्तेः प्रत्येकं प्राणिना यानि यानि शरीराणि गृहीतोऽज्ज्ञितानि गृहीतव्यानि वा, यद्वा विविधकर्मविपाकवशात् तत्तज्जन्मावस्थाद्यपेक्षया यानि यानि नाटकादीनि विहितानि विधातव्यानि वा, तैरिति भावः । “ ग्रन्थावृत्तौ पशौ शब्दे, नाटकादिस्वभावयोः । रूपमाकारसौन्दर्ये, नाणकलोकोरपि ॥ १ ॥ ” इति शास्वतः । व्याप्तम्=परम्परया परितः परिकलितम् । कृत्स्नम्=समग्रं नत्वेकदेशमेव । जगत्त्रयम्=स्वर्गभूयुपातालरूपं त्रिभुवनम्, यद्वा जैनरीत्या ऊर्ध्वाधस्तिर्यग्लोकरूपं लोकमुपलक्षणत्वादलोकं च । प्रतिक्षणं=क्षणे क्षणे नत्वन्तरं कृत्वा, क्षणश्च सर्वज्ञप्रज्ञयाप्यविभाज्यः कालस्य सूक्ष्मतमभागः । ईक्षते=सामान्यरूपेण पश्यति विशेषरूपेण च जानातीत्यर्थः । एतादृशेक्षणस्य सर्वज्ञत्वाविनाभावित्वात् सर्वज्ञत्वमावेदितम् । सर्वज्ञताविस्मयनि उच्छृङ्खल्यस्तु “ सुखमान्तरितदूरार्थाः प्रत्यक्षाः कस्यचिद्यथा । अनुमेयत्वतोऽन्यादि—रिति सर्वज्ञसंस्थितिः ॥ १ ॥ इत्याद्यासवचनैः शिक्षणीयाः । यत्तदोर्नित्यसम्बन्धाद्वाह—स इति । सः=यत्पदप्रतिपाद्यतया वक्तृबुद्धिविषयतावच्छेदकत्वोपलक्षितधर्मविशिष्टः । जिनः=रागादिदुर्वारवैरिविजेता वीतरागो देवः । ननु सर्वसत्त्वानां संसर्गसंगोपगमात् कथं स सङ्गतिमङ्गति ? इति चेच्छृणु “ दृष्टो रागाद्यसद्भावः कचिदर्थे यथात्मनः । तथा सर्वत्र कस्यापि तद्भावे नास्ति बाधकम् ॥ १ ॥ ” । न्वेद्वा वावदूको वियतां वीतरागः, अपि कथं स वियताम् ? इति चेदध्वारय “ रागोऽज्ञानसंगमनानुमेयो

तिलकमञ्जरी]

९

ॐ श्रीविजयलावण्यसूरिविरचिता परागामिधा विवृतिः ॐ

द्वेष्टो द्विषद्वागुहेतुगम्यः । मोहः कुवृत्तागमदोषसाध्यो नो यस्य देवस्य स चैवमर्हन् ॥ १ ॥ ” । वः=युष्मान् ।
पातु=रक्षतु । नन्वस्ति चेन्नौरागता तर्हि नैनं नेतुं शक्यते रक्षणकर्तुता रगरजनतापत्तेरिति चेन्न भगवान् स्वयं निरागोऽपि
 तथाविधस्वभावो देव चिन्तामण्यादिरिषोपासकजनानां रक्षणादिकं विधत्ते ।

अथ श्रीसिद्धहेमशब्दानुशासनानुसारेण शब्दसाधनिका—

‘यजीं देवपूजासंगतिकरणदानेषु’ इत्यतः “तनित्यजियजि०” [उणा० ८९५] इति डप्रत्यये डकारस्येत्त्वाद्
 “डित्यन्य०” [२, १, १४] इत्यन्यस्वरार्देर्लुकि ‘यद्’ इति ततः “नाम्नः०” [२, २, ३१] इतिप्रथमैक-
 वचनसिप्रत्यये “आद्वेः” [२, १, ४१] इति दकारस्याकारे “लुगस्या०” [२, १, ११३] इति पूर्वोकारस्य
 लोपे ‘य’ इतिजाते, सिप्रत्यये इकारेत्त्वादवशिष्टस्य सकारस्य “सो रुः” [२, १, ७२] इति रुः, तन्नीकारस्येत्त्वादवशिष्टस्य
 रकारस्य “रः पदान्ते०” [१, ३, ५३] इति विसर्गे यः, ‘इण्क् गतौ’ इत्यतः “मीणशलि०” [उणा० २१]
 इति कप्रत्यये “नामिनो गु०” [४, ३, १] इति गुणे ‘एक’ इति, ततो वीप्सायां “वीप्सायाम्” [७, ४, ८०]
 इति द्विर्भावि “एदौत्” [१, २, १२] इति संघौ च ‘एकैक’ इति, न तु एकश्च एकश्चेति वृत्तिरनभिधानात्
 तादृशार्थाविवक्षणाद् एकशेषप्रसक्तेश्च । ‘जनैचि प्रादुर्भावि’ इत्यतः “कृसि०” [उणा० ७७३] इति तुप्रत्यये
 ‘जन्तु’ इति, एकैकश्चासौ जन्तुश्चेति “पूर्वोक्तलौक०” [३, १, ९०] इति समासे “एकैकजन्तु” इति, ततः
 “शेषे” [२, २, ८१] इति षष्ठ्येकवचनडस्यप्रत्यये “डित्यदिति” [१, ४, २३] इत्युकारस्थाने ओकारे
 “एदोद्भ्यां०” [१, ४, ३५] इति डसः स्थाने रकारादेशे, तस्य च विसर्गे **एकैकजन्तोः** । ‘अम श-
 ब्दभक्तयोः’ इत्यतः ‘अम गतौ’ इत्यतो वा “दम्यमि०” [उणा० २००] इति तप्रत्यये “म्नां०” [१, ३, ३९]
 इति मकारस्य नकारे ‘अन्त’ इति, ततो न विद्यतेऽन्तो येषां तानीति “उष्ट्रमुखादयः [३, १, २३]
 इतिसमासे ‘अनन्त’ इति, ततः, “हेतुकर्तृ०” [२, २, ४४] इति तृतीयाबहुवचनस्य भिसप्रत्ययः, तस्य “भिस
 ऐस्” [१, २, ४] इत्येस्-आदेशे विसर्गे सन्धौ च **अनन्तैः** । ‘रूपण रूपक्रियायाम्’ इत्यतः “अच्”
 [५, १, ४९] इत्यच्प्रत्यये चकारस्येत्त्वाद् ‘रूप’ इति जातम्, ततः प्राग्वत्तृतीयाबहुवचने **रूपैः** । व्याङ्पूर्वात्
 ‘आप्लुट् व्याप्तौ’ इत्यतः “कक्तवत्” [५, १, १७४] इति क्ते प्रत्यये ककारस्येत्त्वात् ‘व्याप्त’ इति, ततः
 “कर्मणि” [२, २, ४०] इति द्वितीयैकवचनस्याम्प्रत्यये “समाना०” [१, ४, ४६] इतिपूर्वोकारस्य लोपे च
व्याप्तम् । “कृतैप् संवेष्टने” इत्यतः कृत्यते त्यज्यतेऽनेनेति “कृत्ययौभ्यां स्नक्” [उणादि-२९४] इति स्नक्प्रत्यये
 ककारस्य चेत्वात् ‘कृत्स्न’ इति, ततः प्राग्वद् द्वितीयैकवचनाम्प्रत्यये **कृत्स्नम्** । ‘गम्लं गतौ’ इत्यतः “दिशुट्०”
 [५, २, ८२] इति क्तिप्रत्यये ‘जगत्’ इति ‘उभत् पूरणे’ इत्यतः “उभेद्वैत्रौ च” [उणा० ६१५] इति
 सूत्रेणेप्रत्यये त्रिदेशे च ‘त्रि’ इति । त्रयोऽवयवा यस्येति “द्वित्रिभ्यां०” [७, १, १५२] इत्ययद्वप्रत्यये “अवर्ण०”
 [७, ४, ६८] इतीकारलोपे टकारस्येत्त्वात् ‘त्रय’ इति, जगतां त्रयमिति “षष्ठयन्ता०” [३, १, ७६] इति
 समासे ‘जगत्त्रय’ इति ततः प्राग्वद् द्वितीयैकवचने **जगत्त्रयम्** । ‘प्रथिष् प्रख्याने’ इत्यतः “प्रथतेर्लुक् च” [उणा०
 ६४७] इति तिप्रत्यये थलोपे च ‘प्रति’ इति, ‘क्षण क्षिण्यी हिंसायाम्’ इत्यतः “अच्” [५, १, ४९] इत्यच्प्रत्यये
 चकारस्येत्त्वात् ‘क्षण’ इति क्षणं क्षणं प्रतीति “योग्यतावीप्सान्तित्वसिद्धये” [३, १, ४०] इत्यव्ययीभाव-
 समासे ‘प्रतिक्षण’ इति, ततः “कालाध्वनोर्व्याप्तौ” [२, २, ४२] इतिद्वितीयैकवचनस्य “अमव्ययीभावस्या०”
 [३, ३, २] इत्यमादेशे पूर्वोकारलोपे च **प्रतिक्षणम्** । ‘इक्षि दर्शने च’ इत्यतः “सति” [५, २, १९] इति
 वर्तमानासंज्ञकप्रत्ययाष्टादशकप्रसङ्गेऽपि “इडितः०” [३, ३, २२] इत्यात्मनेपदसंज्ञकवर्तमानाप्रत्ययनवकप्रसङ्गसत्तापि
 “त्रीणि०” [३, ३, १७] इति प्रथमात्रिकप्रसङ्गेऽपि “एकद्वि०” [३, ३, १८] इति प्रथमस्तेप्रत्ययो भवति,

१०

[टिप्पनक-व्याख्या-विवृतिविभूषिता]

प्राज्यप्रभावः प्रभवो धर्मस्यास्तरजस्तमाः ।

ददतां निर्वृतात्मान आद्योऽन्येऽपि मुदं जिनाः ॥२॥ [मविपुलादृत्तम्] ॥

॥ विबुधशिरोमणिश्रीशान्त्याचार्यविरचितं टिप्पनकम् ॥

ददतां=ददातु, दद दानेऽस्य पञ्चम्यात्मनेपदैकवचने तामि रूपम्, को ? जिनो वचनपरिणामेन सम्बन्धः । कीदृशो ? निर्वृतात्मा मुक्तस्वरूपो रगादिरहित इत्यर्थः । पुनः किनामा ? आद्य ऋषभनाथः । कां ददतां ? मुदं धर्मादि-प्रकाशत्वेन हर्षम् । केषां ? नोऽस्माकम्, न केवलमाद्यो जिनोऽन्येऽपि जिना ददतां=प्रयच्छन्तु, इदाम् दानेऽस्य पञ्चमीपरस्मैपदबहुवचने अन्तामि रूपम् । तेऽपि कीदृशा ? निर्वृतात्मानो मुक्तस्वरूपाः । कां ? मुदम् । केषां ? वो युष्माकम् । किंभूत आद्यः ? किंभूताश्चान्ये जिना अजितादिवर्द्धमानान्ताः ? प्राज्यप्रभावः प्रचुरातुभावः प्राज्यप्रभावः प्रचुरतेजसस्तथा । प्रभवो जनकः । कस्य ? धर्मस्याहिंसादिलक्षणस्य प्रभवः स्वामिनस्तथा । अस्तरजस्तमा अस्ते क्षिप्ते अपनीते रजस्तमसी बध्यमानवद्धे बद्धनिकाचिते वा कर्मणो येन स तथोक्तोऽस्तरजस्तमा अस्तं रजः पापं यैस्ते तथोक्ता अतिशयेनास्तरजसोऽस्तरजस्तमाः प्रकर्षे तमादित्वात्तमप्रत्ययः । इत्येकवचनबहुवचनश्लेषः ॥ २ ॥

॥ श्रीविजयलावण्यसूरिविरचिता परागामिधा विवृतिः ॥

ततः ‘ईक्षन्ते’ इति जाते “कर्तयं” [३, ४, ७१] इति शवि, शवधोरित्वादवशिष्टाकारमीलने च ईक्षते । ‘तनूयी वित्तारे’ इत्यतः “तनित्यजियजि” [उणा० ८९५] इति डत्प्रत्यये डकारस्येत्वाद् “डित्यन्त्य” [२, १, ११४] इत्यन्त्यस्वरालोके ‘तद्’ इति, ततः प्रथमैकवचनसिप्रत्यये “अक्षरः” [२, १, ४१] इति दकारस्याकारे “लुग” [२, १, १३३] इति पूर्वाकारस्य लोपे, “एतदश्च” [१, ३, ४६] इति सिप्रत्ययलोपे च स् । ‘जि जि अभिभवे’ इत्यतो जयति रगादीनमिभवतीति “जीण्शी” [उणा० २६१] इति नप्रत्यये ‘जि’ इति, ततः प्रथमैकवचनसिप्रत्यये प्राग्वत् विसर्गतामापजे जिनः । ‘युषः सौत्रः सेवायाम्’ इत्यतः “युष्यसिभ्यां कम्” [उणा० ८९९] इति कम्प्रत्यये ककारस्येत्वात् ‘युष्मद्’ इति, ततः “कर्मणि” [२, २, ४०] इति द्वितीयाबहुवचनस्य शप् प्रत्ययः, ततः “पदाद्” [२, १, २१] इत्युभयस्थाने वम्आदेशे सकारस्य प्राग्वत् विसर्गे च वः । ‘पांक् रक्षणे’ इत्यतः “विधिनिमन्त्रणा” [५, ४, २८] इति तुव्प्रत्ययः, वकारस्येत्वात् पातु । इत्येवमग्रेऽपि प्रतिपदं शब्दसाधनिकाऽवसेया ग्रन्थगौरवभयादत्र न वक्ष्यते ।

इदं मविपुलाख्यं विषमवृत्तम्, तल्लक्षणन्तु “तुर्याञ्जतभ्रम्सास्तद्विपुला” [इतिच्छन्दोऽनुशासने] तदर्धस्तु-‘ओजे विपरीतादिः’ इत्यत ओज इत्यनुवर्तते । ओजयोः पादयोस्तुर्यादक्षरात् परं यगणं ‘अनुष्टुभि नाद्यात् स्तौ तुर्याद्यो वक्त्रम्’ इत्यत्रोक्तं बाधित्वा नतभरमसाश्चद् भवन्ति तदा तद्विपुला, युजोः षड्भ्यो ल इति तु स्थितमेव । ओज इत्यत्र जातिपक्षो व्यक्तिपक्षश्च तत्र व्यक्तिपक्षे मविपुलोदाहरणमिदम्—

र य भ ज ल र म ज ल

अद्वर्तनीं सिद्धिं राजन् विगणयात्मनः । उपस्थितेयं कल्याणी नाम्नि कीर्तिं एव यत् ॥ १ ॥ मविपुला । प्रस्तुते च—

त य य ज ल र म म ज ल

स वः पातु जितः कृत्स्न-मीक्षते यः प्रतिक्षणम् । रूपैरनन्तैरेकैक-जन्तोर्व्याप्तं जगत्त्रयम् ॥ १ ॥ मविपुला ।

卐 श्रीप्रभासागरविबुधरचिता व्याख्या 卐

अथ भूतमविष्यदिहत्याऽपरैश्वेत्तीयानन्तजिनसाधारणस्तवनं विधायाऽस्यामवसर्पिण्यां प्रथमोपकारित्वेन सर्वसम्मत-
स्याऽऽदिनाथस्याऽपरैषामप्यजितादिजिनानामाराध्यत्वाविशेषादन्यजिनपदगृहीतानामेकवचनबहुवचनसाम्यव्युत्पत्त्या स्तुति-
माधुतामाह—**प्राज्यप्रभा** इति । व्याख्या० **नोऽस्माकमाद्यो जिनः** प्रथमतीर्थकृद् वृषभनामा **मुदं हर्षं ददतामिति**
पञ्चम्यात्मनेपदैकवचनान्तत्वेन ददात्वित्यर्थः । अथाऽस्य जिनस्य निप्रभावत्वेन कथं कविमार्गितहर्षदायिष्व स्यादि-
त्याशङ्कामपाकर्तुमाह—कथंभूतोऽयं जिनः, **प्राज्यप्रभावः** प्राज्यः प्रभूतः प्रभावो माह्वान्यं यस्य स तथेति । अथाऽस्य
व्याघ्रादेरिव प्राज्यप्रभावत्वेऽपि धर्मजनकत्वं न भविष्यतीत्याशङ्क्यामाह—कथंभूतोऽयं जिनो **धर्मस्य प्रभवः** प्रकर्षेण
प्रथमतीर्थप्रवर्तकत्वाद्भव उत्पत्तिर्यस्मात्स तथेति । अथ धर्मोत्पादकत्वेऽपि शम्भोरिवाऽस्य रजस्तमोमयत्वं भविष्यतीति
शङ्कामपाकर्तुमाह, **अस्तरजस्तमा** इति, रजस्तमसो तावद् गुणौ तौ च तत्फलजनकत्वेन परमरागद्वेषवतः शम्भोरेव
भवतो न तु वीतरागस्याऽस्य जिनस्य तफलजनकत्वाभावात्तेन अस्ते क्षये प्रापिते रजस्तमसी येन स तथेति । यद्वा
रजः पापं तदेव तमोऽन्धकारमस्तं रजस्तमो येन स तथेति । अथैवंविधोऽप्यसौ भवावस्था एव भविष्यतीत्याशङ्कां
निरस्यन्नाह—कथंभूतोऽयं जिनो **निर्वृतात्मा**, निर्वृतो निर्वाणं प्राप्त आत्मा यस्य स तथेति, एतेनाऽस्य परमेश्वरस्याऽ-
प्यवस्थाद्वयं सूचितं भवति, तथाहि—भवावस्था मुक्तावस्था च, भवावस्थाऽपि द्विधा, गार्हस्थ्यवस्था दीक्षावस्था च,
दीक्षावस्थाऽपि द्विधा छात्रस्यावस्था कैवल्यवस्था च, तत्र कैवल्यवस्थायां समुत्पन्नपरमज्ञानस्याऽपि समूलघातिकर्मक्षयेऽप्यवशिष्ट-
कर्मसद्भावान्न निर्वृतात्मत्वं तेषामपि क्षये च निर्वृतात्मत्वं भगवतः सिद्धमिति । अथ बहुवचनान्तविशेषणविशेष्यक्रियाभिरेतस्यैव
काव्यस्य प्रथमं स्तुतप्रथमजिनादपरजिनस्तवनसूचनचतुरो द्वितीयार्थ उपदर्यते, **अन्येऽप्यजितादयो जिना वो गुष्माकं**
मुदं ददतामिति पञ्चम्यात्मनेपदैकवचनान्तप्रयोगाद्दत्त्वित्यर्थः । किंविशिष्टास्ते जिनाः **प्राज्यप्रभाः** प्राज्या प्रभा
कान्तिपेषां ते तथा । अथाऽऽदर्शादीनामपि प्राज्यैव प्रभाऽस्ति तेनैतेषां किमाधिक्यमायातमित्याशङ्क्याह—कथंभूता जिनाः
प्रभवः स्वामिनो योगक्षेमकारित्वाज्ञाता इति यावत् । कस्य ? **धर्मस्य** पुण्यस्य, अथ द्वितीयविशेषणेन प्रथमविशे-
षणस्य दाढर्यं दर्शयति, यत एवैते धर्मस्य प्रभवः, तत एवैते कथंभूता **अस्तरजस्तमा** अतिदायेन रजो रजस्तमं घनं
पापमित्यर्थः, तमप्रत्ययविधानादस्तं रजस्तमं यैस्ते तथेति । पुनः कथंभूतास्ते **निर्वृतात्मानो** निर्वृतः सिद्ध आत्मा
येषां ते निर्वृतात्मान इति द्वितीयकाव्यस्याऽर्थद्वयम् ॥ २ ॥

卐 श्रीविजयलावण्यसूरिविरचिता परागाभिधा विवृतिः 卐

अथैकवचनबहुवचनश्लेषेण चतुर्विंशतेर्जिनानां नमस्कारमाह—‘**प्राज्यप्रभावः**’ इत्यादि । प्राज्यप्रभावो धर्मस्य
प्रभावोऽस्तरजस्तमा निर्वृतात्मा आद्यो जिना [जिनः] नो मुदं ददतामित्याद्यजिनपक्षेऽन्यत्र; अन्यजिनपक्षे तु—प्राज्यप्रभा
धर्मस्य प्रभावोऽस्तरजस्तमा निर्वृतात्मानोऽन्येऽपि जिना वो मुदं ददतामित्यन्वयः । **तत्राद्यजिनपक्षे—प्राज्यप्रभावः=**
प्राज्यः प्रचुरः प्रभावस्तेजः शक्तिर्वा यस्य स तथा “प्रभावस्तेजसि शक्तौ” इत्यनेकार्थसंग्रहः । **धर्मस्य=**अहिंसादि-
लक्षणस्य । **प्रभवः=**कारणम्, उपदेशादिना जनक इत्यर्थः । “प्रभावो जन्मकारणे” इत्यनेकार्थसंग्रहः । **अस्त-**
रजस्तमाः=अस्ते नाशं गते रजस्तमसी रजोगुणतमोगुणौ यस्य स तथा, सत्त्वगुणावर्जनात् सत्त्वगुणान्वित इत्यर्थः ।
एतेन परमात्मनि ये निर्गुणत्वं स्वीकुर्वन्ति तन्मतमपास्तम् । सत्त्वादिगुणलक्षणं चेदम्—“सत्त्वं लघु प्रकाशकमिष्टमुप-
ष्टम्भकं चलं च रजः । गुरु वरणकमेव तमः प्रदीपवच्चार्थतो वृत्तिः ॥१॥” इति सांख्यतत्त्वकौमुदी । यद्वा अस्ते
क्षिप्तेऽपनीते रजस्तमसी रजस्तमसदृशे बध्यमानबद्धे बद्धनिकाचिते वा कर्मणी येन स तथा । **निर्वृतात्मा=**निर्वृतः
शिवं गत आत्मा यस्य स तथा । “.....अथ निर्वृतिः । मोक्षे मृत्यौ सुखे सौस्थे.....” इत्यनेकार्थसंग्रहः ।
आद्यः=प्रथमः । **जिनाः=**अर्थवशाद् वचनविपरिणामेन जिन इतिसंस्कारः तदर्थस्तु रागादिजेता देवः, ऋषभदेवनामा

दिशतु विरतिलाभानन्तरं पार्श्वसर्प-नमिविनमिकृपाणोत्संगदृश्याङ्गलक्ष्मीः ।

त्रिजगदपगतापत् कर्तुमात्तान्यरूप-द्वय इव भगवान् वः सम्पदं नाभिसूनुः ॥३॥ [मालिनी] ॥

॥ विबुधशिरोमणिश्रीशान्त्याचार्यविरचितं टिप्पनकम् ॥

तथाऽपरस्य श्लोकद्वयस्य कियत्पदव्याख्या कियते-विरतिलाभः सर्वसावद्ययोगनिवृत्तिप्राप्तिः । पार्श्वसर्प-नमिविनमिकृपाणोत्संगदृश्याङ्गलक्ष्मीः पार्श्वयोरुभयपक्षयोः संपन्तौ चलन्तौ नमिविनम्यो राजपुत्रयोः कृपाणौ खड्गौ तयोरुत्संगे मध्ये दृश्ये दर्शनयोग्ये अङ्गलक्ष्म्यौ शरीरशोभे मूर्तिलक्षणे यस्य स तथोक्तोऽत्र च बहुव्रीहौ समासे नदीलक्षणः को न भवति, तत्रैकवचनान्तस्यैव लक्ष्मीशब्दस्य कविधानाद् । एतेन भगवतो रूपत्रयं जतमिति दर्शितम्, एतदुपेक्षते कविः-आत्तान्यरूपद्वय इव गृहीतापरस्मृतिद्वितय इव, किं कर्तुं ? त्रिजगत्त्रिभुवनमपग-तापक्षिवृत्तिविपत्तिकं कर्तुम्, तच्च शरीरत्रयेण सुखेनैवापयारहितं कियते रक्षणात् [स्वपदं] स्वं पदमात्मीयं स्थानं मुक्तिमित्यर्थः, संपदं स्वर्गापवर्गसमुद्दिम् ॥ ३ ॥

॥ श्रीपद्मसागरविबुधरचिता व्याख्या ॥

अथ सकलजिनानां प्राथम्याद्बहुजनसंमतदेवत्वाच्च सकलामीश्वर्यसाधनसमर्थत्वेन पुनरादीश्वरं स्तौति दिशन्विति । व्याख्या० वो युष्माकं नाभिसूनुर्वृषभो भगवान् सम्पदं दिशन्विति तावदन्वयः । अथैतस्य भगवतः सम्पदानमाप-चिराकरणसमर्थत्वे सति संभवतीति विशेषणद्वारैतदर्शयति कथंभूतो भगवान्, आत्तान्यरूपद्वय आत्तं गृहीतमधिक्रा-रादर्थ इति न्यायाद्धात्वर्थानामनेकत्वाच्च स्वमूर्त्यपेक्षयाऽन्यद्वयं येन स तथेति, इवोपेक्षायाम्, त्रिरूपधारी बभूवेति तात्पर्यम् । ननु भगवतः स्वमूर्त्यपेक्षयाऽपररूपद्वयकरणे किमिति प्रयोजनमित्याशङ्क्याऽह-किं कर्तुं विधातुं, किं त्रिजगत् त्रयाणां जगतां समाहारत्रिजगत्, कथंभूतमपगतापत् अपगताऽऽपदापत्तिर्यस्य तत्तथेति, विपद्वन्त्रं त्रिजगत् कर्तुमित्यर्थः । एकैकैकेन रूपेणैकैकस्य भुवनस्याऽऽपदुद्धारसंभवात् । अथ किं तत्स्वरूपान्यरूपद्वयमित्याशङ्क्य विशेष-णद्वारैतदर्शयति, कथंभूतो भगवान्, विरतिलाभानन्तरं पार्श्वसर्पनमिविनमिकृपाणोत्संगदृश्याङ्गलक्ष्मीः । विरतिथारित्रं तस्य लाभः प्राप्तिर्विरतिलाभस्तदनन्तरं तदनु, चारित्रे गृहीते सतीत्यर्थः । पार्श्वे समीपे सर्पन्तौ गच्छन्तौ यौ नमिविनमी कच्छमहाकच्छसुतौ भगवत्पालितपुत्रौ तयोर्थौ कृपाणौ खड्गौ, गृहीतखड्गौ हि नमिविनमी भगवत्पार्श्वे सपर्यापरी परिभ्रमत इति श्रुतेस्तयोरुत्संगेन साचिव्येन दृश्या दर्शनीयाऽङ्गलक्ष्मीर्देहश्रीर्यस्य स तथा, अयं भावार्थः, पार्श्वे सर्पद्व्यां नमिविनमिभ्यां गृहीतखड्गद्वयमिषेणाऽतिभास्वरकान्तिमत्तया भगवतैव रूपद्वयं विहितमिति, एकं च रूपं भगवतं वास्तवमेवेति रूपत्रयं सुप्रतीतमिति तृतीयकाव्यार्थः ॥ ३ ॥

॥ श्रीविजयलावण्यसूरिविरचिता परागाभिधा विवृतिः ॥

प्रथमतीर्थकर इत्यर्थः । नः=अस्मभ्यम् । मुदं=धर्मप्रकाशकरत्वेन हर्षम् । ददतां=यच्छतु, 'ददि दाने' इत्यस्य पञ्चम्यैकवचने रूपम् । अथान्यजिनपदे-प्राज्यप्रभाः=प्राज्या प्रचुरा प्रभा येषां ते तथा । धर्मस्य=अहिंसादिलक्षणस्य । प्रभवः=स्वामिनः, प्रशुशब्दस्य बहुवचनम् । अस्तरजस्तमाः=अस्तौ रजस्तमौ रजोगुणतमोगुणौ यद्वा प्रागुक्तकर्मविशेषौ येषां ते तथा, तमशब्दोऽकारान्तोऽप्यस्ति, यदुक्तं शब्दस्तोममहानिधौ तम-पु० ताम्यति तम-अच् । तमोगुणे, मता-न्तरे राहौ च । तमालवृक्षे च । रात्रौ ह्यौ । अन्यकारे पादात्रे च न० । इति । यद्वा अस्तं रजो रजससदृशं पापं येषां तेऽस्तरजसः, अतिशयेनास्तरजस इति अस्तरजस्तमाः, प्रकृष्टाद्यं तमप्रत्ययः । निर्वृतातमानः=निर्वृतिं गतो मोक्षं सुखं सौख्यं वा प्राप्त आत्मा येषां ते तथा । अन्येऽपि=न केवलमाद्य एव अपि तु तद्व्यतिरिक्ता अपि । जिनाः=रागादिविजेतारो देवाः, अजितादिवर्द्धमानान्तास्त्रयोविंशतिस्तीर्थकरा इत्यर्थः । वः=युष्मभ्यम् । मुदं=धर्मप्रका-शकरत्वेन हर्षम् । ददतां=यच्छन्तु, 'दुदाक् दाने' इत्यस्य पञ्चमीबहुवचने रूपम् । इदं मविपुलाख्यं विषमवृत्तम्, तल्लक्षणं तु प्रथमश्लोकविवृतिप्रान्ते प्रोक्तम् ॥ २ ॥

॥ श्रीविजयलक्षण्यसूरिविरचिता परगामिध्या विवृतिः ॥

अस्मिन् किलावसर्पिणीकाले प्रथमोपकारित्वाद् आदिनाथस्य नमस्कारमाह-दिशतु विरतीत्यादि । विरतिलाभानन्तरं पार्श्वसर्पचमिविनमिकृपाणोत्संगदृश्याङ्गलक्ष्मीस्त्रिजगद् अपगतापत् कर्तुमात्तान्यरूपद्वय इव भगवान् नाभिसूनुर्वः सम्पदं दिशत्कित्यन्वयः । **विरतिलाभानन्तरं=विरतेः** सम्यग्ज्ञानपूर्वकसर्वसा-
वययोगनिवृत्तिरूपाया दीक्षाया यो लाभः प्राप्तिः स्वीकार इति यावत्, तस्माद् अनन्तरमव्यवहितोत्तरकालम् । **पार्श्व-
सर्पचमिविनमिकृपाणोत्संगदृश्याङ्गलक्ष्मीः=पार्श्वयोरुभयोः पक्षयोः सर्पन्तौ चलन्तौ यौ नमिविनमी नमिविन-
मिनामानौ पुत्रत्वेन पालितौ स्वपौत्रौ तयोर्थौ कृपाणौ खड्गौ तयोर्हस्तगे मध्ये दृश्ये दर्शनीये अङ्गलक्ष्म्यौ शरीरशोभे
मूर्तिलक्षणे यस्य स तथा । अत्र लक्ष्मीशब्दान्तबहुव्रीहेः “पुमनङ्गौपयोलक्ष्म्या एकत्वे” [७, ३, १४३] इति
समासान्तः कच् प्रत्ययो न भवति, उक्तसूत्रे एकवचनान्तस्य लक्ष्मीशब्दस्य ग्रहणात् प्रसूते तु द्विवचनान्तत्वात् ।
एतेन विशेषणेन भगवतो रूपत्रयं जातमिति दर्शितम् । एतदुपप्रेक्षते कविः-**आत्तान्यरूपद्वय इव=आत्** गृहीत-
मन्यद् अपरं रूपद्वयं शरीरद्वयं येन स तथैव । किं कर्तुम् ? **त्रिजगत्=त्रिभुवनम् । अपगतापत्=अपगता दूरीभूता
नष्टा वा आपद् आपत्तिर्यस्य तादृशम्, कर्तुं=विधातुम् । भुवनस्य त्रयत्वाद् शरीरस्यापि त्रये सति सुखेनैवापत्तौदरीकरणं
भवेदित्यर्थः । भगवान्=भगो ज्ञानादिरस्यास्तीति भगवान्, “भगोऽर्कज्ञानमाहात्म्यशोवैराग्यमुक्तिषु । रूपवीर्यप्रथमेच्छा-
श्रीधर्मैश्वर्ययोनिषु ॥१॥ ” इति वचनाद् अनुपमज्ञानादिगुणकलितः परमात्मा । नाभिसूनुः=श्रीनाभिनरेन्द्रनन्दन कृपमनाथ
इत्यर्थः । **सम्पदं=सम्यग् अनन्तसुखनिधानत्वेन शोभनं पदं मोक्षरूपं स्थानम्, यद्वा सम्पद् स्वर्गापवर्गादिका सम्पत्तिः
ताम्, ‘स्वपदम्’ इति पाठे तु स्वमात्मीयं पदं स्थानं मुक्तिमित्यर्थः । वः=युष्मभ्यम् । दिशतु=ददातु ॥ अत्रायं
सम्प्रदायः-******

एकदा भगवतो वृषभनरेन्द्रस्य नमिविनमिनामानौ नन्दननन्दनौ नगरान्तरमनाखिश्राम्, इतश्च भगवान् वृषभ-
नरेन्द्रश्चिन्तयामास, यदुत, असारोऽयं संसारः, इमे भोगा भोगभाजां भोगाभा भीमा भालितमात्राः सुदृशा, स्पृष्टश्चाचिरं
चित्तविचित्तां तन्वाना अन्ते विषमविषमादधाना कटुफलम्, नास्ति च च्युतिप्रसूतिभ्यां सहचरतैषाम्, इमेऽमेयजन्म-
मालायां मिलितस्तथापि केऽपि न सहायाताः, केऽपि न निष्पन्ना स्मृतिः सत्त्वानाम्, एवमेतद्भवभवानामपि भावना
भाव्या । कथमेतदर्थं निरर्थकं मनुष्यत्वं कर्तव्यं सुकृतिभिः । समिदसंदोहैः समीरसख इव कीलालालिभिः कीलालालिख
विषयैस्तृष्णास्तृप्तिं नाभ्युपयन्ति कदाचन । स्वजना अपि निशि शांतिशाखाशयिनः शकुन्य इवासादितसंगाः स्वावास-
निबन्धनबन्धनविघटनाद् विविक्ताः सन्तो दैवानुसारेण यथोचितमन्त्रान्धारोक्ष्यन्ति । धर्ममधारयमाणः प्राणी
चारष्ट्रघटिकाघटनया भ्रमितोऽमितवारमपरे भवकूपारे । धर्म एवाशरणशरणम्, धर्मादेव भाविनी भविनां भवभविदा,
स च प्रवज्याप्रधान इति ध्यात्वा तनुजेभ्यो राज्यदायं दत्त्वा प्रतिपद्य च प्रवज्यां वसुधायां विजहार । प्रत्यायातौ
च तौ नमिविनमी राज्यदायार्थं यत्र भगवान् कायोत्सर्गमुद्रया स्थितस्तत्र गत्वा कण्टकादीनपास्योद्घाटितं कृपाणमारुच्य
प्रत्येकं प्रभुपाथे सेवार्थं समुपस्थितौ । इदं वृत्तमवधिज्ञानेनावबुध्य विबुधाधिपतिना विद्याविद्याधरधराप्रभृति वित्तीर्णमिति ।

इदं मालिनी नाम वृत्तम् । तल्लक्षणं तु ‘नौ म्यौ यो मालिनी’ [ननमयया, जैरिति व्रतेते, जैः=अष्टभिश्चेद्
यतिः] इतिच्छन्दोऽनुशासने ॥३॥

ध्वानेनाऽमृतवर्षिणा श्रवणयोरायोजनं भ्राम्यता,

भिन्दाना युगपद् विभिन्नविषयं मोहं हृदि प्राणिनाम् ।

आद्ये धर्मकथाविधौ जिनपतेराद्यस्य वाणी नृणां,

वृन्दैरुद्यदपूर्वविस्मयरसैराकर्णिता पातु वः ॥४॥ [शार्दूलविक्रीडितम्] ॥

५ विबुधशिरोमणिश्रीशान्त्याचार्यविरचितं टिप्पणकम् ५

मोहमत्र ज्ञानं संशयविपर्ययरूपम्, **विभिन्नविषयमने**कार्थसंघन्धनम् । **वः ? हृदि** मनसि मनोगतमित्यर्थः । **केषां ? प्राणिनां** देवनरतिरश्चाम् । **भिन्दाना** विदारयन्ती । **कथं ? युगपदेककालम्** । **का ? वाणी** भारती । **क्वाद्ये धर्मकथाविधौ** प्रथमे धर्मकथने समवसरणव्यवस्थितस्योत्पन्नकेवलज्ञानस्य ॥ ४ ॥

५ श्रीमत्पद्मसागरविबुधरचिता व्याख्या ५

अथाऽस्य भगवतो वाणीगुणं वर्णयितुमाह—**ध्वानेनेति** । व्याख्या० अस्य [आद्यस्य] जिनपतेर्वाणी वो युष्मान् **पातु** रक्षतु, अथ वाणीफलं तु श्रवणेनैव स्यादित्याशङ्क्याऽऽह—**कथंभूता वाणी आकर्णिता** ध्रुता, **कैर्नृणां मनुष्याणां वृन्दैः** समूहैः, **किलक्षणैरुद्यदपूर्वविस्मयरसैः**, उद्यन्तौ दीप्तावपूर्वौ पूर्वं कचिदप्यननुभूतौ विस्मय आश्चर्य रसः शान्तादिको यैस्ते तथा तैः । अथ वाणीश्रवणात् किं फलं भवतीत्येतद्दर्शयति,—किं कुर्वाणा वाणी **भिन्दाना** भेदं विनाशं कुर्वाणा भिन्दाना, **के मोहं** मूढताम्, **क प्राणिनां हृदि** जन्तूनां हृदये, **जन्तुहृदयस्थमोहभेदकरणमाह—** केन कृत्वा **ध्वानेन** शब्देन, अथ शब्दस्यैव स्वरूपमाह—**किलक्षणेन ध्वानेनाऽमृतवर्षिणाऽमृतममृतप्रायं** माधुर्यं वर्षतीत्यमृतवर्षी तेनाऽमृतवर्षिणा, **क श्रवणयोः** कर्णयोः, श्रोतॄणां कर्णयोर्मध्येऽमृतस्त्राविणेत्यर्थः । अथाऽस्य शब्दस्य शक्तिविशेषणमाह—**किं कुर्वता** शब्देनाऽऽयोजनं **भ्राम्यता**, योजनमामर्यादीच्छिय पर्यटता, योजनगामित्वाद्गमवच्छब्द-स्येति । ननु समस्तानामपि जिनपतीनां स्वस्वतीर्थप्रवर्तकत्वेनाऽऽद्यत्वमेवास्ति, तथा चाऽस्याऽऽद्यस्य जिनपतेरित्युक्ते को विशेष इत्याशङ्क्याऽऽह—**क्वाऽऽद्यत्वमस्याऽऽद्ये** कर्मविधौ प्रथमसकलकार्मरम्भे भगवत एव मुख्यत्वेन कर्तृत्वादाद्यत्वमिति चतुर्थकाव्यार्थः ॥ ४ ॥

५ श्रीविजयलावण्यसुरिवरचिता परागामिधा विवृतिः ५

ध्वानेनेत्यादि । ‘आद्यस्य जिनपतेर्वाणी वः पातु’ इत्यन्वयः । **आद्यस्य**=प्रथमस्य, **जिनपतेः**=जिनेश्वरस्य तीर्थंकरस्येति यावत्, वृषभदेवस्येत्यर्थः, तस्य चतुर्विंशतौ तीर्थंकरेषु प्रथमत्वात् । **वाणी**=भारती । **वः**=युष्मान्, **पातु**=रक्षतु । किंविशिष्टा वाणीत्याकाङ्क्षायां ‘ध्वानेन मोहं भिन्दाना’ इत्यन्वयः, **ध्वानेन**=ध्वनिना **मोहम्**=अज्ञान-संशयविपर्ययरूपं रागद्वेषादिरूपं वा, **भिन्दाना**=नाशयन्ती । कीदृशेन ध्वानेनेत्याकाङ्क्षायां ‘श्रवणयोरमृतवर्षिणा आयोजनं भ्राम्यता’ चेत्यन्वयः । **श्रवणयोः**=कर्णयोः, **अमृतवर्षिणा**=अमृतवृष्टिं कुर्वता, अत्यन्तमधुरेणेत्यर्थः, **आयोजनं**=योजनं योजनमितिक्षेत्रमभिव्याज्येत्यायोजनम्, क्रोशचतुष्टयरूपयोजनमितिक्षेत्रसर्वभोगेष्टित्यर्थः । **भ्राम्यता**=प्रसरता । कथम्भूतं मोहमित्याह—**विभिन्नविषयं**=कञ्चनकामिन्यादिविविधवस्तुसम्बन्धनम्, कुत्र स्थितमित्याह—**प्राणिनां हृदि**, **प्राणिनां**=देवनरतिरश्चाम्, **हृदि**=मनसि, स्थितमिति शेषः । कथा रीत्या भिन्दानेत्याह—**युगपद्**=एककालम्, मोहस्य तदाश्रयप्राणिनां चानेकविधत्वेऽपि वागतिशयविशेषाच्च तत्र कालकमापेक्षा; इदमुक्तं भवति—तीर्थंकरस्य भगवत एकरूपमपि अर्द्धभागधीभाषा प्रचुरपुण्यजनितातिशयबलाद् वारिदमुक्तवारिवदाश्रयानुरूपतया परिणमते, यदुक्तम्—“देवा दैवी नरा नारीं शबराश्चापि शाबरीम् । तिर्यक्चोऽपि तैरर्थां मेनिरे भगवद्गिरम् ॥१॥” नह्येवंविधमुक्ताद्भुतातिशयमन्तरणानेकप्राणिनां विभिन्नविषयो मोहो युगपच्छेत्तुं शक्यः । पुनः कथम्भूता वाणीत्याकाङ्क्षायां ‘नृणामुद्यदपूर्वविस्मयरसैर्वृन्दैराकर्णिता’ इत्यन्वयः । **नृणां**=मनुजानाम्, “**नुरां**” [१, ४, ४८] इति दीर्घविकल्पनाद् ह्रस्वत्वम् । नृमात्रस्योपादानं तेषां

अव्याज्जगन्ति पुरुषोत्तमनाभिस्तुते-

देवस्य वक्त्रकमलोदरमावसन्त्याः ।

धौतेव दन्तकिरणप्रकरणे मूर्ति-

देव्या गिरामधिपतेः शरदिन्दुगौरी ॥५॥ [वसन्ततिलकाष्टकम्] ॥

॥ विबुधशिरोमणिश्रीशान्त्याचार्यविरचितं टिप्पणकम् ॥

पञ्चमश्लोकव्याख्या कियते-अव्याद् रक्षतु का ? मूर्तिस्तनुः कस्याः ? गिरामधिपतेर्देव्याः सरस्वत्याः । कीदृशी ? शरदिन्दुगौरी शरच्चन्द्रधवला, उपेक्षते कविर्धौतेव प्रक्षालितेव । केन ? दन्तकिरणप्रकरणे दशनानां सुसंघातेन । किं कुर्वन्त्या ? आवसन्त्यास्तिष्ठन्त्याः । किं तद्वक्त्रकमलोदरं मुखपद्ममध्यम्, कर्मत्वं तु उपान्वध्या-
व्वस [२-२-२१] इति मुखकमलमध्ये इत्यर्थः । कस्य ? देवस्य किमभिधानस्य ? पुरुषोत्तमनाभिस्तुतेः पुरुषोत्तमश्चासौ नाभिसूतिश्च नाभेयश्च स तथोक्तस्तस्य ऋषभस्येत्यर्थः । लोकभाषया पुरुषोत्तमो विष्णुस्तस्य नाभिर्नाभि-
पद्मं तात्स्थ्यात् तस्मिन् सूतिरूपतिर्थस्य स तथोक्तस्तस्य ब्रह्मण इत्यर्थः । कानि रक्षतु ? जगन्ति जगत्प्रयस्थितप्राणिनः ॥५॥

॥ श्रीमत्पद्मसागरविबुधरचिता व्याख्या ॥

अथ भगवन्मुखकमलमावसन्त्याः सरस्वत्या मूर्तिस्तुतिमाह-अव्याज्जगन्तीति । व्याख्या० गिरामधिपतेर्वाचां स्वामिन्या देव्याः सरस्वत्या 'मूर्तिप्रकरणकाम्यमूर्तय' इत्यभिधानचिन्तामणिवचनान्मूर्तिः शरीरं जगन्ति भुवना-
न्यव्यात्पायात् । अथाऽस्या मूर्तिः कीदृशी, शरदिन्दुगौरी शरच्चन्द्रश्रेयर्थः, मूर्तेः शुभ्रत्वं तु प्रायो धौतत्वे सति संभवतीत्याह-मूर्तिः कथंभूता, इवोपेक्ष्यते धौता, केन दन्तकिरणप्रकरणे, भगवदन्तसम्बन्धिमरीचिजालेन धौतत्वाच्छुभ्रा सारस्वती मूर्तिरित्यर्थः । ननु सारस्वत्या मूर्तिर्देवसम्बन्धित्वेन सुधादिना तावद्वैतत्वं संभवति, कथं पुन-
रादीश्वरसम्बन्धित्वदन्तकिरणप्रकरणेऽत आह-किंलक्षणया देव्या वक्त्रकमलोदरमावसन्त्या वक्त्रमेव मुखमेव कमलं पद्मं तस्योदरं मध्यं तदाश्रित्याऽऽवसन्त्या वसतिं कुर्वाणया इत्यर्थः । कस्येदं वक्त्रकमलमियाशाङ्क्याऽऽह-देवस्य स्वामिनः
किंलक्षणस्य पुरुषोत्तमनाभिस्तुतेः, पुरुषाणां मध्ये कुलकरत्वेनोत्तमः पुरुषोत्तमः स चाऽसौ नाभिरिति नाभिकुल-
करस्तस्मात्सूतिरूपतिर्थस्य स तथा तस्य, देवस्य ऋषभस्वामिन इत्यर्थः । अयमस्य कवेरभिप्राय आदीश्वरसम्बन्धिममुख-
कमले किंल सारस्वतीमूर्तिर्वसति, सा च प्रयासन्तत्वाद्दन्तकिरणप्रकरणे चन्द्रज्योत्स्नाशीतलेन धौता संभवतीति तात्पर्यम्,
यद्यपि मुखे साक्षान्मूर्तिमत्याः सरस्वत्या वातो न संभवति तथापि यथार्थवक्तृत्वलक्षणतत्फलदर्शनेनाऽनुमापित एवाऽर्थोऽयं
मन्तव्यः । अथ सरस्वत्याः कविसमये ब्रह्मपुत्रोत्वेन सम्मतत्वात्तत्रिरूपणार्थं द्वितीयाधेमाह-पुरुषोत्तमः कृष्णस्तस्य नाभितः
सूतिरूपतिर्थस्य स तथेयेवविधो ब्रह्मा, तस्य लोके देवत्वेन प्रसिद्धत्वाद्देवस्य वक्त्रकमलं मुखकमलमुदरं जठरं तद्द्वयं
समाहृतं यथा स्यात्तथाऽऽवसन्त्याः स्थितिं कुर्वन्त्या इत्यर्थः । अयं भावार्थः पितृस्नेहेन स्तोत्रेण स्थितायाः सरस्वत्याः
पुत्रीस्नेहेन चुम्बनार्थं हि किंल ब्रह्मा स्वमुखं स्वोदरासनं करोति तदानीं तदन्तःस्थाया अस्या मूर्तिर्ब्रह्मणो दन्तकिरण-
प्रकरणे धौतेव भवतीति द्वितीयाय इति वृत्तार्थः ॥ ५ ॥

॥ श्रीविजयलक्ष्मणसूरिविरचिता परागामिधा विवृतिः ॥

विस्मयरसातिरेकज्ञापनार्थम्, यद्यपि देवानां तिरश्चां च विस्मरसो भवति तथापि स न तदानीन्तनमनुजानां विस्मय-
रससदृशः, यतो देवैरन्यतीर्थंकरतोऽपि विस्मयरसः प्रागनुभूतो भवति, त्रियंश्च मन्दचैत्यन्या भवन्ति । उद्यदपूर्व-
विस्मयरसैः=उद्यन् उच्छलन् अपूर्वः प्रागनुभूतोऽनुत्तरो वा विस्मयरसः 'इयं वाणी किंवा मुधाप्रवाहः' इत्याद्याध्वरसो
येषां ते तथा । वृन्दैः=समूहैः । आकर्णिता=ध्रुता । कदाकर्णितेत्याह-आद्ये धर्मकथाविधौ, आद्ये=केवलज्ञानो-

ॐ श्रीविजयलावण्यसूरिविरचिता परागाभिधा विवृतिः ॐ

तत्पत्न्यन्तरं प्रथमे, **धर्मकथाविधौ**=धर्मस्य दानशीलतपोभावनारूपस्य साधुधर्मद्विधर्मादिभेदस्य वा या कथा कथनं तस्या विधौ कार्ये, अत्रापि 'आयस्य जिनपतेः' इत्यस्य योजना कार्या । तथा चायमर्थः-लब्धकेवलज्ञानेन भगवता श्रीवृषभदेवेन समवसरणे उपविश्य या प्रथमधर्मदेशनायां भारती प्रवर्तिता, मनुजादिना चात्यन्ताश्चर्यरसपूर्वकं श्रुता सा पाषाति भावः । इदं शार्दूलविक्रीडितं वृत्तम्, तद्वक्ष्यन्तु-‘अतिश्रूयां मसौ जसौ तौ गः शार्दूलविक्रीडितं छैः’ [मस-जसततगाः, छैरिति द्वादशभिर्यतिः] इतिच्छन्दोऽनुशासने ॥४॥

अव्यादिति । गिरामधिपतेर्देव्या मूर्तिर्जगन्त्यव्यादित्यन्वयः । **गिरां**=वाणीनाम्, **अधिपतेः**=स्वामिन्याः, **देव्याः**=देवतायाः, सरस्वत्या इत्यर्थः, **मूर्तिः**=आकृतिः, **जगन्ति**=जगत्त्रयम्, त्रिभुवनगतप्राणिन इत्यर्थः, **अव्याद्**=रक्षतु । कथम्भूताया देव्या इत्याकाङ्क्षायां 'पुरुषोत्तमनाभिस्तैर्देवस्य वक्त्रकमलोदरमावसन्त्याः' इत्यन्वयः, **पुरुषोत्तमनाभिस्तैः**=पुरुषेषु उत्तमः पुरुषोत्तमः स चासौ नाभिश्च नाभिनामा राजा च पुरुषोत्तमनाभिः तस्मात् सूतिरूपतिर्यस्य स पुरुषोत्तमनाभिस्तैस्तस्य तथा । यद्वा पुरुषोत्तमश्चासौ नाभिस्तैश्च नाभिजन्मा च पुरुषोत्तमनाभिस्तैस्तस्य तथा, **देवस्य**=परमेश्वरस्य, नाभिरुपनन्दनस्य ऋषभदेवस्येत्यर्थः । यद्वा पुरुषोत्तमेषु उत्तमजनेष्वपि नाभिः प्रधाना सूतिरूपतिर्जन्म यस्य तस्य तथा, तीर्थकरस्येत्यर्थः, यतस्तीर्थकरजन्मनि त्रिभुवनव्यापि उद्योतः, षट्पञ्चाशतो दिक्कुमारीणां चतुष्पष्टेरिन्द्राणाञ्चामनम्, मेरुशिखरेऽभिषेकः, इत्यादिकं भवति । “प्राप्यङ्गे क्षत्रिये नाभिः प्रधाने वृषतावपि” इति शास्त्रतः । **वक्त्रकमलोदरं**=वक्त्रं वदनं तदेव प्रफुल्लतादिसाम्यात् कमलं तस्योदरं मध्यभागम्, “उपान्याह्वसः” [२, २. २१] इत्यधिकरणस्य कर्मत्वविधानेन द्वितीया, अतोऽधिकरणार्थो बोध्यः, तथा च 'मुखकमलमध्यभागे' इत्यर्थो बोध्यः, **आवसन्त्याः**=निवासं कुर्वन्त्याः, सरस्वती नाम वाण्यधिष्ठात्री शरदिन्दुगौरदेहा देवी, तदधिष्ठिता वाण्यपि सरस्वतीशब्देनोच्यते, एवं तन्मूर्तिरपि द्वेधा भवति, एका करचरणादिमंदह्ररूपा, अपरा वाणीसंदोहरूपा च, अस्मिन् पद्ये उभयपि समाधिता, 'आवसन्त्याः' इत्यत्र वाणीरूपा सरस्वती गृहीता, 'शरदिन्दुगौरी' इत्यत्र करचरणादिमंदह्ररूपा सरस्वतीमूर्तिर्गृहीता, 'धौतेव' इत्यत्र वाणीसंदोहरूपा सरस्वतीमूर्तिर्गृहीता । कथम्भूता मूर्तिरित्याह-**शरदिन्दुगौरी**=शरद् आश्विनकार्तिकमासात्मक ऋतुः, तस्या य इन्दुश्चन्द्रस्तद्वद् गौरी धवला, आश्विनकार्तिकमासयोर्मध्ये रजोवृष्टिजलवृष्टिघनघटादिविरहेण स्वच्छे गगने चन्द्रोऽतीवधवलो दृश्यते तस्मादयमप्रतिपादनार्थं शरदुपादानम् । कथं शरदिन्दुगौरी जातेत्यत्रोपेक्षते दन्तकिरणप्रकरेण धौतेव, **दन्तकिरणप्रकरेण**=दन्तानां किरणप्रकरेण धवलकान्ति-समूहेन, **धौतेव**=प्रक्षालितेव, वाणीरूपमूर्त्यां मुखानिर्गमनसमये दन्तकिरणप्रवाहेण प्रक्षालनं जातमतः शरदिन्दुगौरी जातेति भावः । अत्र सरस्वतीदेहवाण्योरभेद आश्रितः । लौकिकैः सरस्वती ब्रह्मणः पुत्रीति प्रतिपन्नम्, तदनुकूलोऽर्थोऽयं बोध्यः । तथाहि । **पुरुषोत्तमनाभिस्तैः**=पुरुषोत्तमो लोककण्डया कृष्णस्तस्य नाभिः तात्पर्यात् तद्व्यपदेशेन नाभिगतं कमलं तत्र सूतिरूपतिर्यस्य स तथा तस्य, ब्रह्मण इत्यर्थः, लौकिकैः किल ब्रह्मण उत्पत्तिः कृष्णाभिक्मलादभ्युपगता, नन्वस्य ब्रह्मणो लौकिकैर्देवमपि स्वीकृतं तत् किं न निर्दिश्यतेऽत आह-**देवस्य**, कीदृश्याः सरस्वत्या इत्याह-**वक्त्रकमलोदरम्** आवसन्त्याः, **वक्त्रकमलोदरं**=वक्त्रमेव कमलं वक्त्रकमलं तेन सज्जितं वक्त्रकमलसज्जितम्, वक्त्रकमलसज्जितम् उदरं यस्मिन् कमेणि तत् वक्त्रकमलोदरम्, मध्यमपदलोपी समासः, क्रियाविशेषणं च, तथा चायमर्थः, वक्त्रकमलसज्जितमुदरं यथा स्यात्तथा आवसन्त्या पितृपुत्रीभावमर्यादया निवासं कुर्वन्त्याः । अयं भावः । सरस्वती पितृस्नेहेन ब्रह्मण उत्सङ्गे तिष्ठति, ब्रह्म च पुत्रीस्नेहेन तन्मुखं चुम्बति, एतच्चुम्बनकाले ब्रह्मणो वदनकमलं स्रोदरसज्जितं भवति, एवं मुखविक्रशे धवलदन्तकिरणजालेन उत्सङ्गस्थितसरस्वतीदेहो धौतो भवति, एतदाह-**दन्तकिरणप्रकरेण धौतेवेति**, अतः कीदृशी जातेत्याह-**शरदिन्दुगौरी** शेषं स्पष्टम् ॥

इदं वसन्ततिलकावृत्तम् । तद्वक्ष्यन्तु 'तमौ जौ गौ वसन्ततिलका' [तमजजगताः] इतिच्छन्दोऽनुशासने ॥५॥

तिलकमञ्जरी]

१७

रक्षन्तु स्वलितोपसर्गगलितप्रौढप्रतिज्ञाविधौ,

याति स्वाश्रयमर्जितांहसि सुरे निभस्य संचारिताः ।

आजानुक्षितिमध्यमग्नवपुषश्चक्रामिधातव्यथा—

मूर्च्छान्ते करुणाभराञ्चितपुटा वीरस्य वो दृष्टयः ॥६॥ [शार्दूलविक्रीडितम्] ॥

卐 विबुधशिरोमणिश्रीशान्त्याचार्यविरचितं टिप्पणकम् 卐

अधुनाऽऽसन्नशिरोपकारकत्वाद्भगवतो वर्द्धमानस्येष्टाभिस्तदेवस्यैव पुनर्नमस्कारमाह—रक्षन्त्वित्यादि, अर्जितांऽहसि दृष्टीतपापे ॥ ६ ॥

卐 श्रीपद्मसागरविबुधरचिता व्याख्या 卐

अथैतच्छासनाधिपतित्वेन प्रत्यासन्नोपकारित्वाच्छ्रीमहावीरस्तुतिमाह—रक्षन्तु स्वलितः इति । व्याख्या० वीरस्य वर्षमानस्वामिनो दृष्टयो नेत्राणि बहुवचनं चाऽत्र समदर्शित्वेन पूज्यत्वाद्धो युष्मान् रक्षन्तु पान्तु । अथ दृष्टया भरणं करुणाद्रत्वमुपदर्शयति, कथंभूता दृष्टयः करुणाभराञ्चितपुटाः, करुणाभरेण कृपाजालेनाऽक्षितानि व्याप्तानि तन्मयं गतानि पुटानि यासां तास्तथा । अथ स्वसुहृदादौ सर्वेषामपि दृष्टिषु करुणाद्रत्वं स्यादेव किमस्याधिक्यमित्याशङ्क्य परमवैरिणोऽप्युपरि भगवद्दृष्टीनां करुणाद्रत्वं दर्शयति, दृष्टयः किलक्षणाः संचारिताः, क सुरे, कथंभूते अर्जितांहसि, अतीवधोरोपसर्गकारित्वादार्जितमहः पापं येन स तथा तस्मिन् । किं कृत्वा निःश्वस्य हा हाऽस्य परमपापकारिणः का गतिर्भाविनीति चिन्तया निःश्वासं मुक्तवैयर्थः । नन्वेतेन भगवति कीदृश उपसर्गः कृत इयेतद्भगवद्विशेषणद्वारा दर्शयति, कथंभूतस्य वीरस्य, आजानुक्षितिमध्यमग्नवपुषो जानुपयन्तं भूमध्यमग्नदेहस्य । ननु कथमस्य परमवीर्यवतो भगवत्स्त्वैतादृश्यवस्था जातेति सप्तम्यन्तविशेषणद्वारा दर्शयति—कस्मिन् सति भगवताऽस्मिन् सुरे दृष्टयः संचारिता-श्चक्रामिधातव्यथामूर्च्छान्ते सति, चक्रेणाऽभिघातो हननं तेन कृत्वा समुत्पन्ना या व्यथा ततः समयाता या मूर्च्छा तस्या अन्ते क्षये सतीति । अथ भावार्थः, एकदा किल शक्रेण स्वसुरपर्वदि घोरानुग्रानपरस्य भगवतः समुदित-प्रिलोकीजनाक्षोभ्योऽयं भगवान् परसाहाय्यनिरपेक्षतया तपश्चरतीति प्रशंसायां कृतायामश्रद्धात्ताऽभ्येन देवाधमेनाऽनेन समागम्य घनकालं धौतरविबोधोपसर्गाश्चक्रे तथापि विशेषाद्भगवतोऽक्षोभ्यतां दृष्ट्वा “यदि त्वं निषेधको न स्यात्तदा-ऽहमेनमवस्यं तपस्तश्चालयामीति” शक्रपुरः कृतात्मीयप्रतिज्ञाश्रंसो मा भूदित्यतीव कोपाटोपपटुर्भगवच्छिरसि सहस्रलोह-भास्मयं चक्रं दिव्यशक्त्याऽयं मुमोच, तदभिघातव्ययातो भगवतोऽपि मूर्च्छां समयाताऽनन्तरं च मूर्च्छाक्षये तस्मिन्नेव देवे परमकाष्ठ्यवता भगवता सुप्रसन्ना दृष्टयः संचारिता इति रहस्यम् । अथाऽनेन सुरेण भगवतः किंचित्कृतं स्थाने गते वेति मुग्धसाङ्गानिराकरणार्थमाह—किं कुर्वेति देवे याति गच्छति, कं स्वाश्रयं सुरलोकलक्षणम्, कीदृशः सन्नसौ सुरलोकं वज्रान्तभूदित्याशङ्क्याऽऽह—कथंभूते देवे स्वलितोपसर्गगलितप्रौढप्रतिज्ञाविधौ, स्वलिता अफला य उपसर्गास्तानुद्दिश्य भग्नोत्साहत्वेन गलिता भ्रष्टा प्रतिज्ञा यस्य स तथा तस्मिन् । एवंविधेऽपि देवे याति सति भगवतो करुणाभराञ्चितपुटाः सन्त्यः संचारिता दृष्टयो युष्मान् पान्तिवति वृत्तार्थः ॥ ६ ॥

卐 श्रीविजयलावण्यसूरिविरचिता परागाभिधा विवृतिः 卐

वर्तमानशासनाधिपतितयाऽऽसन्नोपकारित्वाद् दृष्टिद्वारा महावीरदेवं स्तौति ‘रक्षन्त्वित्यादिना । ‘वीरस्य दृष्टयो वो रक्षन्तु’ इत्यन्वयः । वीरस्य=महावीराभिधानस्य चतुर्वैशितितमस्य तीर्थंकरस्य, दृष्टयः=लोकचानानि, प्रशमरस-बाहुल्यादिना बहुत्वविवक्षया बहुवचनम्, तथा च प्रचुरप्रशमरसादियुक्तं लोचनयुगलमित्यर्थः । वः=युष्मान् रक्षन्तु=पान्तु । कथंभूतस्य वीरस्येत्याह—आजानुक्षितिमध्यमग्नवपुषः=आ जानुभ्यामित्याजानु, जानुपयन्तमित्यर्थः, क्षिति-

प्रबन्धानामनध्यायः, सा वाग् जयति शुद्धया ।

यया प्रतिपदेवेन्दुः, कविः क्षीणोऽपि जीवति ॥७॥ [पथ्यादृत्तम्] ॥

५ विबुधशिरोमणिश्रीशान्त्याचार्यविरचितं टिप्पणकम् ५

वाच उच्छृतामाह— सा वाग्वाणी जयत्युच्छृता वर्तते । यया वाचा कविः, कीदृशः ? क्षीणोऽपि जीनोऽपि, जीवति उच्छृसिति प्राप्तसिद्धिलोकं भवति, यदा जीवति जीव इव बृहस्पतिरिवाचरति अयिलोपे (१) रूपं बृहस्पतीयत्यर्थः । कवेव कः ? प्रतिपदेव शुरुपक्षप्रथमतिथ्येवेन्दुः, यथा चन्द्रः प्रतिपदा क्षीणोऽपि क्षयप्राप्तोऽपि जीवति । किंभूतया वाचा प्रतिपदा च ? शुद्धया निर्दोषया शुभया च, कीदृशी वाक् प्रतिपक्ष ? अनध्यायोऽनध्ययन-हेतुत्वादपठनं तथाविधार्थालङ्काराद्यभावेनोद्वेगहेतुत्वात्, केषां ? प्रबन्धानां शास्त्राणाम्, प्रतिपदप्यनध्यायः शास्त्राणामध्य-यनस्य निषेधाच्छास्त्रे ॥ ७ ॥

५ श्रीपद्मसागरविबुधरचिता व्याख्या ५

अथैवमविघ्नेनाऽऽरब्धप्रण्यपरिसमाप्यथं वृषभादिवर्धमानपर्यन्तजिनस्तावन्नक्षणातिशयितमज्ञलमाधाय तावत्सकल-शास्त्रोपजीवकत्वेनाऽऽराध्यतमां वाचं स्तुदन्नाह—प्रबन्धानामिति । व्याख्या० सा वाग् जयतीत्यन्वयः । तस्याः प्रतिपत्तिरिति नाम्नेन स्वरूपमाह—कथंभूता वाक्, अनध्यायोऽध्यायो नामाधिकारो, न अध्यायोऽनध्यायोऽनधिकार इत्यर्थः, केषां प्रबन्धानां, प्रकर्षेण बन्धानां विशिष्टबन्धानामनधिकारः । अयं भावः, नवशिक्षितकविकृतत्वेन यद्यपि विशिष्ट-बन्धाधिकारा काचिद्वग् न भवत्यपि, तथापि सा वाग्रे वक्ष्यमाणगुणकारित्वेन श्लाघ्यैवेति, साऽपि वाग् जयतीत्यपेक्षया-हारपर एवाऽयं कवेरर्थवसायः, प्रतिपत्साम्ये तु, प्र प्रकृष्टो बन्धो रचना येषां तानि प्रकृष्टबन्धानि शास्त्राणि तेषामनध्यायः पाठ-भावाप्रतिपत्तिरिति भवतीति सिद्धमेव । ननु प्रबन्धानामनध्यायत्वेन प्रतिपत्तिरिति समयाऽनया वाचा किं भवतीत्याशङ्क्य यद्वति तद्दर्शयति, प्रतिपदेव यया वाचेन्दुरिव क्षीणोऽपि कविर्जीवत्यभ्युदयवान् भवतीति, अयं भावः, यथा प्रतिपदिनमाहात्म्येनाऽस्तं गतोऽपि चन्द्रो भाव्युदयेन स जीव इवोच्छ्वसितो भवति तथा कविरपीत्यर्थः । अथ द्वितीयाथो यथा वाचा कविः शुक्रोऽपि जीवति जीव इव बृहस्पतिरिवाऽऽचरत्युभयोरपि वक्तृत्वफलविशेषात् । यदा कविः काव्यकारी जीवति जीव इवाऽऽचरतीति वृत्तार्थः ॥ ७ ॥

५ श्रीविजयलावण्यसूरिविरचिता परागाभिधा विवृतिः ५

मध्ये भूमिमध्ये मग्नं चक्राभिघातेन प्रविष्टं वपुः शरीरं यस्य तस्य तथा, कथम्भूता दृष्टय इत्याह—करुणाभराञ्चित-पुटाः=करुणाया 'अरेरे ! परमपापकारिणोऽस्य देवस्य किं भावि' इति दयाया भरेण समुदायेनाञ्जिताः पूजिता उत्तम-तामापादिताः पुटाः कनीनिकाच्छादिकाः पुटाकारा त्वचो यासां तास्तथा । कदा ईदृश्यो दृष्ट्यो जाता इत्याह—चक्रा-भिघातव्यथामूर्छान्ते=चक्रेण कालचक्राभिधानेन देवक्षिप्तेन शस्त्रविशेषेण योऽभिघातः प्रहारस्तेन जाता या पीडा तथा जनिता या मूर्छा तदन्ते, निरुक्तमूर्छापरिमाणान्तरमिति भावः, अत्र चक्राभिघातव्यथा इति विविच्य दृष्टिष्वपि योज्यम् । पुनः कथम्भूता दृष्टय इत्याकाङ्क्षायां 'सुरे निश्चस्य संचारिता, इत्यन्वयः । सुरे=चक्रक्षेपकदेवे, निश्चस्य=निश्चासं सुत्वा, संचारिताः=गमिताः । कथम्भूते देवे ? स्वलितोपसर्गगलितप्रौढप्रतिज्ञाविधौ=स्वलितैः विफलीभूतै-रुपसर्गैरुपसर्गगलितो नष्टः प्रौढप्रतिज्ञायाः 'वीरमहं चालयिष्यामि' इति महत्तरप्रतिज्ञाया विधिः कार्यं यस्य तस्मिस्तथा । पुनः कीदृशे देवे ? स्वाश्रयम्=देवलोकाकलक्षणं स्वस्थानं प्रति, याति=गमनं कुर्वाने, पुनः कीदृशे देवे ? अर्जितानां-हसि=अर्जितानि संचितानि अहंसा पापानि येन तस्मिस्तथा । अत्रायं सम्प्रदायः—

पुरा किलैकदा देवसभायां निष्पण्णेन शचिपतिना श्रमणस्य भगवतो महावीरस्य घोरातिघोरतपोगुणसमुल्लसिताऽचला ध्यानधारा विलोकिता, तदनु देवानामग्रे 'श्रमणो भगवान् महावीरो देवगणैरपि ध्यानाञ्च चालयितुं शक्यः' इति

वन्द्यास्ते कवयः काव्य-परमार्थविशारदाः ।

विचारयन्ति ये दोषान्, गुणांश्च गतमत्सराः ॥८॥ [पथ्यावृत्तम्] ॥

॥ श्रीमत्पद्मसागरविबुधरचिता व्याख्या ॥

अथ त्वाधिकगुणवन्तुरुषवन्दनाद्याचारालोपेनैव स्वस्याऽतिशायिनी राढा भवतीति कृत्वा सत्कवीनां वन्द्यत्वमुपवर्णयति, वन्द्यास्ते कवय इति । व्याख्या० ते कवयो वन्द्या वन्दनीयाः सन्तीति, कथंभूताः काव्यपरमार्थविशारदाः, काव्यानां स्वपरकृतानां परमार्थस्तात्पर्यं तत्र विशारदा विचक्षणाः । एवंविधाश्च सन्तस्ते किं कुर्वन्तीत्याह-ये गतमत्सराः सन्तो गुणान् दोषांश्च विचारयन्ति, अरक्तद्विष्टतया दुष्टानि काव्यानि दुष्टतया सत्काव्यानि च सत्तया विचारयन्तीति वृत्तार्थः ॥ ८ ॥

॥ श्रीविजयलवण्यसुरिविरचिता परागामिधा विवृतिः ॥

महावीरदेवस्य निरुक्तध्यानाचलता वर्णिता च, एनामसहमानः कश्चित् संगमनामा सुराधमः 'वीरमहं चालयिष्यामि' इति प्रतिज्ञाय यत्र भ्रमणो भगवान् महावीरो ध्यानमुद्रया स्थितस्तत्र गत्वा दारुणातिदारुणान् विविधान् उपसर्गान् चकार, एवं क्रियमाणेषूपसर्गेषु भगवन्तमचलितं विलोक्य दिव्यं कालचक्राभिधं महच्चक्रं जगद्गन्धोः प्रभोः शिरसि निपातितवान्, एतत्प्रहारेण जानुदम्प्यां भूमौ भगवान् निमग्नो जातः, जाता च महती वेदना, दृष्टयोऽपि वेदनासंकूला बभूवुः, एवं सत्यपि भगवान् चलितः, अथ विगलितप्रतिज्ञः स सुराधमो लज्जितः सन् देवलोकं गच्छति, अस्मिन्नवसरे भगवान् निश्चस्य नयनयुगलमुन्मील्य च गच्छन्तं तं पश्यति, पश्यंश्च भगवान् विचारयति-अहो ! मदन्तिकमगात्यग्नेन धर्मलेशोऽपि नासादि, प्रयुत घोरं कर्म निबद्धं ह्य ! किमस्य भावीति, एतद्विचारणायाम् भगवतो नयनयुगलं कस्याणीरप्लावितमभूदिति । इदं शार्दूलविक्रीडितं वृत्तम्, तल्लक्षणं तु 'अतिश्रुत्यां मसौ जसौ तौ गः शार्दूलविक्रीडितं ठैः' [मसजसततगाः, ठैरिति द्वादशमिर्थतिः] इतिच्छन्दोऽनुशासने ॥६॥

इदानीं वाच उत्कर्षमाह-**‘प्रबन्धानाम्’** इत्यादिना । सा वाग् जयतीत्यन्वयः । **सा**=यत्पदप्रतिपाद्यत्वेन वक्तु-बुद्धिविषया । **वाग्**=वाणी । **जयति**=उत्कर्षेण वर्तते । कीदृशी वाणी ? इत्याकाङ्क्षायां प्रतिपत्ताम्येनाह-प्रबन्धानामनन्ध्यायः, तत्र वाणीपक्षे **प्रबन्धानां**=प्र प्रकृष्टा ये बन्धा अवरोधा गहनविषयप्रतिपादनसमर्थत्वादयस्तेषामनन्ध्यायः=अविषयः, सकलविषयप्रतिपादिकेत्यर्थः । यद्वा प्रकृष्टानां बन्धानां रचनानामनन्ध्यायोऽविषयः । विशिष्टकाव्यरचनयापि यस्या यथास्थितं समग्रस्वरूपं वर्णयितुं न शक्यत इत्यर्थः, अवर्णनीयस्वरूपाऽप्युत्तमेतिफलितोऽर्थः । प्रतिपत्पक्षे तु **प्रबन्धानां**=शास्त्राणाम्, **अनन्ध्यायः**=अनन्ध्यायहेतुत्वादनन्ध्यायः, प्रतिपदि लोके शास्त्राध्ययननिषेधात्, यदुक्तम्-“प्रतिपत्पाठ्यलेशेन विद्या याति रसातलम्” एवं सीतावृत्तान्तं पृष्ठेन हनुमता रामायामिहितं “प्रतिपत्पाठ्यीलानां विधेव तनुतां गता” इति । अनन्ध्यायशब्दस्य वाणीविशेषणत्वेऽपि नियतलिङ्गत्वात् नपुंसकलिङ्गं निर्देशः । सा का ? यथा=वाचा, कीदृश्या ? शुद्धया=दोषरहितया, प्रतिपदा=प्रतिपत्तिः प्रतिपत् तथा, बुद्धयेत्यर्थः, क्षीणोऽपि=हीनोऽपि, कविः=काव्यकारी, जीवति=उच्छ्वसिति लोके लब्धप्रतिष्ठो भवतीत्यर्थः, यद्वा जीवो बृहस्पतिः स इवाचरतीति जीवति बृहस्पतिसमानो भवतीत्यर्थः । ‘जीवौ जन्तुबृहस्पती’ इति शास्वतः । कयेव कः ? प्रतिपदेवेन्दुः प्रतिपदा=प्रतिपद्यते पक्षस्याद्यतया ज्ञायते इति प्रतिपत् पक्षप्रथमतितिस्थित्येव, कथम्भूतया ? यया शुद्धया=धवलया, शुक्रपक्षसत्कप्रथमतितिथ्येत्यर्थः, “प्रतिपत् तिथिसंबिदोः” इति शास्वतः । इन्दुः=चन्द्रः, कथम्भूतश्चन्द्रः ? क्षीणोऽपि=शुक्रप्रतिपदा विगलितकलोऽपि, किं करोति ? जीवति=उत्तरकालिकाधिकाधिककलारूपप्राप्त्यान् धारयति । इदं पथ्यावृत्तम्, तल्लक्षणं तु ‘तयुजोर्जः पथ्या’ [तद् ‘अनुश्रुभि नाथात् सौ तुर्यायो वक्त्रम्’ इत्युक्तं वक्त्रं युजोः पादयोस्तुर्यादक्षरात् परो जगणश्चेद् भवति तदा पथ्या] इतिच्छन्दोऽनुशासने ॥७॥

वार्योऽनार्यः स निर्दोषे, यः काव्याध्वनि सर्पताम् ।

अग्रगमितया कुर्वन्, विघ्नमायाति सर्पताम् ॥९॥ [पथ्यावृत्तम्] ॥

॥ विबुधशिरोमणिश्रीशान्त्याचार्यविरचितं टिप्पनकम् ॥

अथ कविवर्णनं दुर्जननिन्दां चाह-वन्द्या इति सुगमम् । सोऽनार्यो दुर्जने वार्यो निवारणीयो य आयाति प्राप्नोति, कां ? सर्पतामहिताम्, किं ? कुर्वन् विदधानः, किं ? विघ्नमन्तरायं दोषोत्पादनलक्षणम्, कयाऽग्रगमितया पुरोगन्तृत्वेन, केनां ? सर्पतां प्रवर्तमानानाम्, कः ? काव्याध्वनि=काव्यमार्गे, किंभूते ? निर्दोषे छन्दोऽलङ्कारादिदोषरहिते, सर्पोऽपि यदा मार्गे चोरादिदोषश्चन्ये गच्छतामग्रगमितत्वेन विघ्नं करोति तदा वार्योऽनार्यः कुङ्कुः ॥९॥

॥ श्रीमत्पद्मसागरविबुधरचिता व्याख्या ॥

अथ स्वाधिकपुरुषबन्धनाद्याचारपरेण हीनसंगपरिहारः कार्य इत्येतदुद्देश्येति, वार्योऽनार्यः स इति, व्याख्या ० सोऽनार्यो नीचो दूरदूरतरपरित्यागेन वार्यो निषेधस्तस्यासदोषाविष्कारकत्वेन वचनान्यपि नाऽऽकर्णनीयानीत्यर्थः । अथैतस्य परिहारनिदानत्वस्यमाह-यो निर्दोषे दोषरहिते काव्याध्वनि काव्यमार्गे रचनाख्ये सर्पतां व्रजतां तत्कुर्वतामित्यर्थः, यत्तत्प्राप्तितया विघ्नमन्तरायं कुर्वन्नग्रगमितया नीचपुरस्सरतया सर्पतामायाति प्राप्नोति, यथाहि निर्दोषे मार्गे गच्छतां पुंसायन्तरायातः सर्पः स्वलनारूपं विघ्नं करोति तथाऽयमपि तत्त्वभावतया सात्त्विकप्रणादरवतां सतामसदोषाविष्कारकत्वेनोत्साहभङ्गरूपं विघ्नं करोतीति वार्य एव एवाऽनार्य इति वृत्तार्थः ॥ ९ ॥

॥ श्रीविजयलवण्यसूरिविरचिता परागामिधा विवृतिः ॥

सम्प्रति सत्कवीन् स्तौति 'वन्द्यास्ते' इत्यादिना । ते कवयो वन्द्या इत्यन्वयः । वन्द्याः=वन्दितुं योग्याः । किंविशिष्टाः कवयः ? काव्यपरमार्थविशारदाः=काव्यानां 'काव्यं रसात्मकं वाक्यम्' इत्याद्युक्तलक्षणानां यः परमार्थो यथास्थितसमीचीनार्थस्तस्मिन् विशारदास्तद्विचारणे निपुणा इत्यर्थः, यदा काव्यमेव परमार्थः परोपकारस्तस्मिन् विशारदाः कुशला इति । ते के ? ये विचारयन्ति, कान् विचारयन्ति ? गुणान्=रसोत्कर्षहेतुन् माधुर्योऽजःप्रसादाख्यकाव्यगुणान्, दोषान्=च पुनः, दोषान्=वक्ष्यमाणकाव्यदोषान्, न केवलं गुणान् किन्तु दोषानपीत्यर्थः । कीदृशाः सन्तो विचारयन्ति ? गतमत्सराः=गतो नष्टो मत्सरोऽन्यशुभद्वेषो येषां ते तथा । इमे दोषाः-रसादेः स्वशब्दोक्तिः कचित्संचारिवर्जं दोषः । रसदोषा विभावानुभावङ्गेशव्यक्तिः पुनःपुनर्दीप्त्यकाण्डप्रथाच्छेदाङ्गातिविस्ताराङ्गयनुसंधानानङ्गाभिधानप्रकृतिव्यत्ययाश्च, निरर्थकासाधुवे पदस्य, वाक्यदोषा विसन्धिन्वनूनाधिकोक्तास्थानस्थपदपदप्रकर्षसमाप्तपुनरात्ताविसर्गहेतवृत्तसंकीर्णगमितभग्नप्रक्रमानन्वितत्वानि, पदवाक्यदोषा अप्रयुक्ताश्लीलासमर्थानुचितार्थयुक्तिकटुक्लिष्टाविमृष्टविधेयांशविरुद्धवृद्धिकत्वाणि । अर्थदोषाः कष्टपुष्टव्याहतग्राम्याश्लीलसाकाङ्क्षसंदिग्धाकमपुनरुक्तभिन्नसहचरविरुद्धव्यङ्ग्यप्रतिद्विविद्याविरुद्धत्यक्तपुनरात्तपरिवृत्तनियमानियमविशेषसामान्यवित्यनुवादत्वानि । इदं पथ्यावृत्तम्, तल्लक्षणं तु "तयुजोर्जः" [तद् 'अनुष्टुभिन्यास्तनौ तुर्यांश्चो वक्त्रम्' इत्युक्तं वक्त्रं युजोः पादयोस्तुर्यादक्षरात् परो जगणश्चेद् भवति तदा पथ्या] इतिच्छन्दोऽनुशासने ॥८॥

अथ दुर्जनपरिहारं दर्शयति 'वार्योऽनार्य' इत्यादिना । 'सोऽनार्यो वार्यः' इत्यन्वयः, सः, अनार्यः=दुर्जनः, वार्यः=निवारणीयः, दूरतः परिहरणीयः । स कः ? यः सर्पतां=सर्पत्वमहित्वम्, आयाति=प्राप्नोति, सर्पसमानो भवतीत्यर्थः । किं कुर्वन् ? विघ्नम्=उपद्रवमस्त्रीकदोषोद्भावनलक्षणम्, कुर्वन्=विदधानः, कया रीत्या ? अग्रगमितया=पुरोगन्तृत्वेन, केनाम् ? निर्दोषे काव्याध्वनि सर्पताम्, निर्दोषे=छन्दोऽलङ्कारादिसत्कदोषरहिते, काव्याध्वनि=काव्यमेवाध्यानानातत्त्वविपिषासुजनपथिकैः समाश्रितत्वात् पन्थास्तत्र, सर्पताम्=सर्पन्ति गच्छन्तीति

शेषे सेवाविशेषं ये, न जानन्ति द्विजिह्वताम् ।

यान्तो हीनकुलाः किं ते, न लज्जन्ते मनीषिणाम् ? ॥१०॥ [पथ्यावृत्तम्] ॥

॥ विबुधशिरोमणिश्रीशान्त्याचार्यविरचितं टिप्पणकम् ॥

शे तालव्यशकारे पे मूर्धन्यशकारे से दन्त्यशकारे वा समुच्चये विशेषं मेदं ये नरा न जानन्ति न बुध्यन्ते ते किं न लज्जन्ते लज्जितव्यमेव तैर्भवति, केषां ? मनीषिणां विदुषाम्, किं कुर्वन्तो ? यान्तो गच्छन्तः, कां ? द्विजिह्वां दुर्जनतामग्रे पृष्ठतो गुणदोषग्राहित्वात्, कीदृशा ? हीनकुला नीचगोत्रा इत्येकोऽर्थः । अपरश्च शेषे नागराजे सेवाविशेषं विशिष्टाराधनं ये न जानन्ति, अहीनामीनः स्वामी नागराजस्तस्य कुलं गोत्रं येषां ते तथोक्ता नागराजकुलजातास्ते किं न लज्जन्ते ? लज्जन्त एव मनीषिणाम्, किं कुर्वन्तो ? यान्तः, कां ? द्विजिह्वां सर्पताम्, अवश्यमेव ये नागराजकुले जातास्ते नागराजसेवां जानन्ति, यद्वा ही विस्मये, ते नकुलाः किं न लज्जन्ते लज्जन्त एव, केषां ? मनीषिणां बुद्धिमताम्, किं कुर्वन्तो ? यान्तः, कां ? द्विजिह्वां सर्पताम्, वयं सर्पा इति भणन्तः ॥१०॥

॥ श्रीमत्पद्मसागरविबुधरचिता व्याख्या ॥

अथैतादृशस्वभावतां पदे पदे लज्जं कर्तुं युक्त्येतददर्शयति-शेषे सदा इति, व्याख्या० ते मनीषिणः पण्डितम्मन्याः किं न लज्जन्ते लज्जावन्तः किं न भवन्त्यपि तु तथाविधे स्थाने निर्लज्जा अपि लज्जां प्राप्नुवन्तीत्यर्थः । के ते मनीषिण इत्याह-ये सर्वस्याऽपि विश्वस्य स्वस्वभावतुल्यतया पश्यन्तः शेषे स्वस्मादितरस्मिन् सत्पुरुषे सदा निरन्तरं विशेषं सदाचरणादिगुणाधिक्यं न जानन्ति न विदन्ति । ननु कथं नैते तद्विशेषं जानन्तीत्याह-किं कुर्वन्तस्ते यान्तः प्राप्नुवन्तः कां द्विजिह्वां पिशुनतां, तादृशा हि न कस्याऽपि गुणं जानन्तीत्यर्थः । अथ तादृशा भवन्तस्ते लोके कीदृशं व्यपदेशं प्राप्नुवन्तीति दर्शयति, हीनकुला इति व्यक्तम् । अत एव ते प्रस्तावे स्वलक्षणजनिततापेन लज्जन्त एवेति । अथ द्वितीयं व्यङ्ग्यार्थमाह-ये शेषे शेषनागे द्विजिह्वां सर्पतां 'गत्यर्था शानार्था' इति वचनाद्यान्तो विदन्तो यथैते सर्पास्तथाऽयमपि सर्प एवेति ज्ञानवन्तो वसुधराधारिणाहविशेषं न जानन्त्यपरसर्पेष्विव शेषेऽप्याचरन्ति । ते च क इत्याह-हीनेति हीति निश्चये खेदे वा ते नकुला किं न लज्जन्त इति योज्यम् । किंविशिष्टा नकुला मनीषिण इति, नकुल्यौषध्यादाने मनीषा बुद्धिरस्त्येषां ते तथेति वृत्तार्थः ॥१०॥

॥ श्रीविजयलावण्यसूरिविरचिता परागामिधा विवृतिः ॥

सर्पन्तस्तेषाम्, गच्छतामित्यर्थः, काव्यरूपमार्गे प्रवर्तमानानां जनानामिति फलितोऽर्थः । अहिरपि यदा चौरादिरूपदोष-रहिते मार्गे गच्छतामग्रगामितया तिरोगच्छन् विष्णं-अपञ्चुकनलक्षणमुपद्रवं करोति तदाऽनार्यः कुड्रो वार्यः । इदं पथ्या-वृत्तम्, तल्लक्षणं तु अष्टमश्लोकविवृतिप्रान्ते दर्शितम् ॥९॥

अथ दुर्जनदुर्दर्शा दर्शयति-शेषेसेवाविशेषमित्यादिना 'ये शेषे से वा विशेषं न जानन्ति ते हीनकुलाः किं न लज्जन्ते' इत्यन्वयः । ये शे=तालव्यशकारे, पे=मूर्धन्यशकारे, से=दन्त्यशकारे, वा=च, विशेषं=तालव्य-मूर्धन्यदन्त्यरूपं मेदम्, न जानन्ति=नावबुध्यन्ते, ते, हीनकुलाः=अधमकुला दुर्जनाः, किं न लज्जन्ते=अर्था-दवश्यं तैर्लज्जितव्यमिति काकुः । यद्वा-शेषे=स्वातिरिक्ते सज्जने सेवाविशेषं=विशिष्टसेवागुणम्, अन्यत् समम् । कीदृशाः सन्तः ? द्विजिह्वां यान्तः, द्विजिह्वां=त्रे जिह्वे कथनप्रवृत्ते रसने येषां ते द्विजिह्वास्तेषां भावो द्विजिह्वा तां तथा, रसानयुगलमित्यर्थः । यान्तः=गच्छन्तः । अयं भावः-दुर्जना हि प्रत्यक्षे गुणोच्चारणप्रवृत्तां जिह्वां परोक्षे दोषो-च्चारणप्रवृत्तां च जिह्वां धारयन्ति, प्रत्यक्षे गुणवाचिनः परोक्षे दोषवाचिनश्चेत्यर्थः, यद्वा पूर्वमन्यवदनप्रवृत्तां पश्चात्

स्वादुतां मधुना नीताः, पशूनामपि मानसम् ।

मदयन्ति न यद्वाचः, किं तेऽपि कवयो भुवि ? ॥११॥ [पथ्यावृत्तम्] ॥

॥ विबुधशिरोमणिश्रीशान्त्याचार्यविरचितं टिप्पनकम् ॥

किं तेऽपि कवयः=कवितारो न कवय इत्यर्थः, कस्यां ? भुवि=जगति, यद्वाचो येषां गिरो न मदयन्ति न हर्षयन्ति, किं तत् ? मानसम्, केषां ? पशूनामपि मूर्खाणामथाऽऽस्तां विदुषाम्, किंभूताः ? नीताः प्रापिताः, कां ? स्वादुतां मधुरताम्, केन ? मधुना माधुर्येणेत्येकोऽर्थः । अपरश्च किं तेऽपि कवयः कं जलं तस्य वयः पक्षिणो हंसादयः कस्य ब्रह्मणो वा वयो=हंसा वाहनत्वात्, एतच्चोपलक्षणं कोकिलादिपक्षिणाम्, न कवय इत्यर्थः, यद्वाचो यदगिरो भुवि=पृथिव्यां पशूनां=तिरश्चामथास्तां मनुष्याणां मानसं न मदयन्ति न मत्तं कुर्वन्ति । किंभूता यद्वाचो ? नीताः प्रापिताः, कां ? स्वादुतां=माधुर्यम्, केन ? मधुना चैत्रेण तत्र पुष्परसपानादिना स्वर-माधुर्यप्राप्तेः, अथवा पिकवयः किं कोकिलपक्षिणस्ते भुवि=पृथिव्यां नैवेत्यर्थः ॥ ११ ॥

॥ श्रीपद्मसागरविबुधरचिता व्याख्या ॥

ननु दुर्जनपरिहारेण कवीनां वन्द्यत्वमुपदर्शितं ते च कवयः किं वाक्त्रेण स्युर्वाग्विशेषेण वेति शिष्यसन्देहनि-
रासार्थं वाग्विशेषेणैव कविता स्याज् यथातथेति दर्शयन्नाह-स्वादुतामिति । व्याख्या० अत्र हि कवीनां कोकिलानां च साम्यमुपवर्णितम्, तथा च तेऽपि किं भुवि पृथिव्यां कवयः स्युर्नैव स्युरित्यर्थः । ते च क इत्याह यद्वाच इति येषां गिरो मधुना माधुर्यगुणेन स्वादुतां नीताः प्रापिताः सत्यः पशूनामपि पशुप्रायाणामपि जनानां मानसं चेतो न मदयन्ति मदैचि हर्ष इति धातोर्न मदवद्धर्षवत् कुर्वन्ति । अयं भावः, कवीनां स्ववाग्विलासफलं तु मुग्धजनबोध एव, मुग्धजनास्तु पशुप्राया एव, तथा च कविभिस्तथा स्ववाग्विलासः कर्तव्यो यथा मुग्धा बुध्यन्ते हर्षवन्तश्च भवन्ति, येषां वाचस्तु नैतादृशास्ते स्ववाक्फलाभावात् कवय एव न स्युरिति तात्पर्यम् । अथ कोकिलार्थ उपदर्श्यते, ते किं पिकाश्च ते वयश्च पक्षिणश्च पिकवयः कोकिलपक्षिणो भण्यन्ते नैव भण्यन्त इत्यर्थः, के त इत्याह-मधुना चैत्रेण स्वादुतां नीताः सत्यो यद्वाचो येषामालापा गवाहीनामपि पशूनां मानसं चेतो न मदयन्ति न मदोन्मत्तं कुर्वन्ति । अयं भावः, कोकिला हि चैत्रमासे मधुरभाषिणः सन्त आस्तां विदग्धजनान् । पशूनापि रज्जयन्ति । ये च नैवविधाः पक्षिणो न ते कोकिलाः किन्तु काकप्राया एवेति वृत्तार्थः ॥ ११ ॥

॥ श्रीविजयलावण्यसूरिविरचिता परागाभिधा विवृतिः ॥

तदन्यतद्विपरीतवदनप्रवृत्तां च जिह्वां धारयन्तीत्यर्थः, मिथ्याभाषिण इति भावः । क लज्जितव्यम् ? मनीषिणां=विदुषाम्, 'मथे' इति शेषः, निरुक्तदुर्जेनैर्विद्वत्समायामवश्यं लज्जितव्यमिति फलितोऽर्थः । मनीषिण इतिपाठे मनीषिणः=पण्डितं-मन्या दुर्जना इत्यर्थः । सर्पपक्षे-द्विजिह्वातां यान्तो ये अहीनकुलाः शेषे सेवाविशेषं न जानन्ति ते मनीषिणां [मथे] किं न लज्जन्ते इत्यन्वयः । द्विजिह्वातां=सर्पत्वम्, यान्तः=प्राप्नुवन्तः, सर्पलक्षणभूतजिह्वाद्यधारिण इत्यर्थः, ये, अहीनकुलाः=अहीनां सर्पाणामिनः स्वामी नागराज इत्यर्थः, तस्य कुलं गोत्रं येषां ते तथा, नागराजकुलोत्पन्ना इत्यर्थः, शेषे=नागराजे, सेवाविशेषं=विशिष्टाराधनाम्, न जानन्ति, ते, मनीषिणां=तत्त्ववेदिनाम्, मथे, किं न लज्जन्ते=लज्जन्त एवेत्यर्थः, नागराजकुले समुत्पन्नैरवश्यं नागराजसेवा ज्ञातव्या भवति, अत्र तु तथात्वाभावा लज्जा-कारणमिति भावः । यद्वा नकुलपक्षे-'ही द्विजिह्वातां यान्तो नकुला मनीषिणां [मथे] किं न लज्जन्ते' इत्यन्वयः । ही=हीराब्दो विस्मये वर्तते, तथा च विस्मयोऽत्र वर्तते, कोऽयं विस्मयः ? द्विजिह्वातां=सर्पत्वम्, यान्तः प्राप्नुवन्तः, वयं सर्पा इति भाषिण इत्यर्थः, नकुलाः=प्रसिद्धाः, मनीषिणां=बुद्धिमताम्, मथे किं न लज्जन्ते, लज्जन्त एवेति । इदं पथ्यावृत्तम्, तल्लक्षणं तु अष्टमश्लोकविवृतिप्रान्ते दर्शितम् ॥१०॥

काव्यं तदपि किं वाच्य-मवाञ्चि न करोति यत् ।

श्रुतमात्रमभिप्राणां, वक्त्राणि च शिरांसि च ॥१२॥ [पथ्यावृत्तम्] ॥

॥ विबुधशिरोमणिश्रीशान्त्याचार्यविरचितं टिप्पणकम् ॥

तदपि किं काव्यं वाच्यं=भणनीयं न काव्यं वाच्यमित्यर्थः यन्न करोति, किं भूतं सत् ? श्रुतमात्रमा-
कर्णितमात्रमास्तान्मार्थादिनाऽवधारितम्, कानि ? वक्त्राणि मुखानि शिरांसि मस्तकानि चकारौ परस्परपेक्षया समु-
च्चयायौ, केषामभिप्राणां द्विषतां दुर्जनानामित्यर्थः, किं भूतानि न करोति ? अवाञ्चि वचनरहितानि वक्त्राणि शिरांसि
चाऽधोमुखानि गुणयुक्त्वेन दोषरहितत्वेन च ॥ १२ ॥

॥ श्रीपद्मसागरविबुधरचिता व्याख्या ॥

अथ सत्कविकृतकाव्यस्याऽतिशयं दर्शयति, काव्यं तदपीति । व्याख्या० तदपि किं काव्यं वाच्यं नैवेत्यर्थः,
किं तदित्याह-यच्छ्रुतमात्रमाकर्णितमात्रं सदभिप्राणां स्वस्पर्धनां वक्त्राणि मुखानि चः पुनरर्थे शिरांसि मस्त-
कानि, अवाञ्चि इति वक्त्रार्थे न विद्यन्ते वाचो वचनानि येषु तान्यवाञ्चि, शिरोऽर्थे तु अवाञ्चि शब्दस्याऽप्रतः प्रथमा-
[द्वितीया] बहुवचनस्य विद्यमानत्वेनाऽवाञ्चि इति रूपसिद्धेरवाञ्चिर्वाच्यः स्थानि न कुर्वन्ति, अयं भावो यस्मिन् काव्ये श्रुते सति
स्पर्धनो न किञ्चिद्वक्तुं शक्नुवन्ति, यतस्ते हि सर्वथा गुणपरिहारेण किञ्चिद्दूषणमेव वदन्ति, दूषणस्य तत्र लेशमात्र-
स्याऽप्यभावान्मौनवन्त एव ते स्युः । शिरांसि तु तत्र दूषणकणस्याऽप्यलाभात्तदनीप्सिततत्तद्गुणश्रवणसंज्ञातशोका इव
शिरांस्यधः कुर्वन्तीति वृत्तार्थः ॥ १२ ॥

॥ श्रीविजयलावण्यसूरिविरचिता परागाभिधा विवृतिः ॥

सम्प्रति कविगुणं ज्ञानयति 'स्वादुतामि' इत्यादिना । 'किं तेऽपि कवयः' इत्यन्वयः । किम् ? ते, अपि,
कवयः=कवितारः, अर्थाच्च कवय इत्यर्थः । क ? भुवि=जगति । ते के ? इत्याकाङ्क्षायाम् 'मधुना स्वादुतां नीता
यद्वाचः पशूनामपि मानसं न मदन्यन्तीत्यन्वयः । मधुना=माधुर्येण, स्वादुतां=मनोज्ञताम्, नीताः=प्रापिताः,
यद्वाचः=येषां गिरः, पशूनामपि=पशुसदृशानां मूर्खाणामपि, आस्तां विदुषाम्, यद्वा पशूनां=देवानाम् मानसं=
चित्तम्, न मदन्यन्ति=न हर्षयन्ति ॥ कोकिलपक्षे-किं ते पिकवय इत्यन्वयः । तत्र पिकवयः=पिकपक्षिणः, कोकिला
इत्यर्थः, मधुना=चैत्रमासेन, तत्र पुष्परसपानादिना स्वरमाधुर्यप्राप्तेः । पशूनामपि=मृगादीनामपि तिरश्चाम्, आस्तां
मनुष्याणाम् । भुवि=पृथिव्याम् । शेषं पूर्ववत् । यद्वा 'किं तेऽपि कवयः' इत्यत्र कवय इत्यस्यायमर्थः-कस्य जलस्य
वयः पक्षिणो हंसादयः, अथवा कस्य ब्रह्मणो वयः पक्षिणो हंसवाहनत्वाद् हंसा एतच्चोपलक्षणं कोकिलादिपक्षिणाम् ।
शेषं प्राग्वत् । इदं पथ्यावृत्तम्, तल्लक्षणं तु अष्टमश्लोकविद्यतिप्रान्तेऽभिहितम् ॥११॥

अधुना काव्यं समीक्षते 'काव्यं तदपि' इत्यादिना । 'तदपि किं काव्यं वाच्यम्' इत्यन्वयः । तदपि,
किम् ? काव्यं=प्रज्ञा नवनवोद्भूत-शालिनी प्रतिभा मता । तदनुप्राणनाज्जीव-द्वर्णनानिपुणः कविः ॥१॥ तस्य कर्म
स्मृतं काव्यम् । 'इत्याद्युक्तं लोकोत्तरं कविकर्म, वाच्यं=इदं काव्यमस्तीति भणनीयम्, न भणनीयमित्यर्थः, अर्थात्तत्र
काव्यमिति फलितोऽर्थः । तत् किम् ? यत् श्रुतमात्रम्=श्रवणगोचरीभूतं सत्, आस्तामर्थादिनाऽवधारितम्,
अभिप्राणां=शत्रूणां दुर्जनानामित्यर्थः । वक्त्राणि=मुखानि, शिरांसि=मस्तकानि, परस्परपेक्षया समुच्चयायौ चशब्दौ
न करोति=न विदधाति, कीदृशानि ? अवाञ्चि=मुखपक्षे न विद्यते वाक् वाणी यत्र तादृशानि, वाणीरहितानित्यर्थः,
अत्र अवाञ्चि-शब्दस्य नपुंसके द्वितीयाबहुवचने रूपं हेयम्, मस्तकपक्षे अव अधोऽस्त्विति गच्छन्तीति, अवाञ्चि तानि

उत्पतन्त्यजवद् व्योम्नि, केचित् प्राप्तपदत्रयाः ।

विशन्त्यन्ये प्रबन्धेऽपि, लब्धे बलिरिव क्षितिम् ॥१३॥ [पथ्यावृत्तम् ॥]

॥ विबुधशिरोमणिश्रीशान्त्याचार्यविरचितं टिप्पणकम् ॥

कविशिरोमहाह-उत्पतन्ति उद्गच्छन्ति उदयन्त इत्यर्थः । केचित् कवयः । क्व ? व्योम्नि=आकाशमपि बुद्ध्या व्याप्नुवन्ति । किंभूताः सन्तः ? प्राप्तपदत्रया उत्पात-व्यय-प्रौढ्यलक्षणं पदत्रयं प्राप्ता यद्वा सुवन्तित्वन्त-पदत्रयं प्राप्ताः, अन्ये तु विशन्ति, कां ? क्षितिं क्षयं बुद्धिरहिततां यान्ति, कस्मिन् सत्यपि ? प्रबन्धेऽपि शास्त्रेऽपि, किंभूते ? लब्धे प्राप्ते, क इवोत्पतन्ति ? क इव विशन्ति ? अजवत् विष्णुवत्, यथा विष्णुराकाश उत्पतितः, किंभूतः ? प्राप्तपदत्रयो लब्धाधरुर्ध्वतियक्क्रमप्रतियः, बलिरिव यथा बलिः प्रबन्धे प्रकृष्टबन्धने प्राप्ते क्षितिं भूमिं प्रविष्टो विभक्तिपरिणामेनैकवचनं योजनीयम् ॥ १३ ॥

॥ श्रीपद्मसागरविलुधरचिता व्याख्या ॥

अथ परमोत्कर्षवतां कवीनां हीनोपमया तिरस्कारपूर्वं सत्कवीन् प्रशंसयन्नाह-उत्पतन्त्यजवद् व्योम्नि । व्याख्या० अजवद्विष्णुवत् केचित्कवयः प्राप्तपदत्रयाः सन्तो व्योम्नि गगन उत्पतन्त्यूथं गच्छन्ति, अयं भावः, यथाहि प्राप्तपदत्रयः कृतत्रिपादो विष्णुर्गगन उत्पतितवानयं हि लोकसमये यद्बलिभूपालस्य पातालक्षेपावसरे पादत्रयं विकृत्य व्योम्युत्पत्तत् तथा च केचित् कवयोऽप्येकद्वित्रिपदबोधेनोत्कर्षणः सन्तो व्योम्युत्पतन्त्युद्गच्छन्तीत्यर्थः । अत्र चाऽजवद्व्यवस्थयुक्तस्य व्यञ्जयत्वेन हीनोपमानादुत्कर्षवतां कवीनां तिरस्कारः कृतो भवतीति । अथ शान्तोत्कर्षात् कवीनुत्तमोपमानेन प्रशंसयन्नाह-विशन्तीति, अन्ये पूर्वोक्तेभ्यः कविभ्योऽन्यस्वभावतया इतरे कवयः, प्रकृष्टो बन्धो रचना यत्र तत्प्रबन्धं सुशास्त्रं तस्मिन् लब्धे प्राप्ते सच्छास्त्रेऽधीते सत्यपीत्यर्थः । सर्वथा गलितोत्कर्षतया जनैः श्लथिताः सन्तो बलिरिव बलिभूपालवत् क्षितिं पृथ्वीं विशन्ति प्रविशन्ति । अयं भावः, अधीतसच्छास्त्रत्वेन गलितोत्कर्षतया च ते साधुकवयो जनैः प्रशंसिताः सन्तो न मनागप्युच्छ्वसन्ति किन्तु जनप्रशंसावसरे सलज्जत्वेनाऽधोमुखाः सन्तो ज्ञायते पृथ्वीं प्रविशन्तीति । बल्यर्थे तु प्रबन्धे प्र प्रकर्षेण बन्धे बन्धने वामयन्त्रणरूपे लब्धे सति क्षितिं पातालं प्रविष्टवानिति । अत्र च बलिरुत्पतन्त्योत्तमत्वेन तद्दृष्टान्तिकवीनां प्रशंसा कृता भवतीति वृत्तार्थः ॥ १३ ॥

॥ श्रीविजयलावण्यसूरिविरचिता परागाभिधा विवृतिः ॥

तथा अधोगतानीत्यर्थः, अत्र अवोपसर्गपूर्वकेण क्विबन्तेन अञ्धातुना निष्पन्नस्य अव-अञ् अवान्-शब्दस्य नपुंसके द्वितीयाबहुवचने रूपम् । अभिमतकाव्यस्य गुणयुक्तत्वेन दोषरहितत्वेन च दुर्जनानां मुखानि वचनरहितानि मस्तकानि चाधोगतानि भवन्तीति भावः । इदं पथ्यावृत्तम्, तद्वक्ष्ये तु अष्टमश्लोकविवृतिप्रान्ते दर्शितम् ॥१२॥

अथाल्पज्ञकवेदृष्टतामुपहसन् बहुश्रुतकवेर्नम्रतां प्रशंसन् प्राह-उत्पतन्तीत्यादि । प्राप्तपदत्रयाः केचिद् व्योम्नि उत्पतन्तीत्यन्वयः । प्राप्तपदत्रयाः=प्राप्तमवगतं पदानां पदसंज्ञकानां 'राशोऽयं ग्रामः' इत्यादिस्थाथन्तशब्दानां 'जयति नयति पचति' इत्यादि त्याघन्तशब्दानां वा त्रयं यैस्ते तथा, अल्पज्ञा इत्यर्थः । विभक्त्यन्तशब्दस्य वैयाकरणैः पदसंज्ञा कृता, सा च विभक्तिर्द्विधा स्यादिरूपा त्यादिरूपा चेति तदन्तस्य पदत्वं सिद्धमेव । केचित्=कतिपये, कविप्रस्तावात् कवयः । व्योम्नि=आकाशे, उत्पतन्ति=उड्डयन्ते, वागाडम्बरबहुला भवन्तीत्यर्थः, क इव ? अजवत्=विष्णुरिव, यथा विष्णुर्बलिनाम्नो राज्ञः सकाशात् पदत्रयं पदत्रयप्रमाणभूमिं वरेणासायाकाशे उत्पतितः । अन्ये=निरुक्ताल्पज्ञरक्तकवि-व्यतिरिक्ताः कवयः, प्रबन्धे=शास्त्रे, लब्धेऽपि=अधिगतेऽपि, क्षितिं=पृथिवीम्, विशन्ति=प्रविशन्ति, नम्रा भवन्तीत्यर्थः । क इव ? बलिरिव=बलिभूपाल इव, यथा बलिराजः, प्रबन्धे='पदत्रयप्रमिता भूमिर्मया दत्ता' इति

तिलकमञ्जरी]

२५

कषाश्मनेव श्यामेन, मुखेनाधोमुखेक्षणः ।

काव्यहेम्नो गुणान् वक्ति, कलाद इव दुर्जनः ॥१४॥ [मविपुलावृत्तम्] ॥

॥ विबुधशिरोमणिश्रीशान्त्याचार्यविरचितं टिप्पणकम् ॥

दुर्जनस्वरूपमाह वक्ति=वृत्ते, को ? दुर्जनः, कान् ? गुणान् श्लेषादीन्, कस्य ? काव्यस्य, क इव कस्य ? कलाद इव सुवर्णकार इव हेम्नः सुवर्णस्य यथा वक्ति गुणान् विषाद्यपनयनादीन्, केन ? मुखेन वक्त्रेण, किंभूतेन ? श्यामेन कृष्णेन, काव्यस्यानेकगुणदर्शनेन श्यामता, कीदृशो दुर्जनोऽधोमुखेक्षणोऽवाम्लोचनः, केनेव ? कषाश्मनेव कषपर्वकप्रस्तारेणैव मुखेन, तेनापि किंभूतेन ? श्यामेन=कृष्णेन, कलादोऽप्यधोमुखेक्षणः सुवर्णदत्तलोचनत्वात् ॥ १४ ॥

॥ श्रीमत्पद्मसागरविबुधरचिता व्याख्या ॥

अथैतादृशकविकृतकाव्यगुणान् पटुपटुतरवचनैः सज्जनाः स्तुवन्त्येव परं दुर्जनाः अन्यनया चेष्टया गुणान् वदन्तीति दर्शयति—कषाश्मनेवेति । व्याख्या० काव्यहेम्न इति, काव्यरूपस्वर्णस्य कलाद इव स्वर्णकार इव दुर्जनो गुणान् वक्ति, यथा स्वर्णकारः स्वर्णगुणान् वक्ति तथा काव्यगुणान् दुर्जनोऽपि वक्तुंभूयोः साम्येन विशेषणमाह—कथंभूतो दुर्जनोऽधोमुखेक्षणो मुखं चेक्षणे च मुखेक्षणानि, अधःस्थानि मुखेक्षणानि यस्याऽसावधोमुखेक्षण एवविधः सन् केन कृत्वा गुणान् वक्तीत्याह, केन ? मुखेन, कथंभूतेन ? श्यामेन कालेन, कोऽर्थो ? दुर्जनो हि सत्काव्यश्रवणानन्तरं तत्र दूषणलेशाभावात्स्वमुखं कृष्णं करोति, तदानीं तन्मुखकाव्येनैव परैर्ज्ञायतेऽवश्यमत्र काव्ये गुणा एव सन्त्यन्यथा परदूषणग्रहणपटोरस्य मुखकाव्यं न स्यादिति परप्रत्ययोत्पादकत्वेन काव्यगुणान् वक्तुंभूयुक्तम् । अथ तन्मुखकाव्योपमानमाह—केनेव श्यामेन कषाश्मनेव कषपटुपाषाणवच्छायामेन मुखेनेत्यर्थः । अथ स्वर्णगुणवर्णने स्वर्णकारविशेषणमाह—कीदृशः कलादोऽधोमुखेक्षणोऽप्यधःस्थापितवदननयनः, परीक्षार्थं हि स्वर्णधमनं कुर्वन् कलादोऽधोमुखनयनो भवंस्तद्गुणान् वक्ति, केन ? मुखेन, कथंभूतेन ? श्यामेन प्रबलधूमसंपर्कतः श्यामीभूतेनेत्यर्थः । अत्र साक्षिकदृष्टान्तमाह केनेव ? कषाश्मनेव, यथाहि कषपटुपाषाणेन कृत्वा स्वर्णकारस्तद्गुणान् वक्ति तथाऽयमप्येतेन कृतेति वृत्तार्थः ॥ १४ ॥

॥ श्रीविजयलावण्यसूरिविरचिता परागामिधा विवृतिः ॥

वचननियन्त्रणरूपे प्रबन्धे=प्रकृष्टे बन्धे बन्धने, लब्धे=प्राप्ते सति, क्षितिं=पातालरूपां पृथिवीम्, विशन्ति=वचन-विपरिणामेन प्रविशति । अत्र पौराणिकाः—बलिभूपालस्य मनोवाञ्छितप्रदानेनाभिमानो जातः, तद्दूरीकरणाय विष्णुना रूपान्तरं विकृत्य पदत्रयप्रमाणा भूमिर्माचिता, बलिनापि दत्ता । अथ विष्णुरारचितविशालरूपः सन् एकेन पादेन मानवलोकं द्वितीयेनाक्राशं तृतीयेन च देवलोकमेवं पदत्रयेण बलिभूमिं गृहीतवान्, बलिरपि मयेयं भूमिर्दत्ताऽतो नात्र स्थेयमिति ध्यात्वा पातालं जगामेति । यद्वा प्राप्तपदत्रयाः=प्राप्तं तीर्थकरादवगतं पदत्रयं 'उत्पद्यते विनश्यति ध्रुवति च' इति उत्पादव्ययप्रौढ्यलक्षणं पदत्रिकं त्रिपदी यैस्ते तथा, स्याद्वादवादिन इत्यर्थः, केचित्=गौतमगणधरादिसदृशाः कतिपये कवयः, न तु सर्वे, व्योम्नि=लोकालोकरूपे आकाशे, उत्पतन्ति=उड्डयन्ते, आकाशमपि स्वधिया व्याप्नुवन्तीत्यर्थः । अयं भावः—गणधरस्तीर्थकरस्य सकाशात् 'उत्पद्यते विनश्यति ध्रुवति च' इति त्रिपदीमासाद्य समासादितज्ञानविकासः सकलश्रुतमयीं द्वादशाङ्गीं रचयति, तत्र निखिलभावकलितलोकालोकरूपाकाशस्यापि निरूपणमायातीति पदत्रयेणाकाशव्यापनम्' क इव ? अजवत्=न जायत इत्यजः, जन्मरहितो मुक्तात्मा सिद्ध इत्यर्थः, मुक्तात्मा केवलज्ञानेन लोकालोकरूपमाकाशं जानाति व्याप्नोति, एवमव्यवहारराशिपदं व्यवहारराशिपदं मुक्तावस्थापदं च क्रमेण प्राप्नोऽस्ति । अन्ये=त्रिपदीज्ञानविकला अपरे कवयः, प्रबन्धे=एकान्तवादकलिते शास्त्रे, लब्धेऽपि=अधिगतेऽपि, क्षितिं=क्षयं व्यापकबुद्धिरहिततां वादे पराजयं वा, विशन्ति=प्रविशन्ति, प्राप्नुवन्तीत्यर्थः, क इव ? बलिरिव, यथा पूजोपहारादिरूपो बलिः समुद्गाररूपे प्रकृष्टे

अखण्डदण्डकारण्य-भाजः प्रचुरवर्णकात् ।

व्याघ्रादिव भयाघ्रातो, गद्याद् व्यावर्तते जनः ॥१५॥ [पथ्यावृत्तम्] ॥

॥ विबुधशिरोमणिश्रीशान्त्याचार्यविरचितं टिप्पनकम् ॥

ईदृशं गद्यं न कार्यमिति दर्शयितुमाह-गद्याच्छन्दोरहितवचनाद्व्याघ्रावर्तते निवर्तते, जनो लोको न स्वीकरोतीत्यर्थः । किंभूतः सन् ? भयाघ्रातो भीमस्तः । कस्मादिव ? व्याघ्रादिव पुण्डरीकादिव । कीदृशात् गयात् ? कीदृशाच्च व्याघ्राद् ? अखण्डदण्डकारण्यभाजः=अखण्डा परिपूर्णा ये दण्डका बहुक्षरबहुसमासवचना न एवाऽऽरण्यमतिगम्भीरार्थत्वात्तद्भजते यद्गद्यं तत्तथोक्तं तस्मात्तद्युक्तादित्यर्थः, तथा प्रचुरवर्णकात् प्रचुरबहुतरा [प्रचुरबहुतरा वर्णा] वर्णानि यस्मिन् तत्तथोक्तं तस्माद्, बहुवर्णकं हि गद्यमुद्बेजनीयं भवति तथा अखण्डदण्डकं च । व्याघ्रादपि कीदृशादखण्डं निरन्तरं यदण्डकारण्यमतिप्रचुरो मातुपरहितो देशस्तद्भाजस्तत्सेविनः, तथा प्रचुरवर्णकान्दानेकवर्णात् ॥१५॥

॥ श्रीमत्पद्मसागरविबुधरचिता व्याख्या ॥

अथ पद्यमयकाव्यवर्णनान्तरं गद्यस्वरूपव्यावर्णनार्थं व्याघ्रोपमानेन गद्यस्य दुरधिगमत्वं दर्शयति, अखण्डः इति । व्याख्या० व्याघ्रादिव गद्याद्गयाघ्रातो जनो व्यावर्तते निवृत्तिसात् भवतीत्यन्वयः । अथ व्याघ्रगद्ययोरौपम्योपमेययोर्विशेषणसाम्यं दर्शयति, कथंभूताद्गद्यादखण्डदण्डकारण्यभाजः, अखण्डाः शब्दार्थासमाप्तप्राया ये दण्डका आलापकास्तेष्वासमन्ताद् व्यासिन्तो द्वित्र्यार्थनिरूपणनिपुणा अण रण इति दण्डकघ्रातो रणन्तीति रणाः शब्दास्तेषां समूह आरण्यं, समूहार्थे यणिति सिद्धेस्तद् भजत इति तद्भाक् तस्मात्तद्भाजः, अखण्डदण्डकेषु हि गद्येषु प्राय एवविधा एव शब्दा भवन्तीति । व्याघ्रार्थे तु कथंभूताद् व्याघ्रादखण्डदण्डकारण्यभाजोऽखण्डाः पूर्णा आद्यन्तवन्तो वंशादीनां दण्डा यत्र तत् स्वार्थे कात्, अखण्डदण्डकमेवविधं यदरण्यमटवी तद्भाज इति, घोराटवीवासिन इत्यर्थः । पुनः कथंभूताद्गद्यात् प्रचुरवर्णकात् प्रचुरा घना वर्णा अक्षराणि यत्र तत्तस्मात् । व्याघ्रार्थे तु प्रचुरश्चित्रो रक्ततदिरूपो वर्णो यस्य स तथा तस्मात्, यथैवविधाद् व्याघ्राद्गयाघ्रातो जनो व्यावर्तते तथैवविधाद्गद्याद् व्यावर्तते कथमहमेवविधस्यैतस्य पारं यास्यामीति भीतो जनः प्रायो गद्यान्निवर्तते, इति गद्यस्य दुरधिगमत्वं दर्शितं तथा चाऽस्याः कथाया गद्यमयत्वेन दुरधिगमता वर्णितेति वृत्तार्थः ॥ १५ ॥

॥ श्रीविजयलावण्यसूरिविरचिता परागभिधा विवृतिः ॥

बन्धने लब्धे सति क्षितिः=क्षयं निरुद्धत्वात् पर्वणित्वादिना विनाशं प्राप्नोतीति, यद्वा प्राग्बद् भावना कार्या । इदं पथ्यावृत्तम्, तल्लक्षणं तु अष्टमश्लोकविवृतिप्रान्ते प्रदर्शितम् ॥१३॥

अथ काव्यगुणकथने दुर्जनरीतिं दर्शयति कपाश्मनेवेत्यादिना । दुर्जनः काव्यहेम्नो गुणान् वृत्तीत्यन्वयः, दुर्जनः=खलः, काव्यहेम्नः=काव्यमेव सुरुतिसमुपादेयत्वादिना हेम सुवर्णं तस्य, गुणान्=रसोत्कर्षहेतुः माधुर्यैः-प्रसादाख्यान् श्लेषादीन् वा, वक्ति=कथयति, कीदृशो दुर्जनः ? अधोमुखेक्षणः=मुखं च ईक्षणे नयने चैषां समाहारो मुखेक्षणम् "प्राणितूर्यम्" [३, १, १३०] इत्येकवद्भावः, अधोऽधःस्थितं मुखेक्षणं यस्य स तथा, अयमभावः=खलः काव्ये दोषाभावेन मुखमूर्च्छीकृत्य दोषकथनतत्परो न भवितुमर्हति किन्तु गुणदर्शनेन निम्नं मुखं कृत्वा भूतकं पदयति, केन गुणान् वक्ति ? मुखेन=वक्त्रेण, कीदृशेनेव ? कपाश्मनेव श्यामेन=कपाश्मना यत्र रेखां कृत्वा सुवर्णं परीक्ष्यते तादृशः पाषाणखण्डविशेषस्तेनेव श्यामेन कृष्णवर्णेन मलिनेनेत्यर्थः, अयं भावः=काव्ये दोषादर्शनेन दुर्जनस्य मुखं श्यामं मलिनं भवति, एतादृशेन मुखेनापि यद्यपि दुर्जनत्वात् स्वयं काव्यगुणान् न वदेत् तथापि तादृशं मलिनं मुखमवलोक्येतेर विचक्षणा जानन्ति, यदुत-अस्मिन् काव्ये गुणाः सन्ति, अन्यथाऽस्य मुखं मलिनं न स्यादिति 'मुखेन

वर्णयुक्तिं दधानाऽपि, स्निग्धाञ्जनमनोहराम् ।

नातिश्लेषघना श्लाघां, कृतिर्लिपिरिवाश्नुते ॥१६॥ [पथ्यावृत्तम्] ॥

॥ विबुधशिरोमणिश्रीशान्त्याचार्यविरचितं टिप्पणकम् ॥

ईदृशीः च कृतिर्न कार्येति दर्शयति-**नाश्नुते** न प्राप्नोति, काऽसौ ? **कृतिः** काव्यरचना, केव ? **लिपिरिव** लिपिर्यथा, कां च नाश्नुते ? **श्लाघां** प्रशंसाम्, किंमूता कृतिर्लिपिश्च ? **अतिश्लेषघना** अति अतिशयेन-श्लेषेण द्वयर्थ-प्रतिपादकवचनेन घना व्याप्ता निरन्तरश्लेषेत्यर्थः ? **लिपिरतिश्लेषघना** इति वर्णान्योऽन्यश्लेषेण घना निरन्तरा, कीदृश्यापि द्वयी, **वर्णयुक्तिं दधानापि** वर्णकयोगं दधाना विभ्रानाऽपि वर्णयुक्ताऽपीत्यर्थः, लिपिश्च वर्णयुक्तिमक्षरयोगं दधानापि, वर्णयुक्तापीत्यर्थः । किंभूतां वर्णयुक्तिं ? **स्निग्धाञ्जनमनोहरां** स्निग्धामरुक्षां माधुर्यादियुक्तां जनमनोहरां लोकचित्तरञ्जिकाम्, अन्यत्र स्निग्धं यदञ्जनं तेन मनोहरां रमणीयामतिकृष्णत्वात् ॥१६॥

॥ श्रीमत्पद्मसागरविबुधरचिता व्याख्या ॥

ननु यदि गद्याञ्जनो व्यावर्तते तर्हि गद्यकृतिरश्लेष्यैवेति चेन्न, एवंविधगद्यकृतेः श्लेष्यत्वादित्यतस्तस्यास्तथाविधाय एव श्लाघां दर्शयति, **वर्णयुक्तिमिति** । व्याख्या० **लिपिरिवाऽक्षरविन्यास इव कृतिः** करणं प्रस्तावाद्ग्रथस्यैवेत्यथ्याहार्यम्, **श्लाघां** प्रशंसामश्नुते व्याप्नोति प्रस्तावात् प्राप्नोतीत्यर्थः । **लिपिकृत्योर्विशेषणसाम्यमाह**-किं कुर्वाणा कृतिर्दधाना, कां ? **वर्णयुक्तिमक्षरयुक्तिमक्षररचनामित्यर्थः** । कथंभूतां वर्णयुक्तिं ? **स्निग्धां** स्नेहलां तथाविधरसोत्पादकत्वाच्च तु रुक्षां, अपेक्षार्थत्वाद् व्यवहितसंबन्धत्वाच्च । पुनः कथंभूतां वर्णयुक्तिं ? **जनमनोहरां** जनानां मनसि हरतीत्येवं शीला सा तथा ताम् । नन्वस्या अतिश्लेषमयत्वेन कर्कशत्वात् कथं स्निग्धता जनमनोहरता च स्यादित्यत आह-कथंभूता कृतानां **ऽतिश्लेषघना** न नैवाऽतिशयेन श्लेषो नाऽतिश्लेषोऽल्पश्लेषस्तेन घना निबिडा, अतिश्लेषाभावाच्चाऽत्र वर्णयुक्तिः कर्कशत्वाभावात् स्निग्धता जनमनोहरता च सिद्धेति । लिप्यर्थे तु वर्णः काण्यरूपस्तस्य युक्तियोगं तन्मयत्वमित्यर्थः । अथ वर्णयोतनाभेवाऽऽह-वर्णयुक्तिं कथंभूतां स्निग्धाञ्जनमनोहरां, स्निग्धं यदञ्जनं कज्जलं तद्वन्मनोहरा मनोज्ञा तां । पुनर्लिपिः किलक्षणा नाऽतिश्लेषाघना न वियतेऽतिशयेन श्लेषः कूर्यको यस्यां सा नाऽतिश्लेषा । अतिकूर्चकपातेन हि लिपेर्विनाशो भवतीति, एवंविधा चाऽसौ घना चेति कर्मधारयो, यथा चैवंविधा लिपिः प्रशस्या भवति तथैवंविधा गद्यकृतिरपीत्यर्थ इति वृत्तार्थः ॥ १६ ॥

॥ श्रीविजयलावण्यसूरिविरचिता परागाभिधा विवृतिः ॥

वक्ति' इत्यस्य मुखेन ज्ञापयतीत्यर्थः । यदा दुर्जनत्वेऽपि कदाचित् सभाक्षोभेण सत्यगुणान् वदेदपि तथापि तादृशेन मलिनमुखेनैवेति । क इव ? **कलाद् इव**=सुवर्णक्षर इव । सुवर्णकारपक्षे-**कपाश्मना**=कषपाषाणेन, कषपाषाणे रेखां कृत्वा निर्णये जाते सतीत्यर्थः । **अधोमुखेक्षणः**=अधःस्थितमुखनयनः सन्, भूतलादिरस्थितं सुवर्णं परीक्षितुं मुखं नयनयुगलं बाधः कृत्वेत्यर्थः । **इयमेत**=भानकालिकधूमसंसर्गजनितदशमलतायुक्तेन, **मुखेन**=वक्त्रेण, यदा **इयमेत कपाश्मना**=कृष्णवर्णेन कषपाषाणेनेति योजना । **हेम्नः**=सुवर्णस्य, **गुणान्**=विषयपनयनादीन् गुणान्, **कलाद् इव**=यथा सुवर्णकारः । वक्ति=कथयति, तथा दुर्जेनोऽपीति । इदं मविपुलावृत्तम्, तल्लक्षणं प्रथमश्लोकस्य विवृतिप्रान्तेऽभिहितम् ॥१४॥

अथ दुरधिगमं गद्यं नादरणीयं भवतीति दर्शयति-**अखण्डे**त्यादिना । गद्याद् जनो व्यावर्तत इत्यन्वयः । **गद्यात्**=छन्दोरहितवचनात्, **जनः**=लोकः, **व्यावर्तते**=निवर्तते, तत्र प्रवृत्तिमान् न भवतीत्यर्थः । कीदृशाद् गद्यात् ? **अखण्डदण्डकारण्यभाजः**=अखण्डाः परिपूर्णा दीर्घा इति यावत्, ये दण्डका बहुक्षरबहुसमासारूपा आलापकास्त एवातिगम्भीरत्वाद् अरण्यं तद् भजते इत्यखण्डदण्डकारण्यभाक् तस्मात्तथा, पुनः कीदृशाद् गद्याद् ? **प्रचुरवर्णकात्**=प्रचुरा वर्णा वर्णानि यत्र तस्मात्तथा, कीदृशो जनः ? **भयाघातः**=भयाकूलः, हा ! कथमस्य दुरधिगमस्य गद्यस्य

अश्रान्तगद्यसन्ताना, श्रोतॄणां निर्विदे कथा ।

जहाति पद्यप्रचुरा, चम्पूरपि कथारसम् ॥१७॥ [मविपुलाष्टत्तम्] ॥

॥ विबुधशिरोमणिश्रीशान्त्याचार्यविरचितं टिप्पनकम् ॥

ईदृशी कथा न कार्येति दर्शयति-निर्विदे या विरागार्था भवति, का ? कथा, केपां ? श्रोतॄणां श्रावकानाम्, कीदृशी ? अश्रान्तगद्यसन्ताना निरन्तरगद्यप्रवाह, तथा जहाति त्यजति, कं ? कथारसं कथाया रसः शृङ्गारादिस्तम्, कासौ ? चम्पूरपि गद्यपद्यमप्यपि कथा, कीदृशी ? पद्यप्रचुरा निरन्तरपद्या, तस्मादीदृश्यपि न कार्या ॥१७॥

॥ श्रीमत्पद्मसागरविबुधरचिता व्याख्या ॥

अथैवंविधगद्यबन्धविरचिता कथा श्रोतॄणां तोषाय स्यादितरा तु खेदाय भवतीति दर्शयति अश्रान्तेति । व्याख्या • श्रान्तिः समाप्तिस्तथा रहितोऽश्रान्तो गद्यवंशो यस्यां सा तथा, एवंविधा च कथा श्रोतॄणां निर्विदे खेदाय स्यात्, यस्यां हि कथायां महागद्यवंश एव स्यात् समाप्तिसूचकपदाभावात्, सा हि कथा कदाचिदप्यर्थासमाप्त्या उद्वेजकत्वेन खेदाय स्यादिति तात्पर्यम्, ननु तर्हि अश्रान्तगद्यसन्ताना चम्पूरपि कथं कथारसं दास्यतीति चेन्न कथमपि ददातीति दर्शयति पद्यप्रचुरेति, अर्थसमाप्तिपदस्य दूरस्थत्वेन पद्यविकला चम्पूरपि चम्पूकथाऽपि कथारसं जहाति त्यजति । रसवत्यापि चम्पूकथा तथाविधपद्याभावान्छ्रोतॄणामुद्वेजकत्वेन नीरसा भवतीति वृत्तार्थः ॥ १७ ॥

॥ श्रीविजयलावण्यसुरविरचिता परागामिधा विवृतिः ॥

पारं यास्यामीति धिया भीतिप्रस्त इव ततो निवर्तत इत्यर्थः । कस्मादिव ? व्याघ्रादिव कीदृशाद् व्याघ्राद् ? अखण्डदण्डकारण्यभाजः=अखण्डं निरन्तरं यद् दण्डकारण्यमतिप्रचुरो मनुष्यरहितो देशोऽटवीविशेषो वा तद्भाजः, यद्वा अखण्डः परिपूर्णा दण्डा वंशादीनां दण्डा यस्मिन् तदखण्डदण्डकं तादृशंयद्दूरारण्यं तद्भाजस्तस्तेविनः, घोराटवीवासिन इत्यर्थः । पुनः कीदृशाद् व्याघ्राद् ? प्रचुरवर्णकात्=प्रचुरा घना वर्णा पीतादयो यस्य स तथा तस्मात् । इदं पथ्यावृत्तम्, तल्लक्षणं तु अष्टमश्लोकविवृतिप्रान्तेऽभिहितम् ॥१५॥

अन्यगुणकलिताऽपि विपुलश्लेषा काव्यरचना श्लाघनीया न भवतीत्याह-वर्णयुक्तिमित्यादिना । कृतिः श्लाघां नाश्नुत इत्यन्वयः । कृतिः=काव्यरचना, श्लाघां=प्रशंसाम्, नाश्नुते=न प्राप्नोति । का इव ? लिपिरिव=यथा पत्रादावक्षरविन्यासरूपा लिपिः । कीदृशी कृतिः कीदृशी च लिपिरित्याह-अतिश्लेषघना=अतिशयेन ये श्लेषा अनेकार्थप्रतिपादकवचनानि तैर्घना निरन्तरा, लिपिपक्षे-अतिश्लेषो लिखिताक्षरगणमविभागेन मीलनं तेन घना निरन्तरा, कीदृश्यपि कृतिर्लिपिर्वा ? दधानाऽपि=विभ्राणाऽपि, कां दधाना ? वर्णयुक्तिः=वर्णनयोगम्, लिपिपक्षे-लिखिताक्षररचनाम् । कीदृशी वर्णयुक्तिः ? स्निग्धाञ्जनमनोहरां=स्निग्धां रसकलितत्वेन स्नेहलां न तु रुक्षाम्, माधुर्यादिरसगुचाभित्यर्थः, जनमनोहरां जनमनोरञ्जकाम्, लिपिपक्षे स्निग्धं यद् अञ्जनं मयी तेन मनोहरामतिकृष्णत्वाद् रमणीयाम् । यद्वा लिपिरिव कृतिः श्लाघामश्रुत इत्यर्थः । अन्यत्सर्वमुक्तवत्, केवलं 'नातिश्लेषघना' इत्यस्यायमर्थः-न अतिश्लेषेण घना, अर्थात् अल्पश्लेषा इत्यर्थः, अल्पश्लेषस्य गुणत्वेन श्लाघां प्राप्नोतीति भावः । इदं पथ्यावृत्तम्, तल्लक्षणं तु अष्टमश्लोकविवृतिप्रान्ते प्रोक्तम् ॥१६॥

ईदृशी कथा न कार्येति दर्शयति-अश्रान्तेत्यादिना । अश्रान्तगद्यसन्ताना कथा श्रोतॄणां निर्विदे इत्यन्वयः । अश्रान्तगद्यसन्ताना=अश्रान्तः समाप्त्यर्थकपदसञ्चित्याभावाद् असमाप्तो गद्यस्य सन्तानः प्रवाहो यस्यां सा तथा, निरन्तरगद्येत्यर्थः । कथा=प्रसिद्धा, श्रोतॄणां=श्रवणकर्तॄणाम्, निर्विदे=उद्वेगय, स्वादित्यथाहार्यम् । अतो नेदृशी कथा कार्येति भावः । तथा पद्यप्रचुरा चम्पूरपि कथारसं जहाति, पद्यप्रचुरा=पद्यैः श्लोकैः प्रचुरा विशाला, चम्पूरपि=

सत्कथारसवन्धेषु, निबन्धेषु नियोजिताः ।
 नीचेष्विव भवन्त्यर्थाः, प्रायो वैरस्यहेतवः ॥१८॥ [पथ्यावृत्तम्] ॥
 नमो जगन्नमस्याय, मुनीन्द्रायेन्द्रभूतये ।
 यः प्राप्य त्रिपदीं वाचा, विश्वं विष्णुरिवानशे ॥१९॥ [पथ्यावृत्तम्] ॥

॥ विबुधशिरोमणिश्रीशान्त्याचार्यविरचितं टिप्पणकम् ॥

तथा यत्र कुत्रापि शास्त्रेऽर्था न योजनीया इति दर्शयति-भवन्ति जायन्तेऽर्था अभिधेयाः, कीदृशा भवन्ति ? वैरस्यहेतवो विगतशृङ्गारादिरसकारणभूताः, कथं ? प्रायो बाहुल्येन, किंभूताः सन्तो ? नियोजिताः संपठिताः, केषु ? निबन्धेषु शास्त्रेषु, कीदृशेषु ? सत्कथारसवन्धेषु सन्तः शोभना ये कथारसाः शृङ्गारादयस्तैः वन्धेषु, शून्येषु, केष्विव ? नीचेष्विव यथा नीचेषु ह्रीनेषु नियोजिताः समर्पिता अर्था धनानि प्रायो भवन्ति, कीदृशा ? हेतवः कारणानि, कस्य ? वैरस्य विरोधस्य, किंभूतेषु ? नीचेषु, सत्कथारसवन्धेषु सतां सत्पुरुषाणां कथा वार्ता तस्या रस आदरस्तेन वन्धेषु रहितेषु नीचत्वादेव ॥१८॥

अथ गौतमगणधरस्य नमस्कारमाह-त्रिपदीं० पूर्ववद् व्याख्येया ॥१९॥

॥ श्रीमत्पद्मसागरविबुधरचिता व्याख्या ॥

अथ यत्र तथाविधपद्याभावात् कथारसो न भवति तत्र नित्यक्तानामप्यर्थानां प्रायो वैरस्यं भवतीति दर्शयति, सत्कथेति । व्याख्या० श्रोतृणामानन्दकथेन सन् प्रधानो यः कथारसस्तेन वन्धेषु शून्येषु तद्गहितेष्वित्यर्थः । निबन्धेषु प्रबन्धेषु नियोजिता अर्था नीचेष्विवाऽधमेष्विव प्रायो वैरस्य द्वेषस्य हेतवः कारणानि भवन्ति तथा तथाविध-प्रबन्धेषु नियोजिता अर्था वैरस्यं विरसता तद्देतवो भवन्ति वैरस्यं कुर्वन्तीत्यर्थे इति वृत्तार्थः ॥ १८ ॥

अथाऽऽदीश्वरादिदेवस्तवनरूपमङ्गलाचरणपूर्वं ग्रन्थप्रस्तावनां विधाय तदभिधेयं विबुधुर्द्विर्बद्धं सुबद्धं भवतीति न्यायेनाऽखिलविघ्नोपशमनसमर्थस्याऽऽदेयनाम्नो भगवतो गौतमस्य नमस्काररूपं पुनर्मङ्गलमाचरति । नमो जगदिति । व्याख्या० इन्द्रभूतय इन्द्रभूतिनाम्ने श्रीमच्चरमजिनप्रथमगणाधियाय नमोऽस्त्विति तावदन्वयः । कथंभूतायेन्द्रभूतये ? मुनीन्द्राय, चरमजिनप्रदत्तगच्छाधिपत्येन समस्तमुनिस्वामिने । नन्वेतस्यैव कवेः किमयं प्रणामार्ह उताऽपरस्याऽपीत्या-शङ्कयाऽऽह-कथंभूतायेन्द्रभूतये जगन्नमस्याय जगतां प्रणामार्हायेत्यर्थो, ननु जगन्नमस्यत्वं विष्णोरेव स्यात् तस्यैव तदधीश-त्वात्ताऽपरस्येति चेन्न, अस्याऽपि विष्णुसमत्वात्, ननु कथमस्य विष्णुसमत्वमित्याशङ्क्य तद्दर्शयति, यो भगवान् विष्णुरिव त्रिपदीमुत्पादयत्यश्रौष्यरूपं पदत्रयं प्राप्य लब्ध्वा वाचा द्वादशाक्षीरचनासमर्थया वाण्या विश्वं जगदानशे व्याप्त-वान्, भगवानिन्द्रभूतिश्रमजिनराजाने प्रथमं द्वादशाक्षीं रचितवानिति जगद्विख्यातत्वात्, विष्णुपक्षे तु बल्यधःक्षेपावसरे त्रिपदीं चरणत्रयं प्राप्य त्रिलोकीं व्याप्तवान्, अत्र वाचेति बलेः प्रतिज्ञाभङ्गकचनेन कृत्वेति करणपदमिति विष्णुसमत्वेन विष्णोरिवाऽस्य जगन्नमस्यत्वं सिद्धमिति वृत्तार्थः ॥ १९ ॥

॥ श्रीविजयलवण्यसूरिविरचिता परागाभिधा विवृतिः ॥

“ गद्यपद्यमयी वाणी चम्पूरित्यभिधीयते । ” इत्युक्तक्षणा चम्पूरूपापि कथा, कथारसं=कथायाः शृङ्गारादिकं रसम्, जहाति=त्यजति, चम्पूकाव्येऽल्पपद्यत्वं रसप्रदं भवतीति चम्पूकाव्यमपि पद्यप्रचुरं न विधेयमिति भावः । यद्वा चम्पू-रपि यदि अश्रान्तगद्यसन्ताना सती श्रोतृणां निर्निदे भवति, पद्यप्रचुरा सती च कथारसं जहाति, अन्यकथायास्तर्हि का वार्ता ॥ इदं मविपुलावृत्तम् तलक्षणं प्रथमश्लोकविवृतिप्रान्तेऽभिहितम् ॥१७॥

३०

[टिप्पनक-व्याख्या-विवृतिविभूषिता

प्रस्तावनादिपुरुषौ, रघुकौरववंशयोः ।

वन्दे वाल्मीकिकानीनौ, सूर्याचन्द्रमसाविव ॥२०॥ [मविपुलाहृत्तम्] ॥

॥ विबुधशिरोमणिश्रीशान्त्याचार्यविरचितं टिप्पनकम् ॥

प्रथमकवित्वाद् लोके वाल्मीकिव्यासयोर्नमस्कारमाह-**वन्दे**=स्तुवे, कौ ? **वाल्मीकि-कानीनौ**, किंभूतौ ? **प्रस्तावनादिपुरुषौ**=प्रस्तावनायां वर्णनायामादिपुरुषौ प्रथमनरौ, कयोर्वर्णनायां ? **रघु-कौरववंशयोः**, रघुवंश-कौरववंशवर्णनं ताभ्यामेव प्रथमं कृतमित्यर्थः, कविव **वन्दे** ? **सूर्याचन्द्रमसाविव**=रविचन्द्राविव तावपि प्रस्तावनादि-पुरुषौ प्रस्तावना=प्रारम्भप्रवृत्तिः, तस्यामादिपुरुषौ, कयोः ? **रघुकौरववंशयोः**, रघुवंशकौरववंशौ ताभ्यां वृत्ता-वित्यर्थः ॥२०॥

॥ श्रीमत्पद्मसागरविबुधरचिता व्याख्या ॥

अथ स्थाधिककाव्यारम्भरमणीयतरकविजनपूज्यत्वदर्शनाय काव्यग्रन्थे परमकवयः प्रणामार्हा इति नामग्राहं ताश्रमस्कुर्वन्नाह-**प्रस्तावनेति** । व्याख्या० **सूर्याचन्द्रमसाविव** भानुचन्द्राविव वाल्मीकिकानीननामनौ परमकवीश्वरावहं वन्दे इत्यन्वयः । अयं भावो यथा किल लोके भानुचन्द्रौ वन्दनीयौ तद्वत्तत्समानधर्मत्वेनैतावपि वन्दनीयावेवेत्यहं **वन्दे** इति, तत्समानधर्मत्वमेवैतयोर्विशेषणमुखेन दर्शयति, कथंभूतौ वाल्मीकिकानीनौ ? **प्रस्तावनादिपुरुषौ**, प्र प्रकर्षेण स्तवनं प्रस्तावना तस्यां प्रथमकर्तृत्वेनाऽऽदिपुरुषौ, कयोः प्रस्तावनेत्याह-**रघुकौरववंशयोः**, रघुकौरववंशयोः प्रस्तावना ह्याभ्यां प्रथमं विहितेति तत्राऽऽदिपुरुषौ । भानुचन्द्रपक्षे तु रघुकौरववंशयोः प्रस्तावनायां रचनायामुत्पादन आदिपुरुषौ, रघुवंशस्य हि भानुतो मनुमनुतो दिलीपादय इत्यनेन क्रमेण भानुतः संभूतत्वात्, कौरववंशस्याऽपि चन्द्रतो जातत्वात् तत्राऽऽदिपुरुषवेता-विति । यद्वाऽपु रघु गताविति धातो रघ्वन्ति गच्छन्ति तांस्तानर्थानिति रघवः पदार्थास्तेषां वंशः समुदायस्तस्य प्रस्ताव-नायां प्रकाशे भानुरेवाऽऽदिपुरुष इति । कैरवाणि तु चन्द्रविकाशिकमलानि तेषां प्रस्तावना प्रकाशः प्रबोधस्तत्र चन्द्र एवाऽऽदिपुरुष इति समानधर्मत्वमाभ्यामनयोः सिद्धमिति वृत्तार्थः ॥ २० ॥

॥ श्रीविजयलावण्यसूरिविरचिता परागामिधा विवृतिः ॥

अथ रसरहितग्रन्थे प्रतिपादिता अर्था विरसतायै भवन्तीतिदर्शयति-**सत्कथेत्यादिना** । सत्कथारसवन्ध्येषु निबन्धेषु नियोजिता अर्थाः प्रायो वैरस्यहेतवो भवन्तीत्यन्वयः । **सत्कथारसवन्ध्येषु**=सन्त उत्तमा ये कथाया रसाः शृङ्गार-रादयस्तैः वन्ध्येषु रहितेषु, **निबन्धेषु**=ग्रन्थेषु, **नियोजिताः**=प्रतिपादिताः, **अर्थाः**=पदार्थाः, **प्रायः**=बाहुल्येन, **वैरस्यहेतवः**=विगतो रसः शृङ्गारादिर्यस्मात् स विरसः, तस्य भावो वैरस्यं, तस्य हेतवः कारणानि, विरसतानिमित्तानी-त्यर्थः, **भवन्ति**=जायन्ते । केचिच्च **नीचेष्विव**=यथा नीचेषु अधमजनेषु । नीचपक्षे-**सत्कथारसवन्ध्येषु**=सत्तां सत्पुरुषाणां या कथा तस्या य रस आदरभावस्तेन वन्ध्येषु नीचत्वाद् रहितेषु, **नियोजिताः**=समर्पिताः, **अर्थाः**=धनादीनि, **प्रायो**=बाहुल्येन, **वैरस्य**=विरोधस्य, **हेतवः**=कारणानि, **भवन्ति**=जायन्ते । “ अर्थोऽभिधेये शब्दानां, धनकारणवस्तुषु । प्रयोजने निवृत्तौ च विषये च प्रयुज्यते ॥१॥ ” इति शास्वतः । इदं पथ्यावृत्तम्, तल्लक्षणं तु अष्टमश्लोकविवृतिप्रान्तेऽभिहितम् ॥१८॥

अथ कविविशेषप्रशंसावसरे निखिलकविशिरोमणेः श्रीगौतमस्वामिनो नमस्कारमाह-**नमः** इत्यादि । **नमः**=नम-स्कारो भवतु, कस्मै ? **मुनीन्द्राय**=मुनीश्वराय, किनामधेयाय ? **इन्द्रभूतये**=इन्द्रभूतिनाम्ने गौतमेति प्रसिद्धाय, कीदृशाय ? **जगन्नामस्याय**=विश्ववन्द्याय, यच्छब्दोपादानेन तच्छब्दार्थक्षिपात् तस्मै इत्यव्याहार्यम्, तस्मैकस्मै ? यत्त्रिपदीं प्राप्य वाचा विश्वमानशे । **यः, त्रिपदीं**=उत्पद्यते विनश्यति ध्रुवति च । इत्युत्पादव्ययप्रौढ्यलक्षणं पदत्रयम्, **प्राप्य**=महावीर-

तिलकमञ्जरी]

३१

सत्यं बृहत्कथाम्भोधे, -विन्दुमादाय संस्कृताः ।

तेनेतरकथाः कन्थाः, प्रतिभान्ति तदग्रतः ॥२१॥ [पथ्यावृत्तम्] ॥

२१ एतस्य श्लोकस्योपरि टिप्पनकं नोपलभ्यते ।

ॐ श्रीमत्पद्मसागरविबुधरचिता व्याख्या ॐ

अथैतादृशकविकृतकथाम्भोधिं वर्णयन्नाह-सत्यमिति । व्याख्या० सत्यमिति वितर्कणार्थं पदं, कथाम्भोधेविन्दु-
मंशमात्रं व्याख्यायित्वे त्वनुसारमादाय गृहीत्वा संस्कृताः पद्यगद्यादिवंशेन संस्कृतिमापादिता इतरैरस्मदादिभिः कृताः कथा इतर-
कथाः कन्था इव तदग्रत इति कथाम्भोधेः पुरस्तात् प्रतिभान्ति कन्था इव दृश्यन्ते इत्यर्थः, एतेन पूर्वकविकृतकथाम्भोधि-
रुत्कर्षो वर्णितः स्वस्य गर्वोद्धत्यं च परिहृतं भवतीति वृत्तार्थः ॥२१॥

ॐ श्रीविजयलावण्यसूरिविरचिता परागाभिधा विवृतिः ॐ

देवसकाशाद् अवगम्य, वाचा=स्वोपज्ञद्वादशाङ्गीरूपवचनेन, विश्वं=निखिलं जगत्, आनशे=व्याप, द्वादशाङ्ग्यां
निखिलजगन्निरूपणात् द्वादशाङ्गीरूपेण विश्वं व्याप्तवान् कक्षीकृतवानित्यर्थः । क इव ? विष्णुरिव=यथा विष्णुः कृष्णो
विष्णुकुमारमुनिर्वा, तत्र कृष्णपक्षे-वाचा=वचनेन, त्रिपदी=पदत्रयमेयभूमिम्, प्राप्य=बलिचुपाद् वरेणासाय, विश्वं=
मानवलोकाकाशदेवलोक रूपं जगद्, व्यानशे=व्याप्तवान्, एतद्भावेन उत्पत्तन्त्यजवदिति श्लोकविवृतौ दर्शिता ।
विष्णुकुमारमुनिपक्षे वाचा=वचनेन, त्रिपदी=पदत्रयमेयभूमिम्, प्राप्य=चक्रवर्तिस्थानीयमुनिमुनिमन्त्रिणः सकाशाद्
आसाय, विश्वं=लक्षयोजनमितजम्बूदीपस्य पूर्वापरपर्यन्तरूपं जगद्, व्यानशे=व्याप्तवान् । इदं पथ्यावृत्तम्, तल्लक्षणं
तु अष्टमश्लोकविवृतिप्रान्तेऽभिहितम् ॥१९॥

लोके प्रथमकविकाव् वाल्मीकिव्यासयोः स्तुतिमाह-प्रस्तावनादीति । वाल्मीकिकानिनी वन्दे इत्यन्वयः ।
वाल्मीकिकानिनी=वल्मीकः कीटविशेषकृतो मृत्तिकास्तूपस्तत्र भव इति वाल्मीकिः, रामायणग्रन्थकर्ता ऋषिविशेषः,
कन्याया अनुलाया अपत्यमित्यणि कानिनादेशे च कानिनीः, महाभारतग्रन्थकर्ता व्यासः, तौ, वन्दे=स्तुतेः कीदृशौ तौ ?
रघुकौरववंशयोः प्रस्तावनादिपुरुषौ । रघुकौरववंशयोः=रघुः सूर्यवंशीयदिलीपपुसुनृपतिविशेषः, कुरुवंशत्रवंशीय-
राजविशेषस्तस्यायमिति कौरवः, श्वतराष्ट्रात्मजरूपा पाण्डवरूपा वा कुरुपुसुनृपतिरुभयोरपि कुरुवंशजातत्वात्, तयोर्योवंशः
पुत्रपौत्राद्यपत्यवर्गस्तयोः प्रस्तावनादिपुरुषौ=प्रस्तावनायां वर्णनायामादिपुरुषौ, वाल्मीकिना रामायणे रघुवंशस्य कानिनेन
महाभारते कौरववंशस्य प्रथमं वर्णनं कृतमिति भावः । काविव ? सूर्याचन्द्रमसाविव=सूर्यश्च चन्द्रमाश्च सूर्याचन्द्रमसौ
यथा, “वेदसह०” [३-२-७९] इति दीर्घत्वम् । कीदृशौ सूर्याचन्द्रमसौ ? रघुकौरववंशयोः=उक्तस्वरूपयोः,
प्रस्तावनादिपुरुषौ=प्रस्तावना प्रारम्भस्तत्रादिपुरुषौ आदिभूतौ, सूर्यतौ रघुवंशस्य प्रारम्भश्चान्दतः कौरववंशस्य
प्रारम्भो जात इति भावः । इदं मविपुलावृत्तम्, तल्लक्षणं प्रथमश्लोकविवृतिप्रान्तेऽभिहितम् ॥२०॥

गुणाढ्यकविविरचितबृहत्कथायाः प्रशंसामाह-सत्यमित्यादिना । [यिन] तदग्रत इतरकथाः कन्थाः प्रतिभान्ति तेन
बृहत्कथाम्भोधेविन्दुमादायेतरकथाः संस्कृता इति सत्यमित्यन्वययोजना कार्या । तच्छब्दोपादानेन यच्छब्दार्थाक्षेपाद् येने-
त्यव्याहार्यम्, येन कारणेन, तदग्रतः=तस्या बृहत्कथाया अग्रतः समीपे, इतरकथाः=इतरकविविरचिताः कथाः,
कन्थाः=जर्णवस्त्रखण्डनादाय निर्मिताः प्रावरणविशेषाः कन्थाः, उपमाया गम्यमानत्वात् कन्था इव प्रतिभान्ति=
दृश्यन्ते, तेन=तेन कारणेन, बृहत्कथाम्भोधेः=बृहत्कथा गुणाढ्यकविना पैशाचिकभाषायां विरचितः कथाविशेषः,
सैवानेककथारत्नकलितत्वाद् अम्भोधिः समुद्रस्तस्माद्, विन्दुं=कथालेशम्, आदाय=गृहीत्वा, इतरकथाः=इतरकवि-
कृतकथाः, संस्कृताः=संस्कृतप्राकृतगद्यपद्यादिरूपेण संस्कारमापाद्य विरचिताः, इति, सत्यम्=यथार्थम्, एतां कल्पनां
स्वीकरोमीत्यर्थः । इदं पथ्यावृत्तम्, तल्लक्षणं तु अष्टमश्लोकविवृतिप्रान्ते प्रोक्तम् ॥२१॥

जितं प्रवरसेनेन, रामेणेव महात्मना ।

तरत्युपरि यत्कीर्तिः, सेतुर्वाङ्मयवारिधेः ॥२२॥ [पथ्यावृत्तम्] ॥

प्रसन्नगम्भीरपथा, रथाङ्गमिथुनाश्रया ।

पुण्या पुनाति गङ्गेव, गां तरङ्गवती कथा ॥२३॥ [मविपुलावृत्तम्] ॥

❧ विबुधशिरोमणिश्रीशाल्याचार्यविरचितं टिप्पनकम् ❧

जितं=जयः प्राप्तः कविमध्ये, केन ? प्रवरसेनेन कविना, कीदृशेन ? महात्मना=बृहत्तरेण, यत्कीर्तिः= यस्य यथाः, कोऽसौ ? सेतुः=सेतुबन्धशास्त्रं कीर्तिहेतुत्वात् कीर्तिः, किं ? तरति=प्लवते, कः ? उपरि=उपरिष्ठात, कस्य ? वाङ्मयवारिधेः=निःशेषशास्त्रवृन्दोदधेः, सकलशास्त्राणामुपरि वर्तत इत्यर्थः, केन इव रामेणेव=यथा रामेण दशरथात्मजेन जयः प्राप्तो लोकमध्ये, तेनापि कथंभूतेन ? प्रवरसेनेन तथा महात्मना=पूज्येन विष्णोरवतारात्, यत्कीर्तिः सेतुबन्धो गिरिकृतस्तरति=प्लवते, न निमज्जाति, क तरति ? उपरि, कस्य ? वारिधेः=लवणसमुद्रस्य ॥२२॥

पुनाति=पवित्रयति, का ? कथा, किमभिधाना ? तरङ्गवती, कां ? गां=पृथिवीम्, केव ? गङ्गेव=सुरनदीव, किंभूता तरङ्गवती गङ्गा च ? प्रसन्नगम्भीरपथा=प्रसादवद्गम्भीरार्थवचनमार्गा निर्मलालम्बमध्यप्रवाहा, तथा रथाङ्ग-मिथुनाश्रया=चक्रवाक्युगलाश्रिता, चक्रवाक्युगलं हि तत्र वर्ण्यत इति । गङ्गा च चक्रवाक्युगलानामाधारभूता, तत्र तानि सुखमाहारादिकं लभन्त इति, तथा पुण्या=पवित्रा पुण्यकारणं च, गङ्गा कीदृशी ? तरङ्गवती=कलोलयुक्ता ॥२३॥

❧ श्रीमत्पद्मसागरविबुधरचिता व्याख्या ❧

अथ तथाविधकथाकारिणो महाकवीन् त्रिजगतीव्याप्तख्यातीन् दर्शयति-जितमिति । व्याख्या० रामेणेव लक्ष्मणा-प्रजेनेव महात्मना प्रवरसेनेन प्रवरसेननाम्ना कविना तथाविधानेकप्रबन्धकारित्वेन जितं, तथाविधानेकप्रबन्धकारि-पुरोगामी स बभूवेत्यर्थो, रामेणेवेति, यथा प्रवरा सेना सैन्यं यस्य स तथा तेन रामेण जितं जयवता जातं तथाऽ-स्याऽपि प्रवरसेनाविशेषाज्जयित्वमिति भावः । नन्वस्य रामसाम्यस्पष्टीकरणाय किञ्चित्स्वरूपमिहाऽऽरोप्य दर्शनीयमित्यत-स्तत्स्वरूपमिहाऽऽरोपयति, तरतीति यत्कीर्तिरूपसेतुः पथवाङ्मयवारिधेः शास्त्ररूपसागरस्योपरि तरति, यथा रामबद्धः सेतुः सागरोपरि तरति तथाऽस्य कीर्तिस्तत्कृतशास्त्रोपरि तदभ्येतृकविजनप्रशंसया तरतीत्यर्थ इति वृत्तार्थः ॥२२॥

अथ प्रवरसेनरचितकथातिशयं दर्शयति, प्रसन्नोति । व्याख्या० गङ्गेव भार्गीरथीव पुण्या पवित्रा कथा गां वाचं गङ्गापक्षे तु गां पृथ्वीं पुनाति पवित्रीकरोति, गङ्गाकथयोर्विशेषणसाम्यं दर्शयति, कथंभूता कथा प्रसन्नगम्भीरपथा, प्रसन्नैर्व्यक्ततरैर्गम्भीरैर्गङ्गायैः शब्दैः पथो मार्गः प्रस्तावनारूपो यस्याः सा तथा, यद्वा प्रसाद्यते व्यक्तीक्रियतेऽथ एमिरिति प्रसन्नाः शब्दास्तेर्गम्भीरो निबुद्धयगम्यः पथो मार्गो रचनारूपो यस्याः सा तथा, यद्वा प्रसन्नोऽकर्कशो गम्भीरः सदबुद्धिगम्यः पथो मार्गो उपदेशरूपो यस्यां सा तथा । गङ्गापक्षे तु कथंभूता गङ्गा भीरपथा, भीमैयमीरकृ गताविति धातोरीते गच्छतीति भीरो भयदायी पथो मार्गो यस्याः सा तथा, कं प्रति प्रसन्नगं प्रति, प्र प्रकर्षेण सन् प्रधानो नगः पर्वतस्तं प्रसन्नगं महान्तं पर्वतं प्रति गङ्गामार्गः प्रबलप्रवाहमयत्वेन विदारणभयाद्भयं ददातीत्येतेष्विति विशेषणं, पुनः कथा कथं-भूता रथाङ्गमिथुनाश्रया रथेऽङ्गं वपुर्गस्य तदथाङ्गं तन्मिथुनं चेति कदाचिदपि पादाभ्यामहितवडनेन रथस्थं मिथुनं राजराजपत्नीरूपं तयो रथादिनैव यायित्वात्तन्मिथुनं प्रबन्धावदाताविष्करणेनाऽऽश्रयतीति तदाश्रया, कथायां हि प्रायो राजराज्योरवदाताविष्करणात् । गङ्गापक्षे तु रथाङ्गमिथुनं चक्रवाकमिथुनं तदाश्रया तत्पदे चक्रवाकमिथुनस्य सत्त्वात्, पुनः कथा कथंभूता तरङ्गवती, तत्स्त्वं तस्मिन् रङ्गोऽस्या अस्तीति तरङ्गवती, गङ्गापक्षे तु तरङ्गाः कलोलोत्पन्नतीति वृत्तार्थः ॥२३॥

❧ श्रीविजयलाबण्यसूरिविरचिता परगाम्भिता विवृतिः ❧

सेतुबन्धकथाकारस्य प्रवरसेनकवेः प्रशंसामाह-जितमित्यादिना । प्रवरसेनेन जितमित्यन्यत्र । प्रवरसेनेन=

तिलकमञ्जरी]

३३

प्राकृतेषु प्रबन्धेषु, रसनिष्पन्दिभिः पदैः ।

राजन्ते जीवदेवस्य, वाचः पल्लविता इव ॥२४॥ [पथ्यावृत्तम्] ॥

अस्य चतुर्विंशतितमस्य श्लोकस्य विबुधशिरोमणिश्रीशान्त्याचार्यविरचितं टिप्पणकं नास्ति ।

ॐ श्रीमत्पद्मसागरविबुधरचिता व्याख्या ॐ

अथ संस्कृता एव कथा हृद्या न तु प्राकृता इति भ्रमनिरासार्थं प्राकृतकथास्तत्कर्तारं च वर्णयन्नाह—प्राकृतेष्विति । व्याख्या० प्राकृतेषु शुद्धप्राकृतव्याकरणनिष्पन्नेषु, प्रबन्धेषु रसनिःस्पन्दिभिर्नवरसश्राविभिः पदैः कृत्वा जीवदेवस्य महाकवेर्वाचो गिरः पल्लविता इव संस्कृतकथापेक्षयाऽऽबालगोपालप्रतीतमुल्लितनेकार्थसूचाचतुरस्रबन्धसन्निहृषटितत्वेनाऽतीवाऽऽनन्ददायित्वाद्वाजन्त इति वृत्तार्थः ॥२४॥

ॐ श्रीविजयलवण्यसूरिविरचिता परगामिधा विवृतिः ॐ

प्रवरसेनाम्ना सेतुबन्धकथाकारेण कविना, जितं=निरुपमकाव्यरचनया कविकुलेषु जयो लब्धः । कीदृशेन प्रवरसेनेन ? महात्मना=महात्म्यशालिना । यच्छब्दोपादानेन तच्छब्दार्थक्षेपात् 'तेन' इत्यप्याहार्यं तेन प्रवरसेनेनेतियोजना कर्मा । तेन केन ? यत्कीर्तिः सेतुः=यस्य कीर्तिः—कीर्तिहेतुत्वात् कीर्तिरूपो यशोरूपो यः सेतुः—नामैकदेशे नामोपचारात् सेतुबन्धनामा कथा, स वाङ्मयवारिधेः=वानो विकारा वाङ्मयानि शास्त्राणि तान्येवानेकाभिधेयरत्नकलितत्वाद् वारिधिः जलपिस्तस्य तथा, शास्त्ररूपसमुद्रस्य, उपरि=उपरिभागे, तरति=प्लवते, सकलकाव्यग्रन्थेषु प्रधानपदवीं दधातीत्यर्थः । केनेव ? रामेणेव=यथा रामेण, तत्र रामपक्षे=रामेण जितमित्यन्वयः, रामेण=दशरथसुतना रामचन्द्रेण, जितं=लोकमध्ये जयो लब्धः । कीदृशेन ? प्रवरसेनेन=प्रवरा सेना यस्य तेन तथा । पुनः कीदृशेन ? महात्मना=पूज्येन, अत्रापि तेनेत्याख्याहारात् तेन रामेणेति योजना । तेन केन ? यत्कीर्तिः सेतुः=यस्य कीर्तिः—कीर्तिहेतुः सेतुः=सेतुबन्धः, लङ्गामनार्थं नलकपिद्वारा कारितः समुद्रस्योपरि पालिबन्ध इत्यर्थः, वारिधेः=जलधेः, उपरि=उपरिभागे, तरति=प्लवते, ग्रन्थकर्तुः साक्षाद् बुद्धिविषयत्वेन वर्तमानको निर्देशः । तरति स्मेत्यर्थः । इदं पथ्या-वृत्तम्, तल्लक्षणं तु अष्टमश्लोकविवृतिप्रान्ते प्रोक्तम् ॥२२॥

तरङ्गवतीकथाकारस्य श्रीपादलिसूरैः कथाप्रसंगसामाह—प्रसन्नगम्भीरेत्यादिना । तरङ्गवती कथा गां पुनातीत्यन्वयः । तरङ्गवती=तरङ्गवतीनाम्नी, कथा=श्रीपादलिताचार्यविरचिता कथा, गां=वाणीम्, पुनाति=पवित्रीकरोति, कीदृशी तरङ्गवती कथा ? प्रसन्नगम्भीरपथा=प्रसन्नोऽल्पसमासार्थसुगमनादिरूपप्रसादाख्यकाव्यगुणयुक्तः, गम्भीरो गम्भीरार्थयुक्तः पन्था वचनमार्गो रचनाशैली यस्यां सा तथा, अत्र “ऋक्पूःपथ्यपोऽत” [७-६-७६] इत्यत्-समासान्ते “नोऽपदस्य तद्धिते” [७-४-६१] इत्यन्यस्वरादिलोपे पथिनस्थाने पथ इति । पुनः कीदृशी ? रथाङ्गमिथुनाश्रया=रथाङ्गौ चक्रवाकपक्षिणौ तयोर्यन्मिथुनं युगलं तस्याश्रयाऽऽधारभूता, तरङ्गवत्यां चक्रवाकयुगलस्य वर्णनात् । पुनः कीदृशी ? पुण्या=पवित्रा । केव ? गङ्गेव=यथा गङ्गा, गङ्गापक्षे=गङ्गा गां पुनातीत्यन्वयः । गङ्गा=गङ्गानाम्नी नदी, गां=पृथ्वीम्, पुनाति=पवित्रीकरोति । “गोत्राब्दः पशुभूम्येष्टु—वाग्दिवर्गं प्रयुज्यते । स्वर्गलोचन-बाणाम्बुकुलिशार्थोऽपि दृश्यते ॥१॥” इति शास्वतः । कीदृशी गङ्गा ? प्रसन्नगम्भीरपथा=प्रसन्नो निर्मलो गम्भीरोऽतलस्पर्शो गहरो वा पन्थाः प्रवाहमार्गो यस्याः सा तथा । पुनः कीदृशी ? रथाङ्गमिथुनाश्रया=रथाङ्गानां चक्रवाकपक्षिणां यानि मिथुनानि युगलानि तेषामाश्रयाऽऽधारभूता, गङ्गायास्तीरयोः कमलादौ वा चक्रवाकयुगलानां सुखेन निवसनाद्, यद्वा षष्ठारकप्रान्ते रथचक्रयुगलान्तरालप्रमितो गङ्गाप्रवाहो भविष्यतीतिवृत्तमाश्रित्य व्याख्येयम् । तथाहि, रथाङ्गमिथुनाश्रया=रथाङ्गे चक्रे तयोर्मिथुनं युगलं तदेवाश्रयो यस्याः सा तथा, चक्रयुगलान्तरालप्रमितेत्यर्थः । पुनः कीदृशी गङ्गा ? पुण्या=पवित्रा, तरङ्गवती=प्रचुरकलोलयुक्ता इदं भविष्युल्लवृत्तम्, तल्लक्षणं तु प्रथमश्लोकविवृतिप्रान्ते प्रोक्तम् ॥२३॥

म्लायन्ति सकलाः कालि-दासेनासन्नवर्तिना ।

गिरः कवीनां दीपेन, मालतीकलिका इव ॥२५॥ [मविपुलावृत्तम्] ॥

अस्य पञ्चविंशतितमस्य श्लोकस्य विबुधशिरोमणिश्रीशान्त्याचार्यविरचितं टिप्पनकं नास्ति ।

ॐ श्रीमत्पद्मसागरविबुधरचिता व्याख्या ॐ

अथायं कविः स्वकालवर्तिनं कालिदासनाम्नानं महाकविं स्तुवन्नाह-म्लायन्तीति-व्याख्या० आसन्नवर्तिना स्वचक्षुर्गोचरमायातेन, कालिदासेन कालिदासनाम्ना महाकविना कृत्वाऽपरेषामस्मदादीनां कवीनां सकलाः समस्ताः कलान्विता वा गिरो वाचो म्लायन्ति म्लाना भवन्ति, समीपोपविष्टे कालिदासे सति ये कवयः स्ववाग्विलासं कुर्वन्ति तेषां बाष्पिलासस्य तदपेक्षयाऽकिञ्चित्करत्वेन म्लानीभवनात् । अत्र दृष्टान्तमाह-केन का इव, इव यथाऽऽसन्नवर्तिना समीपस्थेन दीपेन कृत्वा मालतीकलिका म्लायन्ति तथाऽनेन ता अपीति वृत्तार्थः ॥२५॥

ॐ श्रीविजयलावण्यसूरिविरचिता परागभिधा विवृतिः ॐ

जीवदेवाभिषेकविवरकृतप्राकृतनिबन्धसन्दोहगतवाण्याः प्रशंसामाह-प्राकृतेष्वित्यादिना । जीवदेवस्य वाचो राजन्त इत्यन्वयः । जीवदेवस्य=जीवदेवसूरेः कविवरस्य, वाचो=वचनानि राजन्ते=शोभन्ते । क राजन्ते ? प्राकृतेषु=प्राकृतभाषाविरचितेषु, प्रबन्धेषु=ग्रन्थेषु । कीदृश्य इव ? पल्लविता इव=पल्लवानि नूतनपत्राणि संजातानि यासां तास्तथा, नूतनपत्रयुक्ता इव, कैः ? पदैः=विभक्त्यन्तशब्दैः । कीदृशैः पदैः ? रसनिरूप्यन्दिभिः=शृङ्गारादिरसवर्षिभिः । अयं भावः-यथा तरुः शाखाप्रशाखादिभिः शोभते, शाखाप्रशाखाः स्तवकैः शोभन्ते, स्तवका नूतनपत्रैः, नूतनपत्राणि स्निग्धतया रसवर्षीणीव दृश्यन्ते, तथा तरुस्थानापन्नः प्राकृतग्रन्थसन्दोहः, शाखाप्रशाखास्थानापन्नास्ते ते ग्रन्थाः, स्तवकस्थानापन्ना वाचः, दलस्थानापन्नानि पदानि, दलान्तर्गततरसस्थानापन्नाः शृङ्गारादयो रसाः । इदं पथ्यावृत्तम्, तल्लक्षणं तु अष्टमश्लोकविवृतिप्रान्तेऽभिहितम् ॥२४॥

कालिदासकविं वर्णयति-म्लायन्तीत्यादिना । कवीनां सकला गिरो म्लायन्तीत्यन्वयः । कवीनाम्=इतरकवीनाम्, सकलाः=कलासहिता निखिला वा गिरो=वाचः, म्लायन्ति=म्लानि प्राप्नुवन्ति, इतप्रभावा भवन्तीत्यर्थः । केन ? कालिदासेन=कालिदासनाम्ना कविना, कथम्भूतेन कालिदासेन ? आसन्नवर्तिना=समीपस्थेन । केन क इव ? दीपेन मालतीकलिका इव, दीपेन=प्रसिद्धेन, कीदृशेन ? आसन्नवर्तिना=समीपस्थेन, मालतीकलिका इव=मालती पुष्पजातिविशेषः, तस्याः कलिका इव । अयं भावः-यावत् कालिदासकविः समीपवर्ती न भवति तावद् इतरकवीनां वाचो मालतीकलिका इव विकसन्तु, समीपवर्तिनि तु कालिदासकवौ दीपसाक्षिभ्यो मालतीकलिका इव ता म्लाना भवन्ति । द्वौ कालिदासावास्तामिति विद्वन्मतम्, तत्रैको विक्रमादित्यसमकालीनोऽपरो भोजसमकालीनः, द्वावप्यनेन श्लोकेन संगृहीतौ । यदि विशेषतो भोजसमकालीनः कालिदासो वर्णनीयस्तदा 'आसन्नवर्तिना' इत्यस्य भोजसदसि मम समीपे वर्तमानेनेत्यर्थः करणीयः । इदं मविपुलावृत्तम्, तल्लक्षणं तु प्रथमश्लोकविवृतिप्रान्ते प्रोक्तम् ॥२५॥

तिलकमञ्जरी]

३५

केवलोऽपि स्फुरन् बाणः, करोति विमदान् कवीन् ।

किं पुनः क्लृप्तसन्धान-पुलिन्दकृतसन्निधिः ॥२६॥ [पथ्यावृत्तम्] ॥

❧ विबुधशिरोमणिश्रीशाल्याचार्यविरचितं टिप्पणकम् ❧

करोति=विदधाति, कः ? बाणः=बाणनामा कविः, कान् ? कवीन्=काव्यकर्तृन्, किंभूतान् ? विमदान्=विगतदर्पान्, किं कुर्वन् ? स्फुरन्=द्योतमानः, किंभूतः ? केवलोऽपि=असहायोऽप्येकाक्यपीत्यर्थः, किं पुनः=किमुच्यते पुनः ? विशेषेण विमदान् करोति, किंभूतः ? क्लृप्तसन्धानपुलिन्दकृतसन्निधिः=क्लृप्तसन्धानः कृत-कादम्बरीपरिसमाप्तिर्यः पुलिन्दः पुलिन्दाख्यः सुतस्तेन कृतं संनिधानं यस्य स तथोक्तः, स्वपुत्रकवियुक्त इत्यर्थः । अन्यत्र केवलोऽपि=नरादिरहितोऽपि बाणः=शरः करोति, कवीन् कं जलं तत्र वयः पक्षिणः हंसादयस्तान् पक्षिणः, किंभूतान् ? विमदान्=हर्षरहितान् विषादवत इत्यर्थः । किं कुर्वन् ? स्फुरन् देदीप्यमानः, किं पुनर्न करोति ? कथंभूतः ? क्लृप्तसन्धानपुलिन्दकृतसन्निधिः=क्लृप्तं कृतं सन्धानं धनुष्यारोपणं येन स तथोक्तः स चासौ पुलिन्दाश्च शबरश्च तेन कृतः सन्निधिः=संनिधानं यस्य स तथोक्तः, आरोपितचापनाहलविहितसामीप्यः ॥२६॥

❧ श्रीमत्पद्मसागरविबुधरचिता व्याख्या ❧

अथ कादम्बरीकारं स्तुवन्नाह-केवलोऽपीति । व्याख्या० केवलोऽयपरसहायनिरपेक्षोऽपि बाणो बाणनामा कविरपरान् कवीन् विमदान् गताभिमानान् करोति, काऽस्येदृशी शक्तिरिति विशेषणमुखेन तां दर्शयति, कथंभूतो बाणः ? स्फुरन् स्फूर्तिमान् स्फूर्तिं दृष्ट्वाऽस्याऽपरकवयो मदं त्यजन्तीत्यर्थः । यद्यसौ सहायनिरपेक्ष एवैव करोति तर्हि सहायः किं कुर्यादिति दर्शयति, किं पुनरिति क्लृप्तं रचितं सन्धानं 'मया स्वपितुर्ग्रन्थाः शोभ्या' इति प्रतिज्ञा येन स चासौ पुलिन्दः शबरनामा बाणपुत्रस्तस्य संनिधेः साहाय्यादपरकविविमदीकरणे किं भण्यमिति । अथ बाण-पदस्य व्यङ्ग्यार्थत्वेन काण्डार्थ उपदर्श्यते, बाणः पृषत्कः, केवलो धनुर्निरपेक्षोऽपि, कः कलापः, तेनोपलक्षिता वयः पक्षिणो मयूरा इत्यर्थस्तान्, विमदान् बाणदर्शनानन्तरं भयविक्रवत्वेन गतहर्षान् करोति, बाणस्य सहायकत्वेऽतिशयं दर्शयति, किं पुनरिति, क्लृप्तं सन्धानं धनुर्ज्यायोजनं यैस्ते च ते पुलिन्दाश्च भिन्नास्तैः कृतः संनिधिर्धरणं तस्मात् । भिन्नहस्तस्थधनुरायुक्तो बाणः कथं न तान् पक्षिणो विमदान् करोतीति भावः इति वृत्तार्थः ॥२६॥

❧ श्रीविजयलवण्यसूरिविरचिता परागाभिधा विवृतिः ❧

बाणकर्त्रि वर्णयति-केवलोऽपीत्यादिना । बाणः कवीन् विमदान् करोतीत्यन्वयः । बाणः=कादम्बरीप्रमुख-ग्रन्थकर्ता बाणनामा कविः । कवीन्=काव्यकर्तृन् । विमदान्=विगताभिमानान् । करोति=विदधाति । कीदृशो बाणः ? केवलोऽपि=इतरसाहाय्यरहितोऽपि, एकाक्यपीत्यर्थः । कीदृशः सन् ? स्फुरन्=ईषत् स्पन्दमानः सन् । ननु यदि केवलोऽपि बाणः कवीन् विमदान् करोति तदा ससाहाय्यः किं कुर्यादित्याह-क्लृप्तसन्धानपुलिन्दकृतसन्निधिः किं पुनः । क्लृप्तसन्धानपुलिन्दकृतसन्निधिः=क्लृप्तं विहितं सन्धानं निजजनकनिर्मितकादम्बरीसम्बन्धिर्नोऽवशिष्टभागस्य समाप्तिपर्यन्तमनुसन्धानं येन स क्लृप्तसन्धानः, एवंविधो यः पुलिन्दः पुलिन्दनामा बाणकवितनयस्तेन कृतः सन्निधिः सामीप्यं यस्य स तथा, पुलिन्दाभिधनिजतनयकविवरसहित इत्यर्थः । किं=प्रेक्षे वितर्के वा, पुनः=पक्षान्तरद्योतने, ससाहाय्यपक्षे किमुच्यते ? विशेषेण कवीन् विमदान् कुर्यादित्यर्थः । इत्येकोऽर्थः । अयं द्वितीयार्थः-बाणः=शरः, कवीन्=कस्य जलस्य वयः पक्षिणो हंसादयस्तान्, यदा कः कलापस्तेनोपलक्षिता वयः पक्षिणः कवयः, कलापिनो मयूरास्तान्, विमदान्=विगतहर्षान्, विषादयुक्तानिति यावत्, करोति=विदधाति । कीदृशः शरः ? केवलोऽपि=धनुरादिसाहाय्यरहितोऽपि । कीदृशः सन् ? स्फुरन्=वात्वादिना ईषत् स्पन्दमानः सन् । ननु केवलोऽपि

कादम्बरीसहोदर्या, सुधया वैबुधे हृदि ।

हर्षाख्यायिकया ख्यातिं, बाणोऽन्धिरिव लब्धवान् ॥२७॥ [पथ्यावृत्तम्] ॥

॥ विबुधशिरोमणिश्रीशान्त्याचार्यविरचितं टिप्पनकम् ॥

पुनरपि बाणकविं वर्णयितुमाह—

लब्धवान् प्राप्तवान्, कः ? बाणः, कां ? ख्यातिं=प्रसिद्धिम्, कया ? हर्षाख्यायिकया, उच्छ्वासनिबद्धा कथैवाख्यायिका हर्षस्य, राज्ञ आख्यायिका तथा, सुधया=अमृतेन इव आह्लादकत्वाद्, कः ? हृदि=मनसि, किभूते ? वैबुधे=विशिष्टा बुधाः पण्डिता विबुधाः तेषाम् इदं वैबुधं तत्र, किभूत्या ? कादम्बरीसहोदर्या=कादम्बरीकथा-भगिन्यैकजनकत्वात् । क इव कया ? अन्धिरिव=समुद्र इव, सुधया=अमृतेन, किभूत्या ? हर्षाख्यायिकया=हृष्टिकथिकया, कः ? हृदि=चित्ते, किभूते ? वैबुधे=देवसत्के, तथापि किभूत्या कादम्बरीसहोदर्या=सुराभगिन्या द्रयोः समुद्र उत्पन्नत्वात् ॥२७॥

॥ श्रीमत्पद्मसागरविबुधरचिता व्याख्या ॥

अथ बाणकृतकादम्बरीकथां सुधोपमानेन समुद्रोपमानेन च बाणं स्तुवन्माह—कादम्बरीति । व्याख्या० बाणः कविरन्धिरिव समुद्र इव ख्यातिं लब्धवान्, ननु समुद्रः केन कृत्वा ख्यातिं लब्धवानित्याह—कया सुधयाऽमृतेन, कथंभूत्या सुधया कादम्बरीसहोदर्या, कदम्बं रत्नादिवस्तूनां समूहं रात्यादत्त इति कदम्बरः समुद्रस्तस्याऽपत्यं कादम्बरी लक्ष्मीस्तस्याः सहोदर्या भगिन्या, लक्ष्मीसुधयोः समुद्र एव जातत्वान्मिथो भगिनीत्वमिति । ननु यद्विबुध-हृदयहर्षदायि स्यात्तदेव ख्यातिजनकं सुधा तु कः हर्षदायिनीत्याह—कथंभूत्या सुधया हर्षाख्यायिकया हर्षं मोद-माख्यातीति हर्षाख्यायिका तथा, हर्षस्थानदर्शनायाऽऽह—क हृदि हृदये, किं संबन्धिनीत्याह—हृदये कथंभूते वैबुधे विबुधानां देवानां संबन्धिनीत्यर्थः । ज्ञातास्वादकत्वेन हि देवानां हृदयेऽमृतं विशेषादर्थं ददातीत्युक्तम् । बाणस्तु कादम्बरीसहोदर्येति, कादम्बरीकथा तस्या एकधनिकजातत्वेन सहोदर्या भगिन्या सुधयेति सु शोभनं धत्त इति सुधा सदाचरणं तेन, यथाऽयं बाणः कादम्बर्या कथया प्रसिद्धिं लब्धवान् तथा सदाचरणेनापि प्राप्तवानिति । अथ बाणकृतकादम्बरीसुधयोः समत्वेन संपन्नं समविशेषणमाह—कथंभूत्या सुधया, विबुधानां पण्डितानां सम्बन्धिनि हृदये हर्षाख्यायिकयेति पूर्ववदिति वृत्तार्थः ॥२७॥

॥ श्रीविजयलावण्यसूरिविरचिता परागाभिधा विवृतिः ॥

शरः पक्षिणो विमदान् करोति तदा ससाहाय्यः किं कुर्यादित्याह—क्लृप्तसन्धानपुलिन्दकृतसन्निधिः=क्लृप्तं कृतं संधानं धनुर्ज्यारोपणं येन स क्लृप्तसन्धानः, एवंविधो यः पुलिन्दो भिन्नस्तेन कृतः सन्निधिः सान्निध्यं यस्य स तथा भिन्नहस्तगतचापयोजितः शर इत्यर्थः, पुनः किमुच्यते, विशेषेण विगतहर्षान् पक्षिणः कुर्यादित्यर्थः ॥ इदं पथ्यावृत्तम्, तल्लक्षणं तु अष्टमश्लोकविवृतिप्रान्ते प्रोक्तम् ॥२८॥

पुनरपि बाणकविं वर्णयति—कादम्बरीत्यादिना । बाणः ख्यातिं लब्धवानित्यन्वयः । बाणः=कादम्बरीहर्षचरित्रा-दिकर्ता बाणनामा कविः, ख्यातिं=प्रसिद्धिम्, लब्धवान्=प्राप्तवान् । कया ख्यातिं लब्धवान् ? हर्षाख्यायिकया=हर्षस्य हर्षनाम्नो नृपतेः हर्षरूपसम्बन्धिनीति यावत्, या आख्यायिका विदितवृत्तान्तार्था कथा तथा तथा, हर्षचरित्रेणेत्यर्थः । कथंभूत्या हर्षाख्यायिकया ? कादम्बरीसहोदर्या=कादम्बरी बाणकविकृता स्वनामख्याता कथा तस्याः सहोदर्या भगिन्या, कादम्बरीहर्षाख्यायिकाकथयोः बाणकविरूपैकजनकजातत्वान्मिथो भगिनीत्वमित्यर्थः । पुनः कथंभूत्या ? सुधया=माधुर्यादिनाऽमृतसदस्या । कुत्र ख्यातिं लब्धवान् ? वैबुधे हृदि, वैबुधे=विबुधसम्बन्धिनि पण्डितसम्बन्धिनीत्यर्थः,

माघेन विध्नितोत्साहा, नोत्सहन्ते पदक्रमे ।

स्मरन्ति भारवेरेव, कवयः कपयो यथा ॥२८॥ [पथ्यावृत्तम्] ॥

॥ विबुधशिरोमणिश्रीशान्त्याचार्यविरचितं टिप्पणकम् ॥

नोत्सहन्ते=नोद्यमं कुर्वन्ति, क ? पदक्रमे=सुबन्ततिष्ठन्तपदन्यासे, काव्यकरणे इत्यर्थः, कवयः=कवितारः, कीदृशाः सन्तः ? विध्नितोत्साहाः=भ्रमोद्यमाः, केन ? माघेन=काव्येन कविनाऽतिगम्भीरार्थपदरचितमहाकाव्यत्वात्, तर्हि किं कुर्वन्ति ? स्मरन्ति=ध्यायन्ति, कस्य ? भारवेरेव=कवेः, कर्मणि षष्ठीयम्, भारविं कविं स्मरन्ति, भार-विरेव माधतुल्य इत्यर्थः । क इव नोत्सहन्ते स्मरन्ति च ? कपयो=यथा वानरा नोत्सहन्ते, क पदक्रमे=पदन्यासे, किभूताः सन्तः ? विध्नितोत्साहाः=भ्रमोद्यमाः, केन ? माघेन=माघमासेनातिशीतेन, केवलं स्मरन्ति=ध्यायन्ति, काः ? भाः=रस्मीन्, कस्य ? रवेः=आदित्यस्य, कदा रवेः रश्मयः प्रकटीभविव्यन्तीति ॥२८॥

॥ श्रीमत्पद्मसागरविबुधरचिता व्याख्या ॥

अथ माघकविं स्तुवन्नाह-माघेनेति । व्याख्या० माघेन माघमासेन विध्नितः स्खलितः प्रतितरुप्रतिशाखपर्यटन-सक्त उत्साहो येषां ते चैवंविधाः कपयो वानरा यथा पदक्रमे चरणसंचारे नोत्सहन्ते नैवोत्साहवन्तो भवन्ति शीतार्तत्वात्, तथा माघेन माघनाम्ना कविना विध्नितस्तच्छक्तिविशेषापेक्षया स्वशक्त्यल्पीयस्त्वदर्शनेन काव्यरचनाभ्यासे भ्रम उत्साहो येषां ते तथा, कवयः पण्डिताः पदक्रमे पदरचनायां नोत्सहन्ते, माघकविविरचितशास्त्रं दृष्ट्वा नाऽ-स्माकमीदृशं कल्पान्तेऽप्यायास्यतीत्युत्साहभङ्गपुरःसरं पदमात्रमपि नैव रचयन्तीत्यर्थः । अथ यद्येवं तर्हि कवयः कपयश्च किं कुर्वन्तीत्याह-माघमासशीतार्ता हि कपयो रवेः सूर्यस्य भाः किण्वात् स्मरन्ति, कदा शीतापहारी सूर्योदयो भावीति चिन्तयन्तीत्यर्थः । कवयस्तु माघकविशक्तिदर्शनाद्गलितस्वशक्तयो भारवेरिति भारविनाम्नः कवेः शक्तिं स्मरन्ति, माधतुल्यस्तु भारविकविरवे जात इति चिन्तयन्तीति कृतार्थः ॥२८॥

॥ श्रीविजयलावण्यसूरिविरचिता परागाभिधा विवृतिः ॥

हृदि=हृदये । कया क इव ख्यातिं लब्धवान् ? सुधया अधिरिव, अधिरिव=यथा समुद्रः, सुधया=अमृतेन, ख्यातिं=प्रसिद्धिम्, लब्धवान्, कीदृश्या सुधया ? कादम्बरीसहोदर्या=कादम्बरी मदिरा तस्याः सहोदर्या भगिन्या, सुधामदिरयोः समुद्रजातत्वप्रवादादुभयोर्विधौ भगिनीत्वम्, पुनः । कीदृश्या सुधया ? हर्षाख्यायिकया=हर्षस्यानन्दस्य आख्यायिकया प्रतिपादिकया, सुधामास्वाद्य वक्ति जनोऽतीवानन्दो जात इति । कुत्र ख्यातिं लब्धवान् ? वैबुधे=विबुधसम्बन्धिनि देवसम्बन्धिनि, हृदि=हृदये, सुधामास्वादयन्ति देवा इति कविजनप्रसिद्धिः । इदं पथ्यावृत्तम्, तल्लक्षणं तु अष्टमश्लोकविवृतिप्रान्ते प्रोक्तम् ॥२७॥

माघकविं भारविकविं च वर्णयति माघेनेत्यादिना । 'माघेन विध्नितोत्साहाः कवयः पदक्रमे नोत्सहन्ते, [किन्तु] भारवेरेव स्मरन्ति' इत्यन्वयः । माघेन=शिशुपालवधामिधकाव्यकारेण माघनाम्ना कविना, विध्नितोत्साहाः=हतो-त्साहा विगलितकाव्यकरणरसाः सन्तः, कवयः=काव्यकाराः, पदक्रमे=पदानां पदसंज्ञकानां विभक्त्यन्तशब्दानां क्रमे नियतपूर्वापरभावरूपेऽनुक्रमे रचनायामिति यावत्, काव्यकरणे इति भावः, नोत्सहन्ते=नोद्यमं कुर्वन्ति, काव्यकरणाद् विरमन्तीत्यर्थः । अयं भावः-माघकविनिर्मितं निरुपमकाव्यगुणकलितं शिशुपालवधामिधकाव्यमवलोक्य काव्यकरणेच्छवः कवयश्चिन्तयन्ति, यदुत-एतादृशकाव्यकरणपटौ माघकवौ विद्यमाने सति अस्मिन्निर्मितकाव्यस्य विद्वत्परिपदि कदापि नादरो भविष्यत्यतः काव्यमेव न करणीयमिति माघेन हतोत्साहा सन्तः काव्यकरणाद् विरमन्तीति । ननु कवयः काव्य-

निरोद्धं पार्यते केन, समरादि त्यजन् मनः ।

प्रशमस्य वशीभूतं, समरादित्यजन्मनः ॥२९॥ [पथ्यावृत्तम्] ॥

॥ विबुधशिरोमणिश्रीशान्त्याचार्यविरचितं टिप्पनकम् ॥

निरोद्धं केन पार्यते=शक्यते, न केनापीत्यर्थः, किं ? तन्मनः=चित्तं, किं कुर्वत् ? त्यजत्=मुञ्चत्, किं तत् ? समरादि=संग्रामसृगत्यावृत्तपरस्त्रीगमनप्रभृति दुष्टवस्तु, कथंभूतं ? वशीभूतं=आयत्तम्, कस्य ? प्रशमस्य=उपशमस्य क्षान्तेरित्यर्थः, किंभूतस्य प्रशमस्य ? समरादित्यजन्मनः=समरादित्याद् हरिभद्रसूरिकृतचरमकथायाः सकाशाद् जन्मोत्पत्तिर्यस्य स तथोक्तस्तस्य ॥२९॥

॥ श्रीमत्पद्मसागरविबुधरचिता व्याख्या ॥

अथ परमकविं प्रशममन्दिरं समरादित्यपुत्रं स्तुवन्नाह निरोद्धुमिति । व्याख्या० समरादित्यजन्मनः समरादित्यपुत्रस्य, समरादि संग्रामादिकमधिकारं वर्णनावसरं दारुणकृत्यनिरूपणतया त्यजत् प्रशमस्योपशमस्य वशीभूतं मनश्चेतः केन निरोद्धं पार्यते न केनाऽपि रुध्यत इत्यर्थः । अयं हि पूर्वं नवरसपोषकत्वेनैकदा वीररसपोषाधिकारे मिथो वीराणां कलहे जायमाने बहुषु वीरेषु पञ्चत्वमात्रेषु प्राप्तपरमसंवेगो वीररसपोषे चाऽनर्थहेतुतया सावद्यतां विचिन्त्य प्रशमवशीभूते मनसि “न मया अद्यप्रभृति समराद्यधिकारे वीररसः पोष्य” इति प्रतिज्ञां कृतवानिति तेनाऽत्राऽस्यैवं वर्णनमिति वृत्तार्थः ॥२९॥

॥ श्रीविजयलावण्यसूरिविरचिता परागाभिधा विवृतिः ॥

करणाद् केवलं विरमन्ति, उतान्यत् किमपि कुर्वन्तीत्याह-भारवेरेव स्मरन्ति, भारवेरेव=किरातार्जुनीयामिधकाव्यकारस्य भारविनाम्नः कवेरेव, स्मरन्ति=माघसदृशत्वेन स्मरणं कुर्वन्ति, “स्मृत्यर्थदेशः” [२-२-११] इति कर्मणि षष्ठी, अतो भारविमेव स्मरन्तीति बोध्यम् । अयं भावः-भो भारवे कविवर ! माघकविना यादृशं निरुक्तकाव्यं कृतं तादृशं किरातार्जुनीयामिधं काव्यं भवतैव रचितं नास्माकं शक्तिरतो माघसदृशो भवनेवेति भारविकविं स्मरन्ति । क इव ? कपयो यथा=वानरा इव, वानरपक्षे-माघेन=माघमासेन, कार्यकारणयोरभेदाश्रयणाद् माघमासजन्मशीतेनेत्यर्थः । विचिन्तितोत्साहाः=भक्तोत्साहाः, कपयः, पदक्रमे=पादनिक्षेपे, चलने इत्यर्थः, नोत्सहन्ते=नोद्यमं कुर्वन्ति, तर्हि किं कुर्वन्तीत्याह-रवेः=सूर्यस्य, भाः=किरणान् एव, स्मरन्ति=ध्यायन्ति, माघमासजन्मशीतदूरीकरणाय सूर्यातपमिच्छन्तीत्यर्थः । अत्र सम्भ्रातृभावात्मकः पदलेशालङ्कारः । पूर्णोपमालङ्कारश्च, तयोः परस्परं नैरपेक्ष्यरूपा संसृष्टिः इदं पथ्यावृत्तम्, तल्लक्षणं तु अष्टमश्लोकविवृतिप्रान्ते प्रोक्तम् ॥२८॥

अथ समरादित्याभिधकथाप्रशंसया तत्कर्तुराचार्यवर्यस्य श्रीहरिभद्रसुरेः प्रशंसां सूचयति-निरोद्धुमित्यादिना । समरादित्यजन्मनः प्रशमस्य वशीभूतं समरादि त्यजत् [च] मनो निरोद्धं केन पार्यते इत्यन्वयः । समरादित्यजन्मनः=समरादित्यात् श्रीहरिभद्रसूरिविरचितसमरादित्यकथानकाद् जन्म उत्पत्तिर्यस्य तादृशस्य, प्रशमस्य=उपशमस्य क्षमाशुणस्य, वशीभूतम्=अधीनीभूतम्, परमोपशमरसपोषकसमरादित्यकथाश्रवणजनितोपशमरसनिमनमित्यर्थः । समरादि=संग्रामादि, आदिपदाद् सृगत्यावृत्तपरदारगमनादि ग्राह्यम् । त्यजत्=मुञ्चत्, मनः=चित्तम्, निरोद्धुं=निरोधं कर्तुम्, निरुक्तमनस उपशमरसप्रवृत्तिविधातायेत्यर्थः, केन=पुरुषविशेषेण, पार्यते=शक्यते, न केनापीति काकुः, “भिन्नकण्ठवनिधैः काकुरियभिधीयते ।” इति दर्पणोक्तेः । अत्र लाटानुप्रासाख्योऽलङ्कारः । इदं पथ्यावृत्तम्, तल्लक्षणं तु अष्टमश्लोकविवृतिप्रान्ते प्रोक्तम् ॥२९॥

तिलकमञ्जरी]

३९

स्पष्टभावरसा चित्रैः, पदन्यासैः प्रनर्त्तिता ।

नाटकेषु नटस्त्रीव, भारती भवभूतिना ॥३०॥ [पथ्यावृत्तम्] ॥

दृष्ट्वा वाक्पतिराजस्य, शक्तिं गौडवधोद्गुराम् ।

बुद्धिः साध्वसरुद्धेव वाचं न प्रतिपद्यते ॥३१॥ [पथ्यावृत्तम्] ॥

॥ विबुधशिरोमणिश्रीशान्त्याचार्यविरचितं टिप्पणकम् ॥

प्रनर्त्तिता=प्रकर्षेण नर्तनं कारिता विस्फारितेत्यर्थः, का ? भारती=वाणी, केन ? भवभूतिना कविना, केषु ? नाटकेषु=वीरचरित्रोत्तरचरित्रादिषु, कथंभूताः ? स्पष्टभावरसा=व्यक्तशोकादिभावशृंगारादिरसा, कैः प्रनर्त्तिता ? पदन्यासैः=सुबन्ततिङन्तपदरचनाभिः, किंभूतैः ? चित्रैः=नानारूपैः समासादिभेदेन, केव ? नटस्त्रीव=भरतभार्येव, यथा नटी नटेन प्रनर्त्त्यते, कैः ? पदन्यासैः=पादनिक्षेपैः, कीदृशीः ? चित्रैः=जनाश्रयकारिभिरनेकप्रकारैर्वा, कीदृशी ? स्पष्टभावरसा=स्पष्टभावा व्यक्तस्वरूपा रसाः शृङ्गारादयो यस्याः सा तथोक्ता, भावरसा च अभिप्रायाग्रहो (?) नर्तने यस्याः सा तथोक्ता, यद्वा पूर्ववद्वयाख्या ॥३०॥

बुद्धिः=मतिः, न प्रतिपद्यते=न गृह्णाति न स्वीकरोति, कां ? वाचं=वचनं काव्यकरणे न प्रवर्त्तते, कथं-भूतेव ? साध्वसरुद्धेव=भयनिषिद्धेव, किं कृत्वा ? दृष्ट्वा=अवलोक्य, कां ? शक्तिं=सामर्थ्यम्, कस्य ? वाक्पति-राजस्य=बृहस्पतिराजस्य, किंभूतां ? गौडवधोद्गुरां=गौडवधो नामातिशायिगाथाकोशकाव्यशास्त्रं तत्र उद्गुरामुद्गटमन्यत्र वाक्पतिराजस्य=जयवर्मराजस्य (जयवर्मणो राजः), शक्तिं=प्रहरणविशेषं दृष्ट्वा, किंभूतां ? गौडवधोद्गुरां=गौडानां गौडरूपाणां यो वधो घातः तत्रोद्गुरामुद्गटाम्, बुद्धिः साध्वसरुद्धेव वाचं न प्रतिपद्यते, भयेन मुखाद् वचनं न निःसरतीत्यर्थः ॥३१॥

॥ श्रीमत्पद्मसागरविबुधरचिता व्याख्या ॥

अथ भवभूतिं स्तुवन्नाह-स्पष्टभावेति-व्याख्या० नाटकेषु नाटकशालेषु नृत्येषु च, इव यथा नटस्त्री नृत्यकरी तथा भारती वाणी भवभूतिना भवभूतिनाम्ना कविना प्रनर्त्तिता नृत्यं कारिता, यथा नटस्त्री नाटकेषु नृत्यति तथा नाटकशालेषु भवभूतिभारती विलासापञ्चनेन नृत्यतीत्येत्यर्थः । नटस्त्रीभारत्योः साम्यं दर्शयति, कैः कृत्वा प्रनर्त्तितेति करणं दर्शयति, कैः पदन्यासैः, नटस्त्रीव चरणन्यासेभ्योऽर्थं विभक्त्यन्तपदन्यासैः, कथंभूतैश्चित्रैर्विचित्रैश्चरणन्यासैः, विभक्त्यन्तपदन्यासार्थं तु विज्ज्ञानं त्रायन्तीति चित्रास्तैश्चित्रैः । अथ कथंभूता भारती स्पष्टभावरसा, स्पष्टो भावो येषां ते स्पष्टभावा रसाः शृङ्गारादिका यस्याः सा स्पष्टभावरसा, नटस्त्रीपक्षे तु कथंभूता सा स्पष्टभा स्पष्टा भाः कान्त्यस्याः सा स्पष्टभा, पुनः कथंभूता वरसा, वरा प्रधाना सा लक्ष्मीर्यस्याः सा वरसेत्युभयोः साम्यमिति वृत्तार्थः ॥३०॥

अथ वाक्पतिराजकविं स्तुवन्नाह-दृष्ट्वा वेति, व्याख्या० वाक्पतिराजस्य वाक्पतिराजनाम्नः कवेर्गौडवधो-द्गुरां गौडवधकाव्यरचनोद्गुरां शक्तिं दृष्ट्वेवोत्प्रेक्ष्यते, साध्वसरुद्धा भयान्ता बुद्धिर्वाचं गिरं न प्रतिपद्यते, कवीनां हि काचिद् बुद्धिर्भवेत्येव परं तच्छक्तिं दृष्ट्वा नैतादृशं मया कर्तुं शक्यमिति कृत्वा न मुखे सा बुद्धिराया-त्यन्तरेव विलयं यातीत्यर्थ इति वृत्तार्थः ॥३१॥

॥ श्रीविजयलावण्यसूरिविरचिता परागाभिधा विवृतिः ॥

अथ भवभूतिनामानं कविं वर्णयति-स्पष्टभावरसेत्यादिना । भवभूतिना भारती प्रनर्त्तितेत्यन्वयः । भवभूतिना=भवभूतिनाम्ना कविना, भारती=वाणी, प्रनर्त्तिता=प्रकर्षेण नर्तनं कारिता, विस्फारितेत्यर्थः । कुत्र प्रनर्त्तिता ?

भद्रकीर्त्तेर्भ्रमत्याशाः, कीर्त्तिस्तारागणाध्वना ।

प्रभा ताराधिपस्येव, श्वेताम्बरशिरोमणेः ॥३२॥ [पथ्यावृत्तम्] ॥

५ विबुधशिरोमणिश्रीशान्त्याचार्यविरचितं टिप्पणकम् ५

भद्रकीर्त्तेः=बप्पभट्ट्याचार्यस्य भ्रमति=पर्यटति, का ? कीर्त्तिः, का ? आशाः=दिशः, केन ? तारागणाध्वना=तारागणाभिधानकाव्यमार्गेण, किंभूतस्य भद्रकीर्त्तेः ? श्वेताम्बरशिरोमणेः=श्वेतपटमुनिनायकस्य, कस्येव का भ्रमति ? प्रभा=कान्तिः, यथा ताराधिपस्य=चन्द्रस्य भ्रमति, का ? आशाः=दिशः, केन ? तारागणाध्वना=आकाशेन, ताराधिपस्यापि किंभूतस्य ? श्वेताम्बरशिरोमणेः=श्वेतश्वासौ अम्बरशिरोमणिश्चाकाशमूर्ध्वरत्नं च स तथोक्तस्तस्याकाशभूषणस्येत्यर्थः ॥३२॥

५ श्रीमत्पद्मसागरविबुधरचिता व्याख्या ५

श्वेताम्बरशासनोज्जितकारिणं भद्रकीर्त्तिनामानं कविं स्तौति, भद्रकीर्त्तेरिति=व्याख्या० भद्रकीर्त्तेः कवीश्वरस्य कीर्त्तिस्तारागणाध्वना व्योममार्गेणऽऽशा दिशः प्रति भ्रमति पर्यटति, इव यथा ताराधिपस्य चन्द्रस्य प्रभा कान्तिव्योममार्गेण दिशः प्रति भ्रमति । अथौपम्योपमेययोश्चन्द्रभद्रकीर्त्त्योर्विशेषणसाम्यं दर्शयति, कथंभूतस्य भद्रकीर्त्तेः श्वेताम्बरशिरोमणेः श्वेतवासोधारिसाधुशिरोरुतस्येत्यर्थः, चन्द्रस्य कथंभूतस्य श्वेताम्बरशिरोमणेः श्वेतं यदम्बरमाकाशं तत्र सर्वप्रहाधिपत्येन शोभाकारिवाच्छिरोमणेरेति वृत्तार्थः ॥३२॥

५ श्रीविजयलवण्यसूरिविरचिता परागाभिधा विवृतिः ५

नाटकेषु=ख्यातवृत्तेषु वीरचरित्रादिषु नाटकग्रन्थेषु, कैः प्रनर्तिता ? पदन्यासैः=पदानां विभक्त्यन्तशब्दानां न्यासै रचनाभिः, कीदृशैः पदन्यासैः ? चित्रैः=समासादिभेदेन विविधप्रकारैः । प्रनर्तिता सती भारती कीदृशी जाता ? स्पष्ट-भावरसा=स्पष्टो व्यक्तो भवोऽभिप्रायो रसः शृङ्गारिदृश्यां सा तथा । केव ? नटस्त्रीव=नटी इव, तत्र नटीपक्षे भवभूतिना=भवस्य महादेवस्य भूतिर्नृत्यकलारूपा विभूतिर्यस्य स भवभूतिर्नृत्यकलकुशलो नटस्तेन, नटस्त्री=नटी, प्रनर्तिता=प्रकर्येण नर्तनं कारिता, कैः प्रनर्तिता ? पदन्यासैः=चरणविन्यासैः, कीदृशैः पदन्यासैः ? चित्रैः=जना-ध्वर्यकारिभिः विविधप्रकारैर्वा, कुत्र प्रनर्तिता ? नाटकेषु=नाटकक्रियासु, प्रनर्तिता सती नटी कीदृशी जाता ? स्पष्ट-भावरसा=स्पष्टो व्यक्तोऽभिनयेन ज्ञायमानो भवो भ्रूविक्षेपादिरूपः रसः शृङ्गारादिको यस्या सा तथा, उभयत्रास्तीति शेषः । अत्र श्लेषानुप्राणिन्युत्प्रेक्षालङ्कृतिः ॥ इदं पथ्यावृत्तम्, तल्लक्षणं तु अष्टमश्लोकविश्रुतिप्रान्ते प्रोक्तम् ॥३०॥

अथ वाक्पतिराजनामानं कविं वर्णयति-दृष्ट्वेत्यादिना । वाक्पतिराजस्य गौडवधोदुरां शक्तिं दृष्ट्वा बुद्धिः साध्वसरुद्धेव वाचं न प्रतिपद्यत इत्यन्वयः । वाक्पतिराजस्य=गौडवधकाव्यकारस्य वाक्पतिराजनामनः कवेः, गौड-वधोदुरां=गौडवधे 'गडवहो' इति प्रसिद्धे गौडवधनाम्नि काव्ये उदुरां दृष्ट्वा, शक्तिं=बुद्धिवैभवम्, दृष्ट्वा=अवलोक्य, बुद्धिः=मतिः, साध्वसरुद्धेव=साध्वसेन भयेन रुद्धा इव प्रतिहता इव, वाचं=वचनम्, न प्रतिपद्यते=न गृह्णाति, काव्यकरणे न प्रवर्तत इत्यर्थः, केषां बुद्धिरिति जिज्ञासायां कविजनानामिति शेषः, इत्येकोऽर्थः, अयं द्वितीयोऽर्थः-वाक्पतिराजस्य=गौडवधकाव्ये वर्णितस्य यशोवर्मराजस्य, गौडवधोदुरां=गौडानां गौडदेशरुपाणां वधे मारणे उदुरामुद्भवां दृष्ट्वा, शक्तिं=प्रहरणविशेषं सामर्थ्यं वा, दृष्ट्वा=अवलोक्य, बुद्धिः=मतिः, साध्वसरुद्धेव=भयप्रतिहतव, वाचं=वचनम्, न प्रतिपद्यते=न गृह्णाति, भयेन मुखाद् वचनं न निस्तरतीत्यर्थः । अत्रोत्प्रेक्षालङ्कारः ॥ इदं पथ्यावृत्तम्, तल्लक्षणं तु अष्टमश्लोकविश्रुतिप्रान्ते प्रदर्शितम् ॥३१॥

अथ बप्पभट्टिसूरिवरं प्रशंसति-भद्रकीर्त्तेरित्यादिना । भद्रकीर्त्तेः कीर्त्तिर्भ्रमतीत्यन्वयः । भद्रकीर्त्तेः=श्रीबप्पभट्ट्याचार्यस्य, कीर्त्तिः=यशः, भ्रमति=विवरति । कीदृशस्य भद्रकीर्त्तेः ? ताराधिपस्य=ताराणां निर्मलानां जना-

समाधिगुणशालिन्यः, प्रसन्नपरिपक्वित्रमाः ।

यायावरकवेर्वाचो, मुनीनामिव वृत्तयः ॥३३॥ [पथ्यावृत्तम्] ॥

॥ विबुधशिरोमणिश्रीशान्त्याचार्यविरचितं टिप्पणकम् ॥

वाचो वर्तन्ते, कस्य ? यायावरकवे राजशेखरस्य, समाधिगुणशालिन्यः=समाधिलक्षणे यो गुणः शब्दा-
लङ्कारविशेषस्तेन शालिन्यः श्लाघावत्यः, प्रसन्नपरिपक्वित्रमाः=प्रसादवत्परिणताः । का इव केर्वा ? वृत्तय इव=व्यापारा
इव, मुनीनां=यतीनाम्, समाधिगुणशालिन्यः=समाधानगुणश्लाघावत्यो यद्वा समाधिश्च गुणाश्च शान्त्यादयस्तेः शोभाव-
त्यस्तथा प्रसन्नपरिपक्वित्रमा=निर्मलाः स्वर्गापवर्गफलपाकनिर्वृताः ॥३३॥

॥ श्रीमत्पद्मसागरविबुधरचिता व्याख्या ॥

अथ वरकविगिरः स्तुवन्नाह-समाधे इति, व्याख्या० या या मुनीनां वृत्तय इव वरकवेर्वाचः सन्ति, कीदृशा
वाचो मुनिवृत्तयश्चेत्युभयोर्विशेषणसाम्यं दर्शयति, गुणशालिन्यो गुणप्रधानाः प्रसन्नाः परिपाकशीलाः पक्वित्रमा इति,
ताः किमप्याह समाधे स्मरामीति वृत्तार्थः ॥३३॥

॥ श्रीविजयलाबण्यसूरिविरचिता परागाभिधा विवृतिः ॥

नामधिपस्य स्वामिनः, पुनः कीदृशस्य ? श्वेताम्बरशिरोमणेः=श्वेताम्बरा जैनमुनयस्तेषु शिरोमणेः मुकुटसदृशस्य,
श्वेताम्बरमुनिनायकस्येत्यर्थः, कीदृशी कीर्तिः ? प्रभा=प्रकर्षेण भातीति प्रभा, प्रकर्षेण शोभमानेत्यर्थः । कुत्र भ्रमति ?
आशाः=दिशः, व्याप्तिविक्षया द्वितीया, तथा च सर्वासु दिक्षु इत्यर्थः । केन भ्रमति ? तारागणाध्वना=तारागण-
स्तारागणनामा काव्यग्रन्थस्तद्रूपेणाध्वना मार्गेण, तारागणाभिधकाव्यग्रन्थद्वारेत्यर्थः, कस्य केव ? ताराधिपस्य प्रमेव,
ताराधिपस्य=चन्द्रस्य, प्रमेव=ज्योत्स्ना इव, कीदृशस्य चन्द्रस्य ? श्वेताम्बरशिरोमणेः=श्वेतं धवलं यद् अम्ब-
रमाकाशं तस्य शिरोमणेः शिरोरत्नस्य । पुनः कीदृशस्य चन्द्रस्य ? भद्रकीर्त्तैः=चाह्वयशसः । कुत्र प्रभा भ्रमति ?
आशाः=प्रागवदर्थः, केन प्रभा भ्रमति ? तारागणाध्वना=तारागणस्य अथवा मार्ग आकाशं तेन, आकाशाद्वारेत्यर्थः ।
अत्र श्लेषानुप्राणिन्युत्प्रेक्षा, इदं पथ्यावृत्तम्, तल्लक्षणं तु अष्टमश्लोकविवृतिप्रान्ते प्रोक्तम् ॥३२॥

यायावरपराभिधानं राजशेखरकर्वि वर्णयति-समाधिगुणेत्यादिना । यायावरकवेर्वाचः [सन्तीति शेषेण]
अन्वयः । यायावरकवेः=राजशेखरनाम्नः कवेः, वाचः=वचनानि, सन्तीति शेषः । यद्वा वरकवेः=उत्तमकाव्य-
कारस्य, या या वाचः=वचनानि, तास्ताः समाधिगुणादिविशेषणसहिताः सन्तीत्यर्थः । कथम्भूता वाचः ? समाधि-
गुणशालिन्यः प्रसन्नपरिपक्वित्रमाश्च, समाधिगुणशालिन्यः=समाधिः “समाधिः सुकरे कार्ये दैवाद् वस्त्वन्तराग-
माद्” इत्युक्तः समाधिलक्षणोऽलंकारः, स एव गुणस्तेन, यद्वा गुणाः=“गुणा माधुर्यमोजोऽथ प्रसाद इति ते त्रिधा”
इति साहित्योक्ता रसधर्मास्तैः शालन्ते श्लाघावत्यो भवन्तीति समाधिगुणशालिन्यः, ‘शार्दूल श्लाघायाम्’ इत्यस्य उक्त्य
लत्वम् । प्रसन्नपरिपक्वित्रमाः=प्रसन्नाः “चित्तं व्याप्नोति यः क्षिप्रं शुक्लेन्धनमिवानलः । स प्रसादः समस्तेषु
रसेषु रचनासु च ॥” इति साहित्योक्तो यः प्रसादाख्यो गुणस्तेन युक्ताः, परिपक्वित्रमाः परिपाकेन नैपुण्येन निर्वृताः ।
का इव वाचः सन्ति ? मुनीनामिव वृत्तयः, मुनीनां=संयमधारिणाम्, वृत्तय इव=अन्तःकरणपरिणामा इव । इमा
अपि तादृश्यस्तथाहि-समाधिगुणशालिन्यः=समाधिः ध्येयवस्तुनि एकाग्रतया मनसः स्थापनं स एव गुणस्तेन,
यद्वा गुणाः क्षमाप्रभृतयस्तैः शालन्ते श्लाघावत्यो भवन्तीति समाधिगुणशालिन्यः । प्रसन्नपरिपक्वित्रमाः=प्रसन्ना निर्मलाः
संतुष्टाः कृतानुग्रहविशेषा वा, परिपक्वित्रमाः परिपाकेन नैपुण्येन निर्वृताः । अत्र श्लेषानुप्राणिन्युत्प्रेक्षालङ्कारः, इदं
पथ्यावृत्तम्, तल्लक्षणं तु अष्टमश्लोकविवृतिप्रान्ते प्रोक्तम् ॥३३॥

सूरिर्महेन्द्र एवैको, वैबुधाराधितक्रमः ।

यस्यामर्त्योचितप्रौढि, कविविस्मयकृद् वचः ॥३४॥ [पथ्यावृत्तम्] ॥

स मदान्धकविध्वंसी, रुद्रः कैर्नाभिनन्द्यते ।

सुश्लिष्टललिता यस्य, कथा त्रैलोक्यसुन्दरी ॥३५॥ [पथ्यावृत्तम्] ॥

❧ विबुधशिरोमणिश्रीशान्त्याचार्यविरचितं टिप्पणकम् ❧

महेन्द्र एवैको=ऽद्वितीयः, सूरिः=आचार्यो वर्त्तते, वैबुधाराधितक्रमः=विबुधविद्वद्बृन्दसेवितपादः, यस्य=महेन्द्रसूर्यवचो=वचनमस्ति, कीदृशम् ? अमर्त्योचितप्रौढिकविविस्मयकृद्=अमर्त्योचितप्रौढयो देवयोग्यप्रौढता ये कवयः कवितारस्तेषां विस्मयकृद् आश्चर्यकारि, अन्यत्र महेन्द्र एव देवराज एवैकः सूरिः=विद्वान्, कीदृशो ? वैबुधाराधितक्रमो=देवसमूहसेवितचरणो, यस्य=महेन्द्रस्य वचोऽमर्त्योचितप्रौढिकविविस्मयकृद्=अमर्त्यो देवः, उचितप्रौढिश्च योग्यप्रौढिमा च यः कविर्वृहस्पतिस्तस्य विस्मयकृद्=आश्चर्यकारि ॥३४॥

स रुद्रो=रुद्राभिधानः कविः, कैर्नाभिनन्द्यते सर्वैरपि प्रशस्यते, कीदृशो ? मदान्धकविध्वंसी=मदान्धा दर्पान्धा ये कवयस्तान् ध्वंसते तिरस्करोति पराभवतीति स तथोक्तः । यस्य कथा वर्त्तते, किमाख्या ? त्रैलोक्यसुन्दरी, किंभूता ? सुश्लिष्टललिता=पुष्टश्लेषघना ललित्ययुक्ता चान्यत्र रुद्रो=हरः, कैर्नाभिनन्द्यते ? सर्वैरपि प्रशस्यते, कीदृशः ? समदान्धकविध्वंसी=समदो मदसहितोऽन्धकोऽन्धकसुरस्तस्य विध्वंसी विधाती, यस्य सुश्लिष्टललिता=आलिङ्गनवती गौरी, किंभूता ? त्रैलोक्यसुन्दरी=त्रैलोक्ये त्रिभुवनमध्ये सुन्दरी सौन्दर्ययुक्ता ॥३५॥

❧ श्रीमत्पद्मसागरविबुधरचिता व्याख्या ❧

अस्य चतुर्विंशत्तमस्य श्लोकस्य श्रीमत्पद्मसागरविबुधरचिता व्याख्या नोपलभ्यते ।

अथ रुद्रकवि रुद्रोपमया स्तुवन्नाह-[समदान्धेति] स रुद्रः कैर्नाभिनन्द्यते न सत्यतेऽपि तु सर्वैरपि स्तूयते, कथमित्यह-कथमिति विशेषणद्वारा तत्स्वरूपं दर्शयति, कथंभूतो रुद्रो मदान्धकविध्वंसी रुद्रकविपक्षे तु मदेनाऽन्धा ये कवयस्तान् मदोत्तारेण ध्वंसते इति मदान्धकविध्वंसी । ईश्वरपक्षे तु सह मदेन वर्त्तते यः स समद एवंविधो योऽन्धको दैत्यविशेषस्तं ध्वंसते इति तद्ध्वंसी । प्राप्तरुद्रोपमानः कोऽसौ कविरित्याशङ्क्याऽह-यस्य कृतिरूपा त्रैलोक्यसुन्दरी-नाम्नी कथा, सुश्लिष्टानि मनोज्ञानि ललितानि वाक्यानि यस्यां सा तथाऽस्तीत्यध्याहारः, कोऽसावीश्वर इत्याशङ्क्यामीश्वरपक्षे तु यस्येश्वरापरपर्यायस्य रुद्रस्य कथा चरित्रमवदाते इति यावत्, त्रैलोक्यसुन्दरी त्रिलोक्यां बन्धुरा सती सुश्लिष्टं प्रशस्यं ललितं चेष्टितं यस्याः सा सुश्लिष्टललिताऽस्तीति वृत्तार्थः ॥३५॥

❧ श्रीविजयलावण्यसूरिविरचिता परागाभिधा विवृतिः ❧

अथ स्वधर्मगुरुं स्वबन्धुशोभनमुनिदीक्षागुरुं च महेन्द्रसूरिवरं कविवरं स्तौति-सूरिरित्यादिना । [स] महेन्द्र एवैकः सूरिः [अस्ति] इत्यन्वयः । उत्तरदले यच्छब्दोपादानेन तच्छब्दार्थोक्षेपात् स इत्यध्याहार्यम्, तथा च स महेन्द्रः=महेन्द्रनामा, एव, एकः=अद्वितीयः, सूरिः=आचार्यो विद्वान्, अस्तीतिशेषः । कीदृशः ? वैबुधाराधितक्रमः=विबुधा वुधाः पण्डिता विबुधास्तेषां समूहो वैबुधं तेन, यद्वा वै निश्चयेन वुधैः पण्डितैरापठितौ सेवितौ क्रमौ पादौ यस्य स तथा, नानाविद्वत्सेवितपाद इत्यर्थः । स कः ? यस्य=महेन्द्रसूरः, वचः=वचनम्, अस्तीति शेषः । कीदृशं वचनम् ? अमर्त्योचितप्रौढिकविविस्मयकृद्=अमर्त्या देवास्तेषामुचिता योग्या प्रौढिः प्रौढता निपुणता येषां तादृशा ये कवयः काव्यकारास्तेषां विस्मयकृद् आश्चर्यजनकम् । यद्वा आमर्त्योचितप्रौढि=आ समन्ताद्

सन्तु कर्दमराजस्य, कथं हृद्या न सूक्तयः ।

कवित्रैलोक्यसुन्दर्या, यस्य प्रज्ञानिधिः पिता ॥३६॥ [पथ्यावृत्तम्] ॥

ॐ अस्य पटत्रिंशत्तमस्य श्लोकस्य विबुधशिरोमणिश्रीशान्त्याचार्यविरचितं टिप्पणकं नास्ति ॥ ॐ

ॐ श्रीमत्पद्मसागरविबुधचिता व्याख्या ॐ

अथ तदङ्गजं कविराजं कर्दमराजं स्तुवन्नाह-सन्तिवति, व्याख्या० कर्दमराजस्य कवेः सूक्तयः शोभनानि वाक्यानि कथं न हृदयं हरन्तीति हृद्याः सन्तु भवन्तु, पञ्चमी चाऽत्र क्रियदेशादतिप्रशंसां सूचयति । ननु कोऽसौ कर्दमराजो यद्राक्यातिप्रशंसा विहितेत्याशङ्क्य तत्स्वरूपं दर्शयति, कविरिति, यस्य कर्दमराजस्य त्रैलोक्यसुन्दर्याः कविः कर्ता रुद्रनामा पिताऽभूत्, यत्प्रेक्ष्यः पिता स कथं न प्रशस्यवाक्यो भवतीति । ननु पितुर्गुणाधिकत्वेऽपि पुत्रस्य कस्यचिन्नीचतादर्शनादस्याऽपि तथा भविष्यतीत्याशङ्कापाकरणार्थमाह-कथंभूतस्य यस्य प्रज्ञानिधेर्वृद्धिनिधानस्य तथा चाऽस्याऽपि स्वपितुरिव गुणवत्तया प्रशस्यवाक्यत्वमिति वृत्तार्थः ॥३६॥

ॐ श्रीविजयलावण्यसुरिविरचिता परागामिधा चिवृत्तिः ॐ

मर्त्यैर्मानवैरुचिता परिचिता प्रौढिर्निपुणता यस्य तत् तथा, कविविस्मयकृच्च । इत्येकोऽर्थः, अयं द्वितीयोऽर्थः-स महेन्द्रः-महान् इन्द्र एव, एकः-अद्वितीयः, सुरिः-विद्वान्, अस्तीति शेषः, कीदृशः ? वैबुधाराधितक्रमः-विबुधानां देवानां समूहो वैबुधं तेन आराधितौ सेवितौ क्रमौ चरणौ यस्य स तथा, स कः ? यस्य-महेन्द्रस्य देवराजस्य, वचः-वचनम्, अस्तीति शेषः, कीदृशम् ? अमर्त्योचितप्रौढिकविविस्मयकृच्च-अमर्त्यो देवरूपः, उचितप्रौढिश्च यः कविर्वृहस्पतिस्तस्य विस्मयकृद् आश्चर्यजनकम् । यद्वा अमर्त्यैर्देवैरुचिता परिचिता प्रौढिः प्रौढता सामर्थ्यं वा यस्य तादृशम्, कविविस्मयकृच्च-कवेः कविगुणयुक्तत्वाद् बृहस्पतेः विस्मयकृद् आश्चर्यजनकम् । अत्रा-तिशयोक्तिरलङ्कारः श्लेषश्च, तयोः परस्परं नैरपेक्ष्यात् संसृष्टिः । इदं पथ्यावृत्तम्, तल्लक्षणं तु अष्टमश्लोकविवृत्ति-प्रान्ते प्रोक्तम् ॥३४॥

त्रैलोक्यसुन्दरीकथाकारं रुद्रकविं वर्णयति-स मदान्धेत्यादिना । स रुद्रः कैनामिनन्यत इत्यन्वयः । स रुद्रः-रुद्रनामा कविः, कैः-सहृदयैः, नाभिनन्यते ?-न प्रशस्यते ? अर्थात् सर्वैरपि प्रशस्यत इति काकुः । कीदृशो रुद्रः ? मदान्धकविध्वंसी-मदेन गर्वेण अन्धा ये कवयस्तान् ध्वंसयति परामवति मदरहितान् करोतीति तथा । स कः ? यस्य-रुद्रकवेः, त्रैलोक्यसुन्दरी-त्रैलोक्यसुन्दरीनाम्नी, कथा, अस्तीति शेषः, कीदृशी कथा ? सुखिष्ठललिता-सुखिष्ठा शोभनश्लेषयुक्ता चारुश्लेषाख्यालङ्कारालङ्कृतेत्यर्थः, ललिता खलित्ययुक्ता च, इत्येकोऽर्थः, अयं द्वितीयोऽर्थः-अत्र पक्षे सशब्दस्यान्यत्र योजनाद् उत्तरत्र यच्छब्दोपादानाच्च स इत्यप्याहार्यम् । स रुद्रः-शङ्करः, कैः-जनविशेषैः, नाभिनन्यते ?-न प्रशस्यते ? कीदृशः शङ्करः ? समदान्धकविध्वंसी-समदो मदरहितो योऽन्धकोऽन्धकासुरस्तं विध्वंसयति नाशयतीति तथा, स कः ? यस्य-शङ्करस्य, सुखिष्ठललिता-सु सुतरां श्लिष्टा आलङ्घिता ललिता ईप्सिता गौरीनाम्नी नारी, अस्तीति शेषः, कीदृशी गौरी ? त्रैलोक्यसुन्दरी-त्रैलोक्ये त्रिभुवने सुन्दरी सौन्दर्यशालिनी । अत्रोपप्रेक्षालङ्कारः श्लेषालङ्कारोऽतिशयोक्तिरलङ्कारश्च, एतेषां मिथोऽङ्गाङ्गिभावेन संकरः । इदं पथ्यावृत्तम्, तल्लक्षणं तु अष्टमश्लोकविवृत्तिप्रान्ते प्रोक्तम् ॥३५॥

रुद्रकवितनयं कर्दमराजकविं वर्णयति-सन्तु कर्दमेत्यादिना । [तस्य] कर्दमराजस्य सूक्तयो हृद्याः कथं न सन्तु ? इत्यन्वयः । तस्येत्यप्याहार्यमुत्तरदले यदुपादानाद्, तथा च तस्य कर्दमराजस्य-कर्दमराजान्नः कवेः, सूक्तयः-

४४

[टिप्पणक-व्याख्या-विवृतिविभूषिता

केचिद् वचसि वाच्येऽन्ये, केऽप्यशून्ये कथारसे ।

केचिद् गुणे प्रसादादौ, धन्याः सर्वत्र केचन ॥३७॥ [पथ्यावृत्तम्] ॥

अस्त्याश्चर्यनिधानमर्बुद इति ख्यातो गिरिः खेचरैः,

कृच्छ्रालङ्घितदिग्विलङ्घिशिखरग्रामोऽग्रिमः क्षमाभृताम् ।

मैनाकेन महार्णवे हरतनौ सत्या प्रवेशे कृते,

येनैकेन हिमाचलः शिखरिणां पुत्रीति लक्ष्योऽभवत् ॥३८॥ [शार्दूलविक्रीडितवृत्तम्] ॥

॥ अस्य सप्तत्रिंशत्तमस्य श्लोकस्य विबुधशिरोमणिश्रीशान्त्याचार्यविरचितं टिप्पणं नास्ति ॥ ॥

॥ श्रीमत्पद्मसागरविबुधरचिता व्याख्या ॥

अथ कथाप्रारम्भोद्यतः कवीनां तारतम्यं दर्शयति, केचिदिति, व्याख्या० केचित् कवयो दक्षत्वेन वचसि वाक्कलायां धन्याः स्युर्वक्तुमेव जानन्तीत्यर्थः । केचिदन्ये कवयो वाच्येऽवसरोचितनिरूपणीये धन्याः स्युः, पूर्वेषामिवैतेषां सर्वदैव तथाविधवाक्कलाभावेऽप्येते सत्यवसरे तथैव वदन्ति यथा स्वार्थसिद्धिर्भवतीत्युक्तं केचिदन्ये वाच्ये धन्याः स्युरिति । केऽपि कवयोऽशून्ये गुणैरवच्ये गुणाढ्ये कथारसे धन्याः स्युस्तथाविधां कथां कथयितुं ग्रथितुं चाऽपि जानन्तीत्यर्थः । केचित्कवयः प्रसादादौ गुणे राजादेः प्रसन्नताकरणादौ धन्याः स्युः । केचित्कवयः स्वगुणेन राजादिकं प्रसादयन्तीत्यर्थः । केचन सर्वादभुतभाग्याधिकाः कवयः सर्वत्र सकलकलायां दक्षाः स्युरिति कवेस्तारतम्यं दर्शितम् । एतन्निरूपणं च न केनचित्कविना स्वगुणगर्वः कार्योऽधिकाधिकदर्शनादिति सूचनार्थमिति वृत्तार्थः ॥३७॥

॥ श्रीविजयलावण्यसूरिविरचिता परगामिन्ना विवृतिः ॥

शोभना उक्तयो वचनानि, हृद्याः=हृदयानन्ददायिन्यः, कथं न सन्तु ?=अर्थादवश्यं मानसामोददा भवन्तु । तस्य कस्य ? यस्य=कर्मराजकवेः, पिता=जनकः, अस्तीति शेषः । कीदृशः ? त्रैलोक्यसुन्दर्याः कविः=त्रैलोक्य-सुन्दरीकथाकारः । पुनः कीदृशः ? प्रज्ञानिधिः=प्रज्ञायाः “बुद्धिस्तात्कालिकी ज्ञेया मतिरागमिणोचरा । प्रज्ञां नव-नवोन्मेषशालिनीं प्रतिभां विदुः ॥” इत्युक्ताया मिथिर्निधानम् । एतेन कविर्वंशत्वमावेदितम् । यद्वा ‘प्रज्ञानिधेः’ इति पाठे कर्मराजविशेषणतया व्याख्येयम् । अत्र कवेर्विशेषवर्णनाद् विशेषालंकारः । इदं पथ्यावृत्तम्, तल्लक्षणं तु अष्टमश्लोकविवृतिप्रान्ते प्रोक्तम् ॥३६॥

कविविशेषं वर्णयति-केचिदित्यादिना । केचित्=कतिपये कवयः, वचसि=वचने, धन्याः=श्लाघ्याः, वक्तृत्व-गुणे निपुणा इत्यर्थः । अन्ये=अपरे कवयः, वाच्ये=पदार्थे धन्याः, पदार्थज्ञाने निपुणा इत्यर्थः । केऽपि=कतिपये च कवयः, अशून्ये=सम्पूर्णे, कथारसे=कथाया रसे धन्याः, सम्पूर्णकथारसज्ञा इत्यर्थः । केचित्=कतिपये कवयः, प्रसादादौ=माधुर्यैः प्रसादाख्ये, गुणे=काव्यगुणे धन्याः, काव्यगुणज्ञा इत्यर्थः । केचन=कतिचित् कवयः, सर्वत्र=वचनार्थपूर्णकथारसप्रसादादिगुणप्रभृतिसर्वविषये धन्याः, अतोऽतीव श्लाघनीया इत्यर्थः । एतेन केनापि कविना स्वगुणगर्वो न कर्तव्य इति सूचितम् । इदं पथ्यावृत्तम्, तल्लक्षणं तु अष्टमश्लोकविवृतिप्रान्ते प्रोक्तम् ॥३७॥

अथाधुना यद्व्यर्थनया प्रस्तुता तिलकमञ्जरी कथा विरचिता स भोजदेवो नृपः कविना वर्णनीयः, स च भोजः प्रशस्तराजवंशजो न तु प्राकृतवंशज इति दर्शनाय वंशो निरूपणीयः, अयं वंशोऽपि अर्बुदगिरौ जात इति यथोत्तरं वर्णयितुकामः कविः प्रथममर्बुदगिरिं वर्णयति-अस्तीत्यादिना । [स] अर्बुद इति ख्यातो गिरिरस्तीत्यन्वयः । स

वासिष्ठैः स्म कृतस्मयो वरशतैरस्त्यग्निकुण्डोद्भवो,

भूपालः परमार इत्यभिधया ख्यातो महीमण्डले ।

अद्याप्युद्गतहर्षगद्गगिरो गायन्ति यस्यार्बुदे,

विश्वामित्रजयोजितस्य भुजयोर्विस्फूर्जितं गुर्जराः ॥३९॥ [शार्दूलविक्रीडितवृत्तम्] ॥

॥ विबुधशिरोमणिश्रीशान्त्याचार्यविरचितं टिप्पणकम् ॥

श्रीभोजदेवराजवंशवर्णनपूर्वकभोजदेववर्णनार्थमर्बुदगिरिवर्णनमाह—अस्तीत्यादि, खेचराः=विद्याधरादयो, ग्रामः=समूहः, सत्या=गौर्या ॥ ३८ ॥

वासिष्ठैरित्यादि, कृतस्मयो=विहितगर्वः, विश्वामित्रजयोजितस्य=विश्वामित्रर्षिपरामभवविस्फुरितस्य ॥३९॥

॥ श्रीमत्पद्मनागरविबुधरचिता व्याख्या ॥

अथ कृतमहानुभावतत्त्वविनामस्मरणरूपमङ्गलोपचारः कथां ग्रथ्नाति । ननु यथाऽनेनाऽविघ्नपरिसमाप्तये मङ्गलं कृतं, तथा शिष्टाचारपरिपालनाय शिष्टप्रवृत्त्यर्थं च प्रयोजनसम्बन्धावपि दर्शनीयौ, किमर्थमसावेतां कथां ग्रथ्नाति, किं चाऽत्र वाच्यमित्याशङ्क्य प्रथमं प्रयोजनदर्शनार्थमेतदारचयति, अस्त्याश्चर्येति, व्याख्या० क्षमाभूतां पर्वतानां मध्येऽग्निमोऽग्नेसरोऽर्बुदनामा गिरिः पर्वतोऽस्ति । ननु कुतोऽस्य क्षमासुतामग्निरत्वमित्याशङ्क्य तत्सूचकानि विशेषणान्याह, कथंभूतोऽर्बुद आश्चर्यनिधानं विविधकौतुकान्वितत्वात्, पुनः कथंभूतः खेचरैर्विद्याधरैः कृच्छ्रात्म्यालङ्घ्यितो, दिशो विलम्बत इति दिम्बिलम्बी, नमःप्रदेशानामेव दित्तवेन नमो यावद् व्यापीत्यर्थः, एवंविधः शिखरग्रामः कूटसमूहो यस्य स तथा, अथ पुनरस्त्याऽतिशयं दर्शयति मैनाकेनेति, येनाऽर्बुदेनैकेन केवलेन सता हिमाचलः पर्वतः शिखरिणां पर्वतानां मध्ये पुत्रीति पुत्रवानयमिति, लक्ष्म चिह्नमस्त्याऽस्तीति लक्ष्म्योऽभवत्, अपरे पर्वतास्तु निरपत्या एव, हिमाचलस्तर्बुदेन कृत्वा सापत्यो यतोऽस्य हिमाचलस्त्याऽपत्यत्रयं, मैनाकपर्वतः पार्वत्यर्बुदाचलश्च । नन्वस्त्याऽपत्यत्रयस्य सद्भावे कथमेकेनाऽर्बुदाचलेन सापत्यत्वमुक्तमित्याशङ्क्य पार्वतीमैनाकाम् यत्कृतं तदर्थयति, मैनाकेन महार्णवे महसमुद्रे प्रवेशे कृते सति सत्या पार्वत्या हरतनौ शम्भुपुत्रि प्रवेशे कृते सतीति । मैनाकस्तु महार्णवे प्रविश्याऽदरयोऽभूत् पार्वती चेन्महार्णवे प्रविश्याऽदरयोऽभूत्तथा चाऽपत्यद्वयमस्य निरर्थकमेव जातमेकोऽर्बुदस्तु स्वपितु-रभ्यर्णे स्थितत्वेन दृश्यत्वात् सार्थक इति । तेनाऽस्य सापत्यत्वमिति वृत्तार्थः ॥३८॥

अथ किमित्यत्राऽर्बुदे जातमित्येतदर्थयति, वासिष्ठैः स्मेति । व्याख्या० अत्र चाऽर्बुदेऽग्निकुण्डोद्भवोऽभिपुण्डनामकं कुलं तत्र समुत्पन्नः परमार इत्यभिधया ख्यातो भूपालो राजाऽस्ति स्मेत्यभूत्, स्मयोगे च वर्तमानाऽप्यतीतकालं वक्षीति । कथंभूतः कृतस्मयः कृतो निर्मितो स्मयोऽभिमानो येन स कृतस्मयः, कैः सह वासिष्ठैर्वैशिष्टवैशोद्भवैः सह, वसिष्ठवैशोद्भवास्त्वस्य वैरिण इति तैः सह, कथंभूतैर्वसिष्ठै रवशते रवानां शब्दानां शतानि वावदूकत्वेन येषां ते तथा तैः । वयमस्त्वैव कुमं इति वदनशीलैरित्यर्थः । अथाऽस्य परमारभूपालस्य स्फूर्जितं वर्ण-यज्ञाह—अद्याऽपीति, विश्वामित्रनाम्ना ऋषिणा दत्तो यो जयस्तेन कृतोर्जितस्य परमौजस्विन इत्यर्थः । अस्य हि व्यक्तमस्तितुष्टेन विश्वामित्रर्षिणा सवेत्र त्वं जयी भूया इति वरः प्रदत्त इतीत्यमुपन्यासः । यस्य परमारस्य भुजयो-र्बाह्वोर्विशेषात् स्फूर्जितं सफलस्फूर्तिमत्त्वं गुर्जरा इति गुर्जरदेशजना अद्याऽपीत्येतद्व्यन्धकत्वालेऽप्युद्गतः प्रकटितो यो हर्षस्तेन गद्गद गिरो येषां ते तथैवंविधाः सन्तो गायन्ति, केत्याहाऽर्बुदे पूर्वोक्तपर्वतेऽर्बुदे चाऽस्य युगपदेकबाण-विद्वद्वपणमयहिषवृन्दं दृष्यमाणा मूर्तिरयापि दृश्यत इति वृत्तार्थः ॥३९॥

॥ श्रीविजयलावण्यसूरिविरचिता परागाभिधा विवृतिः ॥

इयथाहायमुत्तरदले यदुपादानात्, स, अर्बुद इति=अर्बुद इति नाम्ना, ख्यातः=ख्यातिमान्, गिरिः=पर्वतः, अस्ति=विद्यते, कीदृशोऽर्बुदगिरिः ? आश्चर्यनिधानम्=आश्चर्याणामाश्चर्यजनकवस्तूनां निधानं संग्रहस्थानम् । पुनः

तस्मिन्नभूद रिपुकलत्रकपोलपत्र-

वल्लीवितानपरशुः परमारवंशे ।

श्रीवैरिसिंह इति दुर्धरसैन्यदन्ति-

दन्ताग्रभिन्नचतुर्णवकूलभित्तिः ॥४०॥ [वसन्ततिलकावृत्तम्] ॥

ॐ अस्य चत्वारिंशत्तमस्य श्लोकस्य विबुधशिरोमणिश्रीज्ञान्याचार्यविरचितं टिप्पनकं नास्ति ॥ ॐ

ॐ श्रीमत्पद्मसागरविबुधरचिता व्याख्या ॐ

ननु ततः किमभूदिति चेत्ततः परमारवंशोऽभूत्स्मिन्वंशे ये भूपा आसन्तान् निदर्शयति, तस्मिन्निति, व्याख्या० तस्मिन् परमारवंशे वैरिसिंह इति नाम्ना भूपोऽभूत्तथाऽस्य नामसदृशं परिणामं वर्णयति, कथंभूतोऽसौ रिपुकलत्रकपोलपत्रवल्लीवितानपरशू रिपूणां वैरिणां कलत्राणि स्त्रियस्तासां कपोलान्येव पत्रवल्ल्यस्तासां विताने परशुरिव परशुः । पुनः कथंभूतोऽसौ दुर्धरसैन्यदन्तिदन्ताग्रभिन्नचतुर्णवकूलभित्तिर्दुर्धरे सैन्ये ये दन्तिनो हस्तिनस्तेषां दन्ताग्राभ्यां भिन्ना चतुर्णवकूलस्य चतुःसमुद्रतटस्य भित्तयो येन स तथेति वृत्तार्थः ॥४०॥

ॐ श्रीविजयलावण्यसूरिविरचितापरागाभिधा विवृतिः ॐ

कैः कीदृशः ? खेचरैः=गगनविहारिभिर्विधाधरादिभिः, कृच्छ्रालङ्घितदिग्विलङ्घिशिखरग्रामः=कृच्छ्रात् “स्तोकाल्प-कृच्छ्रकतिपयादसत्त्वे करणे” [२, २, ७९] इति असत्त्वकरणार्थे पञ्चमीविधानात् कृच्छ्रेण कष्टेन लङ्घित उल्लङ्घित इति कृच्छ्रालङ्घितः, “असत्त्वे ङसेः” [३, २, १०] इत्यलुप् समासः, दिशो विलङ्घतेऽत्युच्चताया अतिक्राम्यतीति दिग्विलङ्घी, शिखराणां ग्रामः समूहः शिखरग्रामः, खेचरैः कृच्छ्रालङ्घितो दिग्विलङ्घी शिखरग्रामो यस्य स तथा, अत एव कीदृशो जात इत्याह-क्षमाभृतां=पर्वतानां मध्ये, अग्रिमः=अग्रेसरः । स कः ? येन=अर्बुदगिरिणा, पक्षेन=एकाकिना, हिमाचलः=हिमालयः पर्वतः, शिखरिणां=पर्वतानां मध्ये, पुत्रीति=पुत्रवानयमिति, लक्ष्यः=ज्ञेयः, अभूत्=जातः, हिमाचलोऽर्बुदरूपतनयेन पुत्रवान् इति ज्ञानविषयो जात इत्यर्थः, ननु हिमाचलस्य सन्तानत्रयं वर्तते=पार्वती मैनाकोऽर्बुदश्चेति, तत्र सन्तानद्वयस्य किं जातं ? तेनापि पुत्रवान् भवितुमर्हतीत्याशङ्कानोदायाह-मैना-केन=मेनकायां हिमाचलपत्न्यां भव इति मैनाकस्तेन, मैनाकनाम्ना पर्वतरूपेण स्वपुत्रेण, महार्णवे=महासमुद्रे, सत्या=पार्वतीनामन्या स्वसुतया च हरतनौ=शिवशरीरे, प्रवेशे कृते=विहिते सति । अयं भावः-पुरा किल पर्वताः पक्षिवत् पक्षधारिणो बभूवुरुड्डयनं च चक्रुः, एतैर्लोकव्यापारलोकोन्नेयेण वज्रमादाय पक्षच्छेदनकर्म समारब्धम्, अस्मिन्नवसरे मैनाकः समुद्रं प्रविश्यादृश्यो जातः, पार्वती च शिवशरीरं प्रविश्यादृश्या जाता, अवशिष्ट एकोऽर्बुदाचल इत्येकेनैवार्बुद-गिरिणा हिमाचलः पुत्रवान् बभूवेति पौराणिककथायाश्चिन्त्य वृत्तम् । अत्र द्वितीयाचरणे छेकानुप्रासादङ्कारः । इदं शार्दूलविक्रीडितवृत्तम्, तल्लक्षणं तु “अतिवृत्त्यां स्मौ जसौती गः शार्दूलविक्रीडितं ठैः [मसजसततगाः, ठैरिति द्वादशभिर्भ्यतिः] ॥३८॥

निरुक्तार्बुदाचले परमारभिधस्य भोजवंशस्य परमारनामाद्यपुरुषो जात इति दर्शयितुमाह-वाशिष्ठैरित्यादिना । [स] भूपालोऽस्ति स्मेत्यन्यः । ‘स’ इत्याह्याह्यमुत्तरदले यदुपादानात्, स भूपालः=राजा, अस्ति स्म=बभूव, कीदृशो राजा ? ख्यातः=प्रसिद्धः, केन नाम्ना ख्यातः ? परमार इत्यभिधया=परमारनाम्ना, कुत्र ख्यातः ? महीमण्डले=मण्डलकारप्रथिव्याम्, समस्तवसुंधरायामित्यर्थः । पुनः कीदृशो राजा ? अग्निकुण्डोद्भवः=अग्निकुण्डे वसिष्ठकृतोमसत्काम्निकुण्डे उत्पत्तिर्नम यस्य स तथा, पुनः कैः कीदृशो राजा ? वासिष्ठैः=वसिष्ठश्चपिप्रदत्तैः, वरशतैः=वरदानशतैः, कृतस्मयः=कृतो विहितः स्मयो गर्वो जगतां विस्मयो वा येन स तथा, स कः ? इत्या-

तत्राभूद्वसतिः श्रियामपरया श्रीहर्ष इत्याख्यया,
 विख्यातश्चतुरम्बुराशिरसनादाम्नः प्रशास्ता भुवः ।
 भूपः खर्वितवैरिगर्वगरिमा श्रीसीयकः सायकाः,
 पञ्चेषोरिव यस्य पौरुषगुणाः केषां न लग्ना हृदि ॥४१॥ [शार्दूलविक्रीडितवृत्तम्] ॥

॥ अस्यैकचत्वारिंशत्तमश्लोकस्य विबुधशिरोमणिश्रीशान्त्याचार्यविरचितं टिप्पणकं नास्ति ॥ ॥

॥ श्रीमत्पद्मसागरविबुधरचिता व्याख्या ॥

अथ पुनस्तद्वंशराजानं दर्शयति, तत्राभूदिति, व्याख्या० तत्र परमारवंशे, श्रीसीयकनामा भूपोऽपरया द्वितीययाऽभिधया श्रीहर्षोऽभूद्भव, कथंभूतोऽसौ श्रियां शोभानामिन्दिराणां वा वसतिः स्थानम्, पुनः कथंभूतः प्रशास्ता प्र प्रकर्षेण शास्ता शासकः, कस्या भुवः पृथिव्याः, नन्वसौ कियत्या भुवः शासक इत्याशङ्क्य दर्शयति, भुवः कथंभूतायाश्चतुरम्बुराशिरसनादाम्नश्चत्वारोऽम्बुराशयः समुद्रा एव रसनादाम् काञ्चीमाला यस्याः सा तथा तस्याः, चतुःसमुद्रपर्यन्तभुवो नायकत्वेन शासक इत्यर्थः । यतश्चैवं ततः कीदृशोऽयमित्याह-खर्वितो जगधो भ्वस्तो वैरिगर्वस्य गरिमा गौरवं येन स तथा, अथाऽस्य राज्ञो वर्णनार्थमेवाऽऽह-पञ्चेषोरिति, पञ्चेषोः कन्दर्पस्य सायका इव बाणा इव यस्य श्रीहर्षभूपस्य गुणाः केषां सचेतनानां हृदि हृदये न लग्ना ? अपि तु सर्वेषां हृदये लग्ना इत्यर्थ इति वृत्तार्थः ॥४१॥

॥ श्रीविजयलावण्यसूरिविरचिता परानामिध्या विवृतिः ॥

काङ्क्षायां 'विश्वामित्रजयोजितस्य यस्य भुजयोर्विस्फूर्जितमयापुद्गतहर्षगद्गदगिरो गुर्जरा अर्बुदे गायन्ति इत्यन्वयः । विश्वामित्रजयोजितस्य=विश्वामित्रो गाधिराजपुत्रस्तस्य यो जयः परामवस्तेन ऊर्जितस्य बलातिशययुक्तस्य, यस्य=परमारभूपतेः, भुजयोः=बाह्वोः, भुजायुगलस्येत्यर्थः, विस्फूर्जितं=चेष्टितम्, पराक्रममित्यर्थः, अद्यापि=वर्तमानकालेऽपि, धनपाकलविकालेऽपीत्यर्थः, उद्गतहर्षगद्गदगिरः=उद्गतः परमारभूपालस्य भुजबलातिशयावबोधेन उत्पन्नो यो हर्ष आनन्दस्तेन गद्गदा अस्पष्टा गिरो वाचो येषां तादृशा गुर्जराः=गुर्जरदेशवासिनो लोकाः, अर्बुदे=अर्बुद-गिरौ, गायन्ति=स्तुतन्ति । अत्रेयं किंवदन्ती-पुरा किलावुंदाचले वशिष्ठकृष्णपर्वसति स्म, तस्य नन्दिनी धेनुः गाधिराजपुत्रेण विश्वामित्रेण छलादपहृता, अतः कुपितेन वशिष्ठकृष्णिणा मन्त्रानुचार्यै स्वामिन्दुण्डे आहुतिर्दत्ता, ततस्तस्माद् एको धूमराजनामा वीरः समुत्पन्नः, तेन विश्वामित्रसैन्यं संहृत्य नन्दिनीं प्रत्यानीता, एतत्कार्येण प्रसन्नो वसिष्ठकृष्णस्तस्य धूमराजस्य परं शत्रुं मारयतीति परमार इति गुणनिष्पन्नं नाम कृतवानिति, एतद्विशेषस्तु पद्मगुप्त[परिसर]-रचितात् नवसाहस्राङ्कचरित्रादिलोकनीयः । अत्रातिशयोक्त्यलंकारः, इदं शार्दूलविक्रीडितवृत्तम्, तल्लक्षणं तु "अतिधन्यां मसौ जसौ तौ गः शार्दूलविक्रीडितं ठैः" [मसजसततगाः, ठैरिति द्वादशभिर्यतिः] इति छन्दोऽनुशासने ॥३९॥

तस्मिन् परमारवंशे श्रीवैरिसिंह इति [नृपः] अभूदित्यन्वयः । तस्मिन्=अनन्तरश्लोकमिहिते, परमारवंशे=परमारनृपवंशे, श्रीवैरिसिंह इति=श्रीवैरिसिंह इति नाम्ना प्रसिद्धः, श्रीवैरिसिंहनामेत्यर्थः, नृपवंदाप्रस्तावानृपः, अभूद्=वभूव । कीदृशोऽयं नृपः ? रिपुकलत्रकपोलपत्रवल्लीवितानपरशुः=रिपूणां शत्रूणां यानि कलत्राणि नार्थस्तेषां ये कपोला गण्डस्थलानि तत्र याः पत्रवल्ल्यो द्राविडकालिकादिभेदेन कस्तूरिकादिभिरालिख्यमाना तिलकाकाराः पत्ररचनास्तासां यद् वितानं समूहस्तत्र परशुस्तस्य छेदने कुठारसदृश इत्यर्थः । पुनः कीदृशः ? दुर्धरसैन्यदन्ति-दन्ताग्रभिन्नचतुर्णवकूलमिति=दुर्धरा दुर्धरा ये सैन्यदन्तिनः सेनाहस्तिनस्तेषां ये दन्ता दशनास्तेषामग्रैरग्रभागाः

तस्योदग्रयशाः समस्तसुभटग्रामाग्रगामी सुतः,
 सिंहो दुर्धरशकुसिन्धुरततेः श्रीसिन्धुराजोऽभवत् ।
 एकाधिज्यधनुर्जिताब्धिवलयावच्छिन्नभूर्यस्य स,
 श्रीमद्वाक्पतिराजदेवतृपतिर्वीराग्रणीरग्रजः ॥ ४२ ॥ [शार्दूलविक्रीडितवृत्तम्] ॥

॥ अस्य द्वाक्वार्शित्तमस्य श्लोकस्य विबुधशिरोमणिश्रीशान्त्याचार्यविरचितं टिप्पणकं नास्ति ॥ ॥

॥ श्रीमत्पद्मसागरविबुधरचिता व्याख्या ॥

अथ तत्पुत्रं स्तौति, तस्योदेति, व्याख्या० तस्य श्रीहर्षस्य सुतः सिन्धुराजोऽभवत्, कथंभूतः सिंहः सिंह-
 पराक्रमी, कस्याः पुरो दुर्धरशकसिन्धुरततेर्दुधराश्व ते शकसिन्धुराश्वरावणादयस्तेषां ततेः श्रेणः पुरः । अस्य
 हि महामदोन्मत्तमतङ्गजवशीकरणसामर्थ्यं जगद्दुभुतमासीत्तेनेत्यमुपन्यासः । पुनः कथंभूतोऽसौ समस्तसुभटग्रामा-
 ग्रगामी समस्तानां सुभटानां ग्रामः समूहस्तस्मिन्ग्रगामी पुरोगत इत्यर्थः, एवंविधोऽपि कश्चिदरास्वी न स्यादित्याह-
 पुनः कथंभूतोऽसावुदग्रयशा उत्कटकीर्तिरित्यर्थः । अथ साम्राज्याधिपस्य तज्ज्येष्ठप्रातुर्वर्णनमाह-एकाधीति-व्याख्या०
 यस्य सिन्धुराजस्याऽग्रजो ज्येष्ठवन्धुः श्रीमद्वाक्पतिराजदेवतृपतिरितिनामा, एकमद्वैतं ज्यामधि लक्षीकृतमधिज्यं यदनुस्तेन
 कृत्वा जिताऽब्धिवलयावच्छिन्ना समुद्रवलयपर्यन्ता भूमिर्येन स तथाऽस्तीति वृत्तार्थः ॥४२॥

॥ श्रीविजयलावण्यसुरिविरचिता परागाभिधा विवृतिः ॥

मित्राः खण्डिताश्चतुर्णामर्षवानां समुद्राणां कूलभित्तयस्तटभित्तयो येन स तथा, एतेन सर्वदिग्भजयः सूचितः । अयं
 भावः-अनेन राज्ञा चतुस्समुद्रपर्यन्ता भूमिर्जिता, तत्र तत्र वर्तमानानां नृपाणां पराजयात् शोकग्रस्तास्तेषां राशयो
 विषादग्रस्ततया कपोलस्तनमण्डलादिषु कस्तूरिकादिभिः पत्रकक्षीनामालेखनं न कुर्वन्तीति । अत्र लुपोपमा, रूपकमति-
 शयोक्तिश्च, एतेषामज्ञानिभावेन संकरः । इदं वसन्ततिलकावृत्तम्, तद्वक्षणं तु पञ्चमश्लोकविवृतिप्रान्ते प्रोक्तम् ॥४०॥

परमारवंशीयं श्रीवैरिसिंहनृपतिं वर्णयित्वा तत्पुत्रं श्रीसीयकनामानं नृपतिं वर्णयति-तत्राभूदित्यादिना । तत्र [स]
 श्रीसीयको भूपोऽभूदित्यन्वयः । तत्र=निरुक्तपरमारवंशे, तत्रस्थाने तस्येति पाठे तस्य=श्रीवैरिसिंहनृपतेरित्यर्थः । अस्मिन्
 पक्षे 'भूपः' स्थाने 'सुनुः' इति पाठे सुनुः=पुत्र इत्यर्थः 'स' इत्यध्याहार्यमुत्तरदले यदुपाश्रयान् । स श्रीसीयकः=
 श्रीसीयकनामा, भूपः=राजा, अभूतः=वभूव, कीदृशोऽयं राजा ? श्रियां वसतिः, श्रियां=शोभावीनाम्, आदिना
 वाणीधर्मार्थकामसम्पत्तिबुद्धिविभूतिप्रभाकीर्तिवृद्धिसिद्धयादीनां ग्रहणम् । वसतिः=निवासस्थानम् । पुनः कीदृशः ?
 श्रीहर्ष इत्यपरया आव्यया चिख्यातः=श्रीहर्ष इति द्वितीयनाम्ना प्रसिद्धः, अनेन प्रस्तुतस्य राज्ञो नामद्वयं
 ज्ञापितम्, एकं 'श्रीसीयक' इति द्वितीयं 'श्रीहर्ष' इति । पुनः कीदृशोऽयं राजा ? भुक्ः प्रशास्ता, भुवः=पृथिव्याः,
 प्रशास्ता=अनुशासनकर्ता, कथम्भूताया भुवः ? चतुरस्रुराशिरसनादाम्नः=चत्वारश्चतुर्दिगवस्थितत्वेन चतुःसंख्यका
 ये अम्बुराशयः समुद्रास्त एव रसनादाम् कटीसूत्रं यस्याः सा तथा तस्याः, निखिलमहीमण्डलाधिप इत्यर्थः । पुनः
 कीदृशो नृपः ? खर्वितवैरिगर्वगरिमा=खर्वितो धातृत्वात्मेकार्थत्वाद् नाशितो वैरिणां गर्वगरिमा अभिमानगौरवं
 येन स तथा, खर्वितस्थाने 'चर्वित' इति पाठे तु चर्वितो जम्बो विनाशित इति यावत् । स कः ? यस्य पौरुष-
 गुणाः पञ्चैषोः सायकाः इव केषां हृदि न लम्नाः [सन्ति] इत्यन्वयः । यस्य=श्रीसीयकनृपतेः । पौरुषगुणा=
 पराक्रमगुणा उद्यमगुणा वा, पञ्चैषोः=कामदेवस्य सायका इव=बाणाः इव, कामस्येमे पञ्च बाणाः-सम्मोहोन्मादनी च,

तिलकमञ्जरी]

४९

आकीर्णाङ्घ्रितलः सरोजकलशच्छत्रादिभिर्लाञ्छनै-

स्तस्याजायत मांसलायतभुजः श्रीभोज इत्यात्मजः ।

प्रीत्या योग्य इति प्रतापवसतिः ख्यातेन मुञ्जाख्यया,

यः स्वे वाक्पतिराजभूमिपतिना राज्येऽभिषिक्तः स्वयम् ॥४३॥ [शार्दूलविक्रीडितवृत्तम्]॥

॥ अस्य त्रयश्चत्वारिंशत्तमस्य श्लोकस्य विबुधशिरोमणिश्रीशान्त्याचार्यविरचितं टिप्पणकं नास्ति ॥ ॥

॥ श्रीमत्पद्मसागरविबुधरचिता व्याख्या ॥

अथ तत्पुत्रवर्णनमाक्षिपति, तस्य श्रीवाक्पतिराजस्याऽऽत्मजो भोज इत्यभिधानेनाऽभूत्, तस्याऽतिसुलक्षणा-
वदातत्वेन लक्षणानि वर्णयति, कथंभूतोऽस्तावाकीर्णाङ्घ्रितल आकीर्णं व्याप्तमङ्घ्रितलं यस्य स तथा, कैलाञ्छनैः,
कथंभूतैः सरोजकलशच्छत्रादिभिः सरोजानि च कमलानि च कलशाश्च छत्राणि च तानि तथाऽऽदौ येषां तानि
तथा तैरित्यादिकैश्चिद्द्वैधरणतलं व्याप्तमस्तीति भावः । पुनः कथंभूतो भोजो मांसलेति, मांसलौ प्रबलमांसयुक्तावायतौ
दीर्घौ भुजौ यस्य स तथा । अथ भोजस्य परम्परायातराज्याधिपत्वं दर्शयति, पित्रेति यो भोजः पित्रा वाक्पति-
राजभूमिपतिना स्वे राज्ये स्वयं मुञ्जाख्यया ख्यातेन कृत्वाऽयं प्रतापवसतिरिति हेतोर्योग्य इति कृत्वाऽभिषिक्तः ।
अस्य हि भोजस्य बालोऽयमिति कृत्वा धावनमातुः पुत्रो मुञ्ज एव त्वयाऽस्य वृद्धिमुपागतस्य राज्यं देयमित्युक्त्वाऽभि-
षिक्तस्तेनाऽप्यसौ वृद्धिमुपेतः सन् स्वे राज्येऽभिषिक्त इति वृत्तार्थः ॥४३॥

॥ श्रीविजयलक्षण्यसूरिविरचिता परागामिधा विवृतिः ॥

शोषणस्तापनस्तथा । स्तम्भनश्चेति कामस्य शराः पञ्च प्रकीर्तिताः । ” इति, केरां=जनविशेषाणाम्, हृदि=हृदये, न
लज्जाः=न प्रविष्टाः, अर्थात् सर्वेषां हृदये प्रविष्टाः, सन्तीति शेषः । अत्र सीयकः सायक इत्यत्र छेकानुप्रासोऽलङ्कारो
वृत्त्यनुप्रासश्च, मिथस्तयोः संसृष्टिः । तथा अतिशयोक्तिः, रूपकम् उत्प्रेक्षा च, एतेषामज्ञाजिभावेन संकरः । इदं शार्दूल-
विक्रीडितवृत्तम्, तल्लक्षणं तु एकोनचत्वारिंशत्तमश्लोकविवृतिप्रान्ते प्रोक्तम् ॥ ४१ ॥

अथ भोजपितरं वर्णयति तस्योदग्रेत्यादिना । तस्य स श्रीसिन्धुराजः सुतोऽभवदित्यन्यत्र । तस्य=श्रीसीयकवृत्तेः ।
स इत्याध्याहार्यमुत्तरपदे यच्छब्दोपादानात् । श्रीसिन्धुराजः=श्रीसिन्धुराजनामा, सुतः=पुत्रः, अभवत्=वभूव, कीदृशः
सिन्धुराजः ? उदग्रयशः=उदग्रमुच्चं यशो यस्य स तथा, “एकदिग्ध्यापिनी कीर्तिः, सर्वदिग्ध्यापकं यशः । ”
इत्युक्तप्रसंसा विशेषो यशः । पुनः कीदृशः ? समस्तसुभटग्रामाग्रामी=समस्ता ये सुभटाः शोभना योद्धारस्तेषां
ग्रामे समूहे अग्रामी अग्रेसरः । पुनः कीदृशः ? सिंहः=सिंहसदृशः, कस्याः पुरतः सिंहसदृशः ? दुर्धराशत्रुसिन्धु-
रततेः=दुर्धरा ये शत्रुसिन्धुराः शत्रुरूपा हस्तिनस्तेषां ततोऽग्रेणः पुरतः । पुनः कीदृशः ? एकाधिज्यधनुर्जिताब्धि-
वलयावच्छिन्नभूः=ज्यामधिहृदमधिज्यम्, एकमद्वितीयमधिज्यं च यद् धनुस्तेन जिता वशीकृता अब्धिवलयावच्छिन्ना
समुद्ररूपवलयवेष्टिता भूमिर्भूमिर्नेन स तथा, समुद्रपर्यन्तायाः सकलभूमेर्विजेतेत्यर्थः । स कः ? यस्य=श्रीसिन्धुराजस्य,
अग्रजः=ज्येष्ठो भ्राता, अस्तीति शेषः । कीदृशोऽग्रजः ? श्रीमद्वाक्पतिराजदेववृत्तपतिः=श्रीवाक्पतिराजदेवनामा
वृत्तपतिश्च, अस्य मुञ्जक्षेत्रोपलब्धत्वाद् ‘मुञ्ज’ इति द्वितीयं नाम, वृत्तपतित्वं च प्रान्ते सिन्धुराजेन राज्यसमर्पणात्,
सिन्धुराजाग्रजत्वं च प्रथमजातत्वात् श्रीसीयकेन पुत्रत्वेन पालितत्वाच्च, अराजबीजत्वाद्वाज्यं तु श्रीसीयकेन न दत्तम्,
वृत्तपतिभावापेक्षया ‘एकाधिज्यधनुर्जिताब्धिवलयावच्छिन्नभूः’ इत्यपि योज्यम्, कीदृशोऽग्रमग्रजः ? वीराग्रणीः=
वीरेषु शूरेषु अग्रणीरग्रेसरः । ‘ग्रामाग्रामी’ इत्यत्र छेकानुप्रासालङ्कारः । सिन्धुराजस्य सिन्धुरेत्यत्र छेकानुप्रासो वृत्त्यनुप्रासश्च,
एतेषां संसृष्टिः, तथा अतिशयोक्तिर्छेदोत्प्रेक्षा रूपकं च, एषामज्ञाजिभावेन संकरः । इदं शार्दूलविक्रीडितवृत्तम्,
तल्लक्षणं तु अष्टात्रिंशत्तमश्लोकविवृतिप्रान्ते प्रोक्तम् ॥ ४२ ॥

देव्या विभ्रमसन्न पद्मवसतेः कर्णावतंसं क्षितेः,

सौभाग्यप्रतिपक्षमिन्दुमहसः सर्गाद्भुतं वेधसः ।

धत्ते योऽवधिभूतमीक्षणहृतां नेत्रामृतं योषितां

रूपन्यकृतकाममद्भुतमणिस्तम्भाभिरामं वपुः ॥४४॥ [शार्दूलविक्रीडितवृत्तम्] ॥

५ अस्य चतुश्चत्वारिंशत्तमस्य श्लोकस्य विबुधशिरोमणिश्रीशान्त्याचार्यविरचितं टिप्पनकं नास्ति ॥ ५

५ श्रीमत्पद्मसागरविबुधरचिता व्याख्या ५

अथ वर्तमानराज्याधिपतित्वात् परमोपकारित्वात्तदायत्तवृत्तेश्च भोजं षड्भिः कव्यैः स्तौति । देव्या इति, व्याख्या-
यो भोज एवविधं वपुः शरीरं धत्त इति तावदन्यथः, कीदृशं वपुः पद्मवसतेर्देव्या लक्ष्म्या विभ्रमसन्न विलास-
मन्दिरमित्यर्थः । पुनर्वपुः कथंभूतं क्षितेः पृथिव्याः कर्णावतंसं कर्णाभरणमित्यर्थः । पुनः कथंभूतं वपुर्वेधसो
विधातुः सर्वे स्रष्टावद्भुतं नेदृशं विधिस्तद्वै वपुरस्तीति भावः । पुनः कथंभूतं वपुरीक्षणहृतामवधिभूतमीक्षणेन
दर्शनेन हरन्तीतीक्षणहृतस्तेषां मध्येऽवधिभूतं प्राप्तरेखं नाऽतः परं जगति दर्शनीयमस्तीति भावः । पुनः कथंभूतं
योषितां नेत्रामृतम् । पुनः कथंभूतं वपू रूपेण न्यक्कृतस्तिरस्कृतः कामः कन्दर्पो येन तत्तथा । पुनर्वपुः कथंभूत-
मद्भुतमणिस्तम्भाभिराममद्भुतो यो मणिस्तम्भो रत्नस्तम्भस्तद्वद्भिरामं बन्धुरमित्यर्थ इति वृत्तार्थः ॥४४॥

५ श्रीविजयलावण्यसूरिविरचिता परागाभिधा विवृतिः ५

अथ वर्तमानराज्याधीशत्वात् प्रस्तुतकथाकरणकारणत्वाद् भोजराजं सप्तभिर्वृत्तैर्वर्णयति-आकीर्णाङ्घ्रितल इत्या-
दिना । तस्य श्रीभोज इत्यात्मजोऽजायतेत्यन्वयः । तस्य=श्रीसिन्धुराजहृतेः, श्रीभोज इति=श्रीभोज इति नाम्ना प्रसिद्धः,
आत्मजः=पुत्रः, अजायत=जातः, कैः कीदृशः ? सरोजकलशच्छत्रादिमिरालङ्घनैराकीर्णाङ्घ्रितलः, सरोजकलशच्छ-
त्रादिभिः=सरोजं कमलं कलशः कुम्भः छत्रमातपत्रं तानि आदय आदिभूतानि येषां तानि तथा तैः, आदिपदाद् श्रीकृत्सादयः,
लाञ्छनैः=तादृशरेखारूपेणावस्थितैः सत्पुरुषलक्षणैः, आकीर्णाङ्घ्रितलः=व्यासचरणतलः, अनेन सामुद्रिकशास्त्रदृष्टो
त्तमपुरुषता ज्ञापिता, यदुक्तम्-“छत्रं तामरसं धनू रथवरो दम्भोलिकूर्माङ्कुशा, वापीस्वस्तिकतोरणानि च सरः पद्माननः
पादपः । चक्रं शंखगजौ समुद्रकलशौ प्रासादमस्तथा यवा, यूपस्तूपकमण्डलन्यवनिसृत् सन्ध्यामरो दर्पणः ॥ १ ॥
उक्षा पताका कमलाभिषेकः सुदाम केर्की घनपुण्यभाजाम् । ” । पुनः कीदृशो भोजः ? मांसलायतभुजः=मांसलौ बल-
वत्यर्थे लविधानाद् बलवन्तौ आयतौ वीरौ च भुजौ बाहु यस्य स तथा, अनेन बाहुबलमैश्वर्यं चावेदितम्, “दीर्घबाहुं
न चैश्वर्यं न मांसोपचितं सुखम् ॥ ” । पुनः कीदृशः ? प्रतापवसतिः=प्रतापस्थानम्, प्रतापशालीत्यर्थः, पुनः कीदृशः ?
यो मुञ्जाख्यया ख्यातेन वाक्पतिराजभूमिपतिना योग्य इति स्वे राज्ये स्वयं प्रीत्याऽभिषिक्तः, यः=भोजः, पद्माशक्त-
श्लोकस्य ‘तस्य’ इति तत्पदापेक्षयाऽयं यच्छब्दस्य निर्देशः, एवमुत्तरत्रापि । मुञ्जाख्यया=मुञ्जानाम्ना, ख्यातेन=प्रसिद्धेन,
मुञ्जाख्यरज्जुसाधनतृणविशेषस्य क्षेत्रादुपलब्धत्वेन मुञ्जानाम्ना प्रसिद्धिं गतेत्यर्थः, वाक्पतिराजभूमिपतिना=वाक्पतिराज-
देवनाम्ना हृत्पेण, योग्य इति=राज्यपुराधारणसमर्थोऽयमिति मत्वा, स्वे राज्ये=आत्मीयराज्ये, स्वयम्=आत्मना, न तु
भोजपित्रा सिन्धुराजेन, प्रीत्या=प्रेम्णा, अभिषिक्तः=सविधि स्थापितः । अत्रायं भावः-श्रीसीयकहृतेः पुरा पुत्रो नासीत्,
एकदा केनचित्कारणेन निर्गतेन राज्ञा मुञ्जाख्यतृणक्षेत्रे केनचिन्मुक्तो बालो विलोकितः, अपुत्रस्य ममायं पुत्रो भव-
त्विति धिया गृहीतश्च, ततः शृङ्गारसुन्दरीराश्यै समर्पितः, तथापि परिवर्धितः, ‘वाक्पतिराजदेव, इति तस्य नाम विहि-
तम्, प्रसिद्धिस्तु मुञ्जक्षेत्रोपलब्धत्वाद् मुञ्जानाम्ना जाता, कियता कालेन पद्माभिधराज्ञाः पुत्रो जातः, तस्य ‘सिन्धु-
राज’ इति नाम निर्मितम्, एवं च सीयकस्य द्वौ पुत्रौ जातौ, ज्येष्ठः पालितपुत्रो मुञ्जनामा, द्वितीयोऽङ्गजः सिन्धु-
राजनामा, तत्र राजवीजत्वात् सिन्धुराजाय राज्यं समर्पितम् । सिन्धुराजस्य च भोजनामा पुत्रो जातः, स यदा पद्म-
वार्पिको जातस्तदा निजमरणमासन्नं मत्वा सिन्धुराजेन मुञ्जोऽभिहितः, यदुत, इदं राज्यं ते समर्पयामि, तवोत्सङ्गे च-

आयाता शरदित्युदीर्य मुदितैर्दारैः पुरो दर्शिता,
लीलोद्यानभवा नवाः सुमनसः सप्तच्छदक्ष्मारुहाम् ।
यत्सैन्यागमशङ्किनामसुहृदामाकृष्टगन्धा इव,
श्वसैः खेदनिरायतैर्विदधिरे सद्यः शिरोवेदनाम् ॥४५॥ [शार्दूलविक्रीडितवृत्तम्] ॥

॥ अस्य पञ्चचत्वारिंशत्तमस्य श्लोकस्य विबुधशिरोमणिश्रीशान्त्याचार्यविरचिते टिप्पणकं नास्ति ॥ ॥ ॥

॥ श्रीमत्पद्मसागरविबुधरचिता व्याख्या ॥

अथाऽस्य प्रतापं वर्णयति, आयातेति । व्याख्या० यत्सैन्यागमशङ्किनामसुहृदामभिप्राणां खेदनिरायतैर्वितरां खेदयुक्तैः श्वसैरिवोत्प्रेक्ष्यते, आकृष्ट आकृष्य गृहीतो गन्धो येषां ते तथैवविधाः सप्तच्छदक्ष्मारुहां सप्तपत्रतरुणां लीलोद्यानभवाः क्रीडोद्यानसंजाता मुदितैर्दारैः स्त्रीभिरायातेयं शरदित्युदीर्योत्त्वा दर्शिता एवंविधाः सुमनसः पुष्पाणि सद्यः शीघ्रं शिरोवेदनां विदधिरे चक्रुः, अयं भावः—आयन्ते शरदृतं दृष्ट्वाऽवयमयं भोजोऽस्माकमुपर्यायास्यतीति शङ्का-कुलानां वैरिणां भयज्वरप्रादुर्भावान्मूर्ध्नि वेदना बभूव, तत्र कवेरुत्प्रेक्षा चैवं, शरदागममुदितस्वस्त्रीजनदर्शितशिरोवेदना-जननस्वभावकसप्तच्छदपुष्पदर्शनानन्तरसंजातसखेदनिःश्वासच्छलेन तदाप्राणतो ज्ञायते शिरोवेदना जातेति वृत्तार्थः ॥४५॥

॥ श्रीविजयलावण्यसूरिविरचिता परागाभिधा विवृतिः ॥

बालं भोजं स्थापयामि, भोजे योग्यतां याते तस्मै राज्यं देयमिति । मुञ्जेनापि तथैव कृतमिति । मुञ्जस्यापरनाम 'वाक्पतिराजदेव' इत्यस्ति तत्र प्रमाणम्—“ धनञ्जय इत्यनेनाहमानं वाक्पतिराजदेवापरनाम्नो मुञ्जभूभुजः सभायामाख्यत् ।” इति साहित्यदर्पणभूमिकालेखोऽपि ॥ 'राजभूमिपति' इति पदेन पुनरुक्तवदाभासालङ्कारः । इदं शार्दूलविक्रीडितवृत्तम्, तल्लक्षणं तु अष्टात्रिंशत्तमश्लोकविवृतिप्रान्ते प्रोक्तम् ॥४३॥

भोजराजशरीरं वर्णयति—देव्या इत्यादिना । यो वपुर्धत्ते इत्यन्वयः । यः=भोजराजः, वपुः=शरीरम्, धत्ते= दधाति । कीदृशं वपुः ? पद्मवसतेर्देव्या विभ्रमसद्यः, पद्मवसतेः=पद्मं कमलं तदेव वसतिर्निवासस्थानं यस्याः सा तथा तस्याः, कमलवासिन्या इत्यर्थः, देव्याः=देवतायाः, लक्ष्मीदेव्या इत्यर्थः, विभ्रमस्थानं=विलासमन्दिरम्, अनेन लक्ष्मीसन्निधानं शोभाबाहुल्यं चावेदितम् । पुनः कीदृशं ? क्षितेः=पृथिव्याः, महीरूपमहिलाया इत्यर्थः, कर्णावतंसं= कर्णाभूषणम्, अनेन वसुन्धरावलम्बत्वमावेदितम् । पुनः कीदृशम् ? इन्दुमहसः सौभाग्यप्रतिपक्षम्, इन्दुमहसः=चन्द्र-ज्योत्स्नायाः, सौभाग्यप्रतिपक्षं=सौभाग्यस्य प्रियतायाः प्रतिपक्षं प्रतिकूलम्, चन्द्रज्योत्स्नातोऽप्यधिककान्तिशाली-त्यर्थः, एतेन प्रचुरशीतलकान्तिमत्त्वं सूचितम् । पुनः कीदृशं ? वेधसः सर्गाद्भुतम् । वेधसः=ब्रह्मणः, सर्गाद्भुतं= सर्गे सृष्टिरचनायामद्भुतमाश्चर्यजनकम् विधातृसृष्टौ एतादृशमपूर्वं वस्तु निर्मितम् ? इति जनानामाश्चर्यजनकमित्यर्थः, अनेन सर्वोत्तमा सूचिता । पुनः कीदृशम् ? ईक्षणहृतामवधिभूतम्, ईक्षणहृतां=नयनाकर्षणां वस्तूनाम्, अवधि-भूतं=सीमारूपम्, यतोऽधिकं नान्यन्नयनाकर्षित्यर्थः, अनेन नयनानन्दप्रदानातिरेको ज्ञापितः । पुनः कीदृशं ? योषितां नेत्रामृतम्, योषितां=नारीणाम्, कीदृशीनाम् ? ईक्षणहृताम्=नयनाभ्यां मानवमनोहारिणीनाम्, नेत्रामृतं= नयनानन्ददाने सुधोपमम्, अनेन वालानामपि सुनिरीक्षणीयता बोधिता । पुनः कीदृशम् ? रूपन्यक्कृतकामं= रूपेण वर्णेन न्यक्कृतस्तिरस्कृतः कामो मदनो येन तत्तथा, अनेन शरीरवर्णातिरेको वर्णितः, पुनः कीदृशम् ? अद्भुत-मणिस्तम्भाभिरामम्—अद्भुतो यो मणिस्तम्भस्तद्वद् अभिरामं सुन्दरम्, अनेन द्रढिमा रचनागुणः प्रमाणुष्व दर्शितः । अत्र मालारूपपद्मालङ्कारः, अतिशयोक्तिश्च, एतयोः संकरः । इदं शार्दूलविक्रीडितवृत्तम्, तल्लक्षणं तु अष्टा-त्रिंशत्तमश्लोकविवृतिप्रान्ते प्रोक्तम् ॥४३॥

भोजप्रतापसूचताय भोजरिपूणां शरदि कीदृशी दशा भवतीत्याह—आयाता शरदित्यादिना । सप्तच्छदक्ष्मारुहां सुमनसः सद्यः शिरोवेदनां विदधिरे इत्यन्वयः । सप्तच्छदक्ष्मारुहां=सप्त सप्त छदाः पर्णानि प्रतिपर्णं येषां तादृशा

श्रुत्वा यं सहसाऽऽगतं निजपुरात् त्रासेन निर्गच्छतां,
शत्रूणामवरोधनैर्जललवप्रस्यन्दतिम्यत्पुटाः ।

शुभ्रे सन्ननि पल्लविन्युपवने वाप्यां नवाम्भोरुहि,

क्रीडादौ च मुहुर्मुहुर्विवलितग्रीवैर्विमुक्ता दशः ॥४६॥ [शार्दूलविक्रीडितवृत्तम्] ॥

॥ अस्य पदचत्वारिंशत्तमश्लोकस्य विबुधशिरोमणिश्रीरामन्याचार्यविरचितं टिप्पनकं नास्ति ॥ ॥

॥ श्रीमत्पद्मसागरविबुधरचिता व्याख्या ॥

अथाऽस्याऽऽगमनश्रवणाद्विरमिस्तद्वशाभिश्च किं कृतमिति दर्शयति, श्रुत्वेति, व्याख्या० अमुं भोजं सहसाऽऽगतं श्रुत्वा निजपुराभिजनगरात् त्रासेनाऽऽकस्मिकभयेन निर्गच्छतां शत्रूणां वैरिणामवरोधनैरन्तःपुरैर्जलस्य लवा बिन्द्वो जललवास्तान् प्रस्यन्दति श्रवतीति तत्प्रस्यन्दि, एवंविधं तिम्यन्मिमीलपुटे यासां तास्तथैवविधा दशो दृश्य एतेषु स्थानकेषु विमुक्ताः स्थापिताः । कथंभूतैरन्तःपुरैर्विवलितग्रीवैर्वि विशेषेण वलिता ग्रीवा यैस्ते तथा तैः । कानि तानि स्थानानित्याह-शुभ्रे सन्ननि धवलमन्दिरे तैर्दशः स्थापिता इत्यर्थः । पल्लविनि नवपल्लवे, उपवने गृहसप्तकानने, वाप्यां दीर्घिकायाम्, नवाम्बमोरुहाणि यत्र तत्तस्मिन्नेवंविधे क्रीडाद्रावेतेषु स्थानेषु निजभर्तृपक्षानिर्गच्छ-द्विरन्तःपुरैर्वारं वारं ग्रीवा बालयित्वा लोचनानि न्यस्तानीति वृत्तार्थः ॥४६॥

॥ श्रीविजयलावण्यसूरिविरचिता परागामिधा विवृतिः ॥

ये क्ष्माहो वृक्षास्तेषाम्, स्वपुष्पगन्धेन शिरोवेदनाजनकवृक्षविशेषाणामित्यर्थः । सुमनसः=पुष्पाणि, सद्यः=शीघ्रम्, शिरोवेदनां=मस्तकपीडाम्, विदधिरे=चक्रुः । कीदृशाः सुमनसः ? शरद् आयाता इत्युदीर्य मुदितैर्दारैः पुरो-दर्शिताः, शरद्=आश्विनकर्तिकमासाम्भक्त ऋतुविशेषः, युद्धयात्रार्हः काल इति गुप्तार्थः, आयाता=प्राप्ता, शरदेव सप्तपर्णपुष्पाणां प्रादुर्भावः, इदानीं च तानि पुष्पाणि जातानि अतः शरद् आयातेति भावः । इत्युदीर्य=एवं कथयित्वा, मुदितैः=सप्तपर्णपुष्पावलोकनेन हर्षितैः, दारैः=नारीजनैः पुरः=अग्रे, लीलोद्यानवर्तिनां सप्तपर्णतरुणां शाखास्तवके-ष्वित्यर्थः । दर्शिताः=दर्शनं कारिताः, एतेन विनोदार्थं लीलोद्यानविहारो दर्शितः । कीदृशाः ? लीलोद्यानभवाः=लीलार्थमुद्यानमारामस्तत्र भवा जाताः । पुनः कीदृशाः ? नवाः=नवीना न तु प्राचीनाः । केषां शिरोवेदनां विदधिरे ? यत्सैन्यागमशङ्किनाम् असुहृदाम्, यत्सैन्यागमशङ्किनां=यस्य भोजस्य सैन्यागमशङ्किनां सैन्यागमने शङ्कवताम्, युद्धार्हः शरत्कालः समायातोऽतो भोजसैन्यागममित्यतीति शङ्कवताम्, असुहृदां=भोजरिपुत्राणाम् । कैः कीदृशा इव सन्तः सुमनसः शिरोवेदनां विदधिरे ? अत्रोत्प्रेक्षते खेदनिरायतैः श्वेतैराकृष्टगन्धा इव, खेदनिरायतैः=खेदेन भोज-सैन्यागमनशङ्काजनितविषादेन निरायतैरतिदीर्घैः, श्वासैः नासिकवायुभिः, आकृष्टगन्धा इव=गृहीतगन्धा इव आप्राता इवेत्यर्थः, एवंविधा इव सन्तः शिरोवेदनां विदधिरे । अत्रायं भावः-शरत्समचारम्भे लीलोद्याने भोजारिरुपा नारीभिः साकं विहरन्ति, तत्र प्रफुल्लानि सप्तदलकुसुमानि समवलोक्य सानन्दा नारीजना निजनिजस्वामिनः प्रति वदन्ति, यदुत-स्वामिन् आयाता शरद् विलोक्येयमानि नवानि सप्तदलकुसुमानि, एतदाकर्ण्यमी अरिनृपा विचारयन्ति, यदुत, समायातः शरत्कालः, स च युद्धयात्रार्हः, अस्मिन् काले राजानो योद्धुं निर्गच्छन्ति, कदाचित् ससैन्यो भोज आगमिष्यति तदाऽस्माकं किं भावीति न ज्ञायते, इति विचारण्या सखेदा दीर्घश्वासान् विदधति, भयक्रान्तचिन्तया शिरोव्यथापि जायते, अत्र कवेरुत्प्रेक्षा-इयं शिरोवेदना निरुक्तपुष्पगन्धग्रहणेन जाता, यतस्तानि आप्रातानि दीर्घश्वासरिति । अत्रोत्प्रेक्षाऽतिशयोक्त्या संकीर्यते । इदं शार्दूलविक्रीडितवृत्तम्, तल्लक्षणं तु अष्टात्रिंशत्तमश्लोकविवृतिप्रान्ते प्रोक्तम् ॥४७॥

भोजागमनवार्ताश्रवणेन तदरीणां कीदृशी दशा जातेति वर्णयति-श्रुत्वेत्यादिना । शत्रूणामवरोधनैर्दशो विमुक्ता इत्यन्वयः । शत्रूणां=भोजरिपूणां नृपाणाम्, अवरोधनैः=अन्तःपुरनारीजनैः, दशः=नयनानि, विमुक्ताः=अवलोक-

प्रासादेषु त्रुटितशिखरश्वभ्रलब्धप्रवेशैः,

प्रातः प्रातस्तुहिनसलिलैः शार्वरैः स्नापितानि ।

धन्याः शून्ये यदरिनगरे स्थाणुलिङ्गानि शाखा-

हस्तस्त्रस्तैः कुसुमनिकरैः पादपाः पूजयन्ति ॥४७॥ [मन्दाक्रान्तावृत्तम्] ॥

॥ अस्य सप्तचत्वारिंशत्तमस्य श्लोकस्य विबुधशिरोमणिश्रीशान्त्याचार्यविरचितं टिप्पणकं नास्ति ॥ ॥

॥ श्रीमत्पद्मसागरविबुधरचिता व्याख्या ॥

अथ वैरिषु निर्गतेषु तज्जगरे यदभूत्तदाह-शून्ये यदरिनगरे यस्य भोजस्याऽरीणां वैरिणां नगरे धन्या इति

वक्ष्यमाणकृत्यकरणत् प्रसंगार्हाः पादपा वृक्षाः, शाखा एव हस्ताः शाखाहस्तास्तेभ्यः खस्ताभ्युतास्तरैर्विवधैः कुसुम-
निकरैः स्थाणुलिङ्गानि शम्भुलिङ्गानि पूजयन्ति । ननु स्नानपूर्वं पूजनं युक्तं तेन तस्नापनं वाच्यमित्याशङ्क्याऽह
कथंभूतानि स्थाणुलिङ्गानि स्नापितानि स्नानं कारितानि, कैस्तुहिनसलिलैस्तुपारजलैः, कथंभूतैः शार्वरैः शर्वरी-
सम्बन्धिनी रात्रौ पतितैः, पुनः कथंभूतैस्तुटितशिखरश्वभ्रलब्धप्रवेशैस्तुटितानि यानि शिखराणि तेषां श्वत्राणि
पातालानि तेषु लब्धः प्रवेशो यैस्था तैः, तदन्तःप्रविष्टैरित्यर्थः । केषु प्रासादेषु देवतायतनेषु, कथं प्रातः
प्रातः प्रभाते प्रभाते त्रुटितशिखरप्रासादप्रविष्टुहिनस्नापितानि शम्भुलिङ्गानि शाखाहस्तपतितैः पुष्पैर्धन्या इव धन्याः
पादपाः पूजयन्तीति वृत्तायः ॥४७॥

॥ श्रीविजयलावण्यसूरिविरचिता परागाभिधा विवृतिः ॥

नकर्मणि व्यापृताः । कीदृशानां शत्रूणां ? सहसाऽऽगतं यं श्रुत्वा त्रासेन निजपुराद् निर्गच्छताम्, सहसा=शीघ्रम्,
आगतम्=आयातम्, यं=भोजराजम्, श्रुत्वा=आकर्ण्य, त्रासेन=आकस्मिकभयेन, निजपुरात्=निजनगरात्,
स्वराजधानीत इत्यर्थः । निर्गच्छतां=निस्सरताम् । कीदृशो दशः ? जललवप्रस्यन्दतिम्यपुटाः=जललवा
निजपतिना सह गमने राजधानीविशोगवनवासिदिविचारणजनितदुःखवेगेन ये अधुजलविन्दवस्तेषां प्रस्यन्देन क्षरणेन
तिम्यन्तौ आर्दीभवन्तौ पुटौ पुट्यकारौ कनीनिकाच्छादकौ त्वमिशेषौ यासां तास्तथा । कुत्र दशो विमुक्ताः ? शुभे=
धवले, सन्ननि=गृहे, धवलप्रासादे इत्यर्थः । पुनः कुत्र ? पल्लविनि=नवीनपत्रसमूहशालिनि, उपवने=गृहसन्नकानने ।
पुनः कुत्र ? नवाम्भोरुद्धि=नवीनकमलवत्याम्, वाण्यां=वापिकायाम् । पुनः कुत्र ? क्रीडाद्रौ=क्रीडापर्वते च ।
कीदृशैरन्तःपुरनारीजनैः ? मुहुर्मुहुः=पुनः पुनः, विवर्लितप्रीवैः=विवर्लिता प्रीवा येषां तानि तथा तैः, पुनः
कदाभीषां मनोहरवस्तूनां मीलनं भविष्यतीति विचारण्या पुनः पुनर्ग्रीवां बालयित्वा पश्यद्विरित्यर्थः । अत्रातिशयोक्ति-
रलङ्कारः । इदं शार्ङ्गलविक्रीडितवृत्तम्, तल्लक्षणं तु अष्टात्रिंशत्तमश्लोकविवृतिप्रान्ते प्रोक्तम् ॥ ४६ ॥

अथ वैरिणेषु निर्गतेषु तज्जगरस्य कीदृशी दशा जातेत्याह-प्रासादेष्वित्यादिना । यदरिनगरे पादपाः स्थाणु-
लिङ्गानि पूजयन्तीत्यन्वयः । यदरिनगरे=यस्य भोजस्य अरिनगरे रिपुनगर्याम्, पादपाः=वृक्षाः, स्थाणुलिङ्गानि=
शिवलिङ्गानि, पूजयन्ति=शिवलिङ्गपूजां कुर्वन्तीत्यर्थः । ननु देवपूजां तु मानवाः कुर्वन्ति कथमत्र वृक्षा इत्याशङ्क्य
नगरीविशेषणमाह-कीदृशेऽरिनगरे ? शून्ये=भोजराजेनातीव भग्नत्वादुद्भासिते निर्जने, जनाभावाद् वृक्षाः पूजयन्तीत्यर्थः ।
कुत्र स्थितानि शिवलिङ्गानि ? प्रासादेषु=देवमन्दिरेषु । ननु पूजा स्नपनपूर्विका भवति कथमिह शिवलिङ्गानां स्नपन-
मित्याशङ्क्य शिवलिङ्गविशेषणमाह-कीदृशानि लिङ्गानि ? प्रातः प्रातः शार्वरैस्तुहिनसलिलैः स्नापितानि, प्रातः प्रातः=
प्रतिदिनं प्रभाते, शार्वरैः=रजनीभवैः, तुहिनसलिलैः=हिमजलैः, स्नापितानि=स्नानं कारितानि । ननु हिमजलानि
तु अनावृतप्रदेशे पतन्ति कथं तैर्मन्दिरान्तर्गतानां लिङ्गानां स्नानं भवतीत्याशङ्क्य हिमजलविशेषणमाह-कीदृशैर्हिमजलैः ?
त्रुटितशिखरश्वभ्रलब्धप्रवेशैः=त्रुटितानां शिखराणां श्वत्रेषु छिद्रेषु लब्धः प्रातः प्रवेशो यैस्तादृशैः । कैः पादपाः
पूजयन्ति ? कुसुमनिकरैः=पुष्पसमुदायैः । ननु पुष्पपूजा हस्ताभ्यां पुष्पमोचने सूति भवति सा वृक्षाणां कथं
सम्भवतीत्याशङ्क्य पुष्पसमुदायविशेषणमाह-कीदृशैः कुसुमनिकरैः ? शाखाहस्तस्त्रस्तैः=शाखारूपा ये हस्तास्तेभ्यः
स्त्रस्तैः पतितैः, कीदृशा वृक्षाः ? धन्याः=निरुक्तकार्यकरणत् प्रसंगार्हाः । अत्र रूपकातिशयोक्त्यलङ्कारौ । इदं
मन्दाक्रान्तावृत्तम्, तल्लक्षणं तु “मो भूमी तौ गौ च धैर्मन्दाक्रान्ता [मनमततमगाः धैरिति चतुर्भिर्गतिः] इति छन्दोऽनु-
शासने ॥ ४७ ॥

अत्र यस्य दोष्णीत्यादयश्चत्वारः श्लोका मुद्रितग्रन्थे न दृश्यन्ते, किन्त्वप्रे मेघवाहननृपवर्णने सन्तीति नारम-
मित्र व्याख्याताः, टिप्पनिकाकारेण तु भोजवर्णनपरत्वेनात्र व्याख्याताः, ते चेमे—

॥ विबुधशिरोमणिश्रीशान्त्याचार्यविरचितं टिप्पनकम् ॥

यस्य दोषिण स्फुरद्धेतौ प्रतीये विबुधैर्धुवम् । बौद्धतर्क इवाथानां राज्ञां नाशो निरन्वयः ॥ १

[पथ्यावृत्तम्] ॥

लतावनपरिक्षिप्ते निन्ये यदरिभिर्निशा । विन्ध्याद्रेस्तल्परुचिरे न वेदमनि नवेऽश्मनि ॥ २

[नविपुलावृत्तम्] ॥

अन्तर्दग्धागुरुशुचावाप यस्य जगत्पतेः । नारीणां संहतिश्चारुवेपाकारागृहे रतिम् ॥ ३

[नविपुलावृत्तम्] ॥

दृष्ट्वा वैरस्य वैरस्यमुज्झिताखो रिपुव्रजः । यस्मिन् विश्वस्य विश्वस्य कुलस्य कुशलं व्यधात् ॥ ४

[पथ्यावृत्तम्] ॥

यस्येत्यादि । प्रतीये=प्रतीतः, को ? नाशो=विधातः, केषां ? राज्ञाम्=अरिचरणानाम्, किंभूतो ? निरन्वयोऽपगतवंशः, कैः प्रतीये ? विबुधैः=देवैः, कस्मिन् सति ? दोष्णि=बाहौ, कीदृशे ? स्फुरद्धेतौ=देवी-
प्यमानप्रहरणे, कस्य ? यस्य=भोजराजस्य, कस्मिन्निव केषां ? बौद्धतर्क इवाथानां यथा बौद्धप्रमाणशास्त्रे नाशो
विबुधैः=विशिष्टपण्डितैः, प्रतीये=प्रतीतोऽर्थानां घटादीनाम्, कीदृशो ? निरन्वयोऽनुगमरहितो न[ष्ट]स्यापि
द्रव्यस्योत्तरक्षणोऽनुसरणमस्तीत्यर्थः, किंभूते बौद्धतर्के ? स्फुरद्धेतौ=देवीप्यमानस्वभावादिलिङ्गे, कथं प्रतीये ? ध्रुवं=
निश्चितम् ॥ १॥ लतेत्यादि, यदरिभिः=यस्य भोजनृपस्यारिभिः शत्रुभिः, निशा रात्रिः, निन्ये=नीता, कस्मिन् ?
अश्मनि=दृषदि, न वेदमनि=न गृहे, कस्य अश्मनि ? विन्ध्याद्रेः, भयेन विन्ध्यगिरिरामूढा अरय इत्यर्थः,
कीदृशेऽश्मनि वेदमनि च ? तल्पं=शयनीयं तद्गुरुचिरे=सुकुमारप्रयुक्तादिगुणै रम्ये तल्पेन रुचिरे दीप्ते, तथा नवे=
नूतने, तथा लतावनपरिक्षिप्ते=अशोकचम्पकलतावनपरिवेष्टिते वेदमनि बल्लीवनगहनच्छन्नेऽस्मन्यदृश्य इत्यर्थः ॥ २ ॥

अन्तरित्यादि । यस्य=भोजराजस्य, किंभूतस्य ? जगत्पतेः=भुवनरक्षकस्य, नारीणां संहतिः=स्त्रीवृन्दम्,
आप=लेभे, कां ? रतिं=प्रीतिमासक्तिं वा, क्व ? गृहे=वेदमनि, कीदृशी ? चारुवेपाकारा=चारु रम्यौ वेपाकारौ
नेपथ्याकृती यस्याः सा तथोक्ता, चारुवेपो वा आकारो यस्याः सा तथोक्ता, कीदृशे गृहे ? अन्तर्दग्धागुरुशुचौ=
अन्तर्मध्ये दग्धे यदगुरु कृष्णागुरुकाष्ठं तेन शुचि=पवित्रं सुगन्धीत्यर्थोऽन्यत्र यस्य जगत्पतेरिणां संहतिर्नावाप न
प्राप्तवती, कां ? रतिं=सुखम्, क्व ? कारागृहे=गुप्तौ, कीदृशी ? चारुवेपा=रम्यनेपथ्या, पुनः किंभूता ?
दग्धा=संतप्ता, क्व ? अन्तः=मध्ये चित्त इत्यर्थः, केन ? गुरुशुचा=बृहच्छोकेन ॥ ३ ॥

[दृष्ट्वेत्यादि] रिपुव्रजः=अरिसमूहः, व्यधात्=कृतवान्, किं ? कुशलं=कल्याणम्, कस्य ? कुलस्य=
वंशस्य, किंभूतस्य ? विश्वस्य=सर्वस्य, किं कृत्वा ? विश्वस्य=विश्वासे कृत्वा, कस्मिन् ? यस्मिन्=भोजदेवे,
कथंभूतो रिपुव्रजः ? उज्झिताखः=त्यक्तायुधः, किं कृत्वा ? दृष्ट्वा=अवलोक्य, किं ? वैरस्यं=विरसतां, कस्य ?
वैरस्यं=विरोधस्य ॥ ४ ॥

तिलकमञ्जरी]

५५

येषां सैन्यभराहितोरगपतिश्रान्ति प्रयातां बहि-
 र्जायन्ते स्थगिता हिमांशुमहसः श्वेतातपत्रैर्दिशः ।
 आभान्ति प्रभवो नृणामितरवत् तेऽप्यागताः सेवया,
 यस्यानेकजनाकुले निजवपुर्मात्राः सभामण्डपे ॥ ४८ ॥ ॥ [शार्दूलविक्रीडितवृत्तम्] ॥

॥ विबुधशिरोमणिश्रीशान्त्याचार्यविरचितं टिप्पणकम् ॥

येषामित्यादि । सैन्यभराहितोरगपतिश्रान्ति=सेनासंभारकृतनागराजखेदं यथा भवति तथा, प्रयातां= गच्छताम्, क्व ? बहिः=बहिःप्रदेशम्, मात्रा-परिग्रहः परिवारो वा ॥ ४८ ॥

॥ श्रीमत्पद्मसागरविबुधरचिता व्याख्या ॥

अथ कृतदिम्बिजयस्याऽस्य यदभूत्तादह-**येषामिति** व्याख्या० यस्य भोजस्य सेवयाऽनेकजनाकुले सभामण्डपे तेऽपि नृणां प्रभवो नरेशा इतरवत्सामान्यलोकवृत्तिजवपुर्मात्रास्त्यक्तसकलपरिवारा आगता आयाता इति । के ते राजान इत्याह-सैन्यभरेणाऽहिता स्थापिता उरगपतेः शेषनागस्य श्रान्तिः श्रमो यथा स्यात्तथा प्रयातां प्रगच्छतां येषां हिमांशुमहसश्चन्द्रतेजसः श्वेतैर्धवलैरातपत्रैर्दिशः स्थगिता आभान्तीति वृत्तार्थः ॥४८॥

॥ श्रीविजयलावण्यसूरिविरचिता परागामिधा विवृतिः ॥

अथ कीदृशा नृपाः कृतदिम्बिजयस्य भोजस्य सेवां कुर्वन्तीति दर्शयति-**येषामित्यादिना** । यस्य सभामण्डपे ते नृणां प्रभवोऽपीतरवदाभान्तीत्यन्वयः । यस्य=भोजराजस्य, सभामण्डपे=सभारूपमण्डपे न तु गुप्तप्रदेशे, ते, नृणां=मनुजानाम्, प्रभवोऽपि=स्वामिनोऽपि, राजानोऽपीत्यर्थः, आस्तामितरे जनाः, इतरवत्=सामान्यमनुजवत्, आभान्ति=दृश्यन्ते । कीदृशे सभामण्डपे ? अनेकजनाकुले=सचिवादिप्रचुरजनसंकुले न तु जनशून्ये । कीदृशा राजानः ? सेवया आयाताः, सेवया=सेवारूपहेतुना, सेवार्थमित्यर्थः, आयाताः=आगताः । पुनः कीदृशाः ? निजव-पुर्मात्राः=निजं वपुः शरीरमेव मात्रा परिच्छेदो येषां ते तथा, “ परिच्छेदापमानेषु धने कर्णविभूषणे । अक्षरावयवे मात्रा मात्रं कात्स्न्येऽवधारणे ॥ ” इति शास्वतः । परिच्छेदशब्दश्च-उपकरणे, हस्त्यध्वरथपदाती, वस्त्रादिभूषणे, परिवारे च वर्तते । तथा च त्यक्तोपकरणस्यक्तहस्त्यध्वरथपदातयस्यक्तवस्त्रादिभूषणास्त्यक्तपरिवारा वेत्यर्थः । अनेन ‘इतरवत्’ इति यदुक्तं तत्समर्थितम् । ते के राजानः ? सैन्यभराहितोरगपतिश्रान्ति बहिः प्रयातां येषां श्वेतातपत्रैः स्थगिता दिशो हिमांशुमहसो जायन्ते । सैन्यभराहितोरगपतिश्रान्ति=इदं प्रयाणक्रियाविशेषणम्, तदर्थस्तु सैन्यस्य यो भरो भारस्तेन आहिता स्थापिता कृता उरगपतेः शेषनागस्य श्रान्तिः श्रमो यथा भवति तथा बहिः प्रयातां=स्वनागरादन्यत्र प्रयाणं कुर्वताम्, येषाम्=इदानीं भोजसेवार्थमागतानां नृपाणाम्, श्वेतातपत्रैः=स्फटिकमुक्तादिनिर्मिततया धवलच्छत्रैः, स्थगिताः=आच्छादिताः, दिशः=आशाः, हिमांशुमहसः=हिमांशोश्चन्द्रस्य महस्तेजो ज्योत्स्ना यासु तास्तथा, चन्द्रज्योत्स्नाकलिता इव, जायन्ते=भवन्ति । अयं भावः-येषां नृपाणां प्रयाणे सति प्रचुरसैन्यभारेण शेषनागस्य श्रमो भवति, स्फटिकादिनिर्मितधवलातपत्रनिकरैश्च दिशश्चन्द्रज्योत्स्नाकलिता इव भवन्ति, एवंविधा अपि नृपाः सामान्यजनवदेकाकिनः समागत्य भोजं सेवन्त इति । अत्रोत्प्रेक्षा रूपकम्, परस्परं संछष्टिः । इदं शार्दूलविक्रीडितवृत्तम्, तत्त्वक्षणं तु अष्टात्रिंशत्तमश्लोकविवृतिप्रान्ते प्रोक्तम् ॥ ४८ ॥

५६

[टिप्पनक-व्याख्या-विवृतिविभूषिता

न स्वप्नेऽपि समाश्रिता रिपुजनं म्लानिं गता नोन्नतौ,
 लग्ना साधुगुणद्विषां भुचितया कर्णे न दुष्टात्मनाम् ।
 निर्दोषाऽहमनेन दिक्षु गमिते यात्मीयवार्तामिव,
 व्याकर्तुं व्रजति स्म यस्य तरसा कीर्तिः सुरेन्द्रालयम् ॥४९॥ [शार्दूलविक्रीडितवृत्तम्] ॥

卐 विबुधशिरोमणिश्रीशान्त्याचार्यविरचितं टिप्पनकम् 卐

तरसा=शीघ्रम् ॥ ४९ ॥

卐 श्रीमत्पद्मसागरविबुधरचिता व्याख्या 卐

अथ यशोवर्णनार्थमाह-यस्य कीर्तिरित्यमुना प्रकारेणाऽऽत्मीयवार्ता व्याकर्तुं भाषयितुमिवोत्प्रेक्ष्यते । सुरेन्द्रालयमूर्ध्वलोकं तरसा व्रजति स्म शीघ्रं जगामेत्यर्थः । इतिशब्दोक्तां वार्तां दर्शयति, निर्दोषा सत्यहमनेन राज्ञा दिक्षु गमितेति, अथ निर्दोषत्वमेवाऽऽत्मनो व्यक्तीकरोति, स्वप्नेऽप्यहं रिपुजनं न समाश्रिता, नाऽप्येतद्भूपत्यो-ज्जातवहं म्लानिं गता, साधुगुणद्विषां दुष्टात्मनां कर्णे भुचितयाऽहं न लग्ना, इत्येतावदोषाभावे सत्यप्यहमनेनेतस्ततो भ्रामितेति वार्ताकथनाय सुरेन्द्रालयं यत्कीर्तियातीति वृत्तार्थः ॥४९॥

卐 श्रीविजयलावण्यसुरविरचिता परागामिधा विवृतिः 卐

अथ भोजराजयशो वर्णयति-न स्वप्नेऽपीत्यादिना । यस्य कीर्तिः सुरेन्द्रालयं तरसा व्रजति स्मेत्यन्वयः । यस्य=श्रीभोजराजस्य, कीर्तिः=यशः, सुरेन्द्रालयं=देवराजभवनम्, देवलोकमित्यर्थः, तरसा=शीघ्रम्, व्रजति स्म=जगाम, देवलोकपर्यन्तं प्रसूतेति भावः । अत्रोत्प्रेक्षते कविः किमर्थं देवलोकं जगाम ? आत्मीयवार्ता व्याकर्तुमिव, आत्मीयवार्ता=निजसमाचारम्, व्याकर्तुमिव=कथयितुमिव, कीदृशीं वार्ता ? निर्दोषाऽहमनेन दिक्षु गमितेति, निर्दोषा=दोषरहिता, अहं=कीर्तिः, अनेन=भोजराजेन, दिक्षु=आशासु, गमिता=भ्रमिता, इतस्ततः पर्यटनं कारितेत्यर्थः, अनेन कीर्तिः सर्वत्र प्रसारः सूचितः, इति=एवंप्रकारं वार्ताम् । कथं निर्दोषा ? यतः स्वप्नेऽपि रिपुजनं न समाश्रिता, उन्नतौ म्लानिं न गता, साधुगुणद्विषां दुष्टात्मनां कर्णे भुचितया न लग्ना, ततो निर्दोषेत्यर्थः । हेतुहेतुमद्भावेन व्याख्यानाद् इत्यर्थलाभः, स्वप्नेऽपि=निद्रावस्थायामपि आस्तां जागरणावस्थायाम्, रिपुजनं=भोजशत्रुम्, न समाश्रिता=नाश्रयत्वेन स्वीकृतवती, अनेन ये भोजरिपवस्ते न कीर्तिभाजनमिति सूचितम् । उन्नतौ=उदये वृद्धौ वा, म्लानिं=तेजोहीनताम्, सन्दत्तामित्यर्थः, न गता=न प्राप्ता, अनेन प्रतिदिनं भोजकीर्त्या वर्द्धमान उदयो ज्ञापितः । साधुगुणद्विषां=उत्तमगुणद्वेषवतां वा, दुष्टात्मनां=दुर्जनानाम्, कर्णे=श्रोत्रे, भुचितया=पवित्रतया, न लग्ना=न प्रविष्टा, अर्थादितद्विपरीतानां सज्जनानां कर्णकोटरे प्रविष्टा, अनेन सज्जनानां पुरतो भोज कीर्तिवर्णनं भवतीति सूचितम्, अत्र व्रजतीवेति क्रियोत्प्रेक्षालङ्कारः, अतिशयोक्तिः, एकस्यैव 'अहम्' इति पदस्य सकलक्रियाभूतकप्रत्ययेऽन्वयाद् दीपकालङ्कारः, एषां मिथो नैरपेक्ष्यात् संसृष्टिः । इदं शार्दूलविक्रीडितवृत्तम्, तल्लक्षणं तु अष्टात्रिंशत्तमश्लोकविवृतिप्रान्ते प्रोक्तम् ॥ ४९ ॥

卐 अस्य पद्याशतमस्य श्लोकस्य विबुधशिरोमणिश्रीशान्त्याचार्यविरचितं टिप्पनकं नास्ति ॥ 卐

卐 श्रीमत्पद्मसागरविबुधरचिता व्याख्या 卐

अथैतावद्भूषणने किमिष्येतकथाकरणप्रयोजनं दर्शितमित्येतद्दर्शयति, निःशेषेति, व्याख्या० निःशेषवाङ्मय-विदोऽपि समस्तशास्त्रज्ञारुपि जिनागमोक्ता जिनप्रवचनोक्ताः कथाः श्रोतुं समुपजातकुतूहलस्य संजात-कौतुकस्याऽवदातचरितस्य राज्ञो भोजस्य विनोदहेतोः स्फुटः प्रकटोऽद्भुतो रसः शृङ्गारादिको यस्याः सा तथेयं कथा मया रचितेति । भोजराजविनोद एवाऽत्र प्रयोजनं दर्शितं भवतीति वृत्तार्थः ॥५०॥

निःशेषवाङ्मयविदोऽपि जिनागमोक्ताः,

श्रोतुं कथाः समुपजातकुतूहलस्य ।

तस्यावदातचरितस्य विनोदहेतो,

राज्ञः स्फुटाद्भुतरसा रचिता कथेयम् ॥५०॥ [वसन्ततिलकावृत्तम्] सप्तभिः कुलकम् ॥

आसीद् द्विजन्माखिलमध्यदेश-प्रकाशसाङ्काश्यनिवेशजन्मा ।

अलब्ध देवर्षिरिति प्रसिद्धिं, यो दानवर्षित्वविभूषितोऽपि ॥५१॥ [उपजातिवृत्तम्] ॥

॥ विबुधशिरोमणिश्रीशान्त्याचार्यविरचितं टिप्पणकम् ॥

अलब्ध देवर्षिरिति प्रसिद्धिं [अलब्ध=] यो लब्धवान् प्राप्तवान्, कां ? प्रसिद्धिं=प्रख्याम्, कथं ? देवर्षिरिति=देवमुनिरिति, स कथं ? दानवर्षित्वविभूषितो=दानवमुनिवशोभितोऽपि, विरोधसूचकपरिहारः पुनर्देवर्षिरिति नाम दानवर्षित्वं=वितरणवर्षित्वं तेन विभूषितो वीनानाथादिदातेत्यर्थः ॥ ५१ ॥

॥ श्रीमत्पद्मसागरविबुधरचिता व्याख्या ॥

अथ कथाकारः पितामहपितृस्तवनपूर्वकं स्वनाम्नाऽऽविष्करोति, आसीदिति, व्याख्या० अखिलः समस्तो यो मध्यदेशस्तस्य प्रकाशः प्रकटनं यस्मात् स एवविधो यः शाङ्कस्यनामा निवेशस्तस्मिन् जन्म उत्पत्तिर्यस्य स तथा तादृशो द्विजन्मा ब्राह्मण आसीत् । मध्यदेशमध्यवर्तिशाङ्कस्यनिवेशोत्पन्नब्राह्मण इत्यर्थः । स किंनामा ब्राह्मण इत्याह अलब्धेति, व्याख्या० यो ब्राह्मणो नाम्ना देवर्षिरिति प्रसिद्धिमलब्ध प्राप्तवानिति, अत्र विशेषणव्यञ्जयतां दर्शयति, यः कथंभूतो दानवर्षित्वविभूषितोऽपि, यो हि दानवर्षिः स्यात् स कथं देवर्षिः, अयं च देवर्षिरपि दानवर्षित्वविभूषित इत्येतच्चित्रम् । स्पष्टयन्तु दानवर्षित्वं दानवृष्टिस्तया विभूषितो देवर्षिरिति च नाम्ना प्रतीत इति कृतार्थः ॥५१॥

॥ श्रीविजयलवण्यसूरिविरचिता परागाभिधा विबुतिः ॥

मातिरिक्तसकलशास्त्रज्ञातुरपि, जिनागमोक्ताः=जैनप्रवचनाप्रतिपादिताः कथाः=चरित्राणि, श्रोतुम्=आकर्षयितुम्, श्रवणार्थेत्यर्थः, समुपजातकुतूहलस्य=समुपजातं कुतूहलमपूर्वसो यस्य स तथा तस्य । पुनः कीदृशस्य ? अवदातचरितस्य=अवदातं मनोज्ञं चरितं चरित्रं यस्य स तथा तस्य । कीदृशी कथा रचिता ? स्फुटाद्भुतरसा=स्फुटाः प्रकटा अद्भुता आश्चर्यजनका रसाः शृङ्गारादयो यस्यां सा तथा । अत्र रूपककाव्यलिङ्गात्कारौ । इदं वसन्ततिलकावृत्तम् तद्वक्ष्यते तु पद्यमश्लोकविवृतिप्रान्ते प्रोक्तम् ॥ ५० ॥

अथ निजपितामहं वर्णयति-आसीदित्यादिना । [स] द्विजन्मा आसीदित्यन्वयः । 'स' इत्यय्याहार्यमुत्तरदले यदुपादानात्, द्विजन्मा=ब्राह्मणः, आसीद्=अभवत् । कीदृशः ? अखिलमध्यदेशप्रकाशसाङ्काश्यनिवेशजन्मा=अखिलः समस्तो यो मध्यदेशः " हिमवद्विन्ध्ययोर्मध्यं यत् प्राक् विनशनादिभिः । प्रत्यगेव प्रयागाच्च मध्यदेशः प्रकीर्तितः ॥ " इत्युक्तो देशविशेषस्तत्र प्रकाशः-प्रकाशते इति प्रकाशः प्रकाशनशाली यः सांकाश्यनिवेशः साङ्काश्याभिधानं नगरं तत्र जन्म उत्पत्तिर्यस्य स तथा । साङ्काशेन निर्वृत्तम्, " सुपन्न्यादेभ्यः " [६, २, ८४] इति व्युत्पन्नः । साङ्काश्यं चासौ निवेशो नगरं च साङ्काश्यनिवेशः । " निवेशः सैन्यविन्यासे न्यासे द्रष्टव्यादयोः । " इत्यनेकार्थसंग्रहः, द्रष्टो नगरम्, यथा-" द्विषां निवेशेषु वरप्रवेशः कार्यो नृपैः..." । एतन्नगरनाम " अपायेऽन्विरपादानम् " [२, २, २९] इति सूत्रबृहद्बृत्तौ कलिकालसर्वज्ञश्रीहेमचन्द्रसूरीधरैः प्रदर्शितम्, यथा-साङ्काश्यकेभ्यः पाटलिपुत्रका अभिरूपतरा इति, [अत्र साङ्काश्यकैः पाटलिपुत्रकाणां समगुणत्वाद् यः साम्यं ज्ञातवान् स प्रकर्षाश्रयेण पुनर्वृद्ध्या पृथक् कृत्वा वाक्यं प्रयुञ्जे इति सिद्धापादानसंज्ञा, इति तदुपरिवृद्धयस्ये] एतन्नगरमिदानीमिदानीन्तनाः संयुक्तप्रान्ते फरुहावाद् जिज्ञा इति प्रसिद्धे विभागे 'संकिस' इति ख्यातं दर्शयन्ति । अथ प्रस्तुतमनुसरामः स कः ? यो दानवर्षित्वविभूषितोऽपि देवर्षिरिति ख्यातिसलब्ध, यः=ब्राह्मणः, दानवर्षित्वविभूषितोऽपि=दानवमुनित्वेनालङ्कृतोऽपि,

शास्त्रेष्वधीती कुशलः क्रियासु, बन्धे च बोधे च गिरां प्रकृष्टः ।

तस्यात्मजन्मा समभून्महात्मा, देवः स्वयम्भूरिव सर्वदेवः ॥५२॥ [इन्द्रवज्रावृत्तम्] ॥

❧ विबुधशिरोमणिश्रीशान्त्याचार्यविरचितं टिप्पनकम् ❧

शास्त्रेष्वित्यादि । आत्मजन्मा=पुत्रो ब्रह्माप्यात्मना जन्म यस्य स तथोक्त उभयोः सर्वविशेषणानि योज्यानि ॥ ५२ ॥

❧ श्रीमत्पद्मसागरविबुधरचिता व्याख्या ❧

अथ तत्पुत्रं स्वस्य पितरं स्तुवन्नाह-शास्त्रेष्विति, व्याख्या० तस्य देवर्षिरात्मजन्मा पुत्रः स्वयम्भूर्देव इव शम्भूरिव सर्वदेवः परिणामतो नामतश्च समभूद्भव । कथंभूतः शास्त्रेष्वधीती पण्डितः, पुनः कथंभूतः कलासु कुशलो दक्षः, चः पुनरर्थे पुनः कथंभूतो गिरां वाचां बन्धे रचनायां, बोधे सम्यग्ज्ञाने, प्रकृष्टः प्रधान इति वृत्तार्थः ॥५२॥

❧ श्रीविजयलवण्यसूरिविरचिता परागामिधा विवृतिः ❧

दानवमुनिरपि, देवर्षिः=देवमुनिः, इति=एवंप्रकारम्, ख्यातिः=प्रसिद्धिम्, अलब्ध=लब्धवान्, अत्र यो दानवमुनिः स देवमुनिर्न भवितुमर्हति देवदानवयोर्विरोधादिति विरोधस्तत्परिहारेऽयं प्रकारः-दानवर्षित्वविभूषितः=दानं वर्षयति रीनानायादिभ्यो ददातीति दानवर्षी तस्य भावेन विभूषितः देवर्षिरिति=‘देवर्षि’ इतिनाम्ना ख्यातिः=प्रसिद्धिम्, अलब्ध=लब्धवान्, देवर्षिनामेत्यर्थः । अत्र विरोधाभासात्तद्वारः, छेकानुप्रासवृत्त्यनुप्रासान्ध्यां संसृष्टिः । इदमुपजातिवृत्तम् । प्रथमचतुर्थपादयोरिन्द्रवज्रा, द्वितीयतृतीयपादयोरुपेन्द्रवज्रा, एतयोः संकरेणोपजातिः, यदुक्तं छन्दोऽनुशासने-“तौ जगविन्द्रवज्रा” “जतजा गावुपेन्द्रवज्रा” “एतयोः परयोश्च संकर उपजातिश्चतुर्दशधा” [एतयोरिन्द्रवज्रोपेन्द्रवज्रयोः सङ्कोरोऽन्योऽन्यपादमीलनमुपजातिरिति] ॥ ५१ ॥

अथ सर्वदेवाभिधं निजपितरं स्तौति-शास्त्रेष्वधीतीत्यादिना । तस्य सर्वदेव आत्मजन्मा समभूदित्यन्वयः । तस्य=श्रीदेवर्षिनाम्नो विप्रस्य, सर्वदेवः=सर्वदेवनामा, आत्मजन्मा=पुत्रः, समभूत्=सम्बभूत्, संजात इत्यर्थः । कीदृशः ! शास्त्रेष्वधीती=शास्त्राणि अधीतानि येन स शास्त्रेषु अधीती, अधीतशास्त्रनिकर इत्यर्थः । “व्याप्ये ज्ञेन” [२, २, ९९] इति कर्मणि सप्तमी । पुनः कीदृशः ? क्रियासु=धर्मकार्येषु व्यवहारकार्येषु च, कुशलः=चतुरः । पुनः कीदृशः ? गिरां बन्धे बोधे प्रकृष्टः, गिरां=वाणीनाम्, बन्धे=रचनायाम्, ग्रन्थकरण इत्यर्थः, बोधे=ज्ञाने, शास्त्रप्रतिपादितार्थज्ञाने इत्यर्थः, प्रकृष्टः=प्रधानः । पुनः कीदृशः ? महात्मा=महान् गुणगणाढव आत्मा यस्य स तथा । क इव ? स्वयम्भूर्देव इव=ब्रह्मा इव । कीदृशो ब्रह्मा ? आत्मजन्मा=आत्मना स्वयं जन्म यस्य स तथा, यदुक्तं पुराणे “हिरण्यवर्णमभवद्वाण्डमुदकेशयम् । तत्र जज्ञे स्वयं ब्रह्मा स्वयम्भूर्लोकविभ्रुतः ॥” पुनः कीदृशो ब्रह्मा ? महात्मा=परमात्मा तन्मतानुसारिभिस्तथाज्ञीकारात् । पुनः कीदृशो ब्रह्मा ? सर्वदेवः=सर्वेषां प्राणिनां देवः, पुनः कीदृशो ब्रह्मा ? शास्त्रेष्वधीती=शास्त्राणि वेदा अधीतानि ‘इंक्ष स्मरणे’ इति वचनात् प्रथमतः स्मृतानि येन स तथा, प्रथमतः स्मृतसकलवेद इत्यर्थः । पुनः कीदृशो ब्रह्मा ? क्रियासु=जगद्रचनासु कुशलः=निपुणः । पुनः कीदृशो ब्रह्मा ? गिरां=वाणीनाम्, बन्धे=रचनायाम्, बोधे=ज्ञाने च, प्रकृष्टः=प्रधानः, विविधग्रन्थरचनाशक्तियुक्तः, विविधग्रन्थबोधयुक्तश्चेत्यर्थः । यद्वा गिरां=वेदरूपवाणीनाम्, बन्धे=मुखरूपस्थानस्थापने प्रकृष्टः=प्रधानः, चतुर्भिर्मुखैश्चतुर्णां वेदानां धारणे निपुण इत्यर्थः, यद्वा गिरां=निजतनयायाः सरस्वत्याः, बन्धे=पुत्रीस्नेहेनालिङ्गनादौ हस्तादिना बन्धने वेष्टने, बोधे=तन्मनोभावविज्ञाने च प्रकृष्टः=निपुणः, अत्र पूर्णोपमात्तद्वारः । तृतीयपादेऽन्यानुप्रासः, द्वितीयपादे छेकानुप्रासः, एषां परस्परनैरपेक्ष्यात् संसृष्टिः । इदमिन्द्रवज्रावृत्तम्, तद्वक्ष्यं तु गतश्लोकविवृतिप्रान्ते प्रोक्तम् ॥ ५२ ॥

तिलकमञ्जरी]

५९

तज्जन्मा जनकाङ्घ्रिपङ्कजरजःसेवाप्तविद्यालवो,
 विप्रः श्रीधनपाल इत्यविशदामेतामबध्नात् कथाम् ।
 अधुणोऽपि विविक्तसूक्तिरचने यः सर्वविद्याब्धिना,
 श्रीमुञ्जेन सरस्वतीति सदसि क्षोणिभृता व्याहृतः ॥५३॥ [शार्दूलविक्रीडितवृत्तम्] ॥

॥ अस्य त्रिपञ्चाशत्तन्मस्य श्लोकस्य विबुधशिरोमणिश्रीशान्त्याचार्यविरचितं टिप्पणकं नास्ति ॥

॥ श्रीमत्पद्मसागरविबुधरचिता व्याख्या ॥

अथ पितामहपितृवर्णनानन्तरमात्मानं कथाबन्धकत्वेन दर्शयति, तज्जन्मेति । व्याख्या० ततः सर्वदेवाजन्मोत्पत्ति-
 र्यस्याऽसौ तज्जन्मा तत्पुत्रोऽथ पुत्रोऽपि कश्चिद्विनीतत्वेन पितृचरणसेवको न स्यादित्याह—कथंभूतोऽसौ जनकस्य
 पितुरंक्षी चरणौ तवेव पङ्कजे कमले तयो रजः परागस्तस्य सेवयाऽऽप्तः प्राप्तो विद्याया लवो विन्दुयें स तथा ।
 श्रीधनपालनामा विप्र एतां कथामबध्नाद्बन्धेत्यन्वयः । कथंभूतामविशदां तथाविधबन्धरहितामिदं च वस्त्वेतत्-
 कवेर्वाभावसूचनपरम् । नन्वेतत्कृतकस्यायास्तदाऽऽदेयत्वं स्याददाऽस्य महत्पुरुषाङ्गीकृतत्वं स्यादित्येतद्दर्शयति, अधुणोऽपीति,
 विविक्ताः सुबद्धा याः सूक्तयः सुष्ठु वचनानि तासां रचनेऽधुणोऽप्यसमर्थोऽपि यो धनपालः सदसि सभायां
 सर्वविद्याब्धिना श्रीमुञ्जेन महीसुता सरस्वतीति विरुदेन व्याहृतो भाषितः, अधुणोऽपीति वचनमात्मनोऽनौदृत्यदर्शनार्थ-
 मन्यथैवं सति सरस्वतीबिम्बमेव न संभवेत् । तथा च मुञ्जराजभिमतपण्डितस्याऽस्य कृतेरादेयत्वमेवेति वृत्तार्थः ॥५३॥

॥ श्रीविजयलावण्यसूरिविरचिता परागभिधा विवृतिः ॥

अथ प्रस्तुतकथाकर्तृत्वेन स्वपरिचयमाह—तज्जन्मेत्यादिना । [स] तज्जन्मा श्रीधनपाल इति विप्र एतां कथाम-
 बध्नादित्यन्वयः । ‘स’ इत्यध्याहार्यमुत्तरदले यदुपादानात्, तज्जन्मा=तस्मात् सर्वदेवनाम्नो विप्राद् जन्म उत्पत्तिर्यस्य
 स तथा, सर्वदेवविप्रपुत्र इत्यर्थः । धनपाल इति=धनपालनाम्ना प्रसिद्धः, विप्रः=ब्राह्मणः, एतां=प्रस्तुतां तिलकमञ्जरी-
 नाम्नीम्, कथाम्=आख्यायिकांलक्षणं प्रबन्धम्, अबध्नात्=अरचयत्, भेदविवक्षया अन्यार्थविभक्त्या निर्देशः,
 ननु कथाया वक्ष्यमाणत्वेन कथं भूतकालिको निर्देश इति चेदुच्यते प्राक् कथां कृत्वा तदनु पीठिकाकरणे न भूतनिर्देशो
 विरोधं वहति, यद्वा धनपालेन वारद्वयं तिलकमञ्जरी रचिता, तत्र पूर्वा भोजेन नाशिता, इयमुत्तरा, अस्याः पीठिका-
 भागे पूर्वरचितामाश्रित्य भूतकालनिर्देशो न विरोधमावहति । कीदृशो धनपालः ? जनकाङ्घ्रिपङ्कजरजःसेवाप्त-
 विद्यालवः=जनकस्य पितुरङ्घ्रिपङ्कजज्योत्स्नरणमलयोर्यद् रजो धूली तस्य सेवया आप्तः प्राप्तो विद्याया लवोऽसौ येन
 स तथा, अनेन पितृसेवाप्रसादो गर्वपरिहाराश्च दर्शितः । कीदृशोऽपि धनपाल एतां कथामबध्नात् ? विविक्तसूक्तिरचने
 अधुणोऽपि, विविक्तसूक्तिरचने=विवेकयुताः पवित्रा वा याः सूक्तयः सुभाषितानि तासां रचने रचनायाम्, अधु-
 णोऽपि=अभ्यासरहिताऽपि । स कः ? यः श्रीमुञ्जेन क्षोणिभृता सदसि सरस्वतीति व्याहृतः, यः श्रीमुञ्जेन=
 श्रीमुञ्जनाम्ना, क्षोणिभृता=भूपालेन, सदसि=सभायाम्, सरस्वतीति=हे सरस्वति ! सरस्वतीस्वरूप ! आगच्छ, यद्वा
 आगतोऽयं सरस्वती सरस्वतीरूप इत्यादिना, व्याहृतः=भाषितः कथितो वा । कीदृशेन मुञ्जेन ? सर्वविद्याब्धिना=
 सकलविद्यासागरेण । कीदृशो कथाम् ? । अविशदां=न विद्यते विशदा उत्तमा कथा यस्या उपरि सा तथा ताम्,
 अनुष्मामित्यर्थः । अत्रातिशयोक्ति-छेकवृत्त्यनुप्रासेन रूपकेण काव्यलिङ्गेन च संरुज्यते । इदं शार्दूलविक्रीडितवृत्तम्,
 तल्लक्षणं तु अष्टात्रिंशत्तमश्लोकविवृतिप्रान्ते प्रोक्तम् ॥ ५३ ॥

॥ इति श्रीतिलकमञ्जरीपीठिका ॥

अस्ति रम्यतानिरस्तसकलसुरलोका स्वपदापहारशङ्कितशतक्रतुप्रार्थितेन शततमक्रतुवा-
ञ्छाविच्छेदार्थमिव पार्थिवानामिश्वाकूणामुत्पादिता प्रजापतिना [अ],

॥ विबुधशिरोमणिश्रीशान्त्याचार्यविरचितं टिप्पणकम् ॥

अस्तीत्यादि नगरीवर्णकः । शतक्रतुः=इन्द्रः ॥ अ ॥

॥ श्रीमत्पद्मसागरविवुधरचिता व्याख्या ॥

अथोक्तप्रयोजनादिरयं कथामारचयति, अस्ति रम्यतैत्यारभ्योत्तरकोशलेखयोच्येति पर्यन्तमुत्तरकोशलदेशेखयोच्या नाम नगर्थस्तीति भावः । अथ तस्या विशेषणान्वाह-कथंभूताऽयोच्या, रम्यतानिरस्तसकलसुरलोका=मनोज्ञत्वेन निरस्तः सकलस्वर्गलोको यथा सा तथा, पुनः कथंभूता, उत्पादिता=निष्पादिता, केन प्रजापतिना=ब्रह्मणा, किमर्थं शततमक्रतुवाञ्छाविच्छेदार्थं=शततमो यः क्रतुर्यागो देवपूजाविशेषस्तस्य वाञ्छाविनाशाय, इवोत्प्रेक्षायां, केषां पार्थिवानां, कथंभूतानामिश्वाकूणामिश्वाकुर्वन्शोद्भवानां, ननु प्रजापतिना कथमेषां तद्वाञ्छाविच्छेदो विहित इति विशेषणद्वारा दर्शयति, कथंभूतेन प्रजापतिना स्वपदापहारशङ्कितशतक्रतुप्रार्थितेन, स्वस्य पदं स्वपदमिन्द्रपदं तस्याऽपहार उद्दालनं तेन शङ्कितो यः शतक्रतुरिन्द्रस्तत्प्रार्थितेन, अयं भावोऽयोच्या हि सुरलोकाधिकत्वेन सामान्यनिर्मिता कथं संभवति, तेन लोके परमोच्छ्रेयं ब्रह्मण निर्मितेन्युत्प्रेक्ष्यते । ननुतन्निर्माणे तु शततमक्रतुवाञ्छाविच्छेदः कथं प्रयोजनमिति चेच्छृणु, अत्राऽऽयुत्प्रेक्षयैवाऽर्थो गिरायत इश्वाकुपार्थिवैर्हि नवनवतिपूजा-विशेषाः कृता यावच्च तेषां शततमपूजाविशेषवाञ्छा सगुप्तज्ञा तावदिन्द्रेण ज्ञातमेभिः शततमपूजाफलकं मत्पदमवदयं ग्राह्यं तथा च कथमहं भविष्यामीति विचिन्त्य ब्रह्मणः प्रार्थितं यत्त्वयैतेषां शततमक्रतुवाञ्छाविच्छेदः कार्य इति, तत्प्रार्थनाभङ्गभीरुणा ब्रह्मणा सुरलोकादपथिकाऽयोच्या निर्मिता, तां च दृष्ट्वा तैश्चिन्तितं यच्छततमक्रतुलभ्यं स्वर्गाधि-पत्यं तच्चैतन्नग्याधिपत्येन लब्धमेवेति तेषां तद्वाञ्छाविच्छेदो जात इति तात्पर्यार्थः ॥ अ ॥

॥ श्रीविजयलावण्यसूरिविरचिता परागामिधा विवृतिः ॥

कृतमङ्गलाचरणादीपिकाभागः कविः कथां कथयति-अस्ति रम्यतैत्यादिना । उत्तरकोशलेषु 'अयोच्या' इति यथार्थमिधाना नगरी अस्तीत्यन्वयः । उत्तरकोशलेषु=कोशलदेशोत्तरविभागे, कोशलशब्दस्य देशविशेषवाचित्वाद् बहुवचनेन निर्देशः, अयोध्येति=अयोध्या इतिनाम्नी, यथार्थमिधाना=अथमेववाक्येनानतिक्रम्य वर्तत इति यथार्थम्, यथार्थमिधानं नाम यस्याः सा तथा, अवयवार्थेयं योर्दुः शक्या योच्या, न योच्या अयोच्या, प्रचुररक्षण-साधनकलिततया रिपुभिरनाक्रमणीयेति भावः । नगरी=“पुण्यक्रियादिनिपुणैश्चातुर्वर्षजनैर्युता । अनेकजातिसम्बद्धा नैकशिल्पिसमाकुला । सर्वदेवतसम्बद्धा नगरीत्यभिधीयते ” इत्युक्ता पुरी, अस्ति=वियते । कीदृशी नगरी ? रम्यता-निरस्तसमस्तसुरलोका=रम्यतया रमणीयतया निरस्तोऽधरीकृतः समस्तः सकलः सुरलोको देवप्रदेशो यथा सा तथा । अत्रातिशयोक्तिकारणः । कीदृशी नगरी ? उत्पादितेय=निर्मितेय, केन ? प्रजापतिना=ब्रह्मणा, कीदृशेन प्रजापतिना ? स्वपदापहारशङ्कितशतक्रतुप्रार्थितेन=स्वपदमिन्द्रपदा निजपदवी तस्यापहारोऽपहरणे शङ्कितो यः शतक्रतुरिन्द्रेन प्रार्थितेन, किमर्थं प्रार्थितेन ? इश्वाकूणां पार्थिवानां शततमक्रतुवाञ्छाविच्छेदार्थम्, इश्वाकूणाम्=इश्वाकुर्वन्शजतानाम्, पार्थिवानां=राज्ञाम्, शततमक्रतुवाञ्छाविच्छेदार्थं=शततमस्य क्रतोरश्वमेधाख्ययज्ञस्य या वाञ्छा इच्छा तस्या विच्छेदार्थं विनाशार्थम् । अत्रोत्प्रेक्षालङ्कारः । अयं भावः-यः क्रतूनां शतं कुर्यात् स इन्द्रो भवति 'अश्वमेधशतादिन्द्रो जायते' इति श्रुतेः, इश्वाकुर्भूपालैर्नवनवतिः क्रतवः कृता यदि शततमं क्रतुं करिष्यान्ति तदा ममेन्द्रपदवी तदायत्ता भविष्यतीति शङ्कवता इन्द्रेण ब्रह्मा प्रार्थितः -यदुत, अमीषां भूपानां शततमक्रतुवाञ्छा-विच्छेदो यथा भवेत्तथा कर्तव्यमिति, ब्रह्मणा च स्वर्गादपि सुन्दरीयं नगरी रचिता यां दृष्ट्वा निरुक्तभूपानां स्वर्गेच्छा तत्कारणीभूतशततमक्रतुवाञ्छा च विलीना । यद्वा किमर्थं निर्मिता ? इश्वाकूणां पार्थिवानां शततमक्रतुवाञ्छाविच्छेदार्थ-मिति योजना । अत्रायं भावः-यदीमे इश्वाकुर्भूपालाः शततमं क्रतुं करिष्यान्ति तदा ममेन्द्रपदवी तदायत्ता भविष्यतीति शङ्कवता इन्द्रेण ब्रह्मा प्रार्थितः-यदुत, स्वर्गादपि सुन्दरी एतन्नगरी करणीया येन तामवलोकयेमे भूपाः स्वर्गं तत्साधनं शततमं क्रतुं च नेच्छेयुः, ततो ब्रह्मण्ये नगरी निर्मिता ॥ अ ॥

वृत्तोज्ज्वलवर्णशालिनी कर्णिकेवाम्भोरुहस्य मध्यभागमलङ्कृत्य स्थिता भारतवर्षस्य [आ], तुषारधवलभित्तिना विशालवप्रेण परिगता प्राकारेण [इ], विपुलसोपानसुगमावतारवापीशत-समाकुला [ई],

॥ विबुधशिरोमणिश्रीशाल्याचार्यविरचितं टिप्पनकम् ॥

वृत्तोज्ज्वलवर्णशालिनी=शीलविर्मला ये वर्णा ब्राह्मणादयस्तेः शालिनी च शोभायमाना पुरी, कर्णिका च बीजकोशश्च वृत्ता वर्तुला धवलवर्णशालिनी च ॥ आ ॥ वप्रस्तटः ॥ इ ॥

॥ श्रीमत्पद्मसागरविबुधरचिता व्याख्या ॥

पुनः कथंभूताऽयोध्या, वृत्तोज्ज्वलेति, अम्भोरुहस्येव कनकस्येव भारतवर्षस्य भरतक्षेत्रस्य मध्य-भागमलङ्कृत्य कर्णिकेव स्थिता, कर्णिकायोध्ययोः साम्यं दर्शयति, कथंभूताऽयोध्या कर्णिका च, वृत्तोज्ज्वलवर्ण-शालिनी वृत्तेनाऽऽचारेणोज्ज्वलो वर्णो ब्राह्मणादिकस्तेन शालिनी, कर्णिकापक्षे तु वृत्ता वृत्ताकारोज्ज्वलवर्णः श्वेतवर्णस्तेन शालिनीति ॥ आ ॥ पुनरयोध्या कथंभूता परिगता व्याप्ता, केव प्राकारेण बाह्यकोट्येन, कथंभूतेन तुषारति, तुषारवक्षिभवदवला भित्तिरस्य स तथा तेन, कथंभूतेन विशालवप्रेण विशालो विस्तीर्णो वप्रोऽन्तः कोट्यो यत्र स तथा तेन, ॥ इ ॥ पुनः कथंभूताऽयोध्या, विपुलेति विपुलैर्विस्तीर्णैः सोपानैः सुगमोऽवतार उत्तरणं यासां तास्तथैवविधा वाण्या दीर्घिकास्ताभिः समाकुलेति ॥ ई ॥

॥ श्रीविजयलावण्यसूरिविरचिता परागामिधा विवृतिः ॥

पुनः कीदृशी नगरी ? भारतवर्षस्य=भरतक्षेत्रस्य, मध्यभागं=मध्यप्रदेशम्, अलङ्कृत्य=शोभयित्वा, स्थिता=स्थितिशालिनी । केव स्थिता ? कर्णिकेव=यथा कर्णिका बीजकोषः, अम्भोरुहस्य=कनकस्य, मध्यभाग-मलङ्कृत्य स्थिता तथा, कीदृशी नगरी कीदृशी च कर्णिका ? वृत्तोज्ज्वलवर्णशालिनी=नगरीपक्षे वृत्तेन सदाचारेण उज्ज्वलाः पवित्रा ये वर्णा ब्राह्मणादयस्तेः शालते श्रद्धावती भवतीति तथा, कर्णिकापक्षे वृत्ता वर्तुलाकारा उज्ज्वला विकासिनी वर्णशालिनी पीतादिवर्णशालिनी च यद्वा उज्ज्वलं कनकं तद्वर्णशालिनी यद्वा उज्ज्वलो विशदो दीप्तो वा यो वर्णस्तेन शालते श्लघावती भवतीत्येवंशीलेति तथा । “वृत्तं वृत्तौ दृढे गृते, चरित्रे वर्तुले छन्दस्यतीताधीतयोर्गते ।” इत्यनेकार्थसंग्रहः, “गुरुवृद्धा वृणा शौचं सत्यमिन्द्रियनिग्रहः । प्रवर्तनं हितानां च तत्सर्वं वृत्तमुच्यते ॥” उज्ज्वलस्तु विकासिनि, वृद्धाश्च विशदे दीप्ते ” इत्यनेकार्थसंग्रहः । उज्ज्वल-स्वर्णं, इतिशब्दस्तोममहानिधिः । “वर्णो गुणालक्षर-यशः=शुक्लादिब्राह्मणादिषु । वर्णः स्तुतो कथायां च वर्णः स्याद्देवरूपयोः ॥” इति शास्वतः । अत्र श्लेषानुप्राणितो-त्येक्षालङ्कारः ॥ आ ॥

पुनः कीदृशी नगरी ? प्राकारेण=कोट्येन, परिगता=वेष्टिता, कीदृशेन प्राकारेण ? तुषारधवलभित्तिना=तुषारो हिमं कर्पूरं वा तद्वद् धवला शुभ्रा भित्तिरस्य स तथा तेन । पुनः कीदृशेन ? विशालवप्रेण=विशालो विस्तृतो वप्रः परिस्रोतुमृत्तिकास्तुपरुषा प्राकाराधारभूता मूलभूमिरस्य स तथा तेन, “चयो वप्रोऽस्य पीठभूः” [अस्य प्राकारस्य पीठभूमूलभूमिः] इत्यभिधानचिन्तामणिः । अत्र लुप्तोपमालङ्कारः ॥ इ ॥

पुनः कीदृशी नगरी ? विपुलसोपानसुगमावतारवापीशतसमाकुला=विपुलैः विस्तृतैः सोपानैः पाषा-णादिविचितावतरणसाधनैः सुगमः सुखकरोऽवतारोऽवतरणं यासु तादृशीनां वापीनां जलशयविशेषणां शतैः समाकुला व्याप्ता, “शतेन धनुर्भिः पुष्करणी, त्रिभिर्दीर्घिका, चतुर्भिर्द्रोणैः पञ्चभिस्तडागः । द्रोणाद् दशगुणा वापी ।” इति शब्दस्तोममहानिधिः ॥ ई ॥

For Private And Personal Use Only

तिलकमञ्जरी

[६३]

प्रांशुशिखराग्रज्वलत्कनककलशैः सुधापङ्कधवलप्राकारवलयितैरमरमन्दिरमण्डलैर्मण्डलितभोग-
मध्यप्रवेशितोन्मणिफणासहस्रं शेषाहिमुपहसद्भिरुद्रासितचवरा [क्र],
तरापतज्जलविसरसारणीसिक्तसान्द्रबालद्रुमर्दुमतलनिषादिना परिश्रान्तपथिकलोकेन प्रतिदि-

ॐ श्रीमत्पद्मसागरविबुधरचिता व्याख्या ॐ

पुनः कथंभूताऽयोध्या, उद्भासितचत्वरोद्भासितं प्रकाशितं चत्वरं यस्याः सा तथा, कैरमरमन्दिर-
मण्डलैर्देवगृहसमूहैरित्यर्थः, कथंभूतैः प्रांशुशिखराग्रज्वलत्कनककलशैः प्रांशुन्युच्छ्रितानि यानि शिख-
राणि तेषामग्रेषु ज्वलन्तो दीप्तिमन्तः कनककलशा येषु ते तथा तैः । पुनः कथंभूतैः सुधापङ्कधवलप्राकारव-
लयितैः सुधापङ्केनाऽमृतकर्मणेन लिप्तत्वाद्वला ये प्राकारास्तैर्वलयितैर्वलयाकारीकृतैरत एव तैः किं कुर्वद्भिरुपहसद्भिः,
कं शेषाहिं शेषनागं, कथंभूतं मण्डलितेति, मण्डलितस्य मण्डलीभूतस्य भोगस्य देहस्य मध्ये प्रवेशितमेवविधं
सत्, उद्धृष्टं मणयो यत्र तदेवविधं फणासहस्रं येन स तथा तमित्यर्थः ॥ क्र ॥ पुनः कथंभूताऽयोध्या इयामाय-
मानपरिसरा इयाम इवाऽऽचरन् इयामायमानः परिसरो बहिर्भागो यस्याः सा तथा, कैरारामैः काननैः, कथंभूतै-
रमरकाननानुकारिभिर्नन्दनवनानुकारिभिरित्यर्थः । पुनः कथंभूतैः प्रतिदिवसमिति प्रतिदिनमुन्मीलन्ती विकस-
न्ती नीला इयामा कान्तियेषु ते तथा तैः । अत्रोप्रेक्षामाह-इवोप्रेक्ष्यते दिनकरेण सूर्येणाऽऽकृत्य संचार्यमाणानि
क्षेप्यमानानि सकलानि शर्वरीतिमिराणि रात्रिसम्बन्धिव्यान्तानि येषु ते तथा तैर्ननु सूर्येणातवानाक्षेपः किमर्थं क्रियत
इत्याह-स्वसन्ततिप्रभवपार्थिव्यप्रीतये, इक्ष्वाकुवंशस्य सूर्यप्रभवत्वेन स्वसन्ततौ प्रभवा ये पार्थिवा इक्ष्वाकुजा-
स्तेषां प्रीतये । तर्हि तथाविधेषु वनेषु समायताः सन्तः प्रीतिं प्राप्नुवन्तीति सूर्येणैव तानि तथा कृतानीति । पुनरारामैः
कथंभूतैः क्षणमप्यमुच्यमानमनोभवभवानीभवनैः, क्षणमपि समयमप्यमुच्यमानो मनोभवः कन्दर्पो येषु तान्ये-
वविधानि भवानीभवानि पार्वतीमन्दिराणि प्रासादा येषु ते तथा तैः । ननु मनोभवस्य केनाऽमुच्यमानत्वमित्याह भुज-

ॐ श्रीविजयलवण्यसूरिविरचिता परागामिधा विवृतिः ॐ

मार्गैर्बाणैराहतस्य ताडितस्य कौशाद्रेः क्रौञ्चपर्वतस्य छिद्रैरिव विवैरिव, “कृष्यतीति क्रुञ्चः प्रज्ञायणि क्रौञ्चः, कौशोऽपि”
इत्यभिधानचिन्तामणिवृत्तिः । पुनः कीदृशैर्गोपुरैः ? उद्भ्रान्तराजहंसैः=उद् ऊर्ध्वं भ्रान्ताः पवनकम्पितहंससदृशधवलपता-
काभिभ्रान्तिविषया राजहंसा रक्तवर्णचरणचञ्चुयुक्ताः क्षेतवर्णा हंसविशेषा येषु ते तथा तैः, कौशाद्रिच्छिद्रपक्षे उद्भ्रान्ता उपरि
भ्रमणं कृतवन्त इति । पुनः कीदृशैर्गोपुरैः ? आशानिर्गममागाम्यामणैः=आशानां दिशां निर्गमेषु निष्क्रमणेषु
मार्गायमाणैर्विशालतया चतुर्दिगवस्थिततया च मार्गसदृशाचरणकारिभिः, मार्गतुल्यैरिति भावः । पुनः कीदृशैर्गोपुरैः ?
अत्युच्चैः=अतिशयेनोर्ध्वं गतैः, कतिस्तस्यैर्गोपुरैः ? चतुर्भिः=चतुस्तस्यैर्गोपुरैः । अत्रोप्रेक्षातिशयोक्तयोः संसृष्टिः ॥ ऊ ॥
पुनः कीदृशी नगरी ? अमरमन्दिरमण्डलैः=देवमन्दिरसमुदायैः, उद्भासितचवरा=उद्भासितानि प्रकाशितानि
चत्तराणि अङ्गणानि यस्याः सा तथा । कीदृशैरमरमन्दिरमण्डलैः ? प्रांशुशिखराग्रज्वलत्कनककलशैः=प्रांशुता-
मुच्चानां शिखराणामग्रेषु ज्वलन्तो दीप्यमानाः कनककलशाः सुवर्णकुम्भा यत्र तानि तथा तैः । पुनः कीदृशैः ?
सुधापङ्कधवलप्राकारवलयितैः=सुधापङ्केन तान्मूलचर्वणोपयोगिचूर्णाख्यद्रव्यलेपेन धवला ये प्राकारास्तैर्वलयितैः
वेष्टितैः । अत एव किं कुर्वद्भिः ? शेषाहिं=शेषनागम्, उपहसद्भिः=उपहसं कुर्वद्भिः, कीदृशं शेषाहिं ?
मण्डलितभोगमध्यप्रवेशितोन्मणिफणासहस्रं=मण्डलितस्य वर्तुलकारं प्रापितस्य भोगस्य देहस्य मध्ये प्रवेशितम्
उन्मणि उपरिभागस्या मणयो यत्र एवविधं च फणासहस्रं यस्य स तथा तम् । वर्तुलदेहस्थानापक्षा धवलप्राकार-
वलयवेष्टिता मन्दिरभागाः, फणास्थानापक्षानि शिखराणि, मणिस्थानापक्षाः कनककलशाः, तत्र तत्र शोभातिरेकेण शेष-
नागस्योपहसः । अत्र काव्यलिङ्गमलङ्कारोऽतिशयोक्त्या संसृज्यते ॥ क्र ॥

वसमाकर्ण्यमानमधुरतारघटीयन्त्रचीत्कारैः परित्यक्तसकलव्यापारेण पौरवनितामुखापितदृशा सविक्रियं प्रजल्पता पठता गायता च भुजङ्गजनसमाजेन क्षणमप्यमुच्यमानमनोभवभवभवानी-भवनैः प्रतिदिवसमधिकाधिकोन्मीलनीलकान्तिभिः स्वसन्ततिप्रभवपार्थिवप्रीतये दिनकरेणेवा-कृष्यसञ्चार्यमाणसकलशर्वरीतिमिरैरमरकाननानुकारिभिरारामैः श्यामायमानपरिसरा [कृ.]

॥ विबुधशिरोमणिश्रीशान्त्याचार्यविरचितं टिप्पनकम् ॥

परिसरः=पर्यन्तः ॥ ॥ ॥

॥ श्रीमत्पञ्चसागरविबुधरचिता व्याख्या ॥

ङ्गजनसमाजेन भुजङ्गजना गणिकापतयस्तेषां समाजेनैकीभूतत्वात् परिषदा वृन्देनेत्यर्थः, किं कुर्वता भुजङ्गजनसमा-जेन सविक्रियं विक्रियासहितं यथा स्यात्तथा प्रजल्पता लपता पठता गायता गानं कुर्वता, पुनः कथं-भूतेन भुजङ्गजनसमाजेन पौरवनितामुखापितदृष्टिना नगरस्त्रीवदनदत्तचक्षुषाऽन एव कथंभूतेन पुनस्तेन परि-त्यक्तसकलव्यापारेणेति । अथ पुनः कथंभूतरारामैस्त्वरेति त्वरया वेगेन पतन्ति यानि जलानि तेषां विसरः समूहो यस्यां सा तथैवविधा सारिणी कुल्या तथा सिक्ताः सेकं प्रापिताः सान्द्राः सरसा बालद्रुमा बालवृक्षा येषु ते तथा तैः । पुनः कथंभूतरारामैः, आकर्ण्येत्याकर्ण्यमानाः सन्तो मधुरतार घटीयन्त्रस्याऽऽरघटस्य चीत्कारा येषु ते तथा तैराकर्ण्यमानाः केनेत्याह-परीति, श्रमवता पथिकजनेनेत्यर्थः । अत एव तेन कथंभूतेन द्रुमतलनिपादिना द्रुमतलो-पविष्टेनेत्यर्थः ॥ ॥ ॥

॥ श्रीविजयलाघण्यसूरिविरचिता परागामिधा विवृतिः ॥

पुनः कीदृशी नगरी ? आरामैः=केलिवनैः, श्यामायमानपरिसरा=श्यामायमानः श्याम इव दृश्यमानः परिसरः स्वसमीपस्थो बहिर्भागो यस्याः सा तथा । कीदृशैरारामैः ? त्वरापतज्जलचिसरसारणीसिक्तसान्द्र-बालद्रुमैः=त्वरया वेगेन पतन्तां जलानां विसरः समुदायो यत्र तादृशी या सरणी कुल्या वृन्निमधुव्रती तथा सिक्ता सेचनं प्रापिता सान्द्रा निविडा बालद्रुमा लघुवृक्षा येषु ते तथा तैः । पुनः कीदृशैरारामैः ? द्रुमतलनिपादिना परिश्रान्तपथिकलोकेन=परिश्रमयुक्तप्रवासिजनसमुदायेन, जातावेकवचनम्, प्रतिदिवसं=दिने दिने, आकर्ण्यमानमधुर-तारघटीयन्त्रचीत्कारैः=आकर्ण्यमानाः श्रूयमाणा मधुराः कर्णप्रियास्तारा वीर्घा घटीयन्त्रस्य अरघटानाम्नो जलोद्धारण-यन्त्रस्य चीत्कारा येषु ते तथा तैः । पुनः कीदृशैरारामैः ? परित्यक्तसकलव्यापारेण पौरवनितामुखापितदृशा सविक्रियं प्रजल्पता पठता गायता च भुजङ्गजनसमाजेन क्षणमाप्यमुच्यमानमनोभवभवभवानीभवनैः । परित्यक्तसकलव्यापारेण=परित्यक्तो मुक्तो सकलव्यापारो विलयासातिरिक्तं सकलं कार्यं येन स तथा तेन, पौरवनितामुखापितदृशा=पौरवनितानां गणिकानां मुखेषु अर्पिता स्थापिता इग् दृष्टियेन स तथा तेन, सविक्रियं=श्रुतिक्षेपादिविविधक्रियायुक्तं यथा स्यात् तथा, प्रजल्पता=सामान्यतो वदता, पठता=पाठं कुर्वता, गायता=गायनं कुर्वता, च=समुच्चये, भुजङ्गस-माजेन=जारसमुदायेन, क्षणमपि=कञ्चित्कालमपि, अमुच्यमानमनोभवभवभवानीभवनैः=अमुच्यमानानि मनो-भवस्य कामदेवस्य भवस्य शंकरस्य भवान्या पार्वत्या भवतानि येषु ते तथा तैः, यद्वा मनोभवः कामदेवः स एव भवः शङ्करस्तस्या भवान्या रतेर्भवानि गृहाणि, तथा च अमुच्यमानानि मनोभवभवभवानीभवतानि रतिगृहाणि यत्र ते तथा तैः । अत्र 'भवभवभवानीभवन' इतिवचनवर्णस्थसकृत्साम्याद् वृत्त्यनुप्रासालङ्कारः, रूपकम्, अतिशयोक्तिश्च तेषां संक्षिप्तः । पुनः कीदृशैरारामैः ? प्रतिदिवसं=दिने दिने, अधिकाधिकोन्मीलनीलकान्तिभिः=अधिकाधिकाधिकमप्यन्तमुन्मीलन्ती विकसन्ती नीला श्यामा कान्तिर्येषु ते तथा तैः । अत एव कीदृशैरारामैः ? स्वसन्ततिप्रभवपार्थिवप्रीतये दिनकरेणा-कृष्य सञ्चार्यमाणसकलशर्वरीतिमिरैरिव, स्वसन्ततिप्रभवपार्थिवप्रीतये=स्वसन्ततिः स्वाफ्यप्रवाहस्तत्र प्रभवा उत्पन्ना

[तलकमञ्जरा]

गिरिशिखरततिनिमशातकुम्भप्रासादमालाध्यासितोभयविभागैः स्फुटविभाव्यमानमर
तेन्द्रनीलवज्रवैडूर्यराशिमिश्रामीकराचलतटीव चण्डांशुरथचक्रमार्गैः पृथुलायतैर्विपणिप
प्रसाधिता [लृ],

ॐ विबुधशिरोमणिश्रीशान्त्याचार्यविरचितं टिप्पनकम् ॐ

प्रसाधिता=मण्डिता ॥ लृ ॥

ॐ श्रीमत्पद्मसागरविबुधरचिता व्याख्या ॐ

अथ पुनः कथंभूताऽयोध्या, प्रासाधिता प्र प्रकर्षेण आ समन्तात् राधं साधेद् संसिद्धावितिधातोः साधि
प्रतिष्ठां प्रापिता, कैर्विपणिपथैर्हृष्टमार्गैः, कथंभूतैर्विपणिपथैश्चण्डांशुरथेति, चण्डा अंशवः किरणा येषां
तथैवविधा रथास्तेषां चक्रमार्गो येषु ते तथा तैः। पुनः कथंभूतैर्विपणिपथैः स्फुटेति, स्फुटं प्रकटं विभाव
मानां विलोक्यमानानां मरकतरत्नानामिन्द्रनीलरत्नानां वज्ररत्नानां वैडूर्यरत्नानां राशिः पुञ्जो येषु ते तथा तैः। पुनः
कथंभूतैर्विपणिमार्गैर्गिरिशिखरेति, पर्वतशिखरसंनिभसुवर्णप्रासादश्रेण्याऽध्यासितावधिष्ठितानुभयविभागौ पार्श्वद्वयं येषां
तथा तैरेवविधचतुष्पथप्रसाधिताऽयोध्यायेति। केव चामीकराचलतटीव मेरुपर्वततटभूमिरिव, तदर्थं तु विपणिपथ
विशेषणानि विशेषणयैव वाच्यानि, तथाहि-यथा चण्डांशुरथेति, चण्डांशोः सूर्यस्य रथचक्रयोमार्गैर्मेरुतटी प्रसाधि
भवति तथैवविधैर्विपणिपथैरियमपि। स्फुटविभाव्यमानेत्येवविधा, एतावता रत्नानां राशिमिर्यथा मेरुतटी प्रसाधिता तथै
वंविधैर्विपणिपथैरियमपि। गिरिशिखरेति, एवंविधप्रासादमालाधिष्ठितोभयविभागैर्यथा मेरुतटी प्रसाधिता तथैवविधै
र्विपणिपथैरियमपीति तात्पर्यार्थः ॥ लृ ॥

ॐ श्रीविजयलावण्यसूरिविरचिता परागामिधा विवृतिः ॐ

ये पार्थिवा राजानस्तेषां प्रीतये, दिनकरेण=सूर्येण, आकृष्य=सूर्यवंशजराजभूमावितस्तत आकर्षणं कृत्वा, संचार्य
माणसकलशर्वरीतिमिरैरिव=संचार्यमाणं प्रवेक्ष्यमाणं सकलं शर्वरीतिमिरं रात्रेरन्धकारं यत्र ते तथा तैः। अत्र
भावः-अयोध्यानगरीरुपा इक्ष्वाकुवंशजाः, इक्ष्वाकुवंशश्च सूर्यतो जात इति स्वसन्ततिप्रभवा राजनोऽयोध्यारुपाः, अथ
योध्यारुपभूमौ निशान्धकारं प्रसृतम्, सूर्येण चेतस्तत आकृष्यैवारांमेषु संचारितम्, तेनान्यत्र भूमावन्धकारभावं
जातः, एतेनामी राजानः प्रीतिं गता इति। अत्रोत्प्रेक्षालङ्कारः ॥ ॠ ॥

पुनः कीदृशी नगरी? विपणिपथैः=हृष्टमार्गैः, प्रसाधिता=अलङ्कृता, कीदृशैर्विपणिपथैः? गिरिशिखरः
गिरिशिखराणां ततिनिभाः पङ्क्तिः सदृशा ये शातकुम्भस्य सुवर्णस्य प्रासादाः सुवर्णखचितप्रासादा इत्यर्थः, तेषां मालाभि
श्रेणिभिरध्यासितौ सहितानुभयभागौ पार्श्वद्वयं येषां ते तथा तैः। पुनः कीदृशैर्विपणिपथैः? स्फुटविभाव्यमानः
स्फुटं प्रकटं यथा स्यात्तथा विभाव्यमाना ज्ञायमानाः, प्रत्यक्षं दृश्यमाना इत्यर्थः, एवंविधा मरकतानां हरिद्वर्णमणिविशेष
णाम् इन्द्रनीलानां “क्षीरमथे क्षिपेज्जीलं क्षीरं चेज्जीलतां व्रजेत्। इन्द्रनीलमिति ख्यातम्” इत्युक्तानां मणिविशेषण
वज्रणां हीरकाणां वैडूर्याणां मणिविशेषणां च राशयः पुञ्जा यत्र ते तथा तैः। पुनः कीदृशैर्विपणिपथैः? पृथुला
यतैः=पृथुलैर्विस्तृतैरायतैर्दीर्घैः। कैः केव? चण्डांशुरथचक्रमार्गैः=चण्डांशुः सूर्यस्तस्य यो रथस्तस्य ये चक्रे तन्मार्गैः
चामीकराचलतटीव=चामीकराचलः सुवर्णमयो मेरुस्तस्य तटीव तटप्रदेश इव। अत्रापि निरुक्तविशेषणानि योजयामि
पूर्वोपमालङ्कारः ॥ लृ ॥

धृतोद्धरप्राकारपरिवेषरभ्रंकषप्रतोलिभिरुत्तुङ्गमकरतोरणावनद्धहरितवन्दनमालैर्दालाविभूषिता-
ङ्गणवेदिभिरश्रान्तकालागुरुधूपधूमाश्लेषभयपलायमानदन्तवलभिकामित्तिचित्रानिव विचित्र-
मयूखजालकमुचो माणिक्यजालकान् कलयद्भिरद्भुताकारैरनेकभूमिकाभ्राजिष्णुभिः सौधैः
प्रवर्तिताविरतचन्द्रोदया [८],

॥ श्रीमत्पद्मसागरविबुधरचिता व्याख्या ॥

पुनरयोऽया कथंभूता प्रवर्तिताविरतचन्द्रोदया प्रवर्तितोऽविरतं निरन्तरं चन्द्रस्योदयो यस्यां सा तथा, कैः
सौधैर्मन्दिरैः कथंभूतरनेकभूमिकाभ्राजिष्णुभिः सप्तादिभूमिकायुक्तैः, सौधैः किं कुर्वद्भिर्माणिक्यजालकान्
कलयद्भिः, कथंभूतान् विचित्रेति, विचित्रा विविधा ये मयूखाः किरणास्तेषां जालकं समूहं मुञ्चतीति तन्मुचो
विचित्रकिरणान् विस्तारयत इत्यर्थः । पुनर्माणिक्यजालकान् कथंभूतान्, अथान्तेति, अथान्तोक्षेपणादविरतो यः
कालागुरुधूपस्तस्य यो धूमस्तदाश्लेषभयान् पलायमानानि, दन्तवलभिकया दन्तमयच्छदिराधारेणोपलक्षितभित्ती चित्राणीव
भवन्ति ये ते तान् । इवोत्प्रेक्षायां, तत्किरणानि हि दन्तवलभिकाभेभित्तौ चित्राकारेण निपतन्ति तेनैवमुत्प्रेक्ष्यते,
यत्तथाविधधूमाश्लेषभयेन जाने गृहमध्यस्थितभित्तिः पलाय्याऽऽत्राऽऽयातानि चित्राणीतितात्पर्यम् । शेषं सौधविशेषणत्रयं
तु स्पष्टमेव । एवंविधैश्च सौधैः सर्वदा प्रकाशादविरतचन्द्रोदयवमस्याः सिद्धमिति ॥ ८ ॥

॥ श्रीविजयलावण्यसूरिविरचिता परागभिधा विवृतिः ॥

पुनः कीदृशी नगरी ? सौधैः=राजमन्दिरैः, प्रवर्तिताविरतचन्द्रोदया=प्रवर्तितः प्रकर्षेण विहितोऽविरतो
विरामरहितचन्द्रस्योदयः प्रकाशो यस्यां सा तथा । कीदृशैः सौधैः ? धृतोद्धरप्राकारपरिवेषैः=धृत उद्धरैर्द्वैः
प्राकारैः कोटैः परिवेषो वेष्टनं यैस्ते तथा तैः । पुनः कीदृशैः सौधैः ? अश्रंकषप्रतोलिभिः=अश्रंकषा अत्युच्चाः
प्रतोलयः 'पोळ' इति प्रसिद्धानि प्रवेशद्वारस्थानानि येषु ते तथा तैः, पुनः कीदृशैः सौधैः ? उत्तुङ्गमकर०=उत्तुङ्गा
उच्चा मकरतोरणा उत्कीर्णमकराख्यजलजन्तुसम्बद्धास्तोरणा बहिर्द्वाराणि तेष्ववनद्धा यद्वा हरितवन्दनमाला हरितवर्णा आम्र-
दलादिनिर्मिता 'तोरण' इति लोकप्रसिद्धा मङ्गलार्थं मालाविशेषा येषु ते तथा तैः । " तोरणोश्च तु मङ्गल्यं दाम वन्दन-
मालिका " [तोरणस्योपरि मङ्गलार्थं सहकारादिपङ्कचनिर्मितं दाम माला वन्दनयु माला वन्दनमाला] इत्यभिधानचिन्तामणिः ।
पुनः कीदृशैः सौधैः ? दोलविभूषिता०=दोलाभिर्हिण्डोलाख्यदोलनयन्त्रैर्विभूषिता अङ्गणस्य वेदयः परिष्कृताश्चतु-
रङ्गा भूमयो येषु ते तथा तैः । पुनः कीदृशैः सौधैः ? माणिक्यजालकान्=माणिक्यवितगवाक्षान्, कलयद्भिः=
दधानैः, कीदृशान् माणिक्यजालकान् ? विचित्रमयूखजालकमुचः=विचित्रा विविधा ये मयूखाः किरणास्तेषां
जालकं समूहं मुञ्चतीति तथा तान्, " गवाक्षवृन्ददम्बेषु जालं मत्स्यादिवन्धने । " इति शास्वतः, जालशब्दात्के
जालकान् । कीदृशानिव माणिक्यजालकान् ? अश्रान्तकालागुरु०=अश्रान्तः पुनः पुनः प्रक्षेपणाद् विरामरहितः
कालागुरुधूपस्य यो धूमस्तदाश्लेषभयेन संवन्धभयेन पलायमाना या दन्तवलभयाच्छदिराधारभूता हस्तिदन्तमया वक्र-
दारवस्तासां भित्तिचित्रानिव भित्तिषु प्रतिविम्बतया दृश्यमानविचित्रवर्णानिव । " वलमी छदिराधारः " इत्यभिधान
चिन्तामणिः । पुनः कीदृशैः सौधैः ? अद्भुताकारैः=अद्भुत आकारो येषां ते तथा तैः । पुनः कीदृशैः ?
अनेकभूमिकाभ्राजिष्णुभिः=अनेका या भूमिका गर्भगृहास्ताभिर्भ्राजिष्णुभिर्दीप्तिशालैः । अतिशयोक्तिः, रूपकम्,
उत्प्रेक्षा च । एषां संकरः ॥ ८ ॥

तिलकमञ्जरी]

६७

प्रतिगृहं स्वच्छध्वलायताभिर्दृष्टिभिरिवदिदक्षारसेन वसुधया व्यापारिताभिः क्रीडासरसीभिः
संचलिता[ए], मृदुपवनचलितमृद्वीकालतावलयेषु वियति विलसतामगुरुधूपधूमयोनीनामासार-
वारिणेष्वोपसिच्यमानेष्वतिनीलसुरभिषु गृहोपवनेषु वनितासखैः विला सिभिरनुभूयमान-
मधुपानोत्सवा[ऐ],

卐 विबुधशिरोमणिश्रीशान्त्याचार्यविरचितं टिप्पणकम् 卐

मृद्वीका=द्राक्षा । धूमयोनिः=मेघः ॥ ऐ ॥

卐 श्रीमत्पद्मसारविबुधरचिता व्याख्या 卐

पुनरयोध्या कथंभूता संचलिता सं सम्यग् 'वलि वाङ्मि धारण' इति धातोर्वलिता व्याप्ता, काभिः क्रीडासर-
सीभिः केलिसरोवरैरित्यर्थः । इतोऽप्रेक्ष्यते, दृष्टिभिरिवाचनैः, कथंभूताभिर्वसुधया पृथ्व्या व्यापारिताभिः, केन
दिदक्षारसेन द्रष्टुमिच्छा दिदक्षा तद्रसेन, कथं प्रतिगृहं प्रतिमन्दिरमित्यर्थोऽयं भावः प्रतिमन्दिरस्थितसरसीछलेन
जाने पृथ्व्या नगरदर्शनवाङ्मया दृष्टयः संचारिता इति । अथ सरसीदृष्टयोः साम्यं दर्शयति, कथंभूताभिः सरसीभिर्दृष्टि-
भिश्च स्वच्छध्वलायताभिः स्वच्छो निर्मलो धवलः श्वेत आयतो विस्तारो यस्यां तास्तथा ताभिरिति ॥ ए ॥
पुनः कथंभूताऽयोध्या, अनुभूयमानमधुपानोत्सवाऽनुभूयमानो मधुपानस्योत्सवो यस्यां सा तथा, कैवल्यसिभि-
र्भोगिभिः, कथंभूतैर्वनितासखैः, स्त्रीसहितैः, केवलिनीलसुरभिगृहोपवनेषु गृहासन्नानि वनानि गृहोपवनानि
नीलानि च सुरभीणि च तानि गृहोपवनानि च तानि तथा तेषु, नीलत्वमेवैतेषां द्रवयति, कथंभूतेषु गृहोपवनेष्वुपसिच्य-
मानेषु, केनाऽऽसारवारिणा वेगवर्षिणा जलेन, कथमिवाप्रेक्ष्यते, वियत्याकाशे स्थितत्वेन विलसन्तो येऽसिता-
वसुधूपाः कृष्णागुरुधूपास्त एव धूमयोनयो मेघास्तेषामिति । " धूमज्योतिःसालिलमस्तौ संनिपातः क्व मेघ " इति
वचनाद्भूमयोनिरिति मेघनाम संभाव्यते । अथा[न्या]ऽर्थसंगतेरिति, अयं भावो नगरे किल दृढमानकृष्णागुरुधूपधूमा
गगनगताः सन्तो वेगवृष्टिमन्तो मेघा इव भान्ति तेनेत्यमुप्रेक्ष्यते, एतेषां वारिणोपसिच्यमानत्वेनेतानि वनानि नीलानि
सन्तीति तात्पर्यम् । पुनरुपवनेषु कथंभूतेषु मृदुपवनेति, मृदुना पवनेन वायुना चलितानि कम्पितानि मृद्वीकालतानां
द्राक्षावल्लीनां वलयानि येषु ते तथा तेष्विति ॥ ऐ ॥

卐 श्रीविजयलावण्यसूरिविरचिता परागभिधा विवृतिः 卐

पुनः कीदृशी नगरी ? क्रीडासरसीभिः=क्रीडार्थं निर्मितैस्तटागैः, संचलिता=सहिता, कुत्र ? प्रतिगृहं=
गृहे गृहे । कीदृशीभिरिव कीडासरसीभिः ? वसुधया=पृथिव्या, दिदक्षारसेन=अपूर्वदर्शनाभिलाषकुतूहलेन,
व्यापारिताभिः=दर्शनकार्यनियोजिताभिः दृष्टिभिरिव=लोचनैरिव, कीदृशीभिः क्रीडासरसीभिः ? कीदृशीभिश्च
दृष्टिभिः ? स्वच्छध्वलायताभिः=स्वच्छाभिर्निर्मलभिः, धवलभिः शुभ्राभिः, आयताभिः=दीर्घाभिः कर्मधारयसमासः ।
स्वच्छधवलैरिति पर्यायशब्दत्वात् पुनरुक्तवदामासालङ्कारोऽतिशयोक्तिश्च ॥ ए ॥

पुनः कीदृशी नगरी ? विलासिभिः=विलासप्रवृत्तजनैः, अनुभूयमानमधुपानोत्सवा=अनुभूयमानः साक्षा-
त्क्रियमाणो मधुपानस्योत्सवो महो यस्यां सा तथा । " मधुश्चेन्नतुर्देवेषु जीवाणाकमधुकयोः । मधु क्षीरे जले मये
क्षोद्रे पुष्पसेऽपि च । " इत्यनेकार्थसंग्रहः । कीदृशैर्विलासिभिः ? वनितासखैः=वनितानां नारीणां सखायो मित्राणि
वनितासखाः " राजन्तखैः " [७.२.१०६] इति समासन्तोऽहं प्रथयः तैस्तथा, नारीकालैरिति भावः । कुत्रानु-
भूयमानमधुपानोत्सवा नगरी ? गृहोपवनेषु=गृहाणामुपवनेषु कृत्रिमवनेषु । कीदृशेषु गृहोपवनेषु ? मृदुपवनं=
मृदुना कोमलेन पवनेन चलितानि कम्पितानि मृद्वीकानां द्राक्षाणां लतावलयानि लतामण्डलानि यत्र ते तथा तेषु ।
पुनः कीदृशेष्विव गृहोपवनेषु ? वियति=आकाशे, विलसतां=विलासं कुर्वताम्, शोभमानानामिति भावः, अगुरु-
धूपधूमयोनिनाम्=अगुरुधूपस्य ये धूमास्त एव योनिरुत्थितस्थानं येषां ते तथा तेषाम्, मेघानामित्यर्थः, तेषां
धूमत उत्पत्तेरज्ञीकारात्, आसारवारिणु=धारासम्पातजलेन, सिच्यमानेष्विव=क्रियमाणसेचनेष्विव, उपप्रेक्षा । अत एव
कीदृशेषु गृहोपवनेषु ? अतिनीलसुरभिषु=अतिशयेन नीलवर्णयुतेषु सुगन्धयुतेषु च । उपवनानां नीलत्वं सुरभिः
च स्वाभाविकं भवति तत्रेयमुपप्रेक्षा-अस्यां नगर्यामगुरुधूपो दह्यते, तस्य धूमो नीलः सुरभिश्च भवति, एतादृशधूमाद्यो
मेघो जातः सोऽपि नीलः सुरभिश्च, एतादृशमेघधारासम्पातेनेमान्युपवनानि सिच्यमानानि सन्ति, अतस्तान्यपि
अतिनीलसुरभीणि जातानि अत्रोपप्रेक्षालङ्कारोऽतिशयोक्त्या संकीर्यते ॥ ऐ ॥

मज्जत्कोशलविलासिनीनितम्बास्फालनस्फारिततरङ्गया गृहीतसरलमृणालयष्टिभिः पूर्वाणव-
वितीर्णैः वृद्धकञ्चुकिभिरिवराजहंसैः क्षणमप्यमुक्तपार्श्वया कपिलकोपानलेन्धनीकृतसगरतन-
यस्वर्गवार्त्तामिव प्रष्टुं भागीरथीमुपस्थितया सरिता सरय्वाख्यया कृतपर्यन्तसख्या[ओ],

卐 श्रीमत्पद्मसागरविवृतिविरचिता व्याख्या 卐

पुनः कथंभूताऽयोध्या कृतपर्यन्तसख्या कृतं परि समन्तादन्तेन सह सख्यं मैत्री यस्याः सा कृतपर्यन्त-
सख्या, कया मैत्री कृतेत्याह—सरितानया, कथंभूतया सरय्वाख्यया सरयूनाम्न्या, कथंभूतया सरय्वा नद्योपस्थितया,
कां भागीरथीं गङ्गाम्, किं कटुं प्रष्टुं प्रश्नयितुम्, कां कपिलेति, कपिलेन कपिलनाम्ना । देवेन कोपानले
कोपान्नाविन्धनीकृता ये सगरतनयाः सगरपुत्रास्तेषां स्वर्गवार्त्तां स्वर्गप्राप्तिवार्त्तां कथयित्वेयुःप्रेक्षायाम्, अयोध्यापरिसरे
किलैवंविधा सरयून्दी बहव इत्यर्थः । पुनः कथंभूतया सरय्वा क्षणमपीति, क्षणमप्यमुक्तं पार्श्वं समीपं यस्याः सा
तया, कै राजहंसैः कथमिवोप्रेक्षते, इमे राजहंसा वृद्धाः कञ्चुकिपुरुषा एव सन्ति, कथमित्याह—कथंभूतै राजहंसैः,
गृहीतसरलेति, गृहीता सरला मृणालरूपा यष्टियैस्ते तथा तैः, पुनः कथंभूतया सरय्वा मज्जदिति, सुगममिति ॥ओ॥

卐 श्रीविजयलावण्यसूरिविरचिता परागाभिधा विवृतिः 卐

पुनः कीदृशी नगरी ? सरय्वाख्यया=सरयूनाम्न्या, सरिता=नद्या सह, कृतपर्यन्तसख्यं=कृतं पर्यन्ते
परिसरे सख्यं मिलनरूपा मैत्री यया सा तथा तया, अयोध्यापरिसरे सरयूनाम्नी नदी बहतीत्यर्थः । कीदृश्या
सरिता ? मज्जत्कोशल=मज्जन्तीनां मज्जनं कुर्वन्तीनां कोशलविलासिनीनां कोशलदेशनारीणां ये नितम्बास्ते-
षामास्फालनेन संघट्टनेनास्फालितास्ताडितास्तरङ्गाः कल्लोला यस्याः, सा तथा तया, नितम्बोऽप्यपरस्तस्याः श्रोणिभागः
यडिस्तथा । ” इति शास्वतः । पुनः कीदृश्या सरिता ? राजहंसैः=हंसविशेषैः, क्षणमपि=कञ्चित्कालमपि, अमुक्त-
पार्श्वया=न मुक्तं पार्श्वं यस्याः सा तथा तया । कीदृशैरिव राजहंसैः ? वृद्धकञ्चुकिभिरिव=वृद्धा गतयौवना ये कञ्चुकिनो
राजा स्थापिता अन्तःपुररक्षकास्तेरिव, नद्या नारीलिङ्गत्वात् तद्रक्षाकरणाय रक्षकस्थानापक्षा राजहंसा इति भावः ।
कीदृशे राजहंसैः कीदृशेश्च कञ्चुकिभिः ? गृहीतसरलमृणालयष्टिभिः=गृहीता सरला मृणालरूपा पक्षे कमल-
नालसदृशी यष्टियैस्ते तथा तैः । पुनः कीदृशे ? पूर्वाणववितीर्णैः=पूर्वाणवः पूर्वसमुद्रस्तेनावितीर्णैः
प्रदत्तैः, पूर्वसमुद्रेण सह सम्बन्धमर्प्यसमुद्रादायातैरिति भावः । कञ्चुकिपक्षे पूर्वः पूर्वदेशः स एवार्णवो
विशालत्वात्समुद्रस्तेन प्रदत्तैः पूर्वदेशात्समायातैरित्यर्थः । पुनः कीदृश्या सरिता ? भागीरथीं=गङ्गाम्,
उपस्थितया=मिलितया, किमर्थम् ? प्रष्टुं=प्रश्नाय, कां प्रष्टुं ? कपिलकोपानलेन्धनी=कपिलस्य कपिलनाम्न
ऋषेः कोष्ठाग्निना इन्धनीकृता भस्मीकृता ये सगरतनयाः सगरपुत्रास्तेषां स्वर्गवार्त्तां देवलोकगमनादिसमाचारम् ।
अत्रायं जैनैतररामायणलेखः—आसीदयोध्यायां सूर्यवंशीयः सगरनामा भूपः । तस्य द्वे भार्ये केशिनी सुमतिश्च ।
केशिन्यामेक एव पुत्रो जातोऽसमज्जसनामा, सुमतौतु षष्टिः सहस्राणि पुत्रा अभूवन् । अथ कृतनवनवतियज्ञ आरब्ध-
दातृमाश्वमेधाख्ययज्ञः सगरोऽश्वरक्षणाय निजतनयान् निरयुक्तं । ततः स्वपदापहारशङ्कितेनन्द्रेण सोऽश्वोऽपहृत्य
कपिलाश्रमे मुक्तः । अन्यत्राश्वनवलोकादनाः सगरतनयाः नखाग्रैः पृथिवीं विदायं पातालस्थं कपिलाश्रमं
गताः तत्राश्वं मुद्रिताननं कपिलं च विलोक्य कटुं वव्रन्तः कपिलकोपानले शलभायन्ते स्म । इमे च मृताः
सगरतनया असमज्जपुत्रांश्चमपुत्रादिलोपुत्रभागीरथीनां तंगंगया पावित्र्यमापाद्य दिवं गमिताः । अत्र पूर्णोपमोप्रेक्षारूप-
कातिशयोक्तीनां संकरः । ॥ ओ ॥

[तिलकमञ्जरी]

६९

सततगृहव्यापारनिषण्णमानसाभिर्निसर्गतो गुरुवचनानुरागिणीभिरनुल्वणोज्ज्वलवेषाभिः स्व-
कुलाचारकौशलशालिनीभिः शालीनतया सुकुमारतया च कुचकुम्भयोरपि कदर्थ्यमानाभिरुद-
त्या मणिभूषणानामपि खिद्यमानाभिर्मुखरतया रतेष्वपि ताम्यन्तीभिः वैयात्यपरिग्रहेण
स्वप्नेऽप्यलङ्घ्यन्तीभिर्द्वारतोरण-

॥ विबुधक्षिरोमणिश्रीशान्त्याचार्यविरचितं टिप्पणकम् ॥

अनुल्वणः=अनुद्धटः। शालीनता=कुलीनता सलज्जता च। उद्धत्या=उद्धतत्वेन। वैयात्यं=धृष्टता।
असतीव्रताभिः=सह तीव्रतया वर्तन्ते यास्ताः सतीव्रता न तथा असतीव्रतास्ताभिः, तीक्ष्णत्वरहिताभिरिति विरोधपरिहारा-
विरोधस्तु स्वयमेवोद्भाव्यः कृतकुसंगाभिः=विहितपृथ्वीसंबन्धाभिः, चरणोर्न स्वभावे=प्रकृतौ कृतकृतिसितसंबन्धाभिः॥औ॥

॥ श्रीमत्पद्मसागरविबुधरचिता व्याख्या ॥

पुनः कथंभूताऽद्याद्याऽलङ्कृता भूषिता, कामिर्बधूभिः, कथंभूताभिः सततेति, सततं निरन्तरं गृहव्यापारे निषण्णं
स्थितं मानसं यासां तास्तथा ताभिः, पुनः कथंभूताभिस्ताभिर्निसर्गत इति, निसर्गतः स्वभावेन
गुरुवचनेष्वाराध्यवचनेष्वनुरागोऽस्त्यासामिति तास्तथा ताभिः, पुनः कथंभूताभिरनुल्वणेति, अनुल्वणोऽनुद्धटः
स्वजात्युचित उज्ज्वलः श्वेतो वेषो यासां तास्तथा ताभिः, श्वेतवेषस्तु नवपरिणीतत्वात्तासामिति। पुनः
कथंभूताभिर्बधूभिः स्वकुलाचारेति, स्वकुलस्य य आचारः स्वकुलाचारस्तत्र यत्कौशलं नैपुण्यं तेन कृत्वा
शालिनीभिर्मनोज्ञाभिः। पुनः कथंभूताभिर्बधूभिः शालीनेति, शालीनतयाऽधृष्टतया, चः पुनरर्थे, सुकुमारतया कुचकु-
म्भयोरपि कदर्थ्यमानाभिरिति भोगीभिस्तत्राप्यमानकदर्थ्यनाभिरित्यर्थः। पुनः कथंभूताभिर्बधूभिर्लङ्कृत्येति, मणि-
भूषणानामुद्धत्या, उद्धृत्यं प्रीवादौ धरणेन भूयोभारत् खिद्यमानाभिः। पुनः कथंभूताभिस्ताभिस्ताम्यन्तीभिरिति,
रतेष्वपि मैथुनेष्वपि नवत्वेन मुखरतया वाचालतया ताम्यन्तीभिः क्लेश्यमानाभिः, पुनः कथंभूताभिर्बधूभिर्वैयात्येति,
वि विशेषेण याति सन्मार्गमिति वैयात्यं ब्रह्म तत्परिमहेण तस्वीकारेण स्वप्नेऽपि निद्रायामपि द्वारतोरणमलङ्घ्यन्ती-
भिस्तदनुलङ्घनेन बहिराच्छन्तीभिः।

॥ श्रीविजयलावण्यसूरिविरचिता परागामिध्या विवृतिः ॥

पुनः कीदृशी नगरी? कुलप्रसूताभिः=उत्तमकुलोत्पन्नाभिः, वधूभिः=नवपरिणीतनारीभिः, अलङ्कृता=सुशो-
भिता। कीदृशीभिर्बधूभिः? सततगृहव्यापारनिषण्णमानसाभिः=सततं निरन्तरं गृहस्य व्यापारेषु कार्येषु
निषण्णं लीनं मानसं मनो यासां तास्तथा ताभिः। पुनः कीदृशीभिर्बधूभिः? निसर्गतः=स्वभावतः, गुरुवचनानु-
रागिणीभिः=गुरुणा महतां वचनेषु अनुरागोऽत्यन्तं प्रीतिरस्त्यासामिति तास्तथा ताभिः। पुनः कीदृशीभिर्बधूभिः?
अनुल्वणोज्ज्वलवेषाभिः=अनुल्वणोऽनुद्धटः स्वकुलाचारेचित उज्ज्वलो विशदश्च वेषो यासां तास्तथा ताभिः।
पुनः कीदृशीभिः? स्वकुलाचारकौशलशालिनीभिः=स्वकुलस्याचारे यत् कौशलं निपुणता तेन शालन्ते
श्लाघन्यो भवन्तीत्येवंशीलास्तास्तथा ताभिः। पुनः कीदृशीभिः? शालीनतया=कुलीनतया लज्जालुतया च,
सुकुमारतया=सुकुमालतया, चः=ससुच्ये, कुचकुम्भयोरपि=कलशाकारस्तनयुगलस्यापि, उद्धत्या=उद्धतत्वेन मह-
त्त्वेन वा, कदर्थ्यमानाभिः=पीड्यमानाभिः, पीनोच्चस्तनवहने सुकुमालतया पीनत्वप्रयुक्तं लज्जालुतया लोकदृश्यमा-
नोच्चत्वप्रयुक्तं च दुःखं दधानाभिरित्यर्थः, अपिशब्देनात्यन्तं सुकुमारत्वं सूच्यते। स्वभावे लज्जालुता स्तनयोः स्थूलता
शेषावयवेषु च सुकुमारतेति भावः। पुनः कीदृशीभिर्बधूभिः? मणिभूषणानामपि=मणिखचितालङ्काराणामपि आस्ता-
मन्येषाम्, मुखरतया=परस्परस्फालनेन वाचालतया, खिद्यमानाभिः=खेदं वहमानाभिः, एतेन मणिभूषणधारणम-
वाचालत्वं च सूच्यते। पुनः कीदृशीभिर्बधूभिः? रतेष्वपि=मैथुनक्रियास्वपि, आस्तामन्यत्र, वैयात्यपरिग्रहेण=
निरलज्जताङ्गीकारेण, निरलज्जतामन्तरेण मैथुनक्रियानुपपत्तेः, ताम्यन्तीभिः=खिद्यमानाभिः। एतेनात्यन्तं लज्जालुता
सूचिता। पुनः कीदृशीभिः? स्वप्नेऽपि=निद्रावस्थायामपि, आस्तां जागरणे, द्वारतोरणं=स्वगृहद्वारबहिर्भागम्, अलङ्घ-
यन्तीभिः=लङ्घनमकुर्वन्तीभिः। परपुरुषं मनसापि नेच्छन्तीभिरिति भावः। अत्र रूपकोत्प्रेक्षातिशयोक्तिकाव्यलिङ्गानां संसृष्टिः।

मङ्गीकृतसतीव्रताभिरप्यसतीव्रताभिरलसाभिर्नितम्बभारवहने तुच्छाभिरुदरे तरलामिश्रक्षुषि कुटिलाभिर्भुवोरत्पताभिरङ्गशोभायामुद्धताभिस्तारुण्ये कृतकुसङ्गाभिश्चरणयोर्न स्वभावे कोपेऽप्यदृष्टमुखविकारभिः व्यलीकेऽप्यनुज्झितविनयाभिः खेदेऽप्यखण्डितोचितप्रतिपत्तिभिः कलहेऽप्यनिष्ठुरभाषिणीभिः सकलपुरुषार्थसिद्धिभिरिव शरीरबद्धाभिः कुलप्रसूताभिरलंकृता वधूभिः । [औ],

॥ श्रीमत्पद्मसागरविवृधरचिता व्याख्या ॥

पुनः कथंभूताभिरङ्गीकृतेति, अत्र विरोधालङ्कारमाहाऽङ्गीकृतं सत्याः शीलवत्या व्रतं याभिस्तास्तथा तामिरेवविधाभिरप्यसतीव्रताभिरिति विरोधस्तत्परिहारस्तु सह तीव्रतया कर्कश्येन वर्तन्ते यास्ताः सतीव्रता न सतीव्रता असतीव्रतास्ताभिरसतीव्रताभिरित्यर्थः । पुनः कथंभूताभिर्वधूभिर्ललसेति, नितम्बभारवहनेन नितम्बप्रौढया आलस्यवतीभिरित्यर्थः । पुनः कथंभूताभिवधूभिस्तुच्छेति, मुष्टिप्राग्रामय्यवात् तुच्छोदराभिरित्यर्थः । पुनः कथंभूताभिरनुत्पतेति, शरीरशोभायां तृप्तिरहिताभिः । पुनः कथंभूताभिस्ताभिरुद्धतेति, यौवनोद्धताभिरित्यर्थः । पुनः कथंभूताभिस्ताभिः कृतेति, चरणयोः पादयोः कृतः कु कुत्सितेनाऽलक्तव्यादिना सङ्गो याभिस्तास्तथा तामिर्न तु स्वभावे, उत्तमस्वभावत्वात्तासामिति । पुनः कथंभूताभिस्ताभिः कोपेऽपीति, कोपेऽप्यविकृतमुखाभिस्तासां कोपस्य बहिरदशनात् । पुनः कथंभूताभिर्व्यलीकेऽपीति, व्यसनेऽप्यमुक्तविनयाभिरित्यर्थः । पुनः कथंभूताभिः खेदेऽपीति, खेदेऽपि-विषादेऽप्यखण्डितोचितप्रतिपत्तियांभिस्तास्तथा तामिः । पुनः कथंभूताभिस्ताभिः कलहेऽपीति, राट्यवसरेऽप्यवर्कशः, वचनवादिनीभिरित्यर्थः । पुनः कथंभूताभिस्ताभिः सकलेति, इवोत्प्रेक्ष्यते शरीरबद्धाभिर्मूर्तिमतीभिः समस्तपुरुषार्थसिद्धिभिरित्यर्थः पुनः कथंभूताभिः कुलप्रसूताभिरुत्तमकुलोत्पन्नाभिरिवविधाभिर्वधूभिर्ललङ्कृताऽप्येवेति ॥ औ ॥

॥ श्रीविजयलवण्यसुरिवरचिता परागामिधा विवृतिः ॥

पुनः कीदृशीभिर्वधूभिः ? अङ्गीकृतसतीव्रताभिरपि=अङ्गीकृतं सतीव्रतं शीलवतो धर्मे याभिस्तास्तथा तामिरपि, असतीव्रताभिः=न विद्यते सतीव्रतं यासां तास्तथा तामिरिति विरोधः, तत्परिहारश्च न सह तीव्रतया अत्युग्रतया वर्तन्त इति तथा तामिरिति । अत्र विरोधाभासालङ्कारः । नितम्बभारवहने=नितम्बस्य “नितम्बोऽप्य-परस्तस्याः श्रोणिभागस्तथा कटिः” इत्युक्तस्य यो भरो भारस्तद्वहने, नान्यत्र गृहकार्यादीं, अलसाभिः=मन्दाभिः । एतेन नितम्बविपूलता दर्शिता, सा च नारीणां भूषणम् । पुनः कीदृशीभिः ? उदरे=कुक्षौ, न तु स्वभावादौ, तुच्छाभिः=मुष्टिप्राग्रत्वादुदरस्य कृशाभिः, एतेन कृशोदरीता सूचिता, सा च भूषणम् । पुनः कीदृशीभिर्वधूभिः ? चक्षुषि=नेत्रे, न तु स्वभावादौ, तरलाभिः=चञ्चलाभिः, एतेन नयनचञ्चलता ज्ञापिता, सा च नारीणां भूषणम् । पुनः कीदृशीभिर्वधूभिः ? भ्रुवोः=नेत्रोर्ध्वस्थरोमराज्योः, न तु स्वभावादौ, कुटिलाभिः=वक्राभिः, एतेन भ्रुवोः कुटिला ज्ञापिता, सा च भूषणम् । पुनः कीदृशीभिर्वधूभिः ? अङ्गशोभायां=शरीरशोभाकरणे, न तु भोजनादौ, अनुत्ताभिः=तृप्तिरहिताभिः । एतेन वक्षुत्वात् शरीरशोभाकरणतत्परता सूचिता । पुनः कीदृशीभिर्वधूभिः ? तारुण्ये=यौवने, न तु गुरुजनानामग्रे वर्तनविधौ, उद्धताभिः=अविनीताभिः, एतेन यौवनं दर्शितम्, तच्चोद्धतं भवति, युक्तं-“यौवनं धनसम्पत्तिः प्रभुत्वमविवेकिता । प्रत्येकमयनर्थाय किमुत यत्र चतुष्टयम्” इति । अत्र नितम्बवर्णना-दारभ्य यौवनवर्णनपर्यन्तमार्थी परिसंख्याऽलङ्कारः । पुनः कीदृशीभिर्वधूभिः ? चरणयोः=पादयोः, कृतकुसंगाभिः=कृतः कोः पृथिव्याः संगो याभिस्तास्तथा तामिः, न स्वभावे=प्रकृतौ कृतः कुसंगो दुष्टजनसम्बधो याभिस्तास्तथा तामिः । अत्रवाब्दी अप्रभ्रपूर्विका परिसंख्याऽलङ्कारः । पुनः कीदृशीभिः ? कोपेऽपि= क्रोधदशायामपि, अदृष्ट-मुखविकारभिः=न दृष्टे मुखविकारो यासां तास्तथा तामिः, व्यलीकेऽपि=केनापि महता अग्रिये असत्ये वा प्रोक्तेऽपि, अनुज्झितविनयाभिः=न उज्झितस्यको विनयो याभिस्तास्तथा तामिः, खेदेऽपि=पथिथमेऽपि शोकेऽपि वा, अखण्डितोचितप्रतिपत्तिभिः=न खण्डिता उचितानां योग्यानां महतां प्रतिपत्तिः सत्कारादिगौरवं याभिस्तास्तथा तामिः कलहेऽपि=वचनयुद्धेऽपि, अनिष्ठुरभाषिणीभिः=न निष्ठुरं कठोरं भाषन्त इत्येवंशीलाभिः, शरीरबद्धाभिः=शरीरयुक्ताभिः, सकलपुरुषार्थसिद्धिभिरिव=धर्मार्थकाममोक्षपुरुषार्थसम्पत्तिभिरिव । अत्रोत्प्रेक्षालङ्कारः ॥ औ ॥

इतराभिरपि त्रिभुवनपताकायमानाभिः कुबेरपुरपण्याङ्गनाभिरिव कृतपुण्यजनोचिताभिः पाद-
शोभयाऽपि न्यक्कृतपद्माभिरुश्रियाऽपि लघुकृतरम्भास्तम्भाभिर्गौर्यापि च्छायया सौभाग्य-

॥ विबुधशिरोमणिश्रीशान्त्याचार्यविरचितं टिप्पणकम् ॥

इतराभिरपि त्रिभुवनपताकायमानाभिः, यदीतराः सामान्याः कथं त्रिभुवनपताकायमाना इति विरोधः, विरोधपरिहारे तु
इतराभिः=अन्याभिः । कृतपुण्यजनोचिताभिः=एकत्र कृतं पुण्यं शुभकर्म यैस्ते तथोक्तास्ते च ते जनाश्च कृतपुण्य-
जनास्तेषामुचिता योग्या, अन्यत्र पुण्यजना यक्षाः कृतं पुण्यजनानामुचितमनुरूपं यकाभिस्तास्तथोक्तास्ताभिः,
न्यक्कृतपद्माभिः, पद्मं=कमलं पद्मा=लक्ष्मीः । लघुकृतरम्भास्तम्भाभिः=तिरस्कृतकदलीस्तम्भाभिरपनीत-
रम्भाभिरुदण्पाभिश्च । गौर्यापि=सुवर्णवर्णया भवान्यापि ।

॥ श्रीमत्पद्मसागरविबुधरचिता व्याख्या ॥

पुनः कथंभूताऽयोध्या वित्तीर्णत्रिभुवनजिगीषुकुसुमसायकसाहायका, वित्तीर्णं विस्तारितस्त्रिभुवनं
जिगीषुर्जैतुमिच्छुः कुसुमसायकः कन्दर्पः साहायकः सखा यस्यां सा तथा । ननु काभिः कन्दर्पो विस्तारित इत्याह—
विलासिनीभिः साधारणस्त्रीभिः, कथंभूताभिर्विलासिनीभिस्त्रिभुवनेति, त्रिजगत्पुत्तमाभिः । पुनः कथंभूताभिर्विला-
सिनीभिः कृतपुण्यजनोचितेति, कृतं पुण्यं यैस्ते तथैवंविधा जना लोकास्तेषां योग्याभिः । अत्र दृष्टान्तमाह
कुबेरेति, यथा कुबेरपुरस्य धनदपुरस्य पण्याङ्गनाः साधारणस्त्रियः । कुतेति, कृतं निर्मितं पुण्यजनानां यक्षाणामुचितं
यामिस्तास्तथैता अपि सन्तीति तद्दृष्टान्तेन विलासिनीविशेषणमिदम्, पुनः कथंभूताभिर्विलासिनीभिः पादेति, पाद-
शोभया रक्तवसौकुमार्यादिरूपया न्यक्कृतं पद्मं कमलं यामिस्तास्तथा ताभिः । व्यङ्ग्यार्थत्वे तु पादशोभयाऽपि चरण-
शोभयापि न्यक्कृता तिरस्कृता पद्मा यामिस्तास्तथा तामिर्लक्ष्मीतोऽप्येतासां चरणशोभाऽधिकेति भावः । पुनः कथंभूता-
भिस्ताभिरुश्रियेति, ऊर्वाः शोभया लघुकृतो रम्भास्तम्भः कदलीस्तम्भो यामिस्तास्तथा ताभिः । पुनः कथंभूताभि-
स्ताभिर्गौर्याऽपीति, गौर्या पार्वत्या, छायायेति, छायामिषेण, सौभाग्यहेतोः सौभाग्यार्थमुपासिताभिः सेविताभिः ।

॥ श्रीविजयलावण्यसूरिविरचिता परागभिधा चिवृतिः ॥

पुनः कीदृशी नगरी ? विलासिनीभिः=विलासप्रधाननगरीभिः, वैश्याभिरित्यर्थः । वित्तीर्णत्रिभुवनविजि-
गीषुकुसुमसायकसाहायका=वित्तीर्णं दत्तं त्रिभुवनविजिगीषोर्भुवनत्रयजयाभिलाषुकस्य कुसुमसायकस्य कामस्य साहायकं
सहायता यया सा तथा । कीदृशीभिर्विलासिनीभिः ? इतराभिरपि त्रिभुवनपताकायमानाभिः, इतराभिरपि=पामरा-
भिरपि, त्रिभुवनपताकायमानाभिः=त्रिभुवने भुवनत्रये पताकायमानाभिर्ध्वजायमानाभिः, याः पामरास्ताः कथं त्रिभुवने
पताकायमानाः स्युरिति विरोधः, तत्परिहारे, इतराभिः=अन्याभिः कुलवधूभिश्चाभिरित्यर्थः । “ इतरः पामरोऽन्यस्मिन् ”
इति शास्त्रतः । अत्र विरोधाभासालङ्कारः । पुनः कीदृशीभिः ? कुबेरपुरपण्याङ्गनाभिरिव=कुबेरपुरस्य यक्षराजनगरस्य
अलकापुर्या इत्यर्थः, पण्याङ्गनाभिरिव वैश्याभिरिव, कृतपुण्यजनोचिताभिः=कृतं पुण्यं शुभकर्म यैस्तेषामुचिताभि-
योग्याभिः, पक्षे कृतं पुण्यजनानां यक्षाणामुचितं योग्यं यामिस्तास्तथा ताभिः “यक्षः पुण्यजनः” इत्यभिधानचिन्तामणिः ।
अत्र पूर्णोपमालङ्कारः । पुनः कीदृशीभिः ? पादशोभयापि=पादयोश्चरणयोः शोभयापि आस्तामन्येषामवयवानां नयन-
करादीनाम्, न्यक्कृतपद्माभिः=न्यक्कृतं तिरस्कृतं पद्मं कमलं यामिस्तास्तथा ताभिः, यद्वा पादशोभयापि=पादश्चतु-
र्थोऽस्तन्मितयापि शोभया, आस्तां सम्पूर्णया, न्यक्कृतपद्माभिः=न्यक्कृता तिरस्कृता पद्मा लक्ष्मीर्यामिस्तास्तथा ताभिः ।
कमलतोऽप्यधिका या पादशोभा लक्ष्मीतोऽप्यधिका वा या शोभा तां दधानाभिरित्यर्थः । अत्र काव्यलिङ्गातिशयोक्त्यलंकारौ ।
पुनः कीदृशीभिः ? ऊरुश्रियाऽपि=ऊर्वाः जानूपरिभागयोः श्रियापि शोभयापि, लघुकृतरम्भास्तम्भाभिः=
लघुकृतोऽधरीकृतो रम्भास्तम्भः कदलीकाष्ठमप्सरोगर्वा वा यामिस्तास्तथा ताभिः । पुनः कीदृशीभिः ? गौर्यापि=
गौरवर्णयापि पार्वत्यापि वा, छायाया=कान्त्या, सौभाग्यहेतोः=सौभाग्यार्थम्, उपासिताभिः=सेविताभिः, आश्रिता-
भिरित्यर्थः । अतिगौरवर्णाभिरिति भावः । अत्र काव्यलिङ्गातिशयोक्त्यलंकारौ ।

हेतोरूपासिताभिरिन्दुनापि प्रतिदिनं प्रतिपन्नकलान्तरेण प्रार्थ्यमानमुखकमलकान्तिभिर्मकरध्वजे
नापि दर्शिताधिना लब्धहृदयप्रवेशमहोत्सवाभिरप्रयुक्तयोगाभिरैकावयवप्रकटाननमस्तामपि
गतिं स्तम्भयन्तीभिरव्यापारितमन्त्राभिः सकृदाह्वानेन नरेन्द्राणामपि सर्वस्वप्राकर्षयन्तीभिर-

ॐ विबुधशिरोमणिश्रीशान्त्याचार्यविरचितं टिप्पनकम् ॐ

प्रतिपन्नकलान्तरेण=अभ्युपगतव्याजेन, अन्यत्र अवाप्तान्यान्यपोडशाभागेन । दर्शिताधिना, आधिमानसी पीडा ।

ॐ श्रीमत्पद्मसागरविबुधरचिता व्याख्या ॐ

पुनः कथंभूताभिस्ताभिरिन्दुनाऽपीति, इन्दुना चन्द्रेण प्रतिदिनं प्रतिदिवसं प्रतिपन्नमेकस्याः कलाया अन्य कला
कलान्तरं येन स तथा तेन, भिन्ना भिन्ना कलां कृतेत्यर्थः, प्रार्थ्यमानमुखकमलकान्तिर्यासां तास्तथा ताभिः । पुनः
कथंभूताभिस्ताभिर्मकरध्वजेति, दर्शित आधिर्मनःपीडा येन स तथा तेन, मकरध्वजेनाऽपि कन्दर्पेणाऽपि
लब्धः प्राप्तो हृदये प्रवेशरूपो महोत्सवो यासां तास्तथा ताभिः । पुनः कथंभूताभिर्विलासिनीभिः, अप्रयुक्तोऽनिर्मितो
योगः पाणिग्रहणस्य सम्बन्धो यामिस्तास्तथा ताभिस्तासां केनाऽप्यपरिणीतत्वात् । पुनः कथंभूताभिरैकावयवेति-एक-
स्य स्तनादेरवयवप्रकटनेन प्रकाशनेन मरुतामपि देवानामपि गतिं स्तम्भयन्तीभिः स्वलयन्तीभिरित्यर्थस्तासां ह्येकाव-
यवदर्शनाक्षिप्ता देवाः कार्यविशेषेण यान्तोऽपि तासां पुरस्तिष्ठन्तीति भावः । पुनः कथंभूताभिस्ताभिरव्यापारितेति-
अप्रकाशनेनाऽव्यापारितो मन्त्रो गुर्यां यामिस्तास्तथा ताभिः । पुनः कथंभूताभिस्ताभिः, सकृदाह्वानेति-सकृदेकवारमा-
ह्वानेनाऽऽकारणेन नरेन्द्राणामपि सर्वस्वं सर्वधनप्राकर्षयन्तीभिरैकवारामन्त्रिता हि नरेन्द्रास्तासां मन्दिरे गत्वा व्यामोहिताः
सन्तः सर्वस्वमर्पयन्तीति भावः । नवतेतासां वशीकरणे किञ्चिदोपध्यादि भविष्यतीत्याशङ्क्यमपाकर्तुमाह, कथंभूताभिस्ता-

ॐ श्रीविजयलवण्यसुरविरचिता परागभिधा विवृतिः ॐ

पुनः कीदृशीभिः ? प्रतिदिनं=दिने दिने प्रतिपन्नकलान्तरेण=मूलधनस्यापरा कला कलान्तरं यद्ध्येते 'व्याज'
इति कथ्यते, वृद्धिः कलान्तरमिति हैमः, यदा कला चन्द्रमण्डलस्य षोडशांशः, पूर्वकलापेक्षया अन्य कला कलान्तरम्,
प्रतिपन्नं स्वीकृतं कलान्तरं मूलधनवृष्टिरूपं स्वमण्डलषोडशांशरूपं च येन स तथा तेन इन्दुना=चन्द्रेण, प्रार्थ्यमान
मुखकमलकान्तिभिः=प्रार्थ्यमाना मुखकमलस्य कान्तिर्यासां तास्तथा ताभिः । अयं भावः, यथा कश्चिदनेच्छुर्धनिकस्य पार्थ्वं
कलान्तरं [व्याज] स्वीकारेण धनं प्रार्थयते तथा कान्तिरूपधनेच्छुश्चन्द्रो धनिकस्थानापन्नविलासिनीनामग्रे कलान्तरस्वीकारेण
धनस्थानापन्नमुखकान्तिं प्रार्थयते । प्रचुरमुखकमलकान्तियुक्ताभिरिति भावः, अत्र रूपकान्तिशयोक्त्यलंकारौ । पुनः कीदृशीभिः ?
दर्शिताधिना=दर्शित आधिमानसी पीडा येन स तथा तेन, मकरध्वजेनापि=कामेनापि, लब्धहृदयप्रवेश-
महोत्सवाभिः=लब्धः प्राप्तो हृदयप्रवेशस्य महोत्सवो यासां तास्तथा ताभिः । अयं भावः=आसां विलासिनीनां हृदये
प्रवेशो जनानामतीव दुर्लभः, यतः कामेनापि प्रथमं वासनादिरूपा मनोव्यथा दर्शिता ततो हृदयप्रवेशो लब्ध इति,
हार्दिकानुरागमकुर्वन्तीभिर्गुहहृदयाभिर्वेति फलितोऽर्थः । अत्र पर्यायोक्तमलंकारः । पुनः कीदृशीभिः ? अप्रयुक्तयोगाभिरपि=
न प्रयुक्तो योगो योगिजनस्य योगक्रिया यामिस्तास्तथा ताभिरपि, एकावयवप्रकटनेन=एकावयवानां समानशरीर-
विभागानां प्रकटनेन प्रकाशनेन, निश्चलताकरणेनेत्यर्थः, मरुतां=वायुनाम्, गतिं=गमनम्, स्तम्भयन्तीभिः=
निरोधयन्तीभिः, योगाभ्यासमन्तरेण वायुनिरोधो न सम्भवतीति विरोधः, तत्परिहारे अप्रयुक्तयोगाभिः=न प्रयुक्तो
योगः पाणिग्रहणस्य सम्बन्धो यामिस्तास्तथा ताभिः, एकावयवप्रकटनेन=एकावयवस्य स्तनादेः प्रकाशनेन, मरु-
तामपि=देवानामपि, आस्तामितरेषाम्, गतिं=गमनम्, स्तम्भयन्तीभिः=निवारयन्तीभिः, देवा अपि गतस्तनादि-
सौदर्यं विलोक्य स्थिरा भवन्तीति भावः, अतिसुन्दरीभिरिति फलितोऽर्थः । अत्र विरोधाभासालंकारोऽतिशयोक्त्या
संकीर्षते । पुनः कीदृशीभिः ? अव्यापारितमन्त्राभिरपि=न व्यापारितः प्रयुक्तो मन्त्रो यामिस्तास्तथा ताभिरपि,
सकृद्=एकवारम्, आह्वानेन=आकारणेन, नरेन्द्राणां=मन्त्रेण सर्पादिविववारणपट्टनां वैद्यानाम्, सर्वस्वं=विषवार-
णलभ्यं सकलधनम्, आकर्षयन्तीभिः=गृह्णन्तीभिः, मन्त्रप्रयोगमन्तरेण मान्त्रिकलभ्यं धनं न लभ्यते, इति विरोध-
स्तत्परिहारे=अव्यापारितमन्त्राभिः=न व्यापारितः कृतो मन्त्रो गुप्तभाषणं यामिस्तास्तथा ताभिः, वैद्याजनत्वेन
प्रकटभाषित्वादित्यर्थः । नरेन्द्राणामपि=राजामपि, आस्तामितरेषाम्, सर्वस्वं=सकलधनम् । सकृदाह्वता राजानो
मोहिताः सन्तः सर्वस्वं समर्पयन्तीति भावः । अन्यन्तं मोहोत्पादिकाभिरित्यर्थः । अत्र विरोधाभासालंकारः । पुनः

श्रीविजयनेमिसूरि-ग्रन्थमालाया लभ्या ग्रन्थाः-

धातुरत्नाकर भाग	१	...	...	...	५-०-०
"	"	२	...	...	५-०-०
"	"	३	...	...	२-०-०
"	"	४	...	...	२-०-०
"	"	५	...	...	४-०-०
"	"	६	...	...	२-८-०
"	"	७	...	...	५-५-०
सिद्धहेमदीपिका [अष्टाध्यायमयी]	...	...	...	...	२-०-०
सिद्धहेमदीपिकाप्रकाश-प्रथमभागः	...	...	...	...	०-१४-०
तत्त्वार्थत्रिसूत्री-प्रकाशिका	...	...	...	...	४-८-०
प्रथम कर्मग्रन्थ, पद्यानुवाद-विवेचन-कोष्टादि-विभूषितः	...	...	...	...	०-६-०
चैत्यवन्दनभाष्य छन्दोबद्धभाषानुवाद	...	...	...	...	०-८-०
स्याद्यन्तरत्नाकर (साधनिकादिसहित शब्दरूपसागर)...	...	...	...	...	१-४-०
तिलकमञ्जरी टीकात्रयोपेता प्रथमांशः	...	...	...	...	०-१२-०
जिनसंगीतसरिता (नोटेशनयुक्त तथा स्नात्रयुक्त)	...	...	...	...	०-१२-०

मुद्रयमाणग्रन्थाः-

- १ सिद्धहेमशब्दानुशासनं बृहद्बुद्धिबृहन्न्यासलघुन्यासादिसंवलितम् ।
- २ तिलकमञ्जरी टीकात्रयोपेता ।
- ३ नयरहस्य-प्रकरणं प्रमोदविवृतिविभूषितम् ।
- ४ सप्तभङ्गीनयप्रदीपप्रकरणं बालबोधिनीविवृतिसंकलितम् ।
- ५ अनेकान्तव्यवस्थाप्रकरणं तत्त्वबोधिनीविवृतिसहितम् ।

प्राप्तिस्थानम्

सरस्वती पुस्तक मंडार }
रतनपोळ, हाथीखाना }
अमदावाद.

गुर्जरग्रन्थरत्नकार्यालय.
गांधी रस्तो, अमदावाद.